Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

82, 175 Bogh. Saml.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

PSALTERIUM ARMENICUM

Bibliothecæ Regiæ εὐχαριστίας καὶ ἀναμνήσεως ἕνεκα inserendum,

Missum Lugduno Batavorum

à

Ann. 1666.
18. Mart.

THEODORO PETR

Ցանկ Սաղմոսացն Դաւթի ։

Երանեալ․ Ա
Խզեսցուք․ Բ
Տ՟ր զի բազում․ Գ
Ի կարդալ․ Դ
Բանից իմոց Ե
Տ՟ր մի սրմտու՟բ․ Զ
Տ՟ր աստուած․ Է
Տ՟ր տ՟ր մեր․ Ը
Գոհացայց․ Թ
Ի տ՟ր յուսացայ․ Ժ
Ապրեցո զիս տ՟ր․ ԺԱ
Մինչեւ երբ տ՟ր․ ԺԲ
Ասաց անզգամն․ ԺԳ
Տ՟ր ով կացցէ․ ԺԴ
Պահեա զիս ա՟ծ․ ԺԵ
Լուր տ՟ր արդ՟ր․ ԺԶ
Սիրեցից զքեզ․ ԺԷ
Երկինք պատմեն․ ԺԸ
Լուիցէ քեզ․ ԺԹ
Տ՟ր իզօրութե․ Ի
Ա՟ծ ա՟ծ իմ․ ԻԱ
Տ՟ր հովուեսցէ ԻԲ
Տ՟ն է երկիր ԻԳ
Առ քեզ Տ՟ր համ ԻԴ
Դատ արա ինձ ԻԵ
Տ՟ր լոյս իմ ԻԶ
Առ քեզ տ՟ր կար ԻԷ
Մատուցէք ԻԸ
Բարձր առնեմ ԻԹ
Ի քեզ տ՟ր յու Լ
Երանի ում թո ԼԱ
Ցնծացէք ար․ ԼԲ
Օրհնեցից զտ՟ր ԼԳ
Դատեա տ՟ր ԼԴ
Ասէ անօրէնն ԼԵ
Մի նախանձիր ԼԶ
Տ՟ր մի սրտմտու ԼԷ
Ասացի թէ պա ԼԸ
Համբերելով ԼԹ
Երանի որ խոր Խ
Ո՟պ փափագի ԽԱ
Դատարա ինձ ԽԲ
Ա՟ծ ականջօք ԽԳ
Բղխեսցէ սիրտ ԽԴ
Ա՟ծ մեր ապաւ ԽԵ
Ծափս հարէք ԽԶ
Մեծ է տ՟ր ԽԷ
Լուարուք ԽԸ

Ա՟ծ

Ած աստուած ԽԹ
Ողորմեաց ինձ ած Ծ
Զի պարծիս ի չ ԾԱ
Ասաց անզգ̃մն ԾԲ
Ած յանուան ԾԳ
Ունկն դիր ած ԾԴ
Ողորմեաց ինձ ած ԾԵ
Ողորմեաց ինձ ած ԾԶ
Թէ արդարև ԾԷ
Փրկեա զիս ի թշ ԾԸ
Ած մերժեցեր ԾԹ
Լուր ած աղօ Կ
Բայց միայն ած ԿԱ
Ած ած իմ ես ԿԲ
Լուր ած աղօ ԿԳ
Քեզ վայել է ԿԴ
Աղաղակեցէք ԿԵ
Ած ողորմեաց ԿԶ
Յարիցէ ած ԿԷ
Կեցո զիս ած ԿԸ
Ած յօգնել ինձ ԿԹ
Ի քեզ տր յուսա Հ
Ած զիրաւունս ՀԱ
Իբրև զի բարի է ՀԲ
Ընդէր մերժե ՀԳ
Խոստովանեսցուք ՀԴ
Յայտնի է ի Հրէ ՀԵ
Ձայնիւ իմով ՀԶ
Նայեցարուք ՀԷ
Ած մտին հեթ ՀԸ
Որ հովուես ՀԹ
Ցնծացէք առ ած Ձ
Ած եկաց ի ժո ՁԱ
Ած ով քեզ նմա ՁԲ
Որք սիրելի են ՁԳ
Հաճեցար տր ՁԴ
Խոնարհեցո ՁԵ
Հիմունք նորա ՁԶ
Տր ած փրկութե ՁԷ
Զողորմութիս ՁԸ
Տր ապաւէն ՁԹ
Որ բնակեալն է Ղ
Բարի է խոստով ՂԱ
Տր թգ̃եաց զվայել ՂԲ
Ած վրէժխնդ ՂԳ
Եկայք ցնծասց ՂԴ
Օրհնեցէք զտր ՂԵ
Տր թգ̃եաց ցնծասց ՂԶ
Օրհնեցէք զտր ՂԷ
Տր թգ̃եաց բարկաս ՂԸ
Աղաղակեցէք ՂԹ
Զողորմութի և զիր Ճ

Տր

Տէր լուր աղօ Ճա
Օրհնեա անձն Ճբ
Օրհնեա անձն Ճգ
Խոստովան եղե Ճդ
Խոստովան եղերուք Ճե
Խոստովան եղերու Ճզ
Պատրաստ է Ճէ
Ած օրհնութե Ճը
Ասաց տէր ցտէր Ճթ
Խոստովան եղ Ճժ
Երանել է այր Ճժա
Օրհնեցէք ման Ճժբ
Յեղանել լինի Ճժգ
Սիրեցի զի լու Ճժդ
Հաւատացի Ճժե
Օրհնեցէք զտէր Ճժզ
Խոստովան եղ Ճժէ
Երանեալ են Ճժը
Ի նեղութե Ճժթ
Համբարձի Ճի
Ուրախ եղէ ես Ճիա
Առ քեզ տէր հա Ճիբ
Եթէ ոչ տէր էր Ճիգ
Ոյուսայի տէր Ճիդ
Ի դարձուցանել Ճիե
Եթէ ոչ տէր շի Ճիզ
Երանի ամենե Ճիէ
Բազում անգ Ճիը
Ի խորոց կար Ճիթ
Տէր ոչ բարձրացաւ Ճլ
Յիշեա տէր զդ Ճլա
Ո ի բարի կամ Ճլբ
Աստ օրհնեցէք Ճլգ
Օրհնեցէք զան Ճլդ
Խոստովան եղերուք Ճլե
Առ գետս բբլի Ճլզ
Խոստովան եղէց Ճլէ
Տէր փորձեցեր Ճլը
Ապրեցո զիս տէր Ճլթ
Տէր կարդացի Ճխ
Ձայնիւ իմով Ճխա
Տէր լուր աղօ Ճխբ
Օրհնեալ տէր ած Ճխգ
Բարձր առնեմ Ճխդ
Օրհնեա անձն Ճխե
Օրհնեցէք զտէր Ճխզ
Գովեա երու. Ճխէ
Օրհնեցէք զտէր Ճխը
Օրհնեցէք զտէր Ճխթ
Օրհնեցէք զած իւր Ճծ

Համա

Համառօտ համարողութիւն ըստ Հայոց և ըստ Հռոմայեցւոց։

Մի	ա	1	վեց հար	ո	600
երկու	բ	2	եօթն հար	չ	700
երեք	գ	3	ութն հար	պ	800
չորս	դ	4	ինն հար	ջ	900
հինգ	ե	5	Հազար	ռ	1000
վեց	զ	6	երկու հազ	ս	2000
եօթն	է	7	երեք հազ	վ	3000
ութն	ը	8	չորս հազ	տ	4000
ինն	թ	9	հինգ հազ	ր	5000
Տասն	ժ	10	վեց հազ	ց	6000
քսան	ի	20	եօթն հազ	ւ	7000
երսուն	լ	30	ութն հազ	փ	8000
քառասուն	խ	40	ինն հազ	ք	9000
յիսուն	ծ	50	Տասն հ	ժռ	10000
վաթսուն	կ	60	քսան հ	իռ	20000
եօթանասուն	հ	70	երսուն հ	լռ	30000
ութսուն	ձ	80	քռսնն հ	խռ	40000
իննսուն	ղ	90	յիսուն հ	ծռ	50000
Հարիւր	ճ	100	վցսուն հ	կռ	60000
երկու հար	մ	200	եօթնսն հ	հռ	70000
երեք հար	յ	300	ութսն	ձռ	80000
չորս հար	ն	400	իննսուն հ	ղռ	90000
հինգ հար	շ	500	Հարիւր հ	ճռ	100000

Նորգ-
քնարա
կան

ՍԱՂՄՈՍ
ԴԱՒԹԻ ՄԱՐ
ԳԱՐԷԻ·
ՈՐ ԵՒ ՍԱՂ
ՄՈՍԱՐԱՆ
ԿՈՉԻ։

Հոգւոյն շնորհաց բըղ
խեալ հոսի · յոգիս
մարդկան առ
ծաւալի։

Նախախնամութեամբ անհասա
նելույ մարդասիրութեան և
գերազանցեղ գթութե̄ ա-
մենաբարի կամաց արարչագործողին
բոլորից . որ ամենառատն է առի՛ հե
ղումն անձառելույ իւրական շնորհաց
յարարածս ձեռաց իւրոց առի՛ լրումն
կարեաց ոգեկանաց և մարմնականաց .
նոյնինքն քաղցրութ̄ն իւրով վեր
առեալ զանարժանութիւն մեր և շար
ժեաց զմեզ վերստին ի՛ գործս յայս ։
Ուստի և մեք ըղձիւ հայցեսցուք տալ
յա̄ծ այնոյ զօրութենէ իւրմէ զօգնա
կանութիւն անկարութե մերոյ առի՛
յաւարտ ածել անբողջաբար զա̄ծային
երգարանս որ ըստ դաւթի մարգարէի։
ի՛ վայելչութ̄ի մանկանց նորոյ սիօնի ,
և ի՛ պայծառութ̄ի ս̄բ եկեղեցւոյ . և
ևս վ̄ն հասարակաց օգտութե ազգիս
հայկազան ։

2 Ի.րդ

Արդ սկիզբն էառ տպագրութի ՌՃԺԴ
այսոյ տառիս ռ ո կ և դ թուոյն քրի.
յապրիլի ամսոյ միոյն ։ ա
Իսկ ի՛ հայոց թուականի. ռ և ճժերից ։
ի՛ մարտի ամսոյ ի և երկուց ։
Ի՛ հովուապետութեան տն Յակոբայ
սրբազան Կաթուղիկոսի վերաբազմն
ղեկյաթոռ գրի գործի սրբոյ լուսաւորչի
որ ի՛ մջ Էջմիածնի ։
Ներ խուրում տպարանում որ հաստա
տեալ եղև ի՛ նախանշանակեալ մատ
թէոսէ սարկաւագէ ։ Յերկրիս Հօլ
լանտիու ի՛ քաղաքիս յամստեղօտամի.
որ կոչի աշխարհ Փլամէնկի ։
Սպասաւորութբ և սրբագրութբ
անարհեստ և անիմաստ և անպիտան
կարապետի անդրիանացւոյ և բանի
սպասաւորի , Աշակերտի մեծի Րա
բունապետի Տեառն ոսկանի երևանե
ցւոյ ։

ածնեալ սուրբ մարգարէն , Դաւիթ գրէ զէրգ
սաղմոսիս ։

֍ Սաղմոս Դաւթի Առաջին ։ ֍ ա̄

ԵՐԱՆԻ ԱՆ ԱՅՐ ՈՐ ՈՉ ԳՆԱՑ Ի ԽՈՐ

հուրդս ամպարշտաց ի՛ ճանապարհի

մեղաւորաց ոչ եկաց, և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ:

Այլ յօրէնս Տեառն են կամք նորա. և յօրէնս նորա խորհեսցի նա ի տուէ և ի գիշերի. և եղիցի նա որպէս ծառ. որ տնկեալ է ի գնացս ջուրց:

Որ զպտուղ իւր ի ժամու տացէ՝ և տերև նորա մի թափեսցի. և զամենայն զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա:

Ոչ այսպէս են ամպարիշտք և ոչ այսպէս, այլ որպէս զփոշի, զոր հողմ հոսէ ի վերայ երեսաց երկրի:

Վասն այսորիկ ոչ յարիցեն ամպարիշտք ի դատաստան, և ոչ մեղաւորք ի խորհուրդս արդարոց:

Զի գիտէ Տէր զճանապարհս արդարոց. ճանապարհք ամպարշտաց կորիցեն:

Ան վերնագիր ի Հեբրայեցւոց:

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և ժողովուրդք խորհեցան ի սնոտիս:

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի. և իշխանք ժողովեցան ի մի աւին. վասն Տեառն, և վասն օծելոյ նորա:

Հանգիստ ։

Բ

Խզեսցուք զկապանս նոցա. եւ ընկեսցուք ի մէնջ զլուծ նոցայ ։

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք. եւ Տէր արհամարհեսցէ զնոսա ։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեամբ իւրով. եւ սրտմտութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա ։

Ես կացի թագաւոր ի նմանէ, ի վերայ լերին սիօնի սրբոյ նորա. ի պատմել զհրամանս Տեառն ։

Տէր ասաց ցիս, որդի իմ ես դու. եւ ես այսօր ծնայ զքեզ ։

Խնդրեա յինէն, եւ տաց քեզ զհեթանոս ի ժառանգութիւն, եւ իշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի ։

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ. եւ որպէս զանօթ բրուտի, փշրեսցես զնոսա ։

Արդ թագաւորք, զայս իմացարուք. եւ խրատեցարուք ամենեքեան, որք դատիք զերկիր ։

Ծառայեցէք Տեառն երկիւղիւ. եւ ցնծացէք առաջի նորա դողութեամբ ։

Ընկալարուք զխրատ նորա, զի մի՛ բար
կասցի տր. եւ կորնչիցիք ի՚ ճանապար
հացն արդարութե̄։
Ի՚ ժամանակի, յորժամ բորբոքեսցի
բարկութիւն նորայ։
Երանի՛ ամենեցուն որք յուսացեալք
են ի՚ տր։

Տունք ի։

~{Սաղմոս դաւթի։}~

գ

Տր զի բազմ՛ում եղեն նեղիչք իմ. եւ բա
զումք յարեան ի՚ վերա իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ. թէ
չի՛ք փրկութի սորա առ ած իւր։
Այլ դու տր օգնական իմ ես. փառք
իմ, եւ բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի. և
լուաւ ինձ ի՚ լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի և ի՚ քուն եղէ. զարթեայ,
և տր ընդունող իմ էր։
Ո՛չ երկեայց ես ի՚ բիւրուց զօրացնոցա.
որք շուրջանակի պատեա՛լ պաշարեալ
պահէին զիս։
Արի՛ տր՝ և փրկեա՛ զիս ած իմ. զի դու
հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս

Թշնամութեամբ ի տարապարտուց. եւ զաստամբունս մեղաւորաց փշրեցեր։
Տեառն է փրկութիւն. ի վերայ ժողովրդեան քո՝ օրհնութիւն քո։
Տունք Ը։ Գուբղայս ի Ը տուն է.

~ Սաղմոս դաւթի ~

Դ

Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ Աստուած արդարութեան. ի նեղութեան ինձ ընդարձակ արարեր. ողորմեաց ինձ, եւ լուր աղօթից իմոց։
Որդիք մարդկան՝ մինչեւ երբեք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութիւն, եւ խնդրէք զստութիւն։
Ծանիրուք՝ զի սքանչելիս արար Տէր սրբոյ իւրում. եւ Տէր լուիցէ ինձ, ի կարդալ իմում առ նա։
Բարկանայք եւ մի մեղանչէք. եւ զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք։
Մատուցէք պատարագ զարդարութեան. եւ յուսացարուք ի Տէր։
Բազումք ասեն, թէ ո ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. եւ ետուր զուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի՛ պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձիթոյ իւր եանց լցուցեր զնոսա :

Խաղաղութբ յայս և ի՛ սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու տր միայն առան ձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ:

Տունք ը.

Ե

-: Սաղմոս դաւթի :-

Բանից իմոց ունկն դիր տր . և՛ իմաստ առ զաղաղակս իմ:

Նայեա՛ց ի՛ ձայն աղօթից իմոց . թա գաւո՛ր իմ և ած իմ:

Ես զքեզ աղաչեմ տր՝ ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում . ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց . յանդիման լինիլ առ քեզ ած :

Ոչ եթէ դու ած կամիս զանօրէնութի և ոչ բնակին առ քեզ չարք : և անօրէնք մի բնակեսցեն առաջի աչաց քոց :

Ատեցեր զայնոսիկ , ոք գործեն զանօ րէնութի . կորուսանես զամենեսեան , ոք խօսին զսուտ :

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւոր , պղծ առնես դու տր . այլ ես , ըստ բա զում ողորմութե քում , մտից ի տուն քո . երկիր պագից ի տաճար սբ քո երկիւղիւ քո :

Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե̄
քում. վասն թշնամեաց իմոց. եւ ուղի՛ղ
արա առաջի իմ, զճանապարհս քո:
ՈՉ գոյ ի բերանս նոցա ճշմարտութի.
եւ սիրտք նոցա՛ նանրեա՛լք են:
Ո̄պ գերեզման, բա՛ցեն կոկորդք նոցա.
եւ լեզուօք իւրեանց՝ նենգաւորք եղեն:
Դատեա՛ զնոսա ա̄ծ՝ զի անկցի՛ն ի խոր
հրդոց իւրեանց. ըստ բազում ամբարշ
տութե̄ նոցա, մերժեա՛ զնոսա. զի դառ
նացուցի՛ն զքեզ:
Ուրա՛խ լիցի՛ն ամենեքեան՝ որք յուսա
ցեալք են ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցին.
եւ բնակեսցես դու ի նոսա՛:
Պարծեսցի՛ն ի քեզ սիրելիք անուան
քո, զի օրհնեսցե՛ս դու զարդարն. տ̄ր
ո̄պ զինու հաճութե̄ քո պսակեցեր զն̄:
Տունք ժու է̄,

~§ Սաղմոս դաւթի: §~

Տէր մի՛ սրտմտութե̄ քո յանդիմաներ ✠ Զ̄ ✠
զիս. եւ մի՛ բարկութե̄ քով խրատեր զիս:
Ողորմեա՛ց ինձ տ̄ր զի հիւանդեմ ես.
բժշկեա՛ զանձն իմ՝ զի խռովեցա՛ն
ոսկերք իմ:
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. եւ դու տ̄ր
մինչեւ երբ:

Դարձ տէր, և փրկեա զանձն իմ. կեցո
զիս տէր, ըստ ողորմութե քում:
Զի ոչ ոք է, որ ի մահու յիշէ զքեզ.
կամ ի դժոխս խոստովան առնիցի
առ քեզ:
Վաստակեցայ ես ի հեծութե իմում.
լուացի զամենայն գիշեր զմահիճս իմ. և
արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի:
Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ.
և մաշեցայ ես, ի վր ամ թշնամեաց իմոց:
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան. որք
գործէք զանօրէնութի:
Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ տէր
աղօթից իմոց. և տէր զխնդրուածս իմ
ընկալաւ:
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ, ամ
թշնամիք իմ. դարձցին յետս, և ամաչես
ցեն յոյժ. և վաղվաղակի խռովեսցին:
Տունք Ժ: Պուբղայս Հ տուն է:

Սաղմոս դաւթի:

Տէր իմ ի քեզ յուսացայ.
փրկեա զիս. և յամ հալած
չաց իմոց ապրեցո զիս:
Գուցէ երբէք յափշտա

կեցէ որպէս առեւծ զանձն իմ. մինչ ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ. եւ ոչ այն, որ ապրեցուցանիցէ։
Տէր Աստուած իմ, թէ արարի զայդ. եւ թէ իցէ անօրէնութիւն ի ձեռս իմ։
Թէ հատուցի երբէք այնոցիկ, որք հատուցին ինձ չար. անկեայց եւս ի թշնամեաց իմոց ընդունայն։
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ. հասցէ եւ կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ. եւ զփառս իմ ի հող բնակեցուսցէ։
Արի Տէր բարկութեամբ քով. եւ բարձր լեր, ի սպառել թշնամեաց իմոց։
Զարթիր Տէր Աստուած իմ, ի հրամանս քո զոր պատուիրեցեր. եւ ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքեւ։
Վասն այսորիկ ի բարձունս դարձ Տէր. եւ Տէր դատէ զժողովուրդս իւր։
Դատ արա ինձ Տէր ըստ արդարութեան քում. եւ ըստ անմեղութեան իմում որ յիս։
Կատարեսցին չարիք ի վերայ մեղաւորաց՝ եւ յաջողեսցես դու արդարոյն։
Որ քննէ զսիրտս եւ զերիկամունս, Աստուած արդար. յիրաւի է ինձ օգնութիւն յԱստուծոյ՝ որ ապրեցուցանիցէ զայնոսիկ, որք ուղիղ են սրտիւք։

Ա͞Ծ դատաւոր արդար, հզօր և երկայն
նամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութի͞ իւր զօր
հանապազ:

Ապա՛, թէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր
իւր սրեա՛լէ. և զաղեղն իւր լարեալ. և
ինմա պատրաստեալէ զանօթս մահու.
և զնետս իւր այրեցելո՛վքէ գործեալ:

Ահաւասիկ երկնեա՛ց զանօրէնութի.
յղացաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւու
թիւն:

Գու՛բն՝ զոր փորեաց և պեղեաց. ի՛ նո՛յնն
անկցի ի՛ խորխորատ զորև գործեաց:

Դարձցին ցաւք ի՛ գլու՛խ ն͞ր. և ի՛ վերա
գագաթան նորա անօրէնութի͞ք իւր
իջցեն:

Խոստովա՛ն եղէց տ͞ն ըստ արդարու
թե͞ նորա. և սաղմո՛ս ասացից անուա՛ն
տ͞ն բարձրելոյ:

Տունք ժ͞ և է͞:

~ Սաղմոս դաւթի: ~

ը Տ͞Ր տ͞ր մեր՝ զի սքանչելի՛ է անուն քո,
ի՛ վերա՛ ամենայն երկրի:

Համբարձաւ մե՛ծ վայելչութի͞ քո
ի՛ վերոյ քան զերկինս. ի՛ բերանոց ման

կանց տղայոց ստընդեայց. հաստատե
ցեր զօրհնութիւն:
Վասն թշնամեաց քոց տ̃ր. զի եղծցէ
թշնամին և հակառակորդն:
Տեսից զերկինս և զգործս մատանց քոց
զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստա
տեցեր:
Ո՞վ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա. կամ
որդի մարդոյ, թէ այց ինչ արասցես
դու նմա:
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զ
հրեշտակս քո. փառօք և պատուով
պսակեցեր զնա. և կացուցեր զնա ի վե
րայ ամենայն ձեռակերտաց քոց:
Զա̃մ ինչ հնազանդ արարեր ի ներքոյ
ոտից նր̃ա. զխաշն՝ և զարջառ՝ և զա̃մ ինչ:
Նաև զերէվայրի. և զթռչունս եր
կնից. և զձկունս ծովու. որք շրջին ընդ
շաւիղս ծովու:
Տ̃ր տ̃ր մեր. զի սքանչելի է անուն քո
յամենայն երկրի:

Տունք Թ̃: Գուբղայս ի̃զ տուն է:

Թ

Սաղմոս Դաւթի ։

Գոհացայց զքեզ տր՝ բոլորով սր-տիւ իմով. և պատմեցից զամ սքանչելիս քո ։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ի քեզ. և սաղմոս ասացից անուան տնդ բարձրելոյ ։

Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց. տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց ։

Արարեր զդատաստանս իմ. և զիրաւունս. և նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութեան ։

Սաստեցեր ի հեթանոսս՝ և կորեաւ ամբարիշտն. զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնամւոյն զէն՝ պակասեաց մինչ ի սպառ ։

Զքաղաքս աւերեցեր. և կորեաւ յիշատակ նոցա աղաղակաւ ։

Եւ տր կայ՝ և մնայ յաւիտեան. պատրաստ արար զաթոռ իւր. ի դատաստանի ։

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութբ. և դատի զժողովուրդս իւր ուղղութբ ։

Եղև տր ապաւէն տնանկին. օգնական ի նեղութե. ի դէպ ժամանակի ։

Յուսասցին ի քեզ ամենեքեան՝ որք գի-

տեն զանուն քո. զի ոչ թողցես զայնո
սիկ որք խնդրեն զքեզ տր:
Սաղմոս ասացէք տն՝ որ բնակեալն է
ի Սիոն. և պատմեցէք ի հեթանոսս
զգործս նորա:
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և ոչ
մոռացաւ տր զաղօթս տնանկաց:
Ողորմեա ինձ տր՝ և տես զխոնարհու
թիւն իմ ի թշնամեաց իմոց՝ ո՛, բարձր
արարեր զիս ի դրանց մահուանէ:
Որպէս պատմեցից զամ օրհնութիւնս
քո ի դրունս դստեր Սիոնի. ցնծացայց
ի փրկութեան քում:
Անկան հեթանոսք յապականութե
իւրեանց զոր արարին. և որոգայթ զոր
թագուցին, առցէ զոտս նոցա:
Ճանաչի տր՝ յառնել զդատաստանս
իւր. և ի գործս ձեռաց՝ իւրեանց կա
պեսցին մեղաւորք:
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ի դը
ժոխս. և ամ հեթանոսք, որք մոռա
ցան զած:
Ո՛չ իսպառ մոռանայ տր զաղքատն.
համբերութիւն տնանկաց մի կորիցէ
իսպառ:
Արի տր՝ և մի զօրասցի մարդ. դա

տեսցին հեթանոսք առաջի քո ։
Կացո՛ Տր̃՝ ևօրէնսդիր ի վերայ նց̃ ։ և
ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են։
Ընդէ՞ր Տր̃՝ կացեր ի հեռաստանէ ։ և
անտես արարեր ի դէպ նեղութեան
ժամանակի ։
Յամբարտաւանել ամպարշտին, զայրի
աղքատն ։ ագելցեն ի խորհուրդս իւր
եանց, զորս խորհեցան ։
Զի գովի մեղաւորն ի ցանկութիւն
անձին իւրոյ ։ ևոր զրկէն, ևնա՛ գովի ։
Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն զԱ̃ծ
ըստ բազում բարկութե̄ իւրում թէ
ո՛չ խնդրի ։
Ո՛չէ Ա̃ծ առաջի աչաց նորա ։ ևպիղծ
են ճանապարհք նորա յա̃մ ժամ ։
Բարձեա՛լ են իրաւունք յերեսաց նորա
ի վեր̃ ա̃մ թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ ։
Ասա՛ց ի սրտի իւրում թէ ո՛չ սասանե
ցայց, ազգէ յազգ առանց չարի ։
Անիծիւք ևդառնութբ̃ ևնենգու
թբ̃ լի՛ է բերան նորա ։ և ի ներքոյ լե
զուի նորա՛, ցաւք ևվաստակք ։
Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս ։ ի
գաղտնիս սպանանե՛լ զանբիծն ։
Աչք նորա ի տնանկս հային ։ վարանի

ի՛ գաղտնիս. որպէս զառիւծ ի՛ մորւոջ
իւրում։
Դարանի յափշտակե՛լ զաղքատն. յափշ
տակել զաղքատն, և ձգել զնա՛։
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա.
խոնարհեսցի՛ և անկցի ի՛ տիրելն իւր
ում ի՛ վերա տնանկաց։
Ասա՛ց ի՛ սրտի իւրում թէ մոռացաւ
ած. և դարձո՛յց զերեսս իւր, զի մի՛ տես
ցէ իսպառ։
Արի՛ տր ած իմ և բա՛րձր եղիցի ձեռն
քո. և մի՛ մոռանար զտընանկս։
Ի՛սկ՝ ընդէ՞ր բարկացոյց անպարիշտն
զած. զի ասա՛ց ի՛ սրտի իւրում թէ ո՛չ
քննի։
Տեսանե՛ս դու զնա, ի՛ ցաւս և ի՛ սրտմը
տութիս հայիս. ի՛ քե՛զ թողեալ է աղ
քատն. և որբո՛յն դո՛ւ ես օգնական։
Խորտակեսցի՛ բազուկ մեղաւորի և
չարի. խնդրեսցին մեղք նորա՝ և նա մի՛
գտցի։
Տր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտե
նից. կորիցե՛ն հեթանոսք յերկրէ նորա՛։
Զցանկութիւն տնանկաց լուաւ տր
և ի՛ պատրաստութիւն սրտից նոցա,
հայեցաւ ակն քո։

Դատ առնել որբոյն և տնանկի. զի մի ևս յաւելցի մարդ, ի մեծաբանել իւրում ի վերայ երեսաց երկրի։

Դուբղայս Խ տուն է։

Ժ

~ Սաղմոս Դաւթի։ ~

Ի Տր յուսացայ. որպէս ասիցէք ցանձն իմ. փոփոխեաց ի լերինս որպէս ճնճղուկ։

Զի ահա, մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց. և պատրաստ արարին զնետս ի կապարճս. ձգել ընդ խաւար՝ ուղղոց սրտիւք։

Զի զոր դու շինեցեր՝ աւերեցին. իսկ արդարն զի՞ արար։

Տր ի տաճար սբ իւրում. Տր յերկինս յաթոռ իւրում.

Աչք նորա ի տնանկս հային. և արտևանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Տր քննէ զարդարն և զամբարիշտն. որ սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր։

Տեղասցէ ի վերայ մեղաւորաց որոգայթ, հուր և ծծումբ. և հողմ մրրկի՝ բաժին բաժակի նոցա։

Արդար է Տր՝ և զարդարութի սիրէ. և զուղղութի տեսանեն երեսք նորա։

Տունք Է։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~ ժա

Ապրեցո՛ զիս տէր՝ զի նուաղեա՛ց սուրբ. նուաղեցին ճշմարտութիւնք յորդւոց ի մարդկանէ ։

Ունայնի՛ս խօսեցաւ այր՝ ընդ ընկերի իւրում. շրթամբք նենգաւորօք, սրտէ ի սիրտ խօսեցաւ ։

Սատակէ՛ տէր՝ զամենայն շրթունս նենգաւորս. և զլեզուս մեծաբանս ։

Որք ասացին, զլեզուս մեր մե՛ծս արասցուք. շրթունք մեր առ մե՛զ են. և արդ՝ մեր ո՞վ է տէր ։

Վասն տառապանաց աղքատին՝ և հեծութեան տնանկի. այժմ յարեայց ասէ՛ տէր. եդից զփրկութի՛ւն իմ. և համարձակեցայց ի նոսա ։

Բա՛նք տեառն են բա՛նք սուրբ որպէս զարծաթ. ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ. սրբեալ և պարզեալ՝ եօթն պատիկ ի հողո՛յ ։

Դու տէր՝ պահեցեր զմեզ. և ապրեցուցեր զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչև յաւիտեան ։

Շուրջանակի ամպարի՛շտք շրջին. ըստ բարձրութեան քում մե՛ծս արասցես դու՝ զորդիս մարդկան ։

Տունք Ը ։

~ Սաղմոս դաւթի : ~

ԺԲ Մինչեւ յերբ տէր մոռանաս զիս իսպառ մինչեւ երբ դարձուցանես զերեսս քո ինէն :

Մինչեւ երբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. եւ ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս :

Մինչեւ ցերբ բարձրանայ թշնամին ի վերայ իմ. նայեաց եւ լուր ինձ տէր աստուած իմ :

Լոյս տուր տէր աչաց իմոց. զի մի երբեք ննջեցից ի մահ.

Մի ասասցէ թշնամին, թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց :

Ես յողորմութիւնս քո տէր յուսացայ ցնծասցէ սիրտ իմ ի փրկութեան քում օրհնեցից զտէր զբարերարդ իմ :

Տունք Է :

~ Սաղմոս դաւթի : ~

ԺԳ Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում. թէ ոչ գոյ աստուած :

Ապականեցան եւ պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. եւ ոչ ոք է, որ առնէ զքաղցրութիւն :

Տէր յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մարդ-

22 կան .

կան. տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն,
որ խնդրիցէ զա՟ծ ։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին՝ և
անպիտանացան ։
Ո՛չ ոք է որ առնէ զքաղցրութի՟ և չէ՛
ոք, մինչև ՚ի մի ։
Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան որք
գործեն զանօրէնութիւն ։
Որք ուտեն զժողովուրդ իմ՝ որպէս
կերակուր հացի. և զա՟ծ ո՛չ կարդացին ։
Անդ իցէ երկիւղ՝ ուր ո՛չ իցէ երկիւղ.
զի տ՟ր է յազգս արդարոց ։
Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արա
րէք. այլ տ՟ր է յոյս նորա ։
Ո՛, տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութի՟ իսրայէլի.
՚ի դարձուցանել տ՟ն զգերութիւն ժո
ղովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յակոբ՝
և ուրախ եղիցի իսրայէլ.

Տունք Ժ ։ Պուբղայս ԺԲ տունն է ։

Սաղմոս դաւթի ։

ԺԴ

Տ ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում.
կամ ո՞վ բնակեսցի ՚ի լեառն
սուրբ քո ։
Որ գնայ անբիծ՝ գործէ

զարդարութիւն. և խօսի զճշմարտութիւն ի սրտի իւրում։
Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով. և չար ընկերի իւրում ոչ արար։
Նախատինս ի մերձաւորաց ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն։
Զերկիւղածս տն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ։
Զարծաթ իւր ի վաշխ ոչ տայ. և կաշառս ի վերայ անմեղաց ոչ առնու. որ զայս արասցէ, նա մի սասանեսցի յաւիտեան։

Տունք Է։

Արձանագիր դաւթի։

ԺԵ Պահեա զիս տր իմ զի ես ի քեզ յուսացայ. ասացի տն, տր իմ ես դու՝ և բարիք իմ ի քէն են։
Սրբոց, որք են յերկրի քում. սքանչելի արարեր զամ կամս իմ ի նոսա։
Յաճախեցին հիւանդութիւնք նոցա. յետ այսորիկ ապա վաղվաղեցին։
Ոչ ժողովեցից զժողովս նոցա արեանց և ոչ յիշեցից զանուանս նց ի շրթունս իմ։

ՏԷՐ բաժին ժառանգութ̃ե իմոյ՝ և
բաժակի իմոյ դո՛ւ ես. որ այսրէն դար
ձուցանես զժառանգութ̃ի իմ յիս:
Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս և ժա
ռանգութ̃ի իմ հաճո՛յ եղև ինձ:
Օրհնեցի՛ց զՏ̃ր՝ որ իմաստո՛ւն արար
զիս. մինչ ի՛ գիշերի՛ ևս խրատեցի՛ն զիս
երիկամունք իմ:
Յառաջագոյն տեսանէի՛ զՏ̃ր՝ առաջի
իմ̃յմ ժամ. և է՛ ընդ աջմէ՛ իմմէ, զի մի՛
սասանեցայց:
Վասն այսորիկ ուրա՛խ եղև սիրտ իմ.
և ցնծացա̂ւ լեզու իմ և̂ մարմին իմ
բնակեսցի յուսով:
Զի ո՛չ թողցես զանձն իմ ի՛ դժոխս.
և ո՛չ տացես ս̃րբոյ քում. տեսանել զա
պականութիւն:
Յուցե՛ր ինձ զճանապարհս կենաց.
Լցուցեր զիս ուրախութեամբ յերե
սաց քոց ի՛ քաղցրութենէ վայելչու
թեան աջոյ քո մինչ ի՛ սպառ:

Տունք Ժ և Ա̃:

~:Սաղմոս Դաւթի:~

Լո՛ւր Տ̃ր արդարութեան. Նայեա՛ց ԺԶ̃

ի՛ խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ո՛չ շրթամբք նենգաւորօք։

Յերեսա՛ց քոց իրաւունք ինձ ելցեն. աչ՛ք իմ տեսցեն զուղղութի՟։

Փորձեցեր զսի՛րտ իմ և քննեցեր ի՛ գիշերի. փորձեցե՛ր զիս՝ և ո՛չ գտաւ յիս անիրաւութի՟։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդւոց մարդկան. վ՟ս բանից շրթա՛նց քոց ես պահեցից զճանապա՛րհս խստաս։

Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ ի՛ ճանապարհս քում. զի մի՛ գայթագղեսցին գնացք իմ։

Ես առ քե՛զ տ՟ր կարդացի՝ զի լուա՛ր ինձ ա՟ծ. խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. և լո՛ւր բանից իմոց։

Սքանչելի՛ արարեր զողորմութի՟ս քո՝ ո՞, փրկե՛ս զայնոսիկ որք յուսացեալք են ի՛ քեզ՝ յա՛յնցանէ, որք հակառակ կան աջոյ քո։

Պահեա՛ զիս ո՟պ բի՛բ ական. ընդ հովանեա՛ւ թեւոց քոց ծածկեսցես զիս. յերեսաց ամբարշտաց, որք տառապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. և ի՛ ճարպս իւրեանց արգելին. և բերանք

նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն :
Մերժեցին զիս , և այժմ դարձեալ
պատեցին զինև . ուշ եդին՝ խոնարհե
ցուցանել զիս յերկիր :
Համարեցան ինձ որպէս առիւծ զի պա
տրաստ է յորս . և որպէս կորիւն առիւ
ծու , զի նստի դարանեալ :
Արի տէր՝ ժամանեա՛ նոցա . և խափա
նեա՛ զնոսա . փրկեա՛ զանձն իմ յանպարշ
տաց . ի սրոյ՝ և ի ձեռաց թշնամւոյն :
Տէր կորո՛ զնոսա յերկրէ . բաժանեա՛ և խա
փանեա՛ զնոսա , ի կեանս իւրեանց .
Գաղտնեօք լցան որովայնք նոցա յագե
ցան կերակրովք . և թողին զմնացուածս
տղայոց իւրեանց :
Ես արդարութեամբ երևեցայց երեսաց
քոց . յագեցայց յերևել փառաց քոց :
Տունք ԺԵ : գուբղայս ԼԲ տուն է :

Սաղմոս Դաւթի :

ԺԷ

Սիրեցից զքեզ՝ տէր զօրութիւն իմ .
տէր հաստատիչ իմ . ապաւէն
իմ և փրկիչ իմ :
Աստուած օգնական իմ, և ես յուսամ ի նա՝

ապաւէն իմ, եւ եղջիւր փրկութեան
իմոյ՝ ընդունող իմ է ։
Օրհնելով կարդացից առ տր. եւ ի թշ
նամեաց իմոց ապրեցայց ։
Շուրջ եղեն զինեւ երկունք մահու. եւ
ուղխք անօրէնութե խռովեցուցին զիս ։
Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. եւ
ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու ։
Ի նեղութե իմում, ես առ տր կար
դացի. եւ առ ած իմ աղաղակեցի ։
Լուաւ ինձ ի տաճարէ սբոյ իւրմէ
ձայնի աղօթից իմոց. եւ աղաղակ իմ
առաջի նորա, մտցէ յականջս նր ։
Խռովեցաւ եւ դողաց երկիր՝ եւ հի
մունք լերանց սասանեցան եւ խռովե
ցան. զի բարկացաւ ի վերայ նց ած ։
Ել ծուխ ի բարկութենէ նր. եւ հուր
յերեսաց նր բորբոքեցաւ. եւ փայլատա
կունք հատան ի նմանէ ։
Խոնարհեցոյց զերկինս եւ էջ. եւ մէգ
ի ներքոյ ոտից նր ։
Ել ի քրովբէս եւ թռեաւ. սլացաւ նա
ի թեւս հողմոց ։
Եդ զխաւար ի ծածկոյթ իւր. եւ
շուրջ զնովաւ են յարկք իւր. եւ խաւ
արային ջուրք, մինչեւ յամպս օդոց ։

Ի՛ փայլատակէլ նր առաջի նոցա. ամպք անցուցին զկարկուտ և զկայծակունս հուր:

Որոտա՛ց տր յերկնից՝ և բարձրեալն ետ զձայն իւր ի՛ կարկուտ և ի՛ կայծակունս հուր:

Առաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց զնս. յաճախեա՛ց զփայլատակունս իւր՝ և խռովեցո՛յց զնոսա:

Երևեցան աղբերք ջուրց. և յայտնեցան հիմունք աշխարհի:

Ի՛ սաստէ քումմէ տր. և ի՛ շնչել հոգւոյ բարկութե քո:

Առաքեա՛ց ի՛ բարձանց՝ և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս ի՛ ջուրց բազմաց:

Փրկեսցէ զիս տր ի՛ թշնամեա՛ց իմոց՝ հզօրաց և յատելեա՛ց իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան զիս:

Ժամանեցին ինձ յաւուր չարչարանա՛ց իմոց. եղև տր հզօրի՛չ իմ. և եհան զիս յանդո՛րր. և փրկեսցէ զիս տր. զի կամեցաւ զիս:

Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարութե իմում. ըստ ամբծութե իմում հատուսցէ ինձ:

Ես պահեցից զճանապարհս տն և ո՛չ անպարշտեցայց յայ իմմէ:

Զամենայն իրաւունս նր̃ առաջի իմ են. և զարդարութիւն իւր, ո՛չ ի բացեայ արար յինէն։

Եղէց ես անբիծ ընդ նմա. և զգուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ.

Հատուսցէ ինձ տր̃ ըստ արդարութե՛ իմում. ըստ սրբութե̃ ձեռա՛ց իմոց՝ առաջի աչա՛ց իւրոց։

Ընդ սրբոյն, սբ̃՝ եղիցիս. ընդ ա՛ռն անմեղի, անբի՛ծ եղիցիս. ընդ ընտր եալն, ընտրեա՛լ եղիցիս. և ընդ թիւրսն թիւրեսցիս։

Դու զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես. և զա՛չս ամբարտաւանից, դո՛ւ խոնարհեցուցանես։

Դու լուսաւո՛ր առնես զճրագ իմ տր̃՝ ած̃՝ իմ, լո՛յս արա ինձ ի՛ խաւարի։

Ի քե՛ փրկեցայց ի՛ փորձութենէ իմմէ. աստուծով իմով ածից ինձ պարիսպ։

Ած̃՝ իմ, անբի՛ծ են ճանապարհք քո. և բանք տն̃ ընտրեալք են. և ապաւէն ամենեցուն որք յուսան ի՛ նա։

Զա՛ն զի ո՞վ է ած̃, բա՛ց ի՛ տն̃է. կամ ո՞վ է ած̃, բա՛ց յա̃յ մերմէ։

Ած̃, որ զգեցուցեր ինձ զզօրութի̃. և եդեր յամբծութե զճանապարհս իմ։

Հաստատեցեր զոտս իմ որպէս զեղջե
րուի. եւ ի վ͞ր բարձանց կացուցեր զիս։
Ուսուցեր զձեռս իմ ի պատերազմ.
եւ արարեր զբազուկս իմ որպէս զաղեղն
հաստ. եւ ետուր ինձ զպաշտպանութիւն
փրկութե͞ քո։
Աջ քո ընկալաւ զիս՝ եւ խրատ քո կան
գնեաց զիս ի սպառ. եւ խրատ քո ու
սուսցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ի ստորեւ
իմմէ. եւ ոչ տկարացան շաւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ՝ եւ հասից
նց͞. եւ ոչ դարձայց ի նոցանէ՝ մինչեւ
սպառեցից զնոսա։
Նեղեցից զն͞ս եւ այլ մի կարասցեն կեալ.
անկցին ի ներքոյ ոտից իմոց։
Զգեցուցեր ինձ զզօրութիւն ի պա
տերազմի. եւ զյարուցեալսն ի վ͞ր իմ,
ի ներքոյ իմ արարեր։
Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր.
եւ զատելիսն իմ սատակեցեր։
Աղաղակեցին, եւ ոչ ոք էր որ փրկէր զն͞ս.
կարդացին առ տ͞ր. եւ ոչ լուաւ նց͞։
Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի հող
մոյ. եւ որպէս կաւ դռեհաց կոխեցից
զնոսա։

Փրկեսցէ զիս տէր, ի հակառակութէ
ժողովրդոց. եւ կացուսցէ զիս գլուխ
հեթանոսաց:

Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծառայ
եա՛ց ինձ. եւ ի լուր ականջաց լուա՛ւ ինձ:

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք
օտարաց մաշեցան, եւ կաղացան ի շաւ
ղա՛ց իւրեանց:

Կենդանի՛ է տէր՝ եւ օրհնեա՛լ է ած եւ
բա՛րձր եղիցի ած փրկութե իմոյ:

Ած է որ խնդրէ զվրէժ իմ. եւ հնա
զանդ առնէ զժողովուրդս, ընդ ինեւ:

Փրկի՛չ իմ ի թշնամեաց իմոց բարկացո
ղաց. յայնցանէ որք յարուցեալքեն
ի վր իմ, բա՛րձր արարեր զիս. եւ յառնէ՛
անիրաւէ փրկեցե՛ր զիս:

Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ
ի հեթանոսս. եւ անուա՛ն քում սաղ
մոս ասացից:

Մե՛ծ արարեր զփրկութի թագաւո
րի նր. առնել ողորմութի ընդ օծելոյ
նր դաւթի. եւ ընդ զաւակի նր ազգէ
մինչ եւ յազգ:

Գուբղայս ծ տուն է: եւ Կանոնս
ՃՂԵԸ տուն է. եւ ԺՂ փոխ:

Օրհնութիւն Մովսիսի. և որդւոցն Իսրայէլի:

Օրհնեսցուք զՏէր՝ զի փառօք է փառաւորեալ:

Զհեծեալս եգիպտացւոց ընկէց ի ծով. օգնական ընդունող իմ Տէր՝ և եղև ինձ ի փրկութիւն:

Սա է իմ Աստուած՝ և փառաւոր առնեմ զսա. Աստուած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա:

Տէր խորտակէ զպատերազմունս և Տէր է անուն նորա:

Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս սպառազինաց. զկառս և զերիվարս՝ և զամենայն զօրութիւնս փարաւոնի ընկէց ի ծով:

Ծովու ծածկեաց զնոսա. ընկղման յանդունդս խորոց, իբրև զվէմն:

Աջ քո Տէր՝ փառաւորեալ է զօրութեամբ իւրով. և աջ քո Տէր՝ խորտակեաց զթշնամիս քո:

Եւ մեծութեամբ փառաց քոց մանրեցեր զհակառակորդս քո. առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քո. և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն:

Հոգւով զօրութեան սրտմտութեան քո,

պատառեցան ջուրք. դիզան կացին ոպ՟
պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն. և
պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն ի մէջ
ծովուն։

Ասաց թշնամին. աւար, հալածեցից՝
հասից և հարից. բաժանեցից զաւարն՝
և լցուցից ի նոցանէ զանձն իմ։

Սուր իմ արկից զնոսա. տիրեսցէ, և
բարձրասցի ի վերայ նց՟ աջ իմ։

Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց
զնս՟. ի ծով ընկղմեցան, և իջին ոպ՟ կա
պար՝ ի ջուրս սաստիկս։

Ո՞ նմանի քեզ յածս՟ տր՟. կամ ո՞վ նմանի
ցի քեզ՝ փառաւորեալդ ի սբս՟։

Սքանչելի՛ փառաւորեալ՝ որ առնես
զնշանս և զարուեստս. ձգեցեր զձեռն
քո. և էկուլ զնս՟ երկիր։

Առաջնորդեցեր արդարութբ՟ ժողո
վրդեան քո՝ այսմ, զոր և փրկեցեր։

Մխիթարեցեր զօրութբ՟ քով ի բա
նակետղ սրբութե՟ քո. լուան ազգք՝
և բարկացան. և երկունք կալան զբնա
կիչսն փղշտացւոց։

Յայնժամ փութացան դատաւորք
եդովմայ. և իշխանք մովաբացւոց։

Կալաւ զնս՟ դողումն. հալեցան ամ՟ բնա
կիչք քանանացւոց։

Ընկցի ի վերա նց ա՛հ և դողումն. և ի զօ
րութե բազկի քո քարասցին ։
Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տր.
մինչև անցցէ ժողովուրդ քո. այս զոր
ստացար ։
Տարեալ տնկեսցես զնս ի լերին ժառան
գութե քո. ի պատրաստութի բնա
կութե ժառանգութե քո ։
Զոր ստացար ի սկզբանէ տր՝ ստացար
սրբութբ, և զոր պատրաստեցին ձեռք
քո. տր թագաւոր յաւիտեանս յաւի
տենից, և և՛ս ։
Զի եմուտ փարաւոն՝ կառօք և երի
վարուք. և ընտիր սպառազինուք ի մէջ
ծովուն ։
Եւ էած ի վր նց տր՝ զջուրս ծովուն.
և որդիքն իսրայէլի, գնացին ընդ ցամաք
ի մէջ ծովուն.

Տունք ի դ ։

Օրհն է իմ ած՝ և փառաւոր անուն զա.ած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զա ։ մաղ
Մարդասէր տր՝ բարեխօսութբ սրբ
բուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի. և
վն խաչի քո պատուականի. ընկալ զա
ղաչանս մեր և կեցո զմեզ.

Դարձող երանելոյն եւ իբրեւ լինէ ։

քրդ Վասն ի վերուստ խաղաղութեան եւ փրկութեան անձանց մերոց՝ զՏէր աղաչեսցուք.

Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ, ձայնի աղաչանաց մերոց՝ զՏէր՛ ։

Վասն քաւիչ ներօղ լինելոյ Աստուծոյ ի վերա մեղաց մերոց՝ զՏէր՛ ։

Վասն թողլոյ մեզ՝ զամենայն յանցանս մեր, զկամայ եւ զակամայ զՏէր ։

Վասն զի մի ընդ խոտանման գտանիցիմք՝ յաւուրն պատասխանատուութեան զՏէր ։

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ եւ ուղիղ հաւատով ի Քրիստոս ննջեցին. զՏէր աղաչեսցուք ։

Նաեւ՝ եւ վասն միաբանութեան ճշմարիտ եւ սուրբ՛ հաւատոյս մերոյ զՏէր ։

Զանձինս մեր՝ եւ զմիմեանս, Տեառն Աստուծոյ ամենակալին յանձն արասցուք .

Ողորմեա՛ մեզ Տէր Աստուած մեր, ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ ։ Տէր ողորմեա ։

աղ Տէր տուընջեան՝ եւ գոյացուցիչ գիշերոյ. որ արարեր զտիւ ի զբօսանս բարեգործութեան, ի փրկութիւն անձանց մերոց. եւ զգիշեր ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ բնութեան մերոյ. իսկ այժմ զարթու-

ցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբա
նութի՛ ահաւոր և փառաւորեալ ա-
նուանդ քումսրբոյ ։ ընկա՛լ և այժմ զա
ղաչանս մեր և աղօթե՛ մեզ, ուղիղ հա-
ատով և առաքինական վարուք. ի՛ նոյն
պաշտօն քո կանխել միշտ ։ և նովին կա
նոնի՛ս անդադար փառաւորել, զհայր
և զորդի և զսուրբ հոգին ։ այժմ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտենից ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Օ քեզ, որ յամի գթած և մարդասէր
տէր ես, աղաչեմք հանապազ ։ զի զօրա
ցուցես զմեզ օր ըստ օրէ, կալ ի կարգի
կրօնաւորութե մերում ։ Թեթևացո՛
տէր՝ զքաղցր լուծ քո, զոր եդեր ի վերա
մեր՝ զի կարասցուք կալ ի պատուիրանի
քում. և զհաճոյսն առնել առաջի քո
յամ ժամ, ի տուէ և ի գիշերի. հրեշտա
կային երգակցութե զքեզ օրհնել զքեզ
գովել՝ և գոհութիւս և փառս մատու
ցանել ամենազօր տէրութեդ այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Սաղմոսիւք և օրհնութե և երգօք հո
գևորօք. անդադար փառաւորեմք
զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին ։ այժմ և ։

Օրհնեալ տն մեր յս քս ամէն ։ հայր
մեր որ ։

Երկինք վերուստ պատմեն զփառս Ած-
ային. և զարարածս ձեռաց նորա
հաստատութին :

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏՄԵՆ զփառս այ. եւ զարարածս ձեռաց նր՝ պատմէ հաստատութի։

Օր աւուր բղխէ զբան. եւ գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութի ։

Ո՛չ են բանք՝ եւ ո՛չեն խօսք. որոց ո՛չ լսին ձայնք նոցա ։

Ընդ ամ երկիր ել բարբա՛ռ նոցա. եւ մինչեւ ի՛ծա՛գս աշխարհի են խօսք նց ։

Յարեւու եհար զխորան իւր՝ եւ ինքն

որպ փեսայ, զի ելանէ յառագաստէ՛ իւր Ժը

մէ ։ եւ ցնծա՛յ նա որպէս սկայ. ընթանալ

զճանապարհս իւր ։

Ի՛ծագաց երկնից են ելք նորա՝ եւ հան

39 գիստ

գիտանր մինչև ՚ի ծագս նորուն. և ոչ ոք իցէ, որ թագիցէ ՚ի տապոյ նր:

Օրէնք տն անբիծ են՝ և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութի տն հաւատարիմ է. և իմաստուն առնէ զտղայս:

Արդարութի տն ուղիղ է՝ և ուրախ առնէ զսիրտս. պատուիրանք տն լոյս են՝ և լոյս տան աչաց. երկիւղ տն սբ է և մնայ յաւիտեան:

Դատաստան տն ճշմարիտ է. և արդար է ՚ի նոյն:

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա, քան զմեղր խորիսխ:

Քանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս. ՚ի պահելն, նմա հատուցումն բազում:

Զյանցուածս իւր, ով կարէ առնուլ ՚ի միտ. ՚ի գաղտնեաց իմոց սբ արա զիս տր. և յօտարաց պահեա զծառայս քո:

Եթէ ոչ տիրեսցեն ինձ. յայն ժամ անբիծ եղէց՝ և սուրբ եղէց ՚ի մեղաց մեծաց:

Եղիցին քեզ հաճոյ՝ բանք բերանոյ իմոյ և խորհուրդ սրտի իմոյ առաջի քո յամ ժամ. տր օգնական իմ և փրկիչ իմ:

Տունք: ԺԴ.

~ Սաղմոս Դաւթի : ~

✠ ԺԹ ✠

Լուիցէ քեզ տ՟ր յաւուր անձկութե՟.
օգնական եղիցի քեզ անուն ա՟յ յակո
բայ :
Առաքեսցէ քեզ տ՟ր օգնութի՟ ի սրբու
թենէ իւրմէ. և ի սիոնէ ընկալցի զքեզ:
Յիշեսցէ տ՟ր զամ՟ պատարագս քո. և
զուխտս քո ընդունելի՛ արասցէ :
Տացէ քեզ տ՟ր ըստ սրտի՛ քում. և զամ՟
խորհուրդս քո նա կատարեսցէ.
Ցնծասցուք մեք ի փրկութե՟ քում.
և յանուն ա՟յ մերոյ՝ մեք մեծք եղիցուք :
Լուսցէ տ՟ր զամ՟ խնդրուածս քո՝ և
այժմ ծանեայք, զի կեցոյց տ՟ր զօծեալ
իւր :
Լուաւ սմա յերկնից ի սրբութե՟ իւր
մէ. ի զօրութի՟ փրկութե՟ աջոյ իւրոյ :
Սոքա կառօք՝ և սոքա երիվարօք՝ այլ
մեք զանուն տն՟ ա՟յ մերոյ կարդասցուք :
Սոքա խափանեցան և անկան. մեք յար
եայք՝ և ուղիղք եղեաք :
Տ՟ր կեցո՛ զթագաւորն, և լո՛ւր մեզ.
յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ:

Տունք Ժ :

Սաղմոս Դաւթի։

Ի Տէր, ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի թագաւորն. եւ ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ։

Զցանկութիւն սրտի նորա ետուր նմա. եւ զկամս շրթանց նորա, ոչ արգելեր ի նմանէ։

Փաման արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեան քո. եւ եդեր ի գլուխ նորա պսակ, ի քարէ պատուականէ։

Կեանս խնդրեաց ի քէն. եւ ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս. յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ են փառք նորա ի փրկութեան քում. եւ զփառս մեծ վայելչութեան քո՝ դիցես ի վերայ նորա։

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւիտենից. եւ ուրախ արասցես զնա յուրախութեան երեսաց քոց։

Թագաւոր յուսացաւ ի Տէր. յողորմութեան բարձրելոյն, նա մի սասանեսցի։

Գտցի ձեռն քո ի վերայ թշնամեաց քոց. եւ աջ քո, գտցէ զամենայն ատելիս քո։

Դիցես զնոսա որպէս հնոց ի հուր. ի ժամանակի երեսաց քոց։

Տէր բարկութբ իւրով խռովեցուսցէ զնս. եւ հուր կերիցէ զնս։
Պտուղ նց յերկրէ կորիցէ. եւ զաւակ նց, յորդւոց ի մարդկանէ։
Խորհեցան ի քէն չարութբ. եւ խորհեցան զխորհուրդ, զոր ոչ կարասցեն հաստատել։
Արասցես զնս հալածեալս՝ ի մնացուածս քո. եւ պատրաստեսցես զերեսս նց։
Բարձր լեր տր ի զօրութե քում. օրհնեսցուք եւ սաղմոս ասասցուք զօրութե քում։

Տունք. ժդ։

Սաղմոս Դաւթի։

Աստուած իմ, նայեաց առ իս. ընդէր թողեր զիս՝ հեռի եղէ ի փրկութենէ իմմէ. վն բանից յանցանաց իմոց։ իա

Աստուած իմ, ի տուէ կարդացի առ քեզ՝ եւ ինձ ոչ լուար. ի գիշերի, եւ ինձ ոչ անսացեր։
Դու ի սուրբս բնակեալ ես. եւ գովեալ Իսրայելէ։

Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսացան ի քեզ՝ և փրկեցեր զնոսա։

Առ քեզ աղաղակեցին և կեցին. ի քեզ յուսացան և ոչ ամաչեցին։

Այլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ. նախատինք մարդկան՝ և արհամարհանք ժողովրդոց։

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արհամարհէին զինև. խօսէին շրթամբք՝ և շարժէին զգլուխս իւրեանց։

Յուսացաւ ի տէր՝ և փրկեսցէ զնա. կեցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա։

Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ. յոյս իմ ի ստեանց մօր իմոյ։

Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես աստուած իմ։

Մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նեղութիւնք մերձեալ են. և ոչ ոք է որ օգնէ ինձ։

Շուրջ եղեն զինև՝ զուարակք բազումք. և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս։

Բացին ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց որպէս առեւծ. զի մռընչէ և յափշտակէ։

Իբրև զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ամենայն ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ, որպէս մոմ հալեալ, ի մէջ որովայնի իմում։

Զօրացաւ որպ՟ խեցի զօրութ՟ի իմ. լե
զու իմ ի՛ քիմս իմ կցեցաւ՝ և ի՛ հող մա
հու իջուցին զիս ։
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք .
և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս ։
Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ. և
թուեցին զա՟մ ոսկերս իմ նոքա հայե
ցան և տեսին զիս ։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ ի՛ մէջ իւր
եանց . և ի՛ վերայ պատմուճանի իմոյ ,
վիճակս արկանէին ։
Դու տ՟ր՝ մի հեռի առներ զօգնութ՟ի
քո յինէն . և տ՟ր յօգնել ինձ նայեաց ։
Փրկեա ի՛ սրոյ զանձն իմ . և ի՛ ձեռաց
շանց , զմիամօրութ՟ի իմ ։
Փրկեա զիս ի՛ բերանոյ առիւծու՝ յեղ
ջերէ միեղջերուէ զխոնարհութ՟ի իմ ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց .
և ի՛ մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ ։
Երկիւղածք տ՟ն օրհնեցէք զտ՟ր . ա՟մ
զաւակք յակոբեան , փառաւոր արաս
ցեն զնա ։
Երկիցէ ի՛ տ՟նէ ա՟մ զաւակն իսրայէլի
զի ոչ արհամարհեաց . և ոչ անարգեաց
տ՟ր զաղօթս աղքատիս . և ոչ դարձոյց
զերեսս իւր յինէն . այլ ի՛ կարդալ իմում
առնա , լուաւ ինձ ։

Ի՛քէն է գոհութ՟ի իմ տ՟ր՝ յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից զքեզ։
Զուխտս իմ կատարեցից. առաջի ա՟մ
երկիւղածաց ն՟ր։
Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնես
ցեն զտ՟ր՝ որք խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք ն՟ց յաւիտեանս յաւիտե
նից. յիշեսցեն, և դարձցին առ տ՟ր ա՟մ
ծագք երկրի։
Երկիր պագցեն նմա ա՟մ տոհմք ազանց
զի տ՟նէ արքայութ՟ի, և նա տիրէ ի վ՟ր
ա՟մ հեթանոսաց։
Կերին և երկիր պագին նմա ա՟մ պար
արտք երկրի. առաջի ն՟ր անկցին ամենե
քեան՝ որք իջանեն ի հող։
Անձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ իմ
ծառայեսցէ նմա։
Պատմեսցի տ՟ն ազգ որ գալոցն է պատ
մեսցեն զարդարութ՟ի ն՟ր ժողովրդեան,
որ ծնանելոց իցէ՝ զոր արար տ՟ր։

Տուն. Լ՟Բ.

~։ Սաղմոս Դաւթի ։~

Ի՟Բ Տ՟Ր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պա
կասեսցի։

46 Ի՛վայրի

Ի՛ վայրի դալարւոջ անդ՝ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջնորդեաց ինձ ի՛ ճանապարհս արդարութե, վն անուան իւրոյ։
Թէպէտ և գնացից ես, ի՛ մէջ ստուերաց մահու. ոչ երկեայց ի՛ չարէ, զի դու տր ընդ իս ես։
Ցուպ.քո և գաւազան. նոքա մխիթարեսցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան ակն յանդիման նեղչաց իմոց.
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ.քո ոպ զանապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութի.քո տր՝ զհետ իմ եկեսցէ՝ զամ աւուրս կենաց իմոց բնակիլ ինձ ի՛ տան տն ընդ երկայն աւուրս։
Տունք։ Է։

❧ Սաղմոս Դաւթի ։ ❧

Ի͞Գ

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով աշխարհ և ամ բնակիչք նր։
Նա ինքն ի՛ վր ծովու հիմունս էարկ նմա. և ի՛ վր գետոց պատրաստեաց զնա։
Ո՞վ ելցէ ի՛ լեառն տն. կամ ո՞վ կացցէ ի՛ տեղւոջ սրբութե նր։

Որ սբ է ձեռօք և անբիծ սրտիւ՝ որ ոչ էառ զնանրութիւն յանձն իւր և ոչ եր դուաւ նենգութեամբ ընդ ընկերի իւրում:
Սա առցէ զօգնութիւն ի տէ. զողորմութիւն յայ փրկչէ իւրմէ:
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զտր. խնդրէ տեսանել զերեսս այ յակոբայ:
Համբարձէք իշխանք՝ զդրունս ձեր ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց:
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. տր հզօր զօրութեամբ իւրով. տր հզօր ի պատերազմի:
Համբարձէք իշխանք՝ զդրունս ձեր ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից. և մտցէ թագր փառաց:
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց. տր զօրութեանց՝ սա ինքն է թագր փառաց:

Տունք: Ժ:

Սաղմոս Դաւթի:

ԻԴ Առ քեզ տր համբարձի զանձն իմ. այ իմ ի քեզ յուսացայ մի ամաչեցից և մի ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ:

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի
ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք՝
յունայնութե իւրեանց:

Զճանապարհս քո՝ տր ցոյց ինձ. եւ զշաւ
իղս քո, ուսո ինձ:

Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճշմարտութե
քում եւ ուսո զիս. զի դու ես ած փրկիչ
իմ: եւ ես քեզ համբերեմ զօր հանապազ:

Յիշեա տր՝ զգթութիւս քո՝ եւ զողոր
մութիւս քո՝ որք են յաւիտենից:

Զմեղս մանկութե եւ զանգիտութե
իմոյ մի յիշեր. այլ յիշեա զիս տր ըստ
ողորմութե քում, վս քաղցրութե քո՝
զի քաղցր եւ ուղիղ ես:

Վասն այսորիկ՝ օրէնսդէտ առնես զմե
ղաւորս ՚ի ճանապարհի. առաջնորդես
հեզոց ՚ի դատաստանի. եւ ուսուցանես
հեզոց՝ զճանապարհս քո:

Ամենայն ճանապարհք տն՝ ողորմու
թք՝ եւ ճշմարտութք են՝ այնոցիկ, որք
խնդրեն զուխտս եւ զվկայութի նր:

Վս անուան քո, տր՝ քաւեա զմեղս իմ՝
զի բազում եղեն. ո՞վ է մարդ, որ երկնչի
՚ի տէ. օրէնսդէտ առնէ զնա ՚ի ճանա
պարհի՝ յոր եւ հաճեցաւ:

Անձն նորա ՚ի բարութե՝ հանգիցէ.

և զաւակ նորա ժառանգեսցէ՛ զերկիր ։
Զօրութի՛ է տ̅ր երկիւղածա՛ց իւրոց․
Եւ զկտակարա՛նս իւր, ուսուցանէ՛ նոցա ։
Աչք իմ յա̅մ ժամ առ տ̅ր՝ և նա՛ հանէ
յորոգայթէ՛ զոտս իմ ։
Նայեա՛ց առ իս և ողորմեա՛ց ինձ․ զի միա
մօր և աղքա՛տ եմ ես ։
Նեղութի՛ք սրտի իմոյ բազո՛ւմ եղեն
յոյժ․ և ի՛ վշտաց իմոց հա՛ն զիս ։
Տես զխոնարհութի՛ իմ՝ և զվաստա՛կ
իմ․ և թո՛ղ ինձ զա̅մ զմեղս իմ ։
Տե՛ս զթշնամիսն իմ, զի բազո՛ւմ եղեն,
ատելութի՛ք՝ որք ի՛նանիր ատեցին զիս ։
Պահեա՛ զանձն իմ՝ և փրկեա՛ զիս․ և մի՛
յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ի՛ քեզ ։
Անմե՛ղք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ․
և ես քեզ համբերեցի․ փրկեա՛ ա̅ծ զԻս
րայէլ յա̅մ նեղութե̅ց նց̅ ։
Տունք․ ժ և ը̅ ։

~։ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

իե Դատ արա ինձ տ̅ր՝ զի ես յանմեղութե՛
իմում գնացի ի՛ տ̅ր յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց
հիւանդ ։
Փորձեա՛ զիս տ̅ր և քննեա՛ զիս․ փորձեա՛
զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ ։

50 Ողոր

Ողորմութիւնք քո տէր՝ առաջի աչաց իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում։
Ո՛չ նստայ ես յաթոռս նանրաց և ընդ անօրէնս, ես ո՛չ մտից։
Ատեցի ես զժողովս չարաց՝ և ընդ ամպարիշտս ես ո՛չ նստայ։
Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանով քո տէր։
Լսել զձայն օրհնութեան քո՝ և պատմել զամ սքանչելիս քո։
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո. և զտեղի յարկի փառաց քոց։
Մի՛ կորուսաներ ընդ ամպարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։
Որոց ձեռք յանօրէնութեան են. և աջ նոցա լի՛ է կաշառօք։
Ես յանբծութեան իմում գնացի. փրկեա՛ զիս տէր և ողորմեա՛ ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

Տունք. ժ և ը։

Սաղմոս Դաւթի։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ երկեայց. տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ դողացայց։ ✠ ժղ ✠

Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ յուտել զմար
մին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա
տկարացան և անկան:
Թէ պատրաստեսցի ի վե՟ր իմ պատե
րազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և թէ յարի
ցէ ի վ՟ր իմ ճակատամարտ, սակայն և
այսուիկ ի քեզ Տ՟ր յուսացայ:
Մի խնդրեցի ի Տ՟նէ և զնոյն աղաչեմ.
բնակիլ ինձ ի տան Տ՟ն, զա՟մ աւուրս կե
նաց իմոց:
Տեսանել ինձ զվայելչութ՟ի Տ՟ն. և հրա
մա՟ն տալ՝ ի տաճարի նր՟:
Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում յաւ
ուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս, ի
ծածկոյթ խորանի իւրում:
Ի վիմի բարձր արարեր զիս. և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ, ի վերա թշնա
մեաց իմոց:
Շուրջ եղէց՝ և մատուցից ի խորանի
նր՟ պատարագ օրհնութ՟ե. օրհնեցից
և սաղմոս ասացից Տ՟ն:
Լուր Տ՟ր ձայնի իմում՝ զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեաց ինձ և լուր ինձ. զի
քեզ անսաց սիրտ իմ. և խնդրեցին եր
եսք իմ. զերեսս քո Տ՟ր խնդրեցի:
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.

եւ մի՛ խոտորեր բարկութեամբ՝ ի ծառայէ քումմէ։

Օգնական իմ լեր տր եւ մի անարգեր զիս. եւ մի՛ թողուր զիս՝ ած փրկիչ իմ։ Հայր իմ եւ մայր իմ թողին զիս. եւ տր իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնսդիր արա զիս տր ի ճանապարհի քում. եւ առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս քո ուղիղս։

Վս թշնամեաց իմոց. մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Յարեան ի վր իմ վկայք մեղաց. եւ ստեցին ինձ յանօրէնութե իւրեանց։

Հաւատացի տեսանել զբարութի տն՝ յերկրին կենդանեաց. համբեր տն եւ քաջալերեաց. զօրասցի սիրտ քո՝ եւ համբեր տն։

Տունք ԺԵ։

~ Սաղմոս Դաւթի։ ~

Առ քեզ տր կարդացի, ած իմ մի՛ լռեր յինէն. մի՛ երբեք լռիցես յինէն. նմանի ցիմ այնոցիկ որք իջանեն ի գուբ։ իէ

Լո՛ւր Տր̅ ձայնի խնդրուածո՛ց իմոց՝ յաղաչե՛լ իմ առ քեզ. ի՛ համբառնա՛լ ձեռաց իմոց՝ ի՛ տաճար սբ̅՛ քո:

Մի՛ համարիր ընդ անբարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութի̅, կորուսանե՛ր զիս:

Ոյք խօսին զխաղաղութի̅ ընդ ընկե՛րս իւրեանց. և չարութի̅ է 'ի սիրտս նց̅:

Տուր նոցա Տր̅ զգործս նց̅. և ըստ անօրէնութե̅ գնացից նց̅, հատո նց̅:

Ըստ գործոց ձեռաց նց̅ հատո նց̅՝ զհատուցումն նոցին:

Ո՛չ իմացան նոքա զգործս Տն̅. և ոչ ի՛ գործս ձեռաց նր̅ հայեցան, կործանեսցես զն̅ս, և այլ մի՛ շինեսցին:

Օրհնեալ է Տր̅՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. Տր̅ օգնական իմ և պաշտպան իմ:

Ի՛ նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա:

Տր̅ զօրութի̅ ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկութե̅ օծելոյ իւրոյ:

Փրկեա զժողովուրդս քո. և օրհնեա զժառանգութի̅ս քո. հովուեա և բարձրացո զն̅ս մինչև յաւիտեան:

Տունք Ժ և Է̅:

ԻԸ

Մատուցէք Տն՝ որդիք այ · մատուցէք Տն զորդիս խոյոց ։

Մատուցէք Տն զփառս եւ զպատիւ · մատուցէք Տն զփառս անուան նր · եւ երկիր պագեցէք Տն՝ ի սրահս սրբութեն նր ։

Ձայն Տն ի վր ջուրց՝ ած փառաց որոտաց · եւ Տր ինքն, ի վր ջուրց բազմաց ։

Ձայն Տն՝ զօրութեց · եւ ձայն Տն մեծվայելչութեց ։

Ձայն Տն փշրէ զմայրս · եւ մանրէ Տր զմայրսն լիբանանու ։

Մանրեսցէ զնա՝ որպ զմատաղատունկն լիբանանու · որ սիրելին է որպ զորդիս միեղջերուի ։

Ձայն Տն հատանէ զբոց ի հրոյ եւ ձայն Տն շարժէ զանապատն · եւ խռովեցուսցանէ Տր՝ զանապատն Կադէս ։

Ձայն Տն հաստատէ զեղջերուս · եւ յայտնի առնէ զանտառս ։

Ի տաճարի նորա ամենեքեան ասասցեն զփառս նմա ։

Տր զջրհեղեղս նստուցանէ եւ ցածուցանէ · Թագաւորեսցէ Տր յաւիտեան ։

Տէր զզօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ի խաղաղութեան:

Տունք. ժ և ա:

~ Սաղմոս Դաւթի: ~

ԻԹ Բարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս:

Տէր Աստուած իմ, կարդացի առ քեզ և բժշկեցեր զիս. Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ, որք իջանեն ի գուբ:

Սաղմոս ասացէք Տեառն սուրբք նորա՝ և խոստովան եղերուք՝ յիշատակի սրբութեան նորա:

Սրտմտութիւն է ի բարկութեան նորա. և կեանք են ի կամաց նորա:

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտու եղիցի ուրախութիւն:

Ես ասացի ի բարեկենդանութեան իմում. թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան:

Տէր ի կամս քո ետուր դեղոյ իմոյ զօրութիւն. դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ:

Առ քեզ Տէր կարդացի. և առ Աստուածդ իմ

աղաղակեցի · զի՞նչ օգո՛ւտ է քեզ յարե
նէ իմմէ · թէ ի՛ ջանեմ եւ յապականու
թիւն ։

Մի՞թէ հո՛ղ խոստովան առնիցի առ
քեզ· կամ պատմեսցէ՛ զճշմարտութիւն քո։

Լուա՛ւ ինձ տէր՝ եւ ողորմեցաւ · եւ տէր
եղեւ ինձ օգնական ։

Դարձոյց զսո՛ւգ իմ յուրախութիւն · ե
զե՛րծ յինէն զքուրձ · եւ ինձ զգեցոյց
զուրախութիւն ։

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ ·
եւ այլ մի՛ եւս զղջացայց տէր Աստուած իմ՝ յաւի
տեան խոստովան եղէց քեզ ։

Տունք ՃԵԲ ։

Դուբղայս ԽԵԲ Տունէ ։

~։ Սաղմոս Դաւթի ։~

Լ

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից
յաւիտեան · յարդարութեան
քում փրկեա՛ զիս՝ եւ ապրեցո զիս ։

Խոնարհեցո առ իս զո՛ւնկն քո · եւ վաղ
վաղե՛ա կեցուցանել զիս ։

Լեր ինձ Աստուած պաշտպան՝ եւ տուն ապաւէ
նի ապրեցուցանե՛լ զիս · զի հզօրիչ իմ
եւ ապաւէն իմ դո՛ւ ես ։

Վ̃ն անուան քո տր առաջնորդեսցես ինձ. և սնուսցես զիս. և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ, որ թագուցան ինձ։
Դու ես պաշտպան իմ տր՝ և ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Փրկեցեր զիս տր՛ այ՛ ճշմարտութե՛ քում. ատեցեր զայնոսիկ որք պահեն զերկիւղ ի սնոտիս։
Ես ի տր՛ յուսացայ. ցնծացայց և ուրախ եղէց ի փրկութե. քում։
Զի հայեցար՝ ի խոնարհութի՛ իմ. և փրկեցեր ի վշտաց զանձն իմ. և ոչ մատնեցեր զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց. և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ։
Ողորմեաց ինձ տր, զի նեղեալ եմ ես. խռովեցաւ ի սրտմտութէ, ակն իմ՝ անձն իմ և փոր իմ։
Պակասեցան ի ցաւոց կեանք իմ. և ամք իմ յոգւոց յեղանելոյ։
Աղքատացաւ ի տկարութէ զօրութի իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան։
Քան զամ թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց յոյժ. ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց։
Ամենեքեան ոյք տեսանէին զիս՝ արտաքս փախչէին յինէն։

Մոռացեալ եղէ ես՝ որպէս մեռեալ
ի սրտէ. եւ եղէ ես որպէս զանօթ կո
րուսեալ:
Զի լուայ ես զբանբասանս ի բազմաց
որք շուրջ էին զինեւ. ի ժողովիլ նոցա
ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհե
ցան. այլ ես ի քեզ տ̅ր յուսացայ:
Ասացի դու ես ա̅ծ իմ. եւ ի ձեռս քո է
ժառանգութիւն իմ:
Փրկեա զիս ի ձեռաց թշնամեաց իմոց.
եւ ի հալածչաց իմոց:
Երեւեցո զերեսս քո. ի ծառայս քո՝ ապ
րեցո զիս տ̅ր ըստ ողորմութեան քում. տ̅ր՝
մի յամօթ եղէց՝ զի կարդացի առ քեզ:
Ամաչեսցեն ամպարիշտք եւ իջցեն ի դը
ժոխս. եւ համր եղիցին շրթունք նեն
գաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանի
րաւութիւն. յամբարտաւանութիւն եւ յանգոս
նելն իւրեանց:
Որպէս զի բազում է ողորմութիւն քաղ
ցրութեան քո տ̅ր. զոր պահեցեր երկիւ
ղածաց քոց:
Արարեր դու այնոցիկ, որք յուսա
ցեալք են ի քեզ. առաջի որդւոց մարդ
կան:
Ամրացուցեր զնոսա ի ծածկոյթ երե
59 սաց

սաց քոց. ի՛ խռովութենէ մարդկան ։
Ծածկեցեր զնա ի՛ խորանի քում. ի՛ հակառակութենէ լեզուաց ։
Օրհնեալ է Տր̄՝ զի սքանչելիս արար զողորմութի̄ իւր ի՛ քաղաք ամուր ։
Ես ասացի ի՛ զարմանալ իմում. թէ ընկեցայ ուրեմն՝ յերեսաց աչաց քոց ։
Վասն այսորիկ՝ լուար ձայնի աղօթից իմոց. յաղաղակելն իմում առ քեզ ։
Սիրեցէք զՏր̄ ամ̄ սր̄ք նր̄. զի զստուգութիւն խնդրէ Տր̄. և հատուցանէ այնոցիկ, որք առաւել առնեն զամբարտաւանութի̄ ։
Քաջալերեցարուք և զօրասցին սիրտք ձեր. ամենեքեան որք յուսացեալք էք ի՛ Տր̄ ։

Տունք. ի և ը ։

⁓ Սաղմոս Դաւթի ։ ⁓

✠ Լա ✠ Երանի, ում թողութի̄ եղև մեղաց. և ծածկեցան ամ̄ յանցանք նր̄ ։
Երանի առն՝ որում ոչ համարեսցէ Տր̄ զմեղս նր̄. և ոչ գոյ նենգութի̄ ի՛ բերան նր̄ ։
Լռեցի ես՝ և մաշեցան ամ̄ ոսկերք իմ.

առ աղաղակել ինձ առ տէր զօրհանա
պազ՝ 'ի տուէ և 'ի գիշերի ։
Ծանրացաւ ձեռն քո 'ի վ̃ր իմ․ և դարձայ
'ի թշուառութի՝ զի հարան յիս փուշք ։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ․ և զանօրէնու
թիս իմ ոչ ծածկեցից 'ի քէն ։
Ասացի թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ․
և դու թողցես զա̃մ ամբարշտութիս
մեղաց իմոց ։
Վա՛սն այսորիկ՝ յաղօթս կացցեն առ քեզ
ա̃մ ս̃րբք․ 'ի ժամ ընդունելի ։
Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց բազ
մաց․ որք առ ն̃ա ինչ ոչ մերձեսցին ։
Դու ես ապաւէն իմ, 'ի նեղութենէ
յայսմանէ․ որք շուրջ եղեն զինև ։
Ցնծութի իմ․ փրկեա զիս յայնցանէ՝
որք պաշարեցին զիս ։
Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խելամուտ
'ի ճանապարհ, յորև գնասցես․ և հաս
տատեցից 'ի վ̃ր քո զաչս իմ ։
Մի՛ լինիք որպէս զձի և զջորի զի ոչ
գոյ 'ի նոսա իմաստութի․ 'ի սանձս և
'ի դանդանաւանդս ձմլեսցես զկզակս
ն̃ց․ որք առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին ։
Բազում տանջանք են մեղաւորաց․
բայց որք յուսան 'ի տ̃ր, ողորմութիւն
ա̃ն շուրջ եղիցի զնոքօք ։

Ուրախ եղերուք և ցնծացէք արդարք․ ի տր՛ պարծեցարուք ամենեքեան՝ որք ուղիղք սրտիւք ։

Տունք․ Ժ և Դ ։

Գուբղայս․ Խ և Է ։ Տունն է ։

ԼԲ

Սաղմոս Դաւթի ։

Ցնծացէք արդարք ի տր՝ ուղղոց վայել է օրհնութի․ խոստովան եղերուք տն օրհնութբ․ և տասն աղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա ։

Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր՝ զի բարի է․ սղմս ասացէք նմա օրհնութբ ։

Ուղիղ են պատգամք տն՝ և ամ գործք նորա հաւատովք են․ և սիրէ զողորմութի և զիրաւունս տր ։

Ողորմութբ տն լի եղև երկիր՝ և բանիւ տն երկինք հաստատեցան․ և հոգւով բերանոյ նր, ամ զօրութիւնք նց ։

Ժողովեաց որպ ի տիկս զջուրս ծովու․ եդ նէ ի խորս զգանձս իւր ։

Երկիցէ ի տնէ ամ երկիր․ և ի նմանէ դողասցին ամ բնակիչք աշխարհի ։

Նա՛ ասաց եւ եղեն ․ Հրամայեաց եւ հաս տատեցան ։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց․ անարգէ տր զխորհուրդս ժողովրդոց․ եւ արհամարհէ տր զխորհուրդս իշխա նաց ։

Խորհուրդ տն յաւիտեան մնայ՝ եւ խոր հուրդ սրտի նր, ազգէ մինչեւ յազգ ։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ տր ած օգնական է նմա․ ժողովուրդ, զոր ընտրեաց ի՛ ժա ռանգութի իւր ։

Յերկնից նայեցաւ տր՝ յամ որդիս մարդ կան ․ ի՛ պատրաստ բնակութէ իւրմէ, հայեցաւ յամ բնակիչս աշխարհի ։

Ո՛ ստեղծ առանձին զսիրտս նց ․ ի՛ միտ առնու՛ զամ գործս նց ։

Ո՛չ թէ ի՛ բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր ․ եւ ո՛չ սկայ ի՛ բազում զօրու թե իւրում ։

Սո՛ւտ է ձի՝ ի՛ փրկութե իւրում․ եւ ի՛ բազում զօրութե իւրում, ո՛չ ապրե ցուցանէ զհեծեալն ։

Աչք տն ի՛ վերա երկիւղածաց իւրոց․ եւ որք յուսան յողորմութի նր ։

Փրկել ի՛ մահուանէ զանձինս նց․ եւ կե րակրել զնս ․ ի՛ սովու ։

Անձինք մեր համբերեսցեն Տն. զի օգ-
նական և պաշտպան մեր է։
Նովաւ ուրախ եղիցին սիրտք մեր և յա
նուն սբ նր յուսասցուք։
Եղիցի ողորմութիւն քո Տր ի վր մեր.
որպ յուսացաք ի քեզ։
Տունք. ժ և թ։

Սաղմոս Դաւթի։

ԼԳ Օրհնեցից զՏր յամ ժամ. յամ ժամ
օրհնութիւն նր ի բերան իմ։
Ի Տր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն
հեզք և ուրախ եղիցին։
Մեծ արարէք զՏր ինև. և բարձր ա-
րասցուք զանուն նր ի միասին։
Խնդրեցի ի Տնէ և լուաւ ինձ. և յամ
նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս։
Մատիք առ Տր և առէք զլոյս. և երեսք
ձեր մի ամաչեսցեն։
Այս աղքատ կարդաց առ Տր. և Տր
լուաւ սմա. և յամ նեղութենէ սորա
փրկեաց զսա։
Բանակք հրեշտակաց Տն, շուրջն զեր
կիւղածովք իւրովք՝ և պահեն զնս։
Ճաշակեցէք և տեսէք զի քաղցր է Տր.
երանեալ է այր՝ որ յուսայ ի նա։

Երկերուք ի Տեառնէ ամենայն սուրբք նորա. զի ոչ
ինչ պակասութիւն է երկիւղածաց նորա։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան
բայց որք խնդրեն զՏէր, մի՛ պակասեսցի
ի նոցանէ ամենայն բարութիւն։
Եկայք որդեակք իմ՝ և լուարուք ինձ
և ես զերկիւղ Տեառն ուսուցից ձեզ։
Ո՞վ մարդ՝ որ կամիս զկեանս. և սիրես
զաւուրս քո տեսանել ի բարութեան։
Զգուշացո զլեզու քո ի չարութենէ. և շրթունք
քո մի խօսեսցին զնենգութիւն։
Խոտորեա ի չարէ՝ և արա զբարի. խնդրեա
զխաղաղութիւն և երթ զհետ նորա։
Աչք Տեառն ի վերայ արդարոց. և ականջք
նորա ի վերայ աղօթից նոցա։
Երեսք Տեառն ի վերայ չարագործաց. սատա
կել յերկրէ զյիշատակս նոցա։
Կարդացին արդարքն առ Տէր. և Տէր
լուաւ նոցա. և յամենայն նեղութենէ նոցա փրկեաց
զնոսա։
Մերձ է Տէր առ այնոսիկ որք մաշեալք
են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով կե
ցուցանէ։
Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամենայնէ
փրկէ զնոսա Տէր. և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա.
և մի՛ ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։

Մահ մեղաւորի չար է • բայց որ ատեն զարդարն, զղջասցի :

Փրկէ Տէր զանձինս ծառայից իւրոց • մի՛ զղջասցին ամենեքեան որք յուսացեալք են ի նա :

Տունք • ի ե ա :

Դուբղայս • Խ : Տունէ :

✠ ԼԴ ✠

Սաղմոս Դաւթի :

Դատեա՛ Տէր զայնոսիկ որք դատէին զիս • մարտի՛ր ընդ այնոսիկ, որք մարտնչէին ընդ իս :

Առ զզէն եւ զասպարս քո, եւ արի յօգնել ինձ • հան զսուր քո ընդդէմ հալածչա՛ց իմոց • արգե՛լ զնոսա եւ ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ :

Ամաչեսցեն եւ յամօ՛թ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ • դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ զչար :

Եղիցին նոքա որպէս փոշի՛ առաջի հողմոյ եւ հրեշտա՛կ Տեառն նեղեսցէ զնոսա :

Եղիցին ճանապարհք նոցա ի խաւար եւ ի գայթագղութիւն • եւ հրեշտակ Տեառն հալածեսցէ զնոսա :

Ի՛ նանի՛ր թաղուցին ինձ զորոգայթ
յապականութե իւրեանց՝ և ի՛ նանի՛ր
նախատեցին զանձն իմ։

Հասցէ ի՛ վերայ նոցա որոգայթ, զոր ոչ գի
տասցեն. և որս զոր թաղուցին, առցէ
զնոսա. և յորոգայթ ի՛ նոյն անկցին։

Բայց անձն իմ ցնծասցի ի՛ տէր. ուրախ
եղիցի ի՛ փրկութե նորա. Ամ ոսկերք
իմ ասասցեն, տէր՛ ո՞ նմանի քեզ։

Զի փրկես զաղքատ ի՛ ձեռաց հզօրի.
զաղքատ և զտնանկն յայնցանէ որք
յափշտակեն զնա։

Յարեան ի՛ վերայ իմ վկայք չարեաց.
զորենչ ոչ գիտէի, հարցանէին ցիս։

Հատուցին ինձ զչար՝ փոխանակ բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ խոր
հեցան յորդւոց ի՛ մարդկանէ։

Ես ի՛ նեղել նոցա՝ զքուրձ զգենուի. խո
նարհ առնէի պահօք զանձն իմ. և ա
ղօթք իմ ի՛ ծոց իմ դարձցին։

Որպէս զեղբայր եղբօրկեր՝ այսպէս հաճոյ
լինէի. որպէս զոգաւոր եղտրտուն, այսպէս
խոնարհ առնէի։

Ի՛ վերայ իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան.
ժողովեցան յիս տանջանք և ես ոչ ծա
նեայ. ցրուեցան և ոչ զղջացան։

Փորձեցի՛ն զիս՝ և արհամարհեցին ար
համարհանօք՝ կրճտեցին ի՛վ՟ր իմ զա
տամո՛ւնս իւրեանց տէր երբ տեսցես :
Ի՛բաց արա զանձն իմ ի՛խորամանկու
թենէ նց. և յառիւծուց զմիամօրութի իմ :
Խոստովան եղէց քեզ տր՝ յեկեղեցիս
մեծս. և ի՛ժողովս բազմաց օրհնեցից
զքեզ :
Մ՟ի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ,
ոյք ատէին զիս ի՛տարապարտուց. ակն
արկին առնէին զիս աչօք իւրեանց :
Ընդ իս զխաղաղութի խօսէին. և ի
քեանս՝ բարկութեան զնենգութի խոր
հէին :
Բացին ի՛վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց և
ասացին՝ այո՞ այո՞ տեսին աչք մեր :
Տեսեր տր՝ և մի լռեր. տր՝ մի ի՛բացեայ
առնիր յինէն :
Զարթիր և հայեաց տր՝ յիրաւունս
իմ. ած իմ և տր իմ ի՛դատաստանս իմ.
Իրաւ՟ արա ինձ ըստ արդարութեան
քում, տր ած իմ :
Մի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ.
և մի ասասցեն ի՛սիրտս իւրեանց. թէ
վաշվաշ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք
զնա :

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդա յին ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբանեն ին ի՛վերայ իմ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի՛քեզ ամենեքեան. որք կամին ընդ արդարութի իմ։
Ասասցեն յամ ժամ մեծ է ած. որք կամին զխաղաղութի ընդ ծառայի քում։
Եւ լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւն քո. զօրհանապազ զգովութիւն քո։

Տունք ի և է ։

Սաղմոս Դաւթի։ ԼԵ

Ասէ անօրէնն՝ մեղանչել ընդ միտս իւր չիք երկիւղ այ առաջի աչաց նորա։
Նենգեաց առաջի նորա. գտանել զանօրէնութի և ատել զնա։
Բանք բերանոյ նորա. անօրէնութի և նենգութի են։
Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի. զանօրէնութի խորհեցաւ յանկողնի իւրում։
Եկաց նա յամ ճանապարհ, որ ոչ է բարի և ի՛չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տէր յերկինս է ողորմութի քո. ճշմարտութի քո մինչև յամպս։

Արդարութիւնք քո ոպ լերինք ած՝ և իրաւունք քո որպէս խորս բազումս. զմարդիկ և զանասուն կեցուցանես
դու տր:

Ոպ զի բազում արարեր զողորմութի քո ած. այլ որդիք մարդկան, ի հովանի
թեւոց քոց յուսասցին:

Արբեսցին նոքա ի պարարտութէ տան քո. և զուղխս փափկութե քո՝ տացես
ըմպել նոցա:

Ի՛քէն է տր աղբիւր կենաց. և լուսով
երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:

Ձգեա զողորմութիւն քո, որք ճանաչեն զքեզ. զարդարութիւնս քո որք
ուղիղ են սրտիւք:

Մի եկեսցեն ի վեր մեր ոտք ամբարտաւանաց. և ձեռք մեղաւորաց մի դո
ղացուսցեն զմեզ:

Անդ՝ անկցին ամենեքեան որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին և
այլ մի կարասցեն հաստատիլ:

Տունք. ժ և գ:

Գուբղայս. խ. Տուն է:

Կանոնս բոլոր. ժ և ը: փոխ է:

Նու. բձղ: Տուն է:

Մօսէսի Ածատեսն մար գարէի ։

Հայեցարուք երկինք եւ խօսեցայց
լուիցէ երկիր զպատգամս բերա
նոյ իմոյ ։
Ընդունելի լիցի որպ անձրեւ բարբառ
իմ․ եւ իջցէ որպ ցօղ պատգամք իմ։
Որպ զանձրեւ ի վերայ սիզոյ․ եւ որպ տարափ
ի վերայ խոտոյ․ զի զանուն տն կարդա
ցուք․ եւ տուք զօրհնութի տն այ մերոյ։
Ած որոյ ճշմարտութիք են գործք նր․
եւ ամ ճանապարհք նր իրաւամբք են ։
Ած հաւատարիմ է եւ ոչ գոյ ի նմա անի
րաւութի․ արդար եւ ճշմարիտ է տր ։
Մեղան եւ ոչ նմա որդիքն արատոյ․
ծնունդք խոտորեալք եւ թիւրեալք։
Ոչ այդ այնէ՝ զոր տն հատուցանէիք
դուք՝ ժողովուրդք յիմարք եւ ոչ իմաս
տունք ։
Ոչ սա ինքն է հայրն քո որ ստացաւ զքեզ
արար եւ ստեղծ զքեզ։
Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտե
նից․ իմացարուք զամս ազգաց մինչեւ
յազգս ։

Հարցջիր դու ցհարս քո և պատմեսցեն
քեզ. ցծերս քո՝ և ասասցեն քեզ:
Ի՛ժամանակի, յորժամ բաժանեաց
բարձրեալն զազգս ա͞մ. և որ͞պ սփռեաց
նա՝ զորդիսն ադամայ:
Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց. ըստ
թուոյ հրեշտակաց ա͞յ:
Եղև բաժին տ͞ն, ժողովուրդ իւր
յակոբ. և վիճակ ժառանգութեան
իւրոյ, իսրայէլ:
Բաւական եղև նմա յանապատի. ի՛ծա
րաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպանեաց
զնա:
Խրատեաց զնա և պահեաց որ͞պս զբիբ
ական. որ͞պ զարծուի ի՛թեւս իւր ըն
կալաւ զնա. և ո͞պ ի՛վե͞ր ձագուց իւրոց
գթացաւ:
Տարածեաց զթեւս իւր և ընկալաւ
զնա. և բարձեալ բերէր զնա ի՛վե͞ր միջնո
ղաց իւրոց:
Տ͞ր միայն ածէր զն͞ն. և ոչ գոյր ընդ նո
սա ա͞ծ օտարս.
Իած էհան զն͞ն ի՛զօրութիւ երկրի. և կե
րակրեաց զն͞ն արդեամբք անդաստանաց:
Դիեցոյց ն͞ց զմեղր ի՛վիմէ. եզիւղ յա
պառաժ վիմէ:

Իւղ կովուց՝ եւ կաթն մաքեաց. Ճարպով հանդերձ. խոյոց, որթուց, ցլուց եւ նոխազաց:
Զպարարտութի̄ երիկամանց ցորենոյ. եւ զարիւն խաղողոյ էարբ զգինի:
Եկեր յակոբ եւ յագեցաւ. եւ անդու շեաց զսիրելին:
Գիրացաւ. ստուարացաւ լայնացաւ եթող զա̄ծ զարարիչ իւր. եւ յետս եկաց յա̄յ փրկչէ իւրմէ:
Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւրեն̄ց եւ կռօք իւրեանց դառնացուցին զիս.
Զոհեցին դիւաց՝ եւ ոչ ա̄յ. դիցն զորս ոչ գ̄իտէին. նորք եւ առժամայնք. զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարքն նոցա:
Թողին զա̄ծ՝ որ ծնաւ զնոսա. մոռացան զա̄ծ՝ որ կերակրեաց զնոսա:
Տես տ̄ր եւ նախանձեցաւ. եւ սրտմտեցաւ ի վե̄ր ուստերաց եւ դստերաց նոցա եւ ասէ:
Դարձուցից զերեսս իմ ի նոցանէ. եւ ցուցից նո̄ց զինչ լինելոց իցէ. յապա ժամանակի:
Զի ազգ մի թիւր են նոքա եւ որդիք անհաւանք. նոքա նախանձեցուցին զիս ի չաստուածս իւրեանց. եւ դառ-

նացուցին զիս ի կուռս իւրեանց ։
Ե՛րդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ անպիտան․ և անմիտ ազգաւ զկծեցուցից զնոսա ։

Տունք Է ։

մաղ

Տուք փառս այ՝ տուք զօրհնութիւն մարդասիրին․ Թագաւորին յաւիտենից՝ որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ ։

Մարդասէր տր վն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի ։

Եւ վն խաչի քո պատուականի․ տր ըն կալ զաղաչանս մեր՝ և կեցո զմեզ ։

Քարոզ երկինք պատմենին և տր ապաւէնին ։

քրղ

Վն ի գիշերի և ի տուընջեան և յամ ժամու՝ խօսիլ մեզ զբան տն․ զտր աղաչեսցուք ։
Վն չանկանելոյ մեզ ի փորձութիւն․ որում ոչ կարեմք համբերել․ զտր ա ։
Վն ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ՝ առաջի ահեղ ատենին քի․ զտր աղ ։
Վն առաջնորդելոյ մեզ ի նաւահան

74 գիստն՝

գիտէն՝ կենաց անվաղճանից. զՏէր աղ:
Մ՟ արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչ
մանն՝ երկնից արքայութեան զՏէր
աղաչեսցուք:
Մ՟ հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմա
րիտ եւ ուղիղ: Նուեա եւ Մ՟:
Զանձինս: Ողորմեա:

Ի՛ գիշերի եւ ի՛ տուընջեան՝ եւ յամ ժա
մու զքեզ աղաչեմք, եւ ի՛քէն խնդրեմք
մարդասէր Տէր: Տո՛ւր մեզ Աստ փրկիչ
մեր. խոնարհեսցի ունկն.քո ի՛ խնդրուա
ծս մեր. զի մի ունայն լիցին վաս
տակք ծառայից.քոց, Ա՛ր համարեա
զաշխատութիւս մեր ի՛ գործ արդարու
թեան՝ եւ ի՛ պտուղ Աստ պաշտութեան:
Ընկա՛լ Տէր՝ զաղօթս եւ զերկրպագութիւն
մեր. եւ հաստատ մեզ զողորմութի.քո առա
տապէս: Պահեա՛ զմեզ ընդ հովա
նեաւ ամենազօր աջոյդ.քո: Զօրացո՛
զմեզ Տէր՝ զօրութ. Ս. Հոգւոյդ. պա
հեա՛ զմեզ որպ բիբ ական: Եւ արա՛ առ
մեզ զնշան բարի. ի՛ գովեստ եւ ի՛ փառա
բանութիւն անուանդ.քում սրբոյ:
Զի ի՛քո փառս կատարի՝ Աստ արարա
ծոյ մը շտնջենաւոր փառաբանութի

✠ աղ ✠

ի՛ բարձունս՝ հօր եւորդւոյ եւ հոգւոյն
սրբոյ՝ այժմ եւմիշտ եւյաւիտեանս յաւի
տենից ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Հովիւ.քաջ՝ հովիւ բարի՝ եւյաւիտե
նական ․ Նայեաց եւյց արա բանաւոր
հօտի.քո զոր ժողովեցեր առ.քեզ գը
թութեամբքով ։ Ո ի.քո առաջի կամք տր․
եւտա ի՛քէն ողորմութեցդ եգթու
թեցդ անկն ունիմք ․ Ո ամենեսեան
օրհնեա ․ զամենեսեան իմաստնացո․
զամենեսեան լուսաւորեա ․ եւամենե
ցունց պարգեւեա զերկնից արքայու
թիդ ։ Ս ր՛ զի՝ դու ես տր՛ կենաց՝ եւ
տծ ողորմութեց․ եւքեզ վայելէ՝ փառք
իշխանութի․ եւպատիւ այժմ՝ եւմիշտ՝
եւյաւիտեանս յաւիտենից ամէն ։

Նշ գիշերի եւ ի տուընջեան՝ եւյտմ ժա
մու անդադար փառաւորեմք զհայր,
եւզորդի՝ եւզսբ զհոգին ․ այժմ
եւ միշտ՝ եւյաւիտեանս
յաւիտենից
ամէն ։

Օ մարդ եկդ զայդ տես որք մեռան · և որոց զխոտ ցամաքեցան ։

ԼԶ

~ Սաղմոս Դաւթի : ~

Մ Ի՛ ՆԱԽԱՆՁԻՐ
ընդ չարս. եւ մի՛ ընդ այնո
սիկ որք գործեն զանօրէ
նութիւն:

Զի որպէս զխոտ՝ վաղվաղակի ցամաքես
ցի՛ն. եւ որպէս զդալարի խոտոյ, վաղվա
ղակի անկցին:

Յուսա՛ ի Տէր՝ եւ արա զքաղցրութիւն.
բնակեա՛ց յերկրի՝ եւ հովուեսցիս ի մե
ծութեան նորա:

Կրթեա՛ ի Տէր՝ եւ նա տացէ քեզ զխնդր
դրուածս սրտի քո. յայտնեա՛ առաջի
Տեառն զճանապա՛րհս քո՝ եւ յուսա՛ ի նա:

Նա՛ արասցէ՝ եւ հանցէ որպէս զլոյս զար

դարութիւն քո. և զիրաւունս քո որպ
զօր հասարակ։
Հնազանդ լեր տն՝ և ծառայեա նմա. և
մի նախանձիր ընդ այնոսիկ որոց աւա
կեալ իցեն ճանապարհք իւրեանց. ընդ
մարդոյ՝ որ գործեն զանօրէնութիւն։
Լուեա ի բարկութենէ՝ և հանգիր ի
սրտմտութենէ. և մի նախանձիր ընդ չարս։
Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին.
բայց որք համբերեն տն՝ նոքա ժառան
գեսցեն զերկիր։
Փոքր մի՝ և այլ ոչ ևս իցէ ամբարիշտն.
խնդրեսցես զտեղի նորա և ոչ գտցես։
Բայց որք հեզքն են՝ նոքա ժառանգես
ցեն զերկիր. և փափկասցին ի բազում
խաղաղութեան իւրեանց։
Սպասէ մեղաւոր արդարոյ՝ և կրճտէ
ի վերայ նորա զատամունս իւր. այլ տր ծի
ծաղեսցի զնովաւ։
Քանզի յառաջագոյն տեսանէ. զի հա
սանէ օր նորա։
Սուր հանին մեղաւորք՝ և լարեցին զա
ղեղունս իւրեանց, հարկանել զաղ
քատն և զտնանկն. և սպանանել զայն,
որ խոնարհն է սրտիւ։
Սուրք նոցա մտցեն ի սիրտս նոցա և աղե
ղունք նոցա փշրեսցին։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ՝ քան
զբազում մեծութիւն մեղաւորաց. և բա
զուկք անպարշտաց խորտակեսցին:
Հաստատէ տր զարդարս. և ճանաչէ
զաւուրս ամբծից. ժառանգութիւն
նց յաւիտեան եղիցի:
Ոչ ամաչեսցեն նք ի՛ ժամանակս չա
րութեան. այլ յաւուրս սովու յագեսցին:
Բայց մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնա
միք տն, ի՛ փառաւորիլ և ի՛ բարձրա
նալ իւրեանց պակասեսցին՝ որպ ծուխ
զի պակասի:
Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հատու
ցանէ. այլ որ արդարն է՝ ողորմի և տայ:
Ոյք օրհնեն զտր՝ ժառանգեսցեն զեր
կիր. և ոյք անիծանեն, սատակեսցին
ի՛նմանէ:
Ի՛ տնէ ուղղին գնացք առն. զճանա
պարհս նր, նա կամի յոյժ:
Թէպէտ և գայթագղեսցի նա, մի՛ կոր
ծանեսցի. զի տր ձեռնկալու է նր:
Մանուկ էի ես և ծերացայ. և ոչ տեսի
զարդար արհամարհեալ՝ և ոչ զզաւակ
նր թէ մուրանայ զհաց:
Զօր հանապազ ողորմի և տայ փոխ.
զաւակ նր օրհնեալ եղիցի յաւիտեան:

Խոտորեա՛ց ի չարէ և արա՛ զբարի. բնա
կեսցիս յաւիտեա՛նս յաւիտենից ի՛ նմայ:
Տէր սիրէ՛ զիրաւունս և ո՛չ ընդ վա՛յր
հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեան
պահէ՛ զնոսա:
Անօրէնք հալածեսցի՛ն ի միասին. և
զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին:
Այլ արդարք ժառանգեսցե՛ն զերկիր.
և բնակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից
ի՛ նմա:
Բերան արդարոյն խորհի զիմաստութիւն.
և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս:
Օրէնք Աստուծոյ իւրոյ՝ ե՛ն ի սրտի իւրում.
և մի՛ գայթագղեսցին գնացք նորա:
Հայի մեղաւոր ընդ արդար. և խնդրէ
սպանանե՛լ զնա. այլ Տէր ո՛չ թողու զնա
ի ձեռս նորա՝ և ո՛չ դատապարտէ զնա.
յորժամ դատէ զնա:
Համբերեա՛ Տեառն՝ և պահեա՛ զճանապարհս
նորա. և բա՛րձր արասցէ զքեզ ի ժառան
գել զերկիր. և զսատակումն մեղաւո
րաց տեսցես:
Տեսի զամպարիշտն վերացեալ. և բարձ
րացեա՛լ որպէս զմայրսն լիբանանու:
Անցի՝ և ահա ո՛չ էր. խնդրեցի՝ և ո՛չ
գտաւ տեղի նորա:

Պահեա՛ զանբծութի՛ւն. և տես զուղղութի՛ւն. զի գո՛ն մնացուածք առն խաղաղարարի :

Անօրէնք հալածեսցին ի միասին. և զաւակք ամպարշտաց կորիցեն :

Փրկութիւն արդարոց ի Տեառնէ է. վերակացու է նոցա ի ժամանակս նեղութեան :

Օգնեսցէ նոցա Տէր՝ և փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ ի մեղաւորաց՝ և կեցուսցէ զնոսա. զի յուսացան ի նա :

Գուբղայս Հ և Է Տունէ :

✠ Լէ ✠

Սաղմոս Դաւթի :

Տ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս :

Զի նետք քո հարան յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո :

Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութեան քո :

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց. յերեսաց մեղաց իմոց :

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. և որպէս բեռն ծանր, ծանրացան ի վերայ իմ :

Նեխեցա՛ն եւ փտեցա՛ն վէ՛րք իմ. յերե
սաց անզգամութե՟ իմոյ:
Տառապեցայ եւ խոնա՛րհ եղէ յոյժ. զօր
հանապազ տրտու՛մ գնայի. զի անձն իմ
լի՛ եղեւ չարչարանօք. եւ ո՛չ գոյ բժշկու
թ՟ի մարմնո՛յ իմոյ:
Չարչարեցայ եւ խոնա՛րհ եղէ մինչեւ
յոյժ. մռնչէի՛ առ հեծութե՟ սրտի
իմոյ:
Տէր առաջի քո՛ է ա՟մ ցանկութիւն
իմ. եւ հեծութիւն իմ ի՛քէն ո՛չ ծած
կեցաւ:
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս՝ եւ եթո՛ղ զիս
զօրութ՟ի իմ. լոյս աչա՛ց իմոց, եւ այս ո՛չ
եղեւ ընդ իս:
Բարեկամք իմ եւ մերձաւորք իմ առա
ջի իմ մերձեցան եւ կացին. եւ մերձաւորք
իմ հեռի եղեն յինէն:
Բռնադատէի՛ն զիս՝ եւ խնդրէի՛ն զա՛նձն
իմ. ո՛ք խորհէին զչա՛ր ի՛ վերայ իմ, խօ
սեցա՛ն զանօրէնութ՟ի. եւ զնենգութ՟ի
զօրհանապա՛զ խորհեցան:
Այլ ես՝ որպէս խուլ՝ զի ո՛չ լսէ. եւ որպ՟
համր՝ որ ո՛չ բանայ զբերան իւր:
Եղէ ես որպ՟ մարդ, որ ո՛չ լսէ եւ ո՛չ գոն
խօսք ի՛ բերանն ն՟ր:

Ես ի քեզ տր̅ յուսացայ՝ եւ դու լուիցես ինձ տր̅ ած̅ իմ։

Ասացի թէ՝ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. ի սասանիլ ոտից իմոց ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան։

Ես ի տանջանս պատրաստ եմ. եւ ցաւք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։

Զանօրէնութիւն իմ պատմեցից. եւ հոգացայց վասն մեղաց իմոց։

Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են՝ եւ զօրացեալ են քան զիս. բազում են ոյք ատեն զիս ի տարապարտուց։

Եւ ոյք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. չար խօսէին զինէն, զի ես երթայի զհետ արդարութե̅ իմոյ։

Մի՛ թողուր զիս տր̅ ած̅ իմ. եւ մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն. հայեաց յօգնել ինձ՝ տր̅ փրկութե̅ իմոյ։

Տունք ի̅ և ա̅։

Սաղմոս Դաւթի։

ԼԸ Ասացի թէ՝ պահեցից զճանապարհս իմ. զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով։

Եդի զպահապան բերանոյ իմոյ՝ ի հակառակել մեղաւորին առաջի իմ։

Խուլ եղէ եւ խոնարհեցայ. լռեցի ի բա-
րութէ. եւ ցաւք իմ նորոգեցան յիս։
Ջեռաւ սիրտ իմ ի փորի իմում. եւ ի
խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։
Խօսեցայ լեզուաւ իմով եւ ասացի. ցոյց
ինձ տէր զկատարած իմ. եւ թիւ աւուրց
իմոց. քանի՞ են զի գիտացից թէ որ չափ
ինչ պակասեալէ յինէն։
Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ. եւ կար
զօրութե իմոյ որպէս ոչ ինչ է առաջի
իմ. սակայն ամենեքին ընդունայն է՝
ամ մարդ մնեղի։
Այլ ապաքէն որպէս ի պատկերի շրջի մարդ.
սակայն ի զուր խռովի. գանձէ եւ ոչ գի-
տէ ում ժողովէ։
Եւ արդ՝ ո՞վէ համբերութի իմ, թէ
ոչ դու տէր. կամ կար զօրութե իմոյ՝
թէ ոչ ի քէն։
Յամենայն անօրէնութէ իմմէ փրկե-
ցեր զիս. եւ նախատինս անզգամաց արա-
րեր զիս։
Լուռ եղէ եւ ոչ բացի զբերան իմ զի
դու արարեր։
Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ. զի
ի զօրութենէ ձեռին քո՝ ես պակասե-
ցայ։

Աստամբութբ վս մեղաց՝ խրատեցեր զմարդ. և մաշեցեր ոպ զսարդի զանձն նորա. սակայն ընդունայն է ամ մարդ։

Լուր Տր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց, արտասուաց իմոց մի լռեր։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո. նժդեհ և անցաւոր. որպէս ամ հարք իմ։

Թող արա ինձ զի հանգեայց. մինչ՝ չև՛ երթեալ իցեմ. և այլ ոչ ևս գտանիցիմ։

Տունք Ժ և Ե։

Սաղմոս Դաւթի։

ԼԹ Համբերելով համբերի Տն և նայեցաւ առ իս. և լուաւ աղօթից իմոց։

Հան զիս ի գբոյ տառապանաց ի կաւոյ և ի տղմոյ։

Հաստատեաց ի վերայ վիմի զոտս իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ։

Արկ ի բերան իմ զօրհնութի նոր. յօրհնութի Այ մերոյ։

Տեսցեն բազումք և երկիցեն. և յուսասցին ի Տր. երանեալ է այր՝ որոյ անուն Տն յոյս է։

Ոչ հայեցայ ի նանրութի. եւ ոչ ի մոլորութի սուտ :

Բազում արարեր դու՝ տէր ած իմ զսքանչելիս քո. եւ խորհրդոց քոց ոչ ոք է որ նմանի քեզ :

Պատմեցի եւ խօսեցայ՝ եւ բազում եղեն քան զթիւս ընդ զոհս եւ ընդ պատարագս ոչ հաճեցար. լսելիս հաստատեցեր ինձ զողջակէզս. եւ զվն մեղացն ոչ խնդրեցեր :

Յայնժամ ասացեր թէ ահաւասիկ գամ ես. ի գլուխս գրոց գրեալ է վն իմ :

Առնել զկամս քո ած իմ կամեցայ՝ եւ զօրէնս քո ի մէջ որովայնի իմում :

Աւետարանեցի զարդարութիս քո յեկեղեցիս մեծս. ահա եւ զշրթունս իմ ոչ արգելից ի քէն :

Տէր դու գիտացեր, զի զարդարութիս քո ոչ ծածկեցի ի սրտի իմում. զճշմարտութիս քո՝ եւ զփրկութիս քո :

Ասացի՝ եւ ոչ թագուցի զողորմութիս քո. եւ զճշմարտութիս քո ի ժողովրդենէ մեծէ :

Այլ դու տէր՝ մի հեռի առներ զգթութիւն քո յինէն. զի ողորմութի քո՝ եւ ճշմարտութի քո յամ ժամ ընկալցեն զիս :

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ էր թիւ. Հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ,
և ես ոչ կարացի տեսանել։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ.
և սիրտ իմ էթող զիս։
Կամեաց Տէր՝ փրկել զիս. և Տէր յօգնել
ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրէին զանձն իմ, բառնալ զսա. դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին
ինձ զչար։
Կրեսցեն զամօթ առժամայն վաղվաղակի որք ասէին ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ. ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ Տէր։
Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է Աստուած. որք սիրեն զփրկութիւն քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ, Աստուած խորհեաց զիս. օգնական և պաշտպան իմ. և դու Աստուած իմ մի յամենար։

Տունք ի և բ։

Գուբղայս ծ և ը տունն է։

Սաղմոս Դաւթի ։

խ

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտընանկն . յաւուր չարի փրկէ զնա Տէր ։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ . երանելի առնէ զնա ի վերայ երկրի . և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց ։

Տէր օգնական է նմա ի մահճի ցաւոց իւրոց . և զամենայն յանկողինս նորա՝ դարձուցանէ ի հիւանդութեան նորա ։

Ես ասացի Տէր ողորմեա ինձ . և բժշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ ։

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար՝ երբ իցէ՝ զի մեռցի և կորիցէ անուն նորա ։

Մտանէր տեսանել զնանրութիւն . խօսէր ի սիրտ իւր . և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր ։

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր . զինէն շշնջէին ամենայն թշնամիք իմ ։

Խորհեցան զչար ի վերայ իմ . և զբան անօրէնութեան եդին ի վերայ իմ ։

Մի՞թէ որք ննջեցին և այլ ոչ ևս յաւելուցուն յառնել . քանզի և այրն խաղաղութեան իմոյ՝ յորում ես յուսացայ ։

Որ ուտէր զհաց իմ. յաճախեաց առնել ինձ զխաբէութիւն ։

Դու տ՟ր ողորմեաց ինձ . և կանգնեա զիս . և ես հատուցից նոցա ։

Յայսմ ծանեայց թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ ։

Դու՝ զիս յանբծութե իմում ընկալար և հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան ։

Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից եղիցի եղիցի ։

Տունք ժ և դ ։

~§ Սաղմոս Դաւթի ։ §~

խ

Որպէս փափաքի եղջերու յաղբերս ջուրց . այնպէս փափաքէ անձն իմ առ քեզ ա՟ծ ։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ա՟ծ, հզօր և կենդանի . երբ եկից երևեցայց երեսացդ ա՟յ ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր, ի տուէ և ի գիշերի . և այն, զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ ուր է ա՟ծ քո ։

Զայս որպէս յիշէի, տառապիւր յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն ա՟յ ։

 Ի՛ձայն

Ի ձա՛յն ցնծութեան խոստովանութեան. և ի ձա՛յն բարեկենդանութեան։

Ա՛րդ՝ ընդէ՞ր տրտո՛ւմ ես ա՛նձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ Աստուած՝ խոստովանեա՛ նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է։

Ա՛նձն իմ յո՛յժ խռովեցաւ. վա՛սն այսորիկ՝ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու, յահերմոնէ լեռնէ՛ փոքուէ։

Խո՛րք խորոց կարդացի՛ն առ քեզ. ի ձա՛յն սահանաց քոց։

Ամենայն զբօսա՛նք քո, և ալիք քո՝ անցի՛ն ի վերայ իմ։

Ի տուէ պատուիրեա՛ց Տէր զողորմութիւն իւր. ի գիշերի զօրհնութիւն նորա. և աղօթք իմ առ Աստուած կենա՛ց իմոց։

Ասացի՛ Աստուծոյ՝ ընդունող իմ ես. ընդէ՞ր մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտո՛ւմ գնամ ես ի նեղել թշնամեաց իմոց։

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցի՛ն զիս թշնամիք իմ. յասե՛լ ցիս զօր հանապազ. թէ ո՞ւր է Աստուած քո։

Ա՛րդ՝ ընդէ՞ր տրտո՛ւմ ես ա՛նձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովե՛ս զիս. յուսա առ Աստուած. խոստովանեա՛ց նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

✠
խ͞բ
✠

Դա՛տ արա ինձ ա͞ծ իմ. եւ իրաւ՛ արա ինձ
ի՛ դատաստանի՛ իմում ։
Յազգէ՛ որ ո՛չէ ս͞բ. ի՛ մարդոյ մեղաւո
րէ՛ նենգաւորէ՛ փրկեա՛ զիս ։
Դու՛ ա͞ծ հզօրի՛չ իմ ես. ընդէ՞ր մոռա
ցար զիս. ընդէ՞ր տրտու՛մ գնամ ես.
ի՛ նեղել թշնամւոյ իմոյ ։
Առաքեա տ͞ր զլո՛յս քո՝ եւ զճ͞շմարտու
թի՛ քո՝ զի առաջնորդեսցե՛ն ինձ. եւ
հանիցե՛ն զիս ի՛ լեառն ս͞բ՝ եւ ի՛ յարկս քո ։
Մտից առաջի սեղանոյ ա͞յ առ ա͞ծ. որ
ուրա՛խ առնէ զմանկութ͞ի իմ ։
Խոստովա՛ն եղէց քեզ օրհնութ͞բ՝ ա͞ծ
ա͞ծ՛ իմ ։
Ա՛րդ՝ ընդէ՞ր տրտու՛մ ես անձն իմ. կամ
ընդէ՞ր խռովե՛ս զիս. յուսա՛ առ ա͞ծ.
խոստովանեա՛ց նմա՛. փրկի՛չ երեսաց
իմոց ա͞ծ է ։

Տունք է͞ ։

Դուբղայս լ͞ եւ դ͞ տունէ ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~ ԽԳ

Ա ականջօք մերովք լուաք · զոր
հարքն մեր պատմեցին մեզ ։
Զգործն զոր գործեցեր
յաւուրս նոցա · յաւուրսն առաջինս ։
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս եւ զնոսա
տնկեցեր · չարչարեցեր զժողովուրդս
քո եւ հաներ զնոսա ։
Ոչ եթէ սրով իւրեանց ժառանգեցին
զերկիր · եւ ո՛չ բազուկ նց̄ եթէ փրկեաց
զնոսա ։
Այլ ա՛ջ քո՝ եւ բազուկ քո՝ եւ լո՛յս երե
սաց քոց · զի հաճեցար դու ընդ նոս̄ ։
Դու ինքն ես՝ թագաւոր իմ եւ ա̄ծ իմ ·
որ հրամայեցեր զփրկութեանցն յա
կոբայ ։
Քեւ՝ զթշնամիս մեր հարցուք՝ եւ ա
նուամբ քով արհամարհեսցուք՝ զյա
րուցեալսն ի վեր̄ մեր ։
Ոչ եթէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ · եւ
ո՛չ սուր իմ կեցուցանէ զիս ։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ի թշնամեաց
մերոց · եւ զատելիս մեր յամօթ արարեր ։
Աստուծով պարծիցուք զօրհանա

պագ. և անուան նորա խոստովան եղի
ցուք յաւիտեան ։

Բայց արդ՝ մերժեցեր և անարգեցեր
զմեզ. և ոչ ելեր ա͞ծ ընդ զօրս մեր ։

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնա
միս մեր. և ատելիք մեր յափշտակեցին
զմեզ ։

Ետուր զմեզ որպ͞ զոչխարս ի՛ զենումն.
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ ։

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո ա
ռանց գնոյ. և ոչ գոյ թիւ աղաղակի
մերոյ ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր՝ և այպն կատականաց՝
այնոցիկ որք շուրջ են զմեօք ։

Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց.
ի՛ շարժել զգլուխս ժողովրդոց ։

Զօր ա͞մ նախատինք իմ առաջի իմ են
և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս ։

Ի՛ ձայնէ նախատողին և չարախօսի՝
յերեսաց թշնամւոյն. և հալածչի ։

Այս ա͞մ եկն ի՛ վե͞ր մեր՝ և մեք զքեզ ոչ
մոռացաք. և ոչ ստեցաք ուխտի քում.
և ոչ դարձաք յետս սրտիւք մերովք ։

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ի՛ ճանապար
հաց քոց. խոնարհ արարեր զմեզ ի՛ տեղի

չարչարանաց . և ծածկեցին զմեզ
ստուերք մահու ։
Թէ մոռացեա՞լ իցէ մեր զանուն այ մերոյ . կամ ձգեա՞լ իցէ զձեռս մեր առ աստուա՛ծս օտարս ։
Ապա՛կայն՝ ած խնդրէ՛ զայս . զի նա քննէ՛ զգաղտնիս սրտից մերոց ։
Սա՛ն քո մեռանի՛մք զօրհանապազ՝ համարեցաք որպ զոչխա՛ր ի՛ զենումն ։
Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տր . արի՛ և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ ։
Ընդէ՞ դարձուցանես զերեսս քո ի՛ մէնջ մոռանաս զաղքատութիւն և զնեղութիւնս մեր ։
Խոնա՛րհեղեն մինչև ի՛ հող անձի՛նք մեր և յերկի՛ր կցեցան մէջք մեր ։
Արի՛ տր օգնեա՛ մեզ . և փրկեա՛ զմեզ վն անուան քո ։

Տունք իւէ ։

Սաղմոս Դաւթի ։

✠ խդ ✠

Բղխեաց սիրտ իմ զբան բարի . և ասեմ զգործս իմ թագաւորի ։
Լեզու իմ որպ գրիչ արագագրի դպրի՝ գեղեցիկ տեսլեամբ քան զամ որդւոց մարդկան ։

 Սփռե

Սփռեցան շնորհք ի շրթանց քոց . վն
այս որիկ օրհնեաց զքեզ ած յաւիտեանս:

Ած զսուր ընդ մէջ քո հզօր . վայել
չութեան և գեղոյ քո:

Լարեա ուղղեա և թագաւորեա վասն
ճշմարտութե , հեզութե և արդարու
թեան . և առաջնորդեսցէ քեզ սքան
չելապէս աջ քո:

Նետք քո սրեալք են հզօր . և ժողո
վուրդք ի ներքոյ քո . անկցին ի սիրտս
թշնամեաց թագաւորի:

Աթոռ քո ած յաւիտեանս աւիտենից
գաւազան ուղղութե՝ գաւազան ար
քայութե քո:

Սիրեցեր զարդարութի . և ատեցեր
զանօրէնութի:

Վասն այսորիկ էօծ զքեզ ած , ած քո
իւղով ուրախութե . առաւել քանզ
ընկերս քո:

Զմուռս և զստաշխին և զկասիա ի զգես
տէ քումմէ . ի տաճարաց փղոսկրէից
ուստի ուրախ արարին զքեզ՝ դստերք
թագաւորաց ի պատիւ:

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ ի հան
դերձս ոսկեհուռս , զարդարեալ և պա
ճուճեալ:

Լուր դուստր և տես՝ խոնարհեցո զունկն քո. մոռա զժողովուրդ քո և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո։

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես նմա. և դուստր ծուրայ երկիր պագցէ նմա և պատարագօք զերեսս նորա, պաշտեսցեն մեծամեծք ի ժողովրդոց։

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի ի ներքոյ. ի վերջաւորս ոսկեհուռս՝ զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա. և զընկերս նորա տարցեն նմա։

Ածցին ցնծութեամբ՝ և ուրախութեամբ. և տարցին ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկիր. և յիշեսցի անուն քո՝ ընդ ամենայն ազգս ազգաց։

Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ. յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք Ժ և Է։

~ Սաղմոս Դաւթի։ ~

ԽԵ

Աստուած մեր ապաւէն և զօրութիւն. օգնա-

 կան

կան ի վե՟ր նեղութե՟ց որք գտին զմեզ
յոյժ։

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ի խռո
վի՟լ երկրի. ի փոփոխիլ լերանց ի սիրտս
ծովու։

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նո՟ց. խռո
վեցան լերինք ի զօրութե՟ նո՟ր։

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքա
ղաքն ա՟յ. և նո՟ք՝ արար զյարկս իւր բարձ
րեալն։

Ա՟ծ ի մէջ նո՟ց՝ և նոքա մի՛ սասանեսցին.
օգնեսցէ նո՟ց ա՟ծ՝ ի վաղորդենին մինչև
ի վաղորդայն։

Խռովեցան հեթանոսք՝ և խոնարհե
ցան թագաւորութիւնք. ետ զձայն իւր
բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր։

Տ՟ր զօրութե՟ց ընդ մեզ. ընդունօղ է
մեր ա՟ծ յակոբայ։

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ. որ արար
զնշանս և զարուեստս ի վե՟ր երկրի։

Հանէ զպատերազմ ի ծագաց մինչև
ի ծագս երկրի. զաղեղունս փշրեաց,
զզէնս խորտակեաց, և զասպարս այրեաց
հրով։

Խափանեցէք և ծանիջիք զի ես եմ ա՟ծ.
բարձր եղէց ի հեթանոսս. և բարձրա
ցայց ի վե՟ր երկրի։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունօղ է մեր Աստուած յակոբայ:

Տունք Ժ և Ա:

Սաղմոս Դաւթի:

ԽԶ

Ծափս հարէք ամենայն հեթանոսք. աղաղակեցէք առ Աստուած ի ձայն ցնծութեան:

Տէր բարձրեալ և ահաւոր. թագաւոր մեծ ի վերայ ամենայն երկրի:

Հնազանդ արար զժողովուրդս ընդ մեզ. և զհեթանոսս ի ներքոյ ոտից մերոց:

Ընտրեաց զմեզ իւր ի ժառանգութիւն. զգեղեցկութիւն յակոբայ զոր և սիրեաց:

Համբարձաւ Աստուած օրհնութեամբ. և Տէր մեր ձայնիւ փողոյ:

Սաղմոս ասացէք Աստուծոյ մերում, սաղմոս ասացէք. թագաւորին մերում սաղմոս ասացէք:

Թագաւոր մեծ ի վերայ ամենայն երկրի Աստուած է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստութեամբ:

Թագաւորեաց Աստուած ի վերայ հեթանոսաց. Աստուած նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ:

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ
ա՟ծն աբրահամու , զի ա՟յ զօրութիւնք ,
յերկրէ յոյժ համբարձան ։

Տունք Թ՟ ։

~:: Սաղմոս Դաւթի ։ ::~

խէ Մեծ է տ՟ր՝ և օրհնեալ է յոյժ ի՛քաղաք
ա՟յ մերոյ . ի՛լեառն ս՟բ նորա ։
Հաստարմատ ցնծացէ ցնծութե՟՝ ամ՟
երկիր . լերինք սիոնի , կողմանք հիւսի
սոյ՝ քաղաք թագաւորին մեծի ։
Ա՟ծ ի՛տաճարի իւրում յայտնի . ի՛ժա
մանակի , որ՟պ օգնական լինէր նոց՟ ։
Ա.հաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի
ժողովեցան . ևանկցին ի՛միասին ։
Նոքեանք տեսին այսպէս և զարմացան .
խռովեցան սասանեցան . և դողումն
կալաւ զնոսա ։
Ա՛նդ երկունք որպէս ի՛ծննդեան .
ի՛հողմն սաստիկ , փշրեացէ զնաւս ի՛
թարսիս ։
Որպէս լուաք , սոյնպէս և տեսանք ի՛քա
ղաք տ՟ն զօրութեց ի՛քաղաք ա՟յ մերոյ ։
Ա՟ծ զհիմունս էարկ ի՛նմա յաւիտեան .
ընկալաք ա՟ծ՛ զողորմութի.քո՝ ի՛մէջ
ժողովրդեան.քո ։

Ըստ անուան քում․ սոյնպէս և օրհնու
թիւն քո ընդ ամ̅ տիեզերս․ և արդա
րութ̅բ լի է աջ քո։
Ուրախ եղիցի լեառն սիոն․ և ցնծա
սցեն դստերք յուդայ, վասն իրաւանց
քոց տ̅ր։
Շրջեցարուք զսիոնիւ պաշտպանե
ցէք նմայ․ և պատմեցէք զաշտարակս նր̅։
Դիք զսիրտս ձեր ի՛ վե̅ր զօրութե̅ց նր̅․
և բաժանեցէք զամուրս նր̅ը․ զի պատ
մել կարասջիք յազգ յայլ։
Սա է ած̅, ած̅ մեր յաւիտեանս յաւի
տենից․ և սա հովուեսցէ զմեզ՝ մինչև
յաւիտեան։
Տունք ժ և գ̅։

Սաղմոս Դաւթի։ խը

Լուարուք զայս ամ̅ ազգք, և ունկնդիր
լերուք ամենեքեան որք բնակեալդ էք
յաշխարհի։
Ծնունդք երկրի, և որդիք մարդկան․
ի՛ միասին մեծամեծք և տնանկք։
Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի̅․ և
խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։
Խոնարհեցուցից յառակումն զունկն
իմ․ բացից զառակս օրհնութ̅ ի սկզբանէ։

Ընդէր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութիւնք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև։

Յուսացեալքն ի զօրութի իւրեանց ի բազմութիւն մեծութե իւրեանց պարծեսցին։

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ և ոչ տայ այ զփրկանս իւր. և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ։

Աշխատեա յաւիտեան՝ և կեցցէ մինչ իսպառ. և ոչ տեսցէ զապականութիւն։

Յորժամ տեսցես թէ իմաստունք մեռանիցին, միասին անզգամք և անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտարաց զմեծութիւն իւրեանց։

Գերեզմանք նց տունք նց եղիցին յաւիտեան. և յարկք նոց ազգէ մինչև յազգ՝ և կարդասցեն անուանք նոցա ի հողս իւրեանց։

Մարդ ի պատուի էր և ոչ իմացաւ. հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և նմանեցաւ նոցա։

Այս ճանապարհ է գայթագղութե նոց նոցին. յետ այսորիկ՝ բերանովք իւրեանց հաճեսցին։

Որպ խաշն ի դժոխս մատնեցին և մահ
հովուեսցէ զնս. և տիրեսցեն նց ուղիղք
ընդ առաւօտս։
Օգնութիւք նոց մաշեսցին ի դժոխս.
և ի փառաց իւրեանց անկցին։
Բայց սակայն՝ ած փրկեսցէ զանձն իմ
ի ձեռաց դժոխոց. յորժամ ընդունիցին
զիս։
Մի երկնչիր, յորժամ մեծանայ մարդ.
և յորժամ բազում լինին փառք տան նր։
Զի ոչ թէ ի մեռանելն իւրում առցէ
ընդ իւր զամ. և ոչ թէ՝ իջցեն փառք
տանն նոր ընդ նմա։
Զանձն նոր՝ ի կեանս իւրում օրհ
նեսցի. և խոստովան եղիցի քեզ՝ յոր
ժամ բարի արասցես դու նմա։
Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց. և
մինչև յաւիտեան զլոյս մի տեսցէ։
Մարդ ի պատուի էր, և ոչ իմացաւ.
հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և
նմանեցաւ նոց։

Տունք Ի։

Դուբղայս ԽԸ. Տուն Է։

խթ

Սաղմոս Դաւթի ։

Ած աստուծոց, տր խօսեցաւ. եւ
կոչեաց զերկիր՝ յարեւելից
մինչեւ ի մուտս արեւու ։
Ի սիոնէ մեծ վայելչութի փրկութե
գեղոյ նր ։
Ած մեր յայտնապէս եկեսցէ. եւ ած
մեր մի՛ դադարեսցի ։
Հուր առաջի նր բորբոքեսցի. եւ շուրջ
զնովաւ մրրիկ յոյժ ։
Կոչեսցէ զերկինս ի վերուստ՝ եւ զերկիր,
ի դատել զժողովուրդ իւր. ժողովել
առ ինքն զսուրբս իւր. եւ ոյք դնեն զպա
տարագս ուխտից ի վերա սեղանոյ նր ։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի նր
զի ած դատաւոր է ։
Լուր ժողովուրդ իմ եւ խօսեցայց
ընդ քեզ. եւ իսրայէլ՝ քեզ վկայեցից.
զի ած, ած քո ես եմ ։
Ոչ թէ վասն պատարագացն քոց կշտամ
բեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի
իմ են յամ ժամ ։
Ոչ ընդունիմ ի տանէ քումմէ զուա
րակս. եւ ոչ ի հօտից քոց նոխազս ։

Ի՛մ է ամ՟ գազան անտառի. երէ լերանց և ամ՟ անասուն։
Գիտեմ ես զամ՟ թռչունս երկնից. և գեղեցկութիւն վայրի՝ ընդ իս է։
Թէ քաղցեայց, քեզ ինչ ոչ ասացից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով։
Ոչ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց. և ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։
Մատո՟յ պատարագ գոհութե՟. և կատարեա բարձրելոյն զուխտս քո։
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութե՟ քո. ես փրկեցից զքեզ՝ և դու փառաւոր արասցես զիս։
Սակայն՝ մեղաւորին ասէ ած՟. իսկ դու ընդէր բնաւ պատմես զարդարութի՟ իմ. կամ առնուս զուխտ իմ ի բերան քո։
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ. մերժեցեր յետս ընկեցեր զամ՟ բանս բերանոյ իմոյ։
Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթ՟նայիր ընդ նմս՟. և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո։
Բերան քո յաճախէր զչարութի՟ և լե զու քո նիւթէր զնենգութի՟։
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէիր. և ի՛ վերա որդւոյ մօր քո դնէիր զգայթագղութի՟։

Զայդ ամ արարեր՝ և ես լռեցի քեզ. կարծեցեր անօրէնդ ի միտի քում. թէ ես քեզ նմանիցեմ։
Արդ յանդիմանեցից՝ և կացուցից զայս ամ առաջի քո. իմացարուք ամենեքեան որք մոռացեալ իցէք զած։
Գուցէ երբեք յափշտակիցիք. և ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ։
Պատարագ օրհնութեան փառաւոր արասցէ զիս. և անդ է ճանապարհ. ուր ցուցից նմա զփրկութի այ։
Տունք ի և դ։

Սաղմոս Դաւթի։

Ողորմեա ինձ ած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. և ըստ բազում գթութե քում, քաւեա զանօրէնութիս իմ։
Առաւել լուա զիս յանօրէնութէ իմ. և ի մեղաց իմոց սբ՝ արա զիս։
Զանօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։
Քեզ միայն մեղայ տր. և զչար առաջի քո արարի։
Որպ արդար եղիցիս ի բանս քո. և յաղթեսցես ի դատել զքեզ։

Անօրէնութեամբ յղացայ. եւ ի՛ մե՛ղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու Տր՝ զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս եւ զծածկեալս՝ իմաստութեան քով յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա՛ յիս մշտկաւ եւ սուրբ եղէց. լուա՛ եւ քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Լսելի արա ինձ Տր զցնծութիւն եւ զուրախութիւն. ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։
Դարձո՛ զիս Տր ի՛ մեղաց իմոց՝ եւ զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն։
Զսիրտ սբ հաստատեա՛ յիս Ած եւ զհոգի ուղիղ՝ նորոգեա ի՛ փորի իմում։
Մի՛ ընկենուր զիս Տր յերեսաց քոց. եւ զհոգի քո սբ, մի՛ հաներ յինէն։
Տո՛ւր ինձ զցնծութիւն փրկութեան. եւ հոգւով պետութեան քո հաստատեա՛ զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանապա՛րհս քո. եւ անպարիշտք առ քե՛զ դարձցին։
Փրկեա՛ զիս յարենէ Ած, Ած փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։
Տր եթէ զշրթունս իմ բանաս. բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։
Թէ կամեցեալ էիր պատարագս մա

տուցանէաք · բայց դու ընդ ողջակէզս
իսկ ոչ հաճեցար ։
Պատարագ ա՟յ հոգի խոնարհ · զսիրտ մբ՟
և զհոգի խոնարհ, ա՟ծ ոչ արհամարհէ ։
Բարի արա տ՟ր կամօք քովք սիօնի · և
շինեսցին պարիսպք երուսաղէմի ։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս
արդարութեան · յորժամ ուխտեալ
զուարակն ելցէ ի՛ սեղան քեզ պատա
րագս ։

Տունք ի՟ ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

ծ՟ա Ի պարծի ի՛ չարութե՟ · հզօրն յանօ
րէնութե՟ · զօրհանապազ զանիրաւու
թի՟ խօսեցաւ ի՛ լեզուի իւրում ։
Ո՟պ զածելի սուր՝ սրեաց զնենգութի՟ ·
սիրեաց զչարութի՟ քան զբարութի՟ ·
զանօրէնութի՟ քան զխօսս արդարութե՟ ։
Սիրեա՛ց նա զա՟մ խօսս կործանման · և զլ
եզուս նենգաւորս ։
Վասնայսորիկ՝ ա՟ծ կործանեսցէ զնա
իսպառ · խլեսցէ և հանցէ զնա յար
կա՛ց և զարմատս նորա յերկրէն կենդա
նեաց ։

Տեսցեն արդարք եւ երկիցեն. զնովաւ
ծիծաղեսցին եւ ասասցեն։
Այս այր է, որ ոչ արար զած իւր օգնա
կան. այլ յուսացաւ սա ի բազումմեծ-
ութի իւր, եզօրացաւ ի նանրութե
իւրում։
Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից ի տան
այ. յուսացայ յողորմութի այ. յաւի
տեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից։
Խոստովան եղէց քեզ տր յաւիտեան
զի արարեր. եւ համբերից անուան քում
զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց։

Տունք Ը։

Գուբղայս Ծ եւ Բ տունէ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Ասաց անզգամն ի սրտի իւր
ում թէ ոչ գոյ ած. ապա
կանեցան եւ պղծեցան յամո
րէնութե իւրեանց. եւ ոչ
ոքէ որ առնէ զքաղցրութի։ ԾԲ
Տր յերկնից նայեցաւ յմ որդիս մրդ-
կան. տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն
որ խնդրիցէ զած.

Ամենեքեան խոտորեցան ի՛ միասին. և անպիտանացան:
Ո՛չ ոքէ որ առնէ զբարի. և չէ՛ ոք՝ մինչև ի՛ մի:
Ոչ ապաքէն ծանիցեն ամենեքեան. որք գործեն զանօրէնութի:
Որք ուտեն զժողովուրդ իմ որպէս զկերակո՛ւր հացի. և առ Ած ո՛չ կար դացին:
Անդ իցէ եկիւղ ուր ոչիցէ երկիւղ. զի Ած ցրուեաց զոսկերս մարդահաճոյից:
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին. զի Ած անարգեաց զնոսա:
Ո՛տացէ ի՛ սիօնէ զփրկութի իսրայէլի. ի՛ դարձուցանել Ած զգերութի ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ՛ յակոբ և ուրա՛խ եղիցի իսրայէլ:

Տունք Թ:

~ Սաղմոս Դաւթի: ~

ԾԳ Ած յանուան քում կեցո զիս. և ի՛ զօրութե քում իրաւ արա՛ ինձ:
Ած լո՛ւր աղօթից իմոց. ո՛ւնկն դիր բանից բերանոյ իմոյ:
Օտա՛րք յարեան ի՛ վերա՛յ իմ. և հզօ՛րք

խնդրեցի՛ն զանձն իմ. և ո՛չ համարեցան
զքեզ տ՟ր առաջի իւրեանց ։
Հա՛ տ՟ր օգնակա՛ն իմ. և տ՟ր ընդունող հոգւոյ իմոյ ։
Դարձուցանե՛լ զչա՛րն ի թշնամիսն իմ. ճշմարտութ՟բ քով սատակեա՛ զն՟ս ։
Կամօք իմովք պատարագս մատուցի՛ց քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տ՟ր, զի բարի է ։
Յամ՟ նեղութ՟է իմմէ փրկեցեր զիս. և ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ ։

Տունք է ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~ ✠ ծդ ✠

Ունկնդիր տ՟ր աղօթից իմոց. և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ ։
Նայեա՛ց առ իս և լո՛ւր ինձ. զի տրտմեցայ ես ի՛ ձանձրանալ իմում և խռովեցայ ։
Ի՛ ձայնէ՛ թշնամւոյն և ի՛ նեղել մեղաւորին խոտորեցան յիս անիրաւութ՟ք. և բարկութ՟բ ո՛խս պահէին ինձ ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. և երկիւղ մահու անկաւ ի՛ վե՟ր իմ ։
Ա՛հ և դողո՛ւմն եկն ի՛ վե՟ր իմ. և ծածկեա՛ց զիս խաւար ։
Ասէի տա՛յր ոք ինձ զթևս որպ՟է զաղաւ-

նւոյ. զի թռչէի վերանայի. եւ հեռա
ցեալ դադարէի յանապատի ։
Ակն ունէի յոյ, որ փրկէր զիս ի կարճ
մտութե, եւ ի զայրանալոյ. մրրկեալ
ինեղսրտութենէ ։
Ընկլմ տր՝ եւ բաժանեա զլեզուս նց. զի
տեսի զանօրէնութի . եւ զհակառա
կութի ի քաղաքի ։
Զտուէ եւ ի գիշերի շուրջ եղեն զպարս
պօք նորա անօրէնութի. չարիք եւ մեղք
են ի մէջ նց. եւ ոչ պակասեաց ի հրապա
րակաց նորա վաշխ եւ նենգութի ։
Զի թէ թշնամին նախատէր,
համբերէի արդեօք. եւ կամ ատելին
մեծաբանեալ էր ի վերա իմ, թաքչէի
արդեօք ի նմանէ ։
Իսկարդ՝ դու մարդ հաւասար իմ.
առաջնորդ իմ եւ ծանօթ իմ ։
Ապաքէն՝ ի նոյն քաղցրացուցեր՝ ինձ
եւ քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբա
նութբ ի տան այ ։
Եկեսցէ մահ ի վր նց. եւ կենդանւոյն
իջցեն ի դժոխս. զի չարութի է ի բնա
կութենս նց եւ ի մէջ նց ։
Եսառ ած կարդացի՝ եւ լուաւ ինձ յերե
կոյս ի վաղորդայն եւ ի հասարակ աւուր ։

Պատմեցի՛ եւ ասացի՛ եւ լուիցէ՛ ձայնի
իմում . փրկեսցէ խաղաղութե̄ զանձն
իմ ի՛ մերձաւորաց իմոց . զի կարեօք հա
սին ի՛ վ̄ր իմ :
Լուիցէ՛ ա̄ծ՝ եւ խոնարհ արասցէ զնոսա .
որ յառաջն է քան զյաւիտեանս :
Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ . եւ ոչ եր
կեան յա̄յ :
Ձգեաց զձեռն իւր ի՛ հատուցանե՛լ նոցա
եւ նոքա պղծեցի՛ն զօրէնս նորա :
Բաժանեցան ի՛ սրտմտութե̄ յերեսաց
նորա . եւ էհա՛ս ի՛ սի՛րտս նոցա :
Կակուղ է՛ին բանք նոցա քան զձէթ . եւ
ի՛նքեանք ո̄պ սլաք :
Ընկեա՛ ի՛ տ̄ր զհո՛գս քո՝ եւ նա կերակրեսցէ՛
զքեզ . եւ ո՛չ տայ յաւիտեան զսասանու
թի արդարոյն :
Դու ա̄ծ՝ իջուսցես զնոսա ի՛ գուբ ապա
կանութեան . արք արիւնահեղք եւ նենգ
աւորք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս
իւրեանց . այլ ես ի՛ քե՛զ տ̄ր յուսացայ :
Տունք ի̄ եւ ը̄ .

Կանոնս բովանդակ . ժ̄ եւ թ̄ փոխէ եւ
յժ̄ ը̄ տունն է .

Նոյն Մովսէսի Մարգարէի ։

Զի հուր բորբոքեցաւ ի բարկութենէ իմմէ. այրեսցէ եւ իջցէ մինչեւ ի դժոխս ներքինս։ Կերիցէ զերկիր՝ եւ զամենայն բոյս երկրի նոցա. վառեսցին հրով. եւ բորբոքեսցին հիմունք լերանց նոցա ։

Կուտեցից զչարիս ամենայն ի վերայ նոցա. եւ նետիւք իմովք՝ սպառեցից զնոսա ։

Մաշեսցին եւ հիւծեսցին ի սովու գազանաբեկ. դէշ անկեալ ամենայն թռչնոց երկնից։

Զորս առանց բժշկութեան արձակեցից ի վերայ նոցա. զգազանս անապատի. որք այսր՝ եւ անդր՝ քարշեսցեն զնոսա ընդ երկիր։

Արտաքուստ մանկակոտորս արասցէ զնոսա սուր, եւ ի ներքուստ ի շտեմարանացն նոցա, անտի արհաւիրք ահից ։

Օ երիտասարդս, կուսանօք հանդերձ,
Եւ զստնդիայս, հաստատելովք ծերովք հանդերձ։

Ասացի թէ ցրեցից զնոսա. եւ դադարեցուցից զյիշատակս նոցա յազգաց ։

Թէ ոչ՝ վասն բարկութեան սրտմտութեան թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք եղիցին. եւ մի բարձրասցին հպարտացեալ թշնամիքն եւ ասասցեն ։

Թէ ձեռն մեր բա՛րձր է եւ բազուկ մեր
հզօր. ո՛չ տէր ած արար զա՛յս ամ։
Զի ազգ մի խորհրդակորո՛յս են նոքա.
Եւ ո՛չ գոյ ի նոս իմաստութի եւ ոչ խորհե
ցան ի միտ առնուլ զա՛յս ամ. եւ ա՛րդ՝ ըն
կալցին զամօթ յանձինս իւրեանց։
Զի արմա՛նք մի մեծ ա՛յս են. զիա՞րդ մին
զհա՛զարս հալածեսցէ. կամ երկուք
զբիւրս շարժեսցեն։
Թէ ոչ ած էր մատնեալ էր զնս, եւ տուեալ
իցէ զնոս ի ձեռս թշնամեաց նց։
Զի ոչ են դիք նց որպս զած մեր. այլ
թշնամիք մեր փառախորհուրդք։
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա՝ եւ
տունկք նց ի գոմորայ։
Խաղող նց խաղո՛ղ դառնութե. եւ ող
կո՛յզ նց ի դառնութե լեղւոյ։
Սրտմտութի բարկութե՝ վիշապաց.
գինի նց սրտմտութի՝ իժից. անհնա
րին առանց բժշկութե։
Ո՞չ այս ամ ժողովեա՛լ առ իս. կըն
քեալ եւ պահի ի գանձի իմում։
Յաւուր վրիժուց հատուցման, հա
տուցից նոցա. ի ժամանակի, յորում
հարցի զքարի ոտն նց։
Մերձ է օր կորստեան նց. հասեա՛լ է պա
տրաստութք էր ի վր նց։

Դատէ՛ տ̅ր զժողովուրդ իւր. և ի՛ ծա
ռայս իւր մխիթարի։
Զի՛ ետես զնոս̅ լքեա՛լս և լուծեա՛լս.
և մնացեալս ի՛ գերութ̅ի։
Ասասցէ՛ տ̅ր՝ ո՞ւր են դիքն ձեր՝ յորս
յուսացեա՛լ էիք դուք ի՛նմ̅. զորոց զճ՟արպ
սպանդիցն ուտէիք. և ըմպէիք զգինի
զոհիցն։
Արդ՝ յարուցեալ օգնեսցեն. և եղիցին
ձեզ թիկունք։

Նորին Մովսէսի։

Ծանէրուք տեսէք՝ զի ե՛ս եմ. և ո՛չ գոյ
այլ ա̅ծ, բա՛ց յինէն։
Ե՛ս սպանանեմ՝ և ե՛ս կեցուցանեմ.
հարկանե՛մ, և ե՛ս բժշկեմ. և ո՛չ ոք իցէ՝
որ հանիցէ զձեզ ի՛ ձեռա՛ց իմոց։
Համբարձի յերկի՛նս զձե՛ռս իմ. եր
դուա՛յ աջո՛վ իմով. և ասացի թէ, կեն
դանի եմ ես յաւիտեան։
Սրեցից ո՟պ փայլա՛կն զսուսե՛ր իմ. և ի՛ խն
դի՛ր վրիժուց, արձակեցից զա՛ջ իմ։
Հատուցից զհատուցումն թշնամեա՛ց
իմոց և ատելեա՛ց իմոց՝ հատուցից զհա
տուցումն նոցա, նոցին։
Արբուցից զնետս իմ յարենէ՛ն̅ց և սուր
իմ կերիցէ մի՛ս. յարենէ վիրաւորելոց.

գերելոց գլխոց՝ իշխանաց՝ Թշնամեացն նցա։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ․ և երկիր
պարգեսցեն նմա, ամ որդիք այ։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժո
ղովրդեան նորա․ և զօրացուսցեն զնա
ամ հրեշտակք այ։
Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան
որդւոց նց․ և հատուցումն թշնամեաց
նոց հատուցան նոց։
Հատուցումն ատելեացն նց հատուցան
նոց․ և սրբեսցէ տր զերկիր ժողովր
դեան իւրոյ։

Տունք Է ու Դ։

✠ մաղ ✠

Դու ես տր մեր՝ դու ես քս փրկիչ մեր․
զքեզ օրհնեսն անձինք մեր։ Մարդասէր
տր վն սրբուհւոյ անարատի մօր քո և
կուսի․ և վն խաչի քո պատուականի․
ընկալ զաղաչանս մեր և կեցո զմեզ։
Քարոզ մի նախանձիրին և խոստովա
նին։

✠ քրզ ✠

Սուղղելոյ զգնացս մեր ի ճանապարհս
խաղաղութեան՝ զտր աղաչեսցուք։
Սփրելոյ ի մէնջ զամ խորհուրդս չա
րեաց, զտր աղաչեսց։
Սպարգևելոյ մեզ առողջ խորհրդոց
և առաքինի վարս՝ զտր աղաչեսցուք։

Վ՟ն պահելոյ զմեզ՝ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ. զՏ՟ր աղ:
Վ՟ն խորտակելոյ զհակառակորդն՝ վաղ
վաղակի ընդ ոտիւք մերովք. զՏ՟ր:
Վ՟ն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմա
րիտ և ուղիղ հաւատով ի՛Ք՟ս ննջեցին զ:
Ե՛ւ ևս միաբանութե ճշմարիտ:
Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս:
Ողորմեա մեզ:

✠ աղ ✠

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ՟ արա
րածոց. երևելեաց և աներևութից՝
Որ զքեզ կարդամք յամ՟ ժամ. զի ընդ ամ՟
տեղիս է տէրութ՟ի քո. և արքայութ՟ի
քո ամենեցուն տիրէ: Շնորհեա՛ մեզ
երկրածնիս ի՛ պաշտօն քո կանխել հանա
պազ. սիրել զքեզ ի՛ բոլոր սրտէ՝ ի՛ բո
վանդակ մտաց և յամ՟ զօրութ՟է մերմէ.
Պահել զպատուիրանս քո. համբառ
նալ առ քեզ զձեռս մեր սրբութեամբ
առանց բարկութ՟ե և երկմտութեան.
Եւ գտանել ի՛ քէն զշնորհս և զողոր
մութիւն. և զառաքինասէր գործոց
աջողութիւն. Վ՟ն զի՝ դու ես տ՟ր
կենաց՝ և ա՟ծ ողորմութեան. և քեզ
վայելէն, փառք իշխանութիւն և պա
տիւ: այժմ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

• Բուն ամենազօր և յաղթօղ տրու
թեդ՝ կրկնի ամ ծունր յերկրպագու
թի • և փառաւորի յամենեցունց թա
գաւորութի՛ քո ։ Նայեաց յերկրպա
գութի՛ս մեր՝ և ուսո՛ մեզ առնել զար
դարութի ճշմարտութեան • Ամ զի՛
դու ես ած խաղաղութե՛ որ բարձեր
ղթ չնամութի ի՛ միջոյ • և արարեր զխա
ղաղութի և յերկինս յերկրի ։ Նու հե
ռաւորաց և մերձաւորաց աւետարա
նեցեր զնո՛ր պարգևս քոյին բարեացդ •
Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժա
նիս արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիտ
երկրպագուս քո • ած մեր՝ և տէր և փր
կիչդ յս՛ քս ։ Որ ես օրհնեա՛լ ընդ հօր
և ընդ սրբո՛յ հոգւոյդ • այժմ և մի՛շտ •
և յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ամէն ։

Յերգս օրհնութե և ի՛ ձա՛յն սաղմոսաց
անդադա՛ր փառաւորեմք զհա՛յր և
զորդի՛ և զսբ հոգիդ • այժմ
և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ։

Ամէն ։

Լուր դու զա՞թի · եյուսա ի՛տր։ Է 5 120

Արձանագիր Սաղմոս Դաւթի ։

ՈՂՈՐՄԵԱՑ ԻՆՁ

ա՟ծ զի կոխեա՛ց զիս մարդ՝ և
զօր համապազ պատերազմունք
նեղեցին զիս ։

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանա
պազ․ և բազումք են ոյք մարտնչէին
ընդ իս ի բարձանց ։

Ի տուէ ես ոչ երկեայց՝ զի ի տ՟ր՛ յուսա
ցայ ․ աստուծով գովեցից զբանս իմ ․
յա՟ծ յուսացայ և ոչ երկեայց ․ զի՞ արաս
ցէ ինձ մարդ ։

Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին ․
և զինէն էին խորհուրդք նո՟ց ի չարութ՟ե ։
Պանդուխտք եղիցին և թաքթաքուրք

շրջեցին նոքա զարշապարի իմում սպա
սեսցեն՝ որպէս կապանս ինձ անձին իմոյ։

Որպէս առ ոչինչ մերժեսցես զնս. և
բարկութեամբ զժողովուրդս հնազանդեսցուցես։

Ա̃Ծ զկեանս իմ պատմեցից քեզ. և
եդից զարտասուս իմ առաջի քո. որպէս
խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց.
յաւուր յորում կարդացից առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի Ա̃Ծ իմ ես դու՝ զԱ̃Ծ
օրհնեցից ի բանս իմ. և զՏ̃ր գովեցից
ի խօսս իմ. յԱ̃Ծ յուսացայ և ոչ երկեայց՝
զի՛ արասցէ ինձ մարդ։

Յինէն են ուխտք իմ. զոր տաց քեզ Ա̃Ծ
օրհնութե̃։

Փրկեցեր զանձն իմ ի մահուանէ՝ զաչս
իմ յարտասուաց. և զոտս իմ ի գայթագ
ղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տ̃ն յեր
կրին կենդանեաց։

Տունք Ժ և Ա̃։

~ Դաւթի Արձանագիր։ ~

ծզ Ողորմեա՛ց ինձ Ա̃Ծ ողորմեաց ինձ. զի
ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

Ի՚ հովանի թեւոց քոց յուսացայց · մին
չեւ անցցէ անօրէնութիւն :
Աղաղակեցի առ Տր բարձրեալն առ
Տր բարերար իմ :
Առաքեաց յերկնից եւ կեցոյց զիս · ետ
ի նախատինս որք կոխէին զիս :
Առաքեաց Տր զողորմութիւն եւ զճշմար
տութիւն իւր · եւ փրկեաց զանձն իմ ի մի
ջոյ գազանաց · զի ննջէի ես խռովեալ :
Որդւոց մարդկան, ատամունք իւրեանց
զէն եւ նետք են · եւ լեզուք նց ոմ զսուր
սուսեր :
Բարձրեալ ես դու յերկինս Տր · եւ յամ
երկրի են փառք քո :
Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց ·
եւ խոնարհ արարին զանձն իմ · փորեցին
առաջի իմ զխորխորատ՝ եւ անկան ին
քեանք ի նոյն :
Պատրաստ է սիրտ իմ Տր · պատրաստ
է սիրտ իմ · օրհնել եւ սաղմոս ասել քեզ
փառօք իմովք :
Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղմոս
սիւք եւ օրհնութե · եւ ես զարթեայց
առաւօտուց :
Խոստովան եղէց քեզ ի ժողովուրդս
Տր · եւ սաղմոս ասացից քեզ յազգս :

Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութի՟ քո. եւ մինչեւ յա՛մպս ճշմարտութի՟ քո։ Բարձրեա՛լ ես դու յերկինս ա՟ծ. եւ յա՟մ երկրի են փառք քո՛։

Տունք Ժ եւ Գ՟։

Արձանագիր Սաղմոս Դաւթի։

ԾԷ Եթէ արդարեւ՞ զարդարութի՟ խօսէիք. եւ ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան. Քա՛նզի՝ եւ ա՛րդ իսկ, ի՛ սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք. եւ յերկրի զա՛նիրութի՟ ձեռաք ձեր նիւթեն։

Օտա՛րք եղեն մեղաւորք ի՛ մօրէ. խաբեցա՛ն յարգանդէ, եւ խօսեցա՛ն զսուտ։

Սրտմտութի՟ նոցա ըստ նմանութե՟ օձի՝ որպէս իժի՛ եւ քարբի. զի խցեա՛լ է զականջս իւր։

Զի մի՛ լուիցէ նա զձայն՝ թովչի՛ ճարտարի. եւ մի՛ առցէ դեղ՝ ի՛ դեղատուէ իմաստնոյ։

Ա՟ծ փշրեսցէ՛ զատամունս նոցա ի՛ բերանս իւրեանց. եւ զժանիս առիւծուց խորտակեսցէ՛ տ՟ր։

Անա՛րգք եղիցին նոքա որպ՟ ջուր զի հեղանի ի՛ լարել աղեղան նր՟. տկարասցին

որպէս մոմ զի հալի, և սատակեսցին։
Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև. մինչ չև՛ ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց. և որպէս դժնիկ բարկութե̃՝ կենդանւոյն կլիզցէ զնս̃։
Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսցէ զհատուցումն. և զձեռս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի։
Ասասցէ մարդ. թէ արդարև՞ գուցէ պտուղ արդարոյ. և է՞ Ած̃՝ որ դատէ զնս̃ յերկրի։

Տունք ծ̃ ։

ծը

Արձանագիր Դաւթի։

Փրկեա՛ զիս ի թշնամեաց իմոց Ած̃, յա՛յնցանէ որք յարուցեալքեն ի վերայ իմ, ապրեցո զիս։
Փրկեա՛ զիս յայնցանէ, ո՛յք գործեն զանօրէնութիւն. յարա՛նց արիւնահեղա՛ց ապրեցո զիս։
Որսալ զա՛նձն իմ կամեցան. և հասին ի վերայ իմ հզօրք։
Ո՛չ մեղք իմ՝ և ո՛չ յանցանք. առանց մեղա՛ց ընթացայ՝ և ուղի՛ղ եղէ։

Զարթի՛ր ընդ յառաջ իմ՝ եւ տես դու Տէր զօրութեանց՝ Ած Իսրայելի:
Նայեաց եւ այց արա ի վե՛ր ամ հեթանոսաց, մի՛ ողորմիր ամենեցուն, որք գործեն զանօրէնութիւն:
Դարձցին ընդ երեկոյս . սովեսցին որպ շունք . եւ շրջեսցին զքաղաքաւ:
Նոքա ղօղանջեսցեն բերանօք իւրեանց եւ սուր է ի շրթունս նց:
Ի՛սկ արդ՝ ով լուաւ զայս . զի դու Տր ծիծաղեսցիս զնոքօք . եւ արհամարհեսցես զամ հեթանոսս:
Զօրութիւն իմ առ քեզ պահեցից . զի Ած օգնական իմ ես:
Ա՛ծ իմ, ողորմութիւն քո կանխեսցէ առիս . եւ Ած իմ ցոյց ինձ ի թշնամիսն իմ:
Մի՛ սպանաներ զնոս զի մի՛ մոռասցին զժողովուրդս քո:
Ցրուեա՛ զնս զօրութբ քով եւ ընկէցեա՛ զնս . զի դու ես պաշտպան իմ Տր:
Մեղք բերանոյ նց՝ եւ բանք շրթանց նց . ընկալցին նք յամբարտաւանութե իւրեանց:
Յանէծս եւ ի ստութիս մատնեսցին . ի կատարածի բարկութբ՝ սպառեսցին եւ մի՛ գտցին:

Գիտասցեն զի ած տիրէ յակօբայ՝ և ամ ծագաց երկրի ։
Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին ոպ շունք. և շրջեսցին զքաղաքաւ ։
Նոքա ափուեսցին յուտել. ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն ։
Այս օրհնեցից զօրհնութիս տն. և ցնծացայց յառաւօտուն ողորմութե քում ։
Եղեր ինձ պաշտպան՝ և տուն ապաւինի յաւուր նեղութե իմոյ օգնական իմ ։
Քեզ սաղմոս ասացից՝ ած ապաւէն իմ. ած ողորմութե իմոյ ։

Տունք ի և ա ։

§ Արձանագիր Դաւթի ։ §

Ած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ. բարկացար, և գթացիր ի մեզ ։ ծթ
Շարժեցեր զերկիր և խռովեցուցեր զնա. բժշկեա զհարուածս նորա՝ զի սասանեցաւ ։
Ցուցեր ժողովրդեան քում զխստութի. և ետուր ըմպել մեզ զգինի յիմարութե ։
Ետուր երկիւղածաց քոց զնշան. զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան ։

Որպ՟ փրկեսցին սիրելիք քո․ կեցո աջով քո եւ լուր մեզ։

Ած՟ խօսեցաւ ի՛ սրբութենէ իւրմէ․ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւքեմ․ եւ զհովիտսն յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղայադ․ եւ իմ է մանասէ․ եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդա թագաւոր իմ․ մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։

Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ․ եւ ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։

Ո՞ տարցէ զիս ի՛ քաղաք ամուր․ կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչեւ յեդոմ։

Նթէ ոչ դու Ած՟, որ մերժեցեր զմեզ․ եւ ոչ ելեր ընդ զօրս մեր։

Տուր մեզ զօգնութի՟ ինեղութե՟․ զի ընդունայն է փրկութի՟ մարդոյ։

Աստուծով արասցուք զզօրութիւն․ եւ նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որք նեղեն զմեզ։

Տունք Ժ՟ եւ Գ՟։

Սաղմոս Դաւթի։

Կ՟ Լուր Ած՟ աղօթից իմոց․ եւ նայեա՛ց տր՟ յաղօթս իմ։

Ի ծագաց երկրէ կարդացի առ քեզ.
մինչ ի վաստակիլ սրտի իմոյ։
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. և առաջ
նորդեցեր ինձ. իմ եղեր յոյս՝ և աշտա
րակ հզօր եղեր ինձ. յերեսաց թշնա
մւոյն։
Բնակեցայց ես ի յարկս քո յաւիտեան.
և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց
քոց։
Դու Աստուած, լուար աղօթից իմոց. և ե
տուր զժառանգութի, որք երկնչէին
յանուանէ քումմէ։
Աւուրս յաւուրց յաւելցես թագաւո
րի. ամաց նորա աւուրք. ազգաց մինչև
յազգս նորա։
Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի Այ. ողոր
մութի և ճշմարտութի, որք խնդրեսցեն
ի նմանէ։
Այսպէս սաղմոս ասացից քեզ յաւի
տեանս յաւիտենից. և տաց քեզ զաղօթս
իմ օր ըստ օրէ։

Տունք է։

Դուբղայս ե և է տունէ։

կա՟

Սաղմոս Դաւթի։

Բայց միայն ա՟յ հնազանդ լեր անձն իմ. զի ի նմանէ է ինձ փրկութի՟.

Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, զի մի սասանեցայց առաւել։

Մինչև երբ յառնէք ի վ՟ր մարդոյ սպանանել. ամենեքեան ո՟չ յորմոյ թիւրելոյ և ի ցանկոյ մերժելոյ։

Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն. և ընթացան ի ծարաւս իւրեանց։

Բերանովք իւրեանց օրհնէին. և սրտիւք անիծանէին։

Բայց սակայն ա՟յ հնազանդ լիցի անձն իմ, զի ի նմանէ է ինձ համբերութի՟։

Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, զի մի սասանեցայց։

Յա՟յ է զօրութի՟ իմ և փառք իմ. ա՟ծ օգնութե՟ իմոյ՝ յոյս իմ է առ ա՟ծ։

Յուսացարուք ի նա, ա՟մ ժողովք ժողովրդոց. և սփռեցէք առաջի նորա զսիրտս ձեր. զի ա՟ծ օգնական է մեր՝ յաւիտենական ժամանակաց։

Սակայն՝ ընդունայն են որդիք մարդ-

կան. սուտ են որդիք մարդկան. ի
կշիռս իւրեանց մեղանչեն և ինքեանք
յունայնութե են ի միասին:
Մի յուսայք յանիրաւութի. յափշտա
կութե մի ցանկայք՝ և մեծութե թէ
առնուլ գայցէ. մի յօժարեսցին սիրտք
ձեր:
Մի անգամ խօսեցաւ ած. և երկուս
զայս լուայ:
Աստուծոյ է զօրութի՝ և քո տր ողոր
մութիւն. և դու հատուցանես իւրա
քանչ իւր ըստ գործս նոցա:
Տունք Ժ ու Գ:

~ Սաղմոս Դաւթի: ~

Ածծ ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ ✠ ԿԲ ✠
նեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ.
քանի՞ պատիկ և ս, և մարմին իմ:
Որպէս երկիր անապատ և անջուր, ուր
ոչ գոյ ի՛նմա ճանապարհ:
Այսպէս ի սբս երևեցայց քեզ. տեսա
նել զզօրութիս քո և զփառս քո:
Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո
քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովես
ցեն զքեզ:

Այսպէս օրհնեցից զքեզ ի կեանս իմ․ և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։

Որպէս ի ճարպոյ պարարտութենէ լցցի անձն իմ, և շրթամբք ցնծութեան օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում․ ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։

Զի եղեր իմ օգնական․ ի հովանի թևոց քոց ցնծացայց։

Եկն զկնի քո անձն իմ․ և զիս ընկալաւ աջ քո․ և նոքա ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն ի ներքոյ անդնդոց երկրի․ մատնեսցին ի ձեռս սրոյ․ և բաժինք աղուէսուց եղիցին։

Թագաւոր յուսացաւ ի Տր․ գովեսցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ․ խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին զանիրաւութիւն։

Տունք Ժ և Ա։

Սաղմոս Դաւթի։

ԿԳ Լուր Աստուած աղօթից իմոց՝ յաղաչել իմ առ քեզ․ և յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեսցես զիս ի՛ ժողովոց չարաց ·
ի՛ բազմութենէ որք գործեն զանօրէ
նութիւն ։
Որք սրեցին որպ̃ սուսեր զլեզուս իւր
եանց · և լարեցին զաղեղունս իւրեանց,
յիրս դառնութե̄ ։
Ձգել ի՛ գաղտնիս, այնոցիկ որք ուղիղք
են սրտիւք · յանկարծակի ձգեսցեն
ի՛ նո̄ս և մի երկիցեն ։
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութե̄ · խորհեցան թագու
ցանել ինձ զորոգայթ · և ասացին ոչ տե
սանէ զայս ո̄ր ։
Քննեցին զանօրէնութի̄ · և պարտասե
ցան ի՛ քըննել զքննութի̄ ։
Մատիցէ այր ի՛ խորութե̄ սրտի իւրոյ ·
և բարձր եղիցի ա̄ծ ։
Նետք տղայոց եղիցին վէրք նո̄ց · և
տկարասցին ի՛ նոսա լեզուք իւրեանց ·
և խռովեսցին ամենեքեան որք հային
ընդ նս̄ ։
Երկեա̂ն ա̄մ մարդ · և պատմեսցին զգոր
ծըս ա̄յ · և զարարածս նո̄ր ի՛ միտ առին ։
Ուրախ եղիցի արդար ի՛ տ̄ր՝ և յուսասցի
ի՛ նա · նովա̂ն գովեսցին ամենեքեան, որք
ուղիղք են սրտիւք ։ Տունք ժ ։

ԿԴ

Սաղմոս Դաւթի։

Քեզ վայել է օրհնութիւն ած
ի սիոն. եւ քեզ տացին աղօթք
յերուսաղէմ։
Լուր աղօթից իմոց. զի առ
քեզ ամ մարմին եկեսցէ։
Բանք անօրինաց զօրացան ի վր մեր. եւ
զամբարշտութիւնս մեր դու քաւես
ցես։
Երանի զոր ընտրեցեր եւ ընկալար. եւ
բնակեսցին ի գաւիթս քո։
Լցուք մեք ի բարութենէ տան քո.
սբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութբ։
Լուր մեզ ած փրկիչ մեր. յոյս ամ ծա
գաց երկրի, եւ որ ի ծով հեռի։
Որ պատրաստէ զլերինս զօրութբ իւրով.
եւ զգեցեալ է զզօրութի։
Որ խռովեցուցանէ զմեծութի ծովու
եւ զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։
Խռովեսցին հեթանոսք. եւ երկիցեն
բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց։
Յելս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս զուար
ճացիս. հայեցար յերկիր արբեցուցեր
զնա, եւ բազում արարեր զմեծութի նր։

Գետն այ լի եղեւ ջուրբ․ պատրաստ
արարեր զկերակուր նոր․ զի այսպէս է
պատրաստութի։

Զակօս նոր արբեցուցեր․ եւ բազում
արարեր զարմտիս նոր։

Ի՛ցօղել նոր զուարթ եղիցի բոյս նոր․
եւօրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութե
քում։

Դաշտք քո լցցին պարարտութբ․ եւ
պարարացին գեղեցկութիք անապատի։

Բլուրք զցնծութի զգեցցին․ եւզգեց
ցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում արասցեն զցորեան․
աղաղակեսցեն եւ օրհնեսցեն։

Տունք ժ եւ զ։

❧ Սաղմոս Դաւթի։ ❧

Աղաղակեցէք առ ած ամերկիր․ սաղ
մոս ասացէք անուան նորա․ եւ տուք
զփառս օրհնութե նոր։ ԿԵ

Ասացէք այ, որպ զի ահեղ են գործք
քո․ ի՛ բազումզօրութե քումստեցին
քեզ թշնամիք քո։

Ամենայն երկիր՝ երկիր պագցեն քեզ․
սղմոս ասասցեն քեզ․ եւողմոս ասասցեն
անուանքում։

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ․ որ՟պ զի
ահեղ են խորհրդովք քան զորդւոց
մարդկան ։
Որ դարձոյց զծով ի ցամաք․ և ընդ գետս
անցցեն ոտանաւորք ։
Անդ ուրախ եղիցուք մեք ի նա․ որ տի
րէն զօրութ՟բ իւրով յաւիտենից ։
Աչք նո՟ր ի հեթանոսս հային․ և ոյք
դառնացուցին զնա՝ մի բարձրասցին
յանձինս իւրեանց ։
Օրհնեցէք հեթանոսք զա՟ծ մեր․ և
լսելի արարէք զձայն օրհնութ՟ե նո՟ր ։
Այն որ ետ զանձն իմ ի կեանս․ և ոչ ետ
զդողութ՟ի ոտից մերոց ։
Փորձեցեր զմեզ ա՟ծ և քննեցեր, որպէս
և քննի արծաթ ։
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ․ և եդեր զնե
ղութ՟ի ի թիկունս մեր․ և անցուցեր
զմարդիկ ի վե՟ր գլխոց մերոց ։
Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր․ և
հաներ զմեզ ի հանգիստ ։
Մտից ի տուն քո պատարագօք․ և
տաց քեզ զուխտ իմ․ զոր խոստացան
քեզ շրթունք իմ․ և զոր բերան իմ խօ
սեցաւ ի նեղութ՟ե ։
Ողջակէզս զուղարկելս մատուցից

քեզ՝ խոյօք եւ խնկօք. եւ քեզ մատուցից զուարակս եւ նոխազս:
Եկայք լուարուք ինձ՝ եւ պատմեցից ձեզ՝ ամենեքեան որք երկնչիք յԱյ. զոր ինչ արար անձին իմոյ:
Բերանով իմով կարդացի. եւ բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով:
Օ մեղս թէ տեսանէի ի սրտի իմում. մի թէ լուիցէ ինձ Տր:
Վասն այսորիկ լուաւ ինձ Ած. եւ նայեցաւ ի ձայն խնդրուածաց իմոց:
Օրհնեալ է Ած՝ որ ոչ ի բացեա արար զաղօթս իմ. եւ ոչ զողորմութիւն իւր յինէն:

Տուն Ժ եւ Թ:

✠ կզ ✠

Օրհնութիւն Սաղմոս Երգոց:

Ած ողորմեա մեզ՝ եւ օրհնեա զմեզ. երեւեցո զերեսս քո ի մեզ՝ եւ ողորմեաց մեզ:
Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո. յազգինս ամ, զփրկութիւնս քո:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովդք Ած, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ:
Ուրախ եղիցին եւ ցնծասցեն ազինք. զի

դու դատես զժողովուրդս յուղղութ[իւն]
և զազգս երկրի դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
ած. գոհասցին զքեն ժողովուրդք ամ[ենայն]։
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեսց[է]
զմեզ ած, ած մեր։
Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ. և ի՛նմանէ
երկիցեն ամ ծագք երկրի։
Տունք է։
Գուբղայս խէ. Տուն է։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

կէ

Յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին ամ[ենայն]
թշնամիք նր. փախիցեն ատելիք
նր յերեսաց նր։
Որպ պակասի ծուխ, պակասե[ս]
ցին. և որպ հալի մոմ առաջի հրոյ, այն[պէս]
պէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց այ։
Արդարք ուրախ եղիցին և ցնծասցին
առաջի նր. և զուարճասցին յուրա[խ]
խութե իւրեանց։
Օրհնեցէք զած՝ և սաղմոս ասացէք
անուան նր. ճանապարհ արարէք այն[մ]
միկ որ նստի ընդ յարևմուտս. և տր է
անուն նորա։

Ցնծասցին առաջի նորայ. և խռովեսա
ցին յերեսաց նորա:
Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւոր այրեաց
ա͞ծ. ի՛ տեղւոջ սրբութե͞ իւրում:
Ա͞ծ բնակեցուցանէ զհամակրօնս ի՛
տան՝ և հանէ զկապեալս քաջութե͞
իւրով. սոյնպէս և զդառնացօղսն որք
բնակեալք են ի՛ գերեզմանս:
Ա͞ծ ընդ ելանելն քո առաջի ժողովր
դեանքո. և ընդ անցանելնքո ընդ անա
պատ, երկիր շարժեցաւ:
Քանզի՝ և երկինք ցօղեցին յերեսաց ա͞յ
ի՛ սինայէ. առաջի ա͞յ իսրայելի:
Անձրև կամաց պատրաստեցեր ա͞ծ ժա
ռանգութե քում. թէպէտ հիւանդ
դացաւ, սակայն դու հաստատեցեր
զնա. և գաղանք քո բնակեսցեն ի՛ նմայ:
Պատրաստ արարեր քաղցրութե͞ քով
աղքատի ա͞ծ. տ͞ր տացէ զբան, ոյք
աւետարանեն զօրութե͞ բազմաւ.
Թագաւոր զօրութեց սիրելւոյ. զգե
ղեցկութի տան քո բաժանել յաւա
րի. թէպէտ՝ և ննջեսջիք ի՛ մէջ վիճա
կաց:
Թեւք աղաւնւոյ արծաթապատ. և
թիկնամէջ նոր ի՛ գոյն ոսկւոյ:

Ի՛ գումարել երկնաւորին զԹագաւորս
ի՛ վեր՟ նոր՟ · ձիւնասցին ի՛ սաղմոն :
Լեառն ա՟յ լեառն պարարտ · լեառն
մածեալ և լեառն պարարտ · ևզի՞նչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք :
Լեառն, ընդ որ հաճեցաւ ա՟ծ բնակել
ի՛նմայ · քանզի՝ և տ՟ր իսկ բնակեսցի ի՛
նմայ ի՛ սպառ :
Կառք ա՟յ բիւրապատիկք՝ հազարք
ուղղիչք, և տ՟ր ի՛նոսա, ի՛ սինէ սրբու
Թենէ իւրմէ :
Ել ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութի՟ն ·
էառ աւար՝ բաշխեաց պարգևս՝ և ետ
որդւոց մարդկան · քանզի՝ և Թերա
հաւատից և բնակեալ եղիցի ի՛նմայ :
Տ՟ր ա՟ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տ՟ր՝ զօրհա
նապազ առաջնորդեսցէ մեզ ա՟ծ փրկ՟
կիչ մեր :
Ա՟ծ մեր, ա՟ծ կենարար · և ի՛ տեառնէ
են ելք մահու :
Բայց սակայն՝ ա՟ծ փշրեսցէ զգլուխս
Թշնամեաց մերոց · և զհերսն կարճովին
որք գնան յանօրութե իւրեանց :
Ասաց տ՟ր ի՛ խորոց անդընդոց դարձու
ցից · և ի՛ միջոյ ժանեաց, զայն ի՛ դուրս
կորզեցից :

Որպ թացցի ոտն քո յարենէ. եւ լեզուք
շանց քոց, յարենէ թշնամեաց քոց:
Երեւեցան գնացք քո ած. գնացք այ
թագաւորին մերոյ սրբոյ:
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի.
ի մէջ կուսանաց եւ գովչաց:
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած. եւ զտր
յաղբերացն իսրայլի:
Անդ բենիամին ի տղայութե զարմա
նալի. իշխանք յուդայ առաջնորդք
նոր՝ իշխանք զաբողոնի. եւ իշխանք նեփ
թաղիմայ:
Հրամայեա ած զօրութե քով. եւ զօրա
ցո զայս, զոր հաստատեցեր ի մեզ:
Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղեմէ. քեզ
մատուսցեն թագաւորք զպատարագս:
Սաստեա ի գազան եղեգան. ի ժողովս
զուարակաց՝ եւ ի դասս երընջուց:
[illegible]ոտեսցին այնոքիկ, որք ընտրեալք են
արծաթով՝ ցրուեա զհեթանոսս եւ որք
կամին ընդ պատերազմ:
Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ. եւ
հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին
առ ած:
Թագաւորութիք երկրի օրհնեցէք
զած. եւ սաղմոս ասացէք տն:

Ճանապարհ արարէք այնմիկ. որ նստի
յերկինս երկնից ընդ յարեւելս ։
Ահա տացէ զձայն իւր ի ձայն զօրութե՟.
եւ տուք զփառս տ̅ն ։
Ի վերայ իսրայէլի մեծ վայելչութի՟ նո՟ր.
եւ զօրութի՟ նո՟ր մինչեւ յամպս երկնից ։
Սքանչելի է ա՟ծ ի վերայ սրբոց իւրոց՝
ա՟ծ իսրայէլի ։
Նա տացէ զզօրութի՟ հաստատութե՟
ժողովրդեան իւրոյ օրհնեալ է ա՟ծ ։
✠ ԿԷ Պուբղայս ԿԷ՟ տուն է ։

~ Սաղմոս Դաւ՟թի ։ ~

Կեցո զիս ա՟ծ՝ զի հասին ջուրք
յանձն իմ. ընկղմայ ես ի խորս ան
դընդոց՝ ուր ոչ գոյ ինձ հան
գիստ ։
Եկի ես ի խորս ծովու. և շրջանք ըն
կղմեցին զիս ։
Վաստակեցայ ես առ աղաղակել. եկեր
կերեցաւ կոկորդ իմ ։
Նուաղեցան աչք իմ. առ յուսալ ինձ
առ տ̅ր ա՟ծ իմ ։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ.
որք ատէին զիս ի տարապարտուց ։

Զօրացան յիս թշնամիք իմ եւ ատելիք իմ ի նանիր. ինչ զոր ոչ յափշտակեալ էի տուժէի նոցա:

Ած դու ծանեար զանզգամութիւն իմ. եւ յանցանք իմ ի քէն ոչ ծածկեցան:

Մի ամաչեսցեն վասն իմ, որք համբերեն քեզ տր՝ տր՛ զօրութեց եւ մի՛ պատկառեսցեն վասն իմ, որք խնդրեն զքեզ Ած իսրայէլի:

Զի վ.քո համբերի նախատանաց եւ ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ:

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց. եւ հիւր որդւոց մօր իմոյ:

Նախանձ տան քո եկեր զիս. եւ նախատինք նախատչաց քոց, անկան ի վր իմ:

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, եւ եղեն ինձ այս նախատինք. արարի զհանդերձս իմ քուրձ, եւ եղէ յառակ նոցա:

Զինէն խորհէին, որք նստէին առ դրունս. եւ զիս այպն առնէին, որք ըմպէին զգինի:

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տր. ի ժամանակ ընդունելի:

Ած ի բազում ողորմութե քում լուր ինձ. ի ճշմարտութե փրկութե քո:

Ապրեցո զիս ի կաւոյ՝ զի մի ընկղմեցայց.

ապրեցայց ես յատելեաց իմոց • և ի՛ խո
րոց ջուրց բազմաց ։

Մ՝ի ընկղցեն զիս պտոյտք ջուրց • և մ
ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց • և
ջրհոր մի կափուսցէ զբերան իւր ի՛
վե՟ր իմ ։

Լուր ինձ տ՟ր՝ զի քաղցրէ ողորմութ
քո • ըստ բազում գթութեան քում
հայեաց յիս՝ և մի՛ դարձուցաներ զե
րեսս քո ի՛ ծառայէս քումմէ , զի նե
ղեալ եմ ես , վաղվաղակի լուր ինձ ։

Հայեաց յանձն իմ և փրկեա զիս • և վ
թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս ։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ • զա
մօթ իմ , և զպատկառանս իմ ։

Առաջի քո են ա՟մ նեղիչք անձին իմո
նախատանաց համբերեր սիրտ իմ և թշ
չուառութե ։

Ակն ունէի թէ ոք տրտմեսցի ընդ իմ
և ոչ ոք էր • և մխիթարիչ ինչ ոք ոչ գտա
Ետուն ի կերակուր ինձ զլեղի • և ի՛ ծա
րաւ իմ արբուցին ինձ զքացախ ։

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա յորո
գայթ • ի՛ հատուցումն և ի՛ գայթագ
ղութի ։

Խաւարեսցին աչք նոցա զի մի տեսցեն

ևզթիկունս նոցա հանապազ կորացո ։

Արկցես ի վեր՟ նոց՟ զբարկութի՟ քո . և սրտմտութիւն բարկութեան քո հասցէ ի վեր՟ նոց՟ ։

Եղիցին բնակութի՟ք նոց՟ աւերակ . և ի յարկս նոց՟ մի ոք իցէ որ բնակիցէ ։

Զի զոր դու հարեր, հալածեցին և ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին ։

Դիր զմեղս ի վր՟ մեղաց նց՟ . զի մի մտցեն յարդարութի՟ քո ։

Ջնջեսցին նոքա ի դպրութէ՟ քում կենաց . և ընդ արդարս քո մի գրեսցին ։

Աղքատ եւ ցաւագին եմ ես . փրկութի՟ քո ած՟ ընկալցի զիս ։

Օրհնեցից զանուն այ՟ իմոյ օրհնութբ՟ . և բարձր արարից զնա գովութբ՟ ։

Հաճոյ եղիցի այ՟ քան զորթ մատաղ . որ բերէ զեղջեւրս և զկճղակս ։

Տեսցեն աղքատք եւ ուրախ եղիցին . խնդրեցէք զած՟, և կեցցեն անձինք ձեր ։

Զի լուաւ տր՟ տնանկաց . և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց ։

Օրհնեսցեն զնա երկինք եւ երկիր . ծովք և ամ՟ որ զեռայ ի նոսա ։

Զի ած՟ փրկէ զսիոն՝ շինեսցին քաղաքք

հրէաստանի. շինեսցեն բնակեսցեն եւ ժառանգեսցեն զնա։

Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ. եւ որք սիրեն զանուն քո բնակեսցեն ի նմա։

Տունք ԼԵ. Ը։

Սաղմոս Դաւթի։

կթ Ած յօգնել ինձ նայեաց. եւ Տր յընկերել ինձ փութա։

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին, որք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ զչար։

Դարձցին առժամայն ամաչեցեալ. որք ասէին ինձ վաշ վաշ։

Ցնծասցին եւ ուրախ լիցին ի քեզ՝ ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ Տր։

Ասասցեն յամժամ մեծ է Ած. որք սիրեն զփրկութիւն քո։

Ես աղքատ եւ տնանկ եմ, Ած օգնեա ինձ օգնական եւ փրկիչ իմ, եւ Տր իմ մի յամենար։

Տունք Զ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Ի քեզ Տ՟ր յուսացայ, մի ամաչեցից
յաւիտեան. յարդարութեան
քում փրկեա եւ ապրեցո զիս։
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո՝ եւ կեցո
զիս։
Լեր իմ ա՟ծ ապաւէն, եւ տեղի ամուր
կեցուցանել զիս. զի հաստատութիւն
իմ եւ ապաւէն իմ դու ես։
Ա՟ծ իմ, փրկեա զիս ի ձեռաց մեղաւորի
ի ձեռաց անօրինի եւ անիրաւի։
Դու ես համբերութ՟ի իմ Տ՟ր՝ Տ՟ր յոյս
իմ ի մանկութ՟է իմմէ։
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ.
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն
իմ. եւ առ ի քէն է օգնութ՟ի իմ յա՟մ ժամ։
Որ՟պ զինչ նշանակ եղէ ես բազմաց. եւ դու
օգնական իմ եւ հզօրիչ իմ։
Լցցի բերան իմ գովութ՟բ որ՟պ օրհնե-
ցից զփառս քո. զօրհանապազ զմեծ-
վայելչութիս քո։
Մի ընկենուր զիս Տ՟ր ի ժամանակս ծե-
րութ՟ե. ի պակասել զօրութ՟ե իմոյ մի
թողուր զիս։
Զի ասացին թշնամիք իմ ինձ. եւ որք պա

շարեցին զանձն իմ. խորհեցան ի միա
սին և ասացին:
Աստուած եթող զնա՝ հալածեսցուք և հաս
ցուք նմա. զի ոչ ոք է որ փրկէ զնա:
Աստուած իմ, մի հեռի առնիր յինէն. Աստուած
յօգնել ինձ նայեաց:
Ամաչեսցեն և պակասեսցեն որք չարա
խօս կային զանձնէ իմմէ. զգեցցին զա
մօթ և զպատկառանս, որք խնդրեն
ինձ զչար:
Ես յամենայն ժամ յուսացայց. և յաւելից
յօրհնութիւնս քո:
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւն
քո. զօրհանապազ զգովութիւն քո:
Զի ոչ եթէ խարդախութիւն ինչ գիտէի
ես զդպրութիւն. այլ մտից ի զօրութիւն
Տեառն. և Տէր յիշեցից զարդարութիւն քո
միայն:
Աստուած իմ, ուսուցեր զիս ի մանկութենէ
իմմէ. ցարդ ևս պատմեցից զարդարու
թիւնս քո:
Մինչև յալևորիլ և ի ծերանալ իմում.
Աստուած իմ մի թողուր զիս:
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝ ազգի
ամենայնի որ գալոցն է:
Զօրութիւն քո և զարդարութիւն,

մինչ ի՛ բարձունս . զոր արարեր մեծա
մեծս . ա՟ծ ո՞ նմանի քեզ ։

Որչափ ցուցեր ինձ զնեղութի՟ բազում
և չարչարանս դարձար և մխիթարեցեր
զիս . և ի՛ խորոց անդնդոց երկրէ հա
ներ զիս ։

Յաճախեցեր ի՛նձ զզօրութիւնս քո .
դարձար և մխիթարեցեր զիս . և ի՛ խո
րոց երկրէ , միւս անգամ հաներ զիս ։

Արդ՝ և ես խոստովան եղէց քեզ ի՛ պա
տրաստութիւն սաղմոսաց, Ճշմարիտ
ա՟ծ . և սաղմոս ասացից քեզ օրհնութե՟,
սուրբդ իսրայէլի ։

Ցնծասցին շրթունք իմ յորժամ սաղ
մոս ասիցեմ քեզ . և անձն իմ զոր և փրկե
ցեր ։

Նա՛ և լեզու իմ զօրհանապազ խօսես
ցի զարդարութի՟ս քո ։

Ի ժամանակի որպէս յամօթ լիցին և ա
մաչեսցեն ոյք խորհէին ինձ զչար ։

Տունք ի՟ և է՟ ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Ա՟Ծ զիրաւունս քո արքայի տուր , և հա՟
զարդարութիս քո որդւոյ թագաւորի ։

Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ․ և զաղքատս քո իրաւամբք ։

Առցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան․ և բլուրք զարդարութիւն ։

Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց․ և խոնարհեցուսցէ զամբաստանս ։

Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու․ յառաջ քան զլուսին, ազգէ մինչև յազգ ։

Իջցէ որպէս զանձրև ի վերայ գեղման․ որպէս զցօղ զի ցօղի յերկիր ։

Ծագեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն բազում և խաղաղութիւն․ մինչև կատարեսցի լուսին ։

Տիրեսցէ նա ի ծովէ մինչև ի ծով․ ի գետոց մինչև ի ծագս աշխարհի ։

Առաջի նորա նախ հնդիկք անկցին․ և թշնամիք նորա զհող կերիցեն ։

Թագաւորք Թարսիսի և կղզեաց՝ պատարագս մատուսցեն նմա․ Թագաւորք Արաբայ և Սաբայ․ պատարագս բերցեն նմա ։

Երկիր պագցեն նմա ամենայն թագաւորք երկրի․ և ամենայն ազգք ծառայեսցեն նմա ։

Զի փրկեաց զաղքատն ի հզօրէ․ զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ ոչ է օգնական ։

Անխայեսցէ նա յաղքատն եւ ՚ի տնանկն.
եւ զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. եւ ՚ի
վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա:
Պատուական է անուն նոր առաջի նոց՝
կեցցէ, եւ տացի նմա յոսկւոյն արաբա
ցւոց:
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. եւ
զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա:
Եղիցի հաստատութին ընդ ամ երկիր.
եւ ՚ի վեր գլխոց լերանց:
Բարձրասցի քանզ լիբանան պտուղ նոր.
եւ ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տն որպ խոտ երկրի:
Եղիցի անուն տն օրհնեալ յաւիտեն.
զի յառաջ քանզարեւ է անուն նոր:
Ի՚նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի. եւ ամ
ազինք երանիցեն նմա:
Օրհնեալ տր ած իսրայելի որ առնէ
զսքանչելիս միայն. եւ օրհնեալ է անուն
մբ փառաց նր յաւիտեան. լցցի փառօք
նոր ամ երկիր. եղիցի եղիցի:

Տունք Ի:

Գուբղայս Ի եւ Ղ տուն է:

Կանոնս Ը Ձ Ձ տուն է եւ Ժ եւ Է փոխ:

Աղօթք Աննայի Մօրն Սամուէլի ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի Տր . և
բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱծ
փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ի
վՏր թշնամեաց իմոց . ուրախ եղէ
ի փրկութե քում։

Զի ոչ գոյ Սբ որպէս զՏր . և ոչ արդար
որպէս զԱծ մեր. և չիք Սբ, բաց յԱյ մերմէ ։

Մի պարծիք և մի խօսիք զամբար
տաւանս . և մի ելցէ ընդ բերանս ձեր
բան հպարտ մեծաբանութե ։

Զի Ած գիտութեց Տր՝ Ած պատրաստէ
իւրով իմաստութբ զգիտութի յարա
րածս իւր ։

Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլացան ,
և տկարք վառեցան զօրութբ ։

Յադք ելիքք հացիւ նուաղեցան . և
քաղցեալք լցին զերկիր ։

Ամուլն ծնաւ եօթն . և բազմածինն
նուաղեաց ի ծնընդոց ։

Տր մեռուցանէ և Տր կեցուցանէ .
իջուցանէ ի դժոխս և հանէ ։

Տր աղքատացուցանէ և Տր մեծացու
ցանէ . խոնարհաւնէ զամբարտաւանս

մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտառա
պեալս յաղբևաց ։

Նստուցանէ զն՟ս իշխանս՝ ընդ իշխանս
ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժա
ռանգեցուցանէ նոցա։

Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց և օրհ
նեաց զամս արդարոց ։

Օի ոչ թէ իւրով զօրութ՟բ զօրանայ
հզօր. այլ տ՟ր տկար առնէ զհակառա
կորդս, իւր տ՟ր ս՟բ է ։

Մի պարծեսցի խորհրդականն ի խոր
հուրդս իւր. մի պարծեսցի հզօրն ի զօ
րութ՟ի իւր և մի պարծեսցի մեծն՝ ի մե
ծութ՟ե իւրում։

Այլ որ պարծին, ի տ՟ր պարծեսցի. ի
խորհուրդս գիտութ՟ե՝ զտ՟ր ճանաչել։

Առնել զիրաւունս, և գործել զար
դարութ՟ի, ի մէ՟ջ երեսաց երկրի ։

Տ՟ր ել յերկինս և որոտաց. և ինքն դա
տէ առանց բարբառելոյ ։

Տայ զզօրութ՟ի թագաւորաց մերոց.
և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ ։

Տունք Ժ՟ և Ը՟։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յա՟ծ փրկիչ
իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ ի տ՟ր՝ տէ
րամբ և հաւատով։

Մարդասէր տր՝ վս սրբուհւոյ անարատի մօր քո եւ կուսի. եւ վս խաչի. քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր եւ կեցո զմեզ:

քրզ Քարոզ ողորմեայլին եւ ի՛նեղուե լին:

Վասն գտանելոյ մեզ զշնորհս եւ զողորմութի ի՛բարերար տնէ մերմէ:

Վս փրկելոյ զմեզ ի՛զրպարտութենէ մարդկան՝ եւ յորոգայթից սատանայի զտր:

Վս ամ անձանց քրիստոնէից. եւ տանց հաւատացելոց զտր:

Վս որք ի՛լեռինս յայրս եւ ի՛փապարս բնակեալք են սբ հարքն մեր զտր:

Վս որք սաղմոսիւք եւ օրհնութբ կատարեն՝ զամ ժամանակս կենաց իւրեանց:

Վասն հոգւոց. Նուեամիաբան:

Զանձինս մեր. Ողորմեաց:

աղ Գոհանամք զքէն տր ած մեր, որ զարթուցեր զմեզ ի՛հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութե քո. Զարթո զմիտս մեր արդարութբ առ քեզ տր ած մեր՝ զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո: Նկեսցէ եւ բնակեսցի առ մեզ ածութի քո. եւ ողորմութի քո հովանի եւ պահա

պին լցի ի վր՟ պաշտօնէից քոց. Եւ զմեզ՝
զծառայսս քո արժանի արա ի տուն և ի
գիշերի՝ և յամ ժամու, միշտ խորհիլ ի
սէր պատուիրանաց քոց. Եւ գոհանա
լով փառաւորեսցուք զհայր և զորդի և
զսբ՟ հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութի՟ և աղբեւր ան
մահութե՟, դու ես քս՟ այ՟ փրկիչ մեր:
Որ շնորհեցեր մեզ ի մէջ գիշերի յառ
նել՝ և խոստովն՟ լինիլ առ քեզ՝ վն՟ իրաւ
անց և արդարութե՟ քո: Եւ այժմ աղա
չեմք զքեզ տր՟ այ՟ մեր՝ արա զմեզ ար
ժանս և պատրաստս ի ժամ առաւօ
տու ընդ սբ՟ս քո: Եւ ընդ նոսին գոհա
նալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ
հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ՝ այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Գոհութբ՟ և ճշմարիտ խոստովանութբ՟
անդադար փառաւորեմք զհայր և
զորդի և զսբ՟ հոգին, այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւի
տենից: ամէն:

Օրհնեալ տր՟ մեր՝ և փրկիչ յս՟ քս՟ ամէն:

Պ․ ոստէ մարտիկն տն տյ․ ընդ յաւուրս իսրայէլն ․

Սաղմոս Ասափայ:

ՈՐՉԱՓ ԲԱՐԻ Է ՀԲ

իսրայէլի աստուած. եւ դոքա ուղ
իղք են սրտիւք:

Բայց զի իմ, փոքրմիւս սասանեալ էին
ոտք. սակաւիկմի եւ՝ գայթագղեա
լէին գնացք իմ:

Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս զխաղա
ղութի մեղաւորաց որպ տեսանէի, զի
ոչ գոյր վրէպ մահուն նոցա:

Հաստատուն են տանջանք նոցա. ի՛ վաս
տակս մարդկան չեն նոքա. եւ ըստ մարդ
կան ոչ տանջեսցին:

Վասնայսորիկ՝ կալաւ զնոսա ամբար
տաւանութի. արկին զիւրեամբք զամ

բարշտութիւն. և զանիրաւութիւ
իւրեանց:
Ելցէ ո՟պ ի՛ճարպոյ անիրաւութի՟ նոցա
զի գնացին նոքա ըստ խորհրդոց սրտից
իւրեանց:
Խորհեցան և խօսեցան զչարութի. և
զապիրատութի՟ ի՛բարձունս խորհեցան:
Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց. և
զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ:
Վ՟ն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի
այսրէն. և աւուրք իմ լի կատարեալ
գտցին ի՛նոսա:
Ասացին՝ զի ա՞րդ. գիտաց ա՟ծ, կամ գուցէ
արդեօք գիտութի առ ի՛բարձրելոյն:
Ահա մեղաւորք են և յաջողեալք նոցա.
կան՝ և ունին զմեծութի՟ աշխարհի:
Ասացի զուր՝ ուրե՞մն արդարացուցի
զսիրտ իմ. լուացի սրբութ՟բ զձեռս
իմ. և եղէ ես խոշտանգեալ զօրհանա
պազ. և կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս:
Թէպէտ և ասէի՝ թէ այսպէս պատմե
ցից. ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց՝
որոց և ուխտեցի:
Խմտի եդի, թէ սակայն և այս ջանէ ա_
ռաջի իմ, մինչև մտից ի՛սրբութի՟ ա՟յ.
և ի՛միտ առից զկատարած նոցա:

Սակայն՝ վասն նենգութեանց տարագիր
արասցես զնոսա. և կործանեսցես զնոսա յամ
բարտաւանութեան իւրեանց։
Իսկ՝ զիա՞րդ եղեն աւեր՝ յանկարծակի
սատակեցան. պակասեցան՝ կորեան՝ վասն
անօրէնութեան իւրեանց. և եղեն որպէս
երազք զարթուցելոց։
Տէր ի քաղաքի քում զպատկերս նոցա
անարգեցի ես. զի հուր բորբոքեցաւ
ի սրտի իմում և երիկամունք իմ այլա
գունեցան։
Ես արհամարհեալ եղէ՝ և ոչ գիտացի.
որպէս անասուն համարեցայ առաջի
քո և ես յամժամ ընդ քեզ եմ։
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ. ի խոր
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ. և
փառօք ընկալար զիս։
Ո՞ ինչ կայ իմ բնաւ յերկինս կամ ի՞ քէն
զինչ և ս խնդրեցի յերկրի։
Նուաղեաց սիրտ իմ և մարմին իմ. Աստուած
սրտի իմոյ, բաժին իմ Աստուած յաւիտեան։
Ահաւասիկ ոյք հեռի առարին զան
ձինս իւրեանց ի քէն, կորիցեն. սատա
կեսցես զամենեսեան որք ապստամբք
եղեն ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ Աստուած բարի է. և դնել
առ Տէր զյոյս իմ։

Պատմել զամ օրհնութիւնս քո. ի դրուն
դստեր սիօնի:

Տունք ի և դ:

Իմաստութիւն Ասափայ:

ՀԳ Ընդէ՞ր մերժեցեր Ած. ի սպառ բա
կացաւ սրտմտութի քո ի վերայ խաշի
արօտի քո:
Յիշեա զժողովուրդ քո զոր ստացա
իսկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառան
գութե քո:
Լեառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար դու
ի նմայ. համբարձ զձեռս քո՝ ի վերայ ամ
բարտաւանութե նոցա ի սպառ:
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ի սր
բութե քում. և պարծեցան ատելեք
քո ի մէջ բարեկենդանութե իւրեանց:
Եդին զնշանս իւրեանց ի նշանս և ի
քեանք ոչ ծանեան զելս ի վերուստ:
Որպէս զայնտառ ի, փայտատօք կոտորե
ցին զդրունս նոր. ի միասին փայտատօք
և մրճօք կործանեցին զնա:
Այրեցին ի հուր զսրբութի քո յերկրի
և պղծեցին զխորան անուան քո:
Ասացին ի սիրտս իւրեանց ազգք նոցա

իմիասին. եկայք լուեցուսցուք զա՟մ
տօնս ա՟յ յերկրէ։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսինք. և ոչևս
գուցէ մարգարէ. և զմեզ ինչ ոք ոչ
ճանաչիցէ։
Մինչև երբ ա՟ծ նախատէ թշնամին,
և բարկացուցանէ հակառակորդն զա
նուն ա՟ր քո։
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո. և
զա՞ջ քո իմիջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ։
Ա՟ծ թագաւոր մեր՝ յառաջքան զյաւի
տեանս. որ արարեր զփրկութի՟ ի՛ մէջ
երկրի։
Դու հաստատեցեր զօրութ՟ք քով
զծով. և դու խորտակեցեր զգլուխ
վիշապին ի՛ վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին և ե
տուր զնա կերակուր զօրացն Հնդկաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և ըզ
վտակս. և դու ցամաքեցուցեր զգետս
սաստիկս։
Քո է տիւ՝ և քո է գիշեր. զլոյս և զա
րև դու արարեր. և դու հաստատեցեր
զա՟մ սահմանս երկրի. զգարուն և զա
մառն դու ստեղծեր։
Յայս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նա

խատեաց զՏրդ. ժողովուրդ անզգա
բարկացոյց զանուն քո ։
Մի մատներ գազանաց զանձն որ խոս
տովան առնի առ քեզ. և զանձինս տնան
կաց քոց մի մոռանար իսպառ ։
Հայեաց յուխտ քո . զի լցան տունք
աւերելոց յերկրի անիրաւութեամբ ։
Մի դարձցի տնանկն ամաչեցեալ . այլ
աղքատն և տնանկն՝ օրհնեսցեն զա
նուն քո ։
Արի Ած․ և դատեա զդատաստանս քո
յիշեա զնախատինս՝ որ յանզգամէն զօր
հանապազ ։
Մի մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց
ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց ելա
նացի հանապազ ։
Տունք Ի և Է ։

Հդ

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Խոստովան եղիցուք առ քեզ Ած ,
խոստովան եղիցուք և կարդաս
ցուք զանուն քո ։
Պատմեցից զամ սքանչելիս քո. յոր
ժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցայց ։
Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք նորա .
ես հաստատեցի զսիւնս նորա ։

Ասացի անօրինաց, թէ մի անօրինիք. եւ մեղաւորաց, թէ մի բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր:

Մի համբառնայք ի բարձունս զեղջիւրս ձեր. եւ մի խօսիք զած անիրաւութիւն:

Զի ոչ յարեւելից՝ եւ ոչ յարեւմտից՝ եւ ոչ յանապատէ լերանց, այլ ած դատաւոր է:

Զայս խոնարհ առնէ՝ եւ զայն բարձրացուցանէ. բաժակ ի ձեռին տն, գինի անապակ արկեալ. եւ խոնարհեցոյց յայսմանէ յայս:

Սակայն՝ մրուր նորա ոչ սպառեցաւ. եւ արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի:

Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս ասացից այ յակոբայ:

Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես. եւ բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ:

Տունք Ժ:

~ Սաղմոս Ասափայ: ~

Յայտնի է ի հրէաստանի ած. եւ յիսրայէլ մեծ է անուն նորա: ՀԵ

Եղեւ ի խաղաղութեան տեղի նորա. եւ բնակութիւն նորա ի սիոն:

Անդ խորտակեաց նր զզօրութիւն աղեղանց. զզէն զսուր. եւ զճակատամարտ:

Լուսատու ես դու սքանչելապէս ա̃
լերանցն յաւիտենից. խռովեցին ա
նեքեան որք անմիտք են սրտիւք. ն
ջեցին զքունս իւրեանց՝ և ինչ ոչ գտի
Ամենայն արք՝ ի մեծութեան ձեռս
իւրեանց. ի սաստէ քումմէ ա̃ծ յա
բայ ննջեցին. և ոյք հեծեալ էին ի ձի
Դու ահաւոր ես՝ և ո՞վ կարէ կալ առ
ջի քո. որպ̃ երևեցար դու յերկնից
յայտնի եղև բարկութ̃ի քո։
Երկիր երկեաւ և սարսեաց՝ ընդ յա
նելն ա̃յ ի դատաստան. և ընդ ապրեցո
ցանել զա̃մ հեզս երկրի։
Խորհուրդք մարդկան խոստովան ա
նին առ քեզ. և ծածկեալք իմաստու
օրհնեսցեն զքեզ։
Ուխտս դիք և կատարեցէք տ̃ն ա̃յ մ
րոյ. ամենեքեան որք շուրջ էք զնովա
Մատուցէք պատարագս ահաւորին
որ քաղէ զհոգիս իշխանաց. ահաւոր
նա քանզ ա̃մ թագաւորս երկրի։

Տունք Ժ̃։

~ Սաղմոս Յասափ։ ~

ՀԷ Զայնիւ իմով ես առ տ̃ր կարդացի

ձայնիւ իմով առ Ած՝ եւ նայեցաւ առ իս:
Յաւուր նեղութեան իմոյ զԱծ խնդրե
ի ձեռօք իմովք. եւ ի գիշերի առաջի
նորա ոչ խաբեցայ:
Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ. յիշեցի
զԱծ եւ ուրախ եղէ. հոգայի, եւ նուա
ղէր յիս հոգի իմ:
…ամանեցին պահուց աչք իմ. խռովե
ցայ եւ ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զաւուրսն
առաջինս. եւ զամսն յաւիտենից յիշեցի:
…յօսեցայ ի գիշերի ընդ սրտի իմում.
հոգայի՝ եւ տառապէր յիս հոգի իմ:
Մի թէ յաւիտենից մերժեսցէ զիս
Տր. եւ ոչ եւս յաւելցի ի հաճիլ եւս:
Կամ ի սպառ արգելցէ զողորմութի
ւր յինէն. կամ կատարեսցէ զբան իւր
ազգէ մինչեւ յազգ:
Կամ մոռասցի գթալ Ած իմ. եւ եւս
կամ արգելցէ զգթութի իւր, բարկու
թբ իւրով:
Ասացի, եւ այժմ սկսայ. այս է նորո
գումն աջոյն բարձրելոյ:
Յիշեցի զգործս Տն ի սկզբանէ. յիշեցի
զսքանչելիս նորա:
Խորհեցայ յամ գործս քո. եւ ի ձեռս
գործս քո խորհեցայ:

Ա՟Ծ՝ իսրբութե՟ են ճանապարհք քո
ո՞վ է ա՟ծ մեծ՝ որպէս զա՟ծ մեր. դու ե
ա՟ծ , որ առնես զսքանչելիս ։
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրու
քո . եւփրկեցեր բազկաւ քով զժող
վ՟դս քո. զորդիսն յակոբայ եւյօսեփու
Տեսին զքեզ ջուրք ա՟ծ . տեսին զքե
ջուրք եւերկեան՝ եւ խորք խռովեցա
ի՛ձայնէ ջուրց բազմաց ։
Ձայն ետուն ամպք . քանզի՝ եւնետ
քո գնան՝ ի՛ձայնէ որոտալոյ քո անու
Երեւեցան փայլատակունք քո աշխ
րաց . խռովեցաւ եւդողաց երկիր ։
Ի՛ծովու են ճանապարհք քո՝ եւշա
իղք քո ի՛ջուրս բազումս . եւ հետք ք
ոչ երեւին ։
Առաջնորդեցեր որպ՟ խաշինս ժողով
դեան քո . ի՛ձեռն մովսէսի եւահարոնի

Տունք Ժ եւ Ը ։

Գոււբղայս Հ եւ Ը տունէ ։

ՀԷ

Իմաստութի Ասափայ

Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ. եւ խոնարհեցուցէք զունկն ձեր՝ ի բանս բերանոյ իմոյ։

Բացից առակաւ զբերան իմ. եւ խօսեցայց զառակս ի սկզբանէ։

Որչափ լուաք եւ ծանեաք զայս. եւ հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յայլ ազգ. պատմել զօրհնութիս տն՝ զզօրութի եւ զսքանչելիս իւր զոր արար։

Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ յակոբ. եւ օրէնս եդ ի մէջ իսրայելի։

Որինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց. ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց. զի ծանիցեն յազգ այլ։

Որդիք որք ծնանին՝ յարիցեն եւ պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ ած զյոյս իւրեանց. եւ մի մոռասցին. զգործս այ։

Զպատուիրանս նորա խնդրելով խնդրեսցեն. եւ մի եղիցին, որպէս եւ հարք իւրեանց։

Ազգ չար եւ դառնացօղ. ազգ՝ որ ոչ
ուղղեաց զսիրտ իւր. եւ ոչ հաստատեաց
առ Աստուած զհոգի իւր:
Որդիք եփրեմի լիագիրք եւ ձգօ
ձիգք. յաւուր պատերազմի ի կապարձ
դարձուցին:
Ոչ կացին նոքա յուխտին Աստուծոյ. եւ ըստ
իրաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ:
Մոռացան զերախտիս նորա. եւ զսքանչե
լիսն զոր եցոյց նոցա:
Առաջի հարց նոցա արար զսքանչելիս
իւր. յերկրին Եգիպտացւոց՝ եւ ի դաշ
տին տայանու:
Հերձ զծովն եւ անցոյց զնոսա. կացոյց
զջուրսն որպէս ի տիկս:
Առաջնորդեաց նոցա ամպով ի տուէ.
եւ զամենայն գիշեր ի լոյս հրոյ:
Հերձ զվէմն յանապատի. եւ ետ ըմպել
նոցա որպէս ի խորոց մեծէ:
Հան զջուրսն ի վիմէն. եւ հոսեաց
որպէս զգետս զջուրսն:
Սակայն յաւելին ի մեղանչել. եւ եւ
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի:
Փորձեցին զԱստուած ի սիրտս իւրեանց. ի
խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց:
Տրտնջեցին զԱստուծոյ եւ ասացին. մի թէ

կարօղ իցէ ած՝ պատրաստել զսեղան
յանապատի ։
Բանզի՝ հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին
ջուրք ․ և վտակք խաղային ի՛նմանէ ։
Մ․ղէ՝ հաց ևս կարասցէ տալ նա մեզ ․
կամ պատրաստեսցէ զսեղան ժողովր
դեան իւրոյ ։
Վն այսորիկ լուաւ տր և յապա
ղեաց ․ հուր բորբոքեցաւ ի յակոբ ․ և
բարկութի այ, ել ի՛ վեր իսրայէլի ։
Զի ոչ հաւատացին յած ․ և ոչ յուսա
ցան ի՛ փրկութի նոր ։
Հրաման ետ ամպոց ի՛ վերուստ՝ և
զդրունս երկնից եբաց ․ և տեղաց ի՛նոս
մանանայ ի՛ կերակուր ։
Զհաց երկնից ետ նոցա՝ զհաց հրեշտա
կաց կերան մարդիկ ․ և իջոյց ի՛նոսա
զկերակուր ի՛ լի ութիւն ։
Եհան զհողմն հարաւոյ ․ և էած զօ
րութբ իւրով զհիւսիսի ։
Տեղեաց ի՛նոսա միս որպէս զհող ․ և որ
պէս զաւազ ծովու զթռչունս թև
աւորս ։
Եարկ ի՛ մէջ բանակի նոցա ․ և շուրջ
զվրանօք նոցա ։
Կերին և յագեցան յոյժ ․ և զցանկութի

նց եւ նց. եւ ոչ ինչ կարօտ եղեն ի՛ցա
կութէ իւրեանց ։
Մինչ դեռ՝ կերակուրք ի՛բերան
իւրեանց էին. բարկութիւն այ ել ի՛վր նց
Նսպան զբազումս ի՛նոցանէ. եւ զը
տիրընտիրսն յիսրայէլէ սատակեաց ։
Յայսմ ամի մեղան եւես. եւ ոչ հաւատա
ցին սքանչելեաց նոր ։
Պակասեցան յունայնութե աւուրք
նոց. եւ ամք նոց փութապէս անցին ։
Յորժամ սպանանէր զնոս, խնդրէին
զնա. դառնային եւ առաւօտ առնէին
առ ած ։
Յիշեցին՝ զի ած օգնական էր նց. ա
բարձրեալն փրկիչ էր նոց ։
Սիրեցին զնա բերանովք իւրեանց. եւ
լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. եւ սիրտ
նոց ոչ էին ուղիղ ընդ նմա. եւ ոչ հաւա
տացին ուխտի նոր ։
Նա ինքն՝ գթած էր. քաւէր զմեղ
նոց եւ ոչ ապականէր ։
Յաճախէր դարձուցանել զբարկու
թի իւր. եւ ոչ բորբոքեաց զամ սրտմ
տութի իւր ։
Յիշեաց թէ մարմին են նոքա. հող
որ ելանէ այլ ոչ դառնայ ։

Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա
յանապատի. եւ բարկացուցին զբարձ
րեալն յանջրդի:
Դարձան՝ եւ փորձեցին զա՟ծ. եւ զս՟բն
իսրայէլի զայրացուցին:
Ոչ յիշեցին զձեռն ն՟ր. յաւուր յորում
փրկեաց զն՟ոս ի ձեռաց նեղչաց նոցա:
Որ՟պ արար զնշանս եւ զարուեստս իւր.
յերկրին եգիպտացւոց՝ եւ ի դաշտին
տայանու:
Դարձոյց յարիւն զգետս ն՟ց. եւ զան
ձրեւս նոցա, զի մի արբցեն:
Առաքեաց ի նոսա շանաճանճ եւ եկեր
զն՟ոս. եւ գորտիւ ապականեաց զն՟ոս:
Ետ ժանկոյ զպտուղս ն՟ց. եւ զվաստակս
ն՟ոց, մարախոյ:
Եհար կարկտիւ զայգիս ն՟ց. եւ զթզե
նիս ն՟ոց եղեամամբ:
Սատակեաց ի կարկուտ զանասունս ն՟ց.
եւ զստացուածս ն՟ոց հրով դատեցաւ:
Առաքեաց ի նոսա զսրտմտութի՟ բար
կութեան իւրոյ. զսրտմտութի՟ զբար
կութի՟՝ եւ զնեղութի՟:
Առաքեաց ի նոսա տանջանս՝ ի ձեռն
հրեշտակի չարի. եւ դիմեցոյց ի ն՟ս զսրտ
մտութի՟ բարկութե՟ իւրոյ:

Ոչ անխայեաց ի՛ մահուանէ զանձին...
նոց. և զանասունս նոց ի մահ մատնեաց...
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց...
զսկիզբն ամ վաստակոց նոցա. ի՛ յարկ...
քամայ:

Հորդան ետ ոչ խաշին ժողովրդեան...
իւրոյ. և եհան զնս ոչ զհօտ յանապատ...
Առաջնորդեաց նոցա յուսով և ոչ եր...
կեան, և զթշնամիս նց ի ծով ծածկեաց...
Եհան զնոս ի լեառն սրբութե իւրոյ...
ի լեառն յայն՝ զոր ստացեալ էր աջն...
Մերժեաց յերեսաց նոց զհեթանոս...
և վիճակեցոյց ի նոսա զվիճակ ժառան...
դութե իւրոյ. և բնակեցոյց ի յարկս ն...
զազգն իսրայէլի:

Փորձեցին դառնացուցին զած բար...
րեալն. և զվկայութի նոր ոչ պահեցին...
Դարձան խոտորեցան որպէս և հարք...
իւրեանց. դարձան և եղեն ոչ զաղեղն...
թիւր:

Դարձեալ բարկացուցին զնա ի բագին...
իւրեանց. և դրօշելովք իւրեանց նա...
խանձ արկին նմա:

Լուաւ ած և արհամարհեաց զնս. և...
նարդեաց յոյժ զիսրայէլ:

Մերժեաց ի յիւրմէ զխորանն ի սելով...

խորանն, զոր բնակեցոյց ի մէջ մարդկան:
Մատնեաց ի գերութիւն զզօրութիւնս նոցա. եւ զգեղ նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա:
Արգել ի սուր զժողովուրդ իւր. եւ զժառանգութիւն իւր անտես արար:
Զերիտասարդս նոցա եկեր հուր. եւ կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ:
Քահանայք նոցա անկան ի սուր. եւ զայրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայր:
Զարթեաւ որպէս ի քնոյ տէր. եւ որպէս հզօր զի թափել զգինի:
Եհար յետս զթշնամիս իւր. եւ նախատինս յաւիտենից արար զնոսա:
Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու. եւ զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց:
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. եւ զլեառն սիոն, զոր եւ սիրեաց:
Շինեաց որպէս զմիեղջերոյ զսրբութիւն նորա. յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան:
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր՝ եւ ընկալաւ զնա ի հօտէ խաշանց. ի վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա:
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր. եւ զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր:

Արածէր զնոսա խմաստութեամբ սրտի
իւրոյ. յանմեղութիւն ձեռաց իւրոց
առաջնորդէր նոցա։
Պուքղայս ՀԷԴ տուն է։

ՀԸ ~: Սաղմոս Ասափայ :~

Աստուած մտին հեթանոսք ի ժա
ռանգութիւն քո. եւ պղ
ծեցին զտաճար սուրբ քո։
Արարին զԵրուսաղէմ որպէս հիւղ
մրգապահաց. արկին զդիակունս ծա
ռայից քոց գէշ թռչնոց երկնից. եւ զ
մարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի։
Հեղին զարիւն նոցա որպէս զջուր, շուրջ
զԵրուսաղեմաւ. եւ ոչ ոք էր որ թաղէր
զնոսա։
Եղեաք մեք նախատինս դրացեաց մե
րոց. ծաղր՝ եւ այպն կատականաց այնոցիկ
որք շուրջ են զմեօք։
Մինչեւ երբ Տէր՝ բարկանաս դու իս
պառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո։
Հեղ զբարկութիւն քո ի վերայ ազգաց՝
որք զքեզ ոչ ճանաչեն. եւ ի վերայ թա
գաւորաց որք զանուն քո ոչ կարդացին

զի կերին զՅակոբ՝ և զտեղի նորա աւե
րեցին ։

Մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս․ վաղ
վաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւնք քո Տէր
զի աղքատացաք յոյժ ։

Օգնեա մեզ Աստուած փրկիչ մեր․ վասն փա
ռաց անուան քո ։

Տէր փրկեա զմեզ՝ և քաւեա զմեղս մեր
վասն անուան քո ։

Մի երբէք ասասցեն ի հեթանոսս․ թէ
ուր է Աստուած նոցա ։

Եւ յայտնի լիցի ի վերայ հեթանո
սաց․ առաջի աչաց մերոց․ առ ի խնդրել
զվրէժ արեան ծառայից քոց՝ որոց և
հեղաւ ։

Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կապե
լոց․ ըստ մեծութեան բազկի քո, շահեա
դու զորդիս սպանելոց ։

Հատո դրացեաց մերոց եօթն պատիկ
ի ծոցս նոցա նախատինս՝ որք նախատեցին
զքեզ Տէր ։

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ․
խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան
ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւնս
քո ։

Տունք Ժ և Դ ։

ՀԹ

Սաղմոս Ասափայ :

Որ հովուես իսրայէլի՝ նայեաց որ
առաջնորդես որպէս խաշին յովսեփու
Որ նստիս ի քերովբէս՝ յայտնեաց ա
ռաջի եփրեմի. բենիամինի և մանասէի
Զարթո զզօրութիւն քո. և եկ ի կեցու
ցանել զմեզ :
Տէր զօրութեանց դարձո զմեզ. երևեցո
զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք :
Տէր ած զօրութեանց՝ մինչև յերբ բար
կանաս յաղօթս ծառայից քոց :
Ջամբեցեր մեզ զհաց արտասուաց. և
արբուցեր մեզ զարտասուս չափով :
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. այպն կատականաց թշնամեաց
մերոց :
Տէր զօրութեանց դարձո զմեզ՝ երևեցո
զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք :
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեթանոսս՝ և զնա տնկեցեր, և առաջ
նորդեցեր նմա :
Հաստատեցեր զարմատս նր և ելից զեր
կիր. ծածկեաց զլերինս հովանի նորա.
և բարունակ նր զմայրսն այ :
Ձգեաց զորթ իւր մինչև ի ծով. և
մինչև ի գետսն շառաւիղք նր :

Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նորա. և կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի:
Ապականեաց զնա խոզ անտառի. և երէ վայրի արածեցաւ ի նմա:
Տէր զօրութեց՝ դարձ, հայեաց յերկնից և տես. այց արա այգւոյս այսմիկ. և դարմանս տար սմա, զոր տնկեաց աջ քո:
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա ի քեզ. այրեցեալ ի հուր և աւերեալ. ի սաստէ քումմէ կորիցեն:
Եղիցի ձեռն քո ի վերայ առն. աջ քո ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա ի քեզ:
Ոչ ևս ի բացեայ եղիցուք մեք ի քէն. կեցուսցես դու զմեզ. և զանուն քո Տէր կարդասցուք:
Տէր զօրութեց դարձո զմեզ. երևեցո զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք.

Տունք ժ և է:

Սաղմոս Յասափայ:

Ցնծացէք առ Աստուած, օգնականէ մեր. և աղաղակեցէք առ Աստուած յակոբայ: ձ
Առէք զսաղմոս և տուք զօրհնութի.

սաղմոս ասացէք նմա ի ձայն քաղցրու
թեան ։
Փող հարէք ի գլուխս ամսոց ․ յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց ։
Հրաման է այս Իսրայէլի ․ և իրաւունք
են այ յակոբայ ։
Վկայութիւն յովսեփու զոր եդ ընդ
նմա ․ ոպ ելանէր նա յերկրէն եգիպտ
ցւոց , լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ ։
Ի բաց արար ի բեռանց զթիկունս նր
և զձեռս նորա յորթ և ի թի ծառայելոյ
Ի նեղութե կարդացեր առ իս՝ և փրկե
ցի զքեզ ․ լուայ քեզ ի գաղտնութե
մրրկին՝ և փորձեցի զքեզ ի վր ջուրց
հակառակութե ։
Լուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ
և Իսրայէլ , թէ լուիցես ինձ ։
Մի լիցի քեզ աստուած առժա
մեայնք ․ և մի երկիր պագանիցես դու ա
օտարի ։
Ես եմ տր ած քո՝ որ հանի զքեզ յեր
կրէն եգիպտացւոց՝ բաց զբերան քո
և լցից զդա ։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում
և Իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ ։
Թարձի թողի զնոս , երթալ զհետ կա

մաց սրտից իւրեանց . զի գնացին նոքա
ըստ կամս անձանց իւրեանց ։
Ոի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ . կամ Իսրայէլի զճանապարհս իմ
գնացեալ էր ։
Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էի
զթշնամիս նո՟ց . և ի վե՟ր նեղչաց նո՟ց ար
կեալ էի զձեռն իմ ։
Թշնամիք տ՟ն ստեցին նմա . և եղիցին
ժամանակք նո՟ց աշխարհի ։
Կերակրեաց զնո՟ ի պարարտութենէ
ցորենոյ . և ի վիմէ մեղր յագեցոյց զնո՟ ։
Տունք Ժ և Զ ։

~։ Սաղմոս Ասափի ։~

Ա՟Ծ եկաց ի ժողովս աստուծոց . և ի մի
ջի նո՟ց դատէր զնո՟ ։ Ճա
Մինչև երբ դատէք անիրաւութի՟ .
և զակն առնուք մեղաւորաց ։
Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ . իրաւ
ունս արարէք տնանկին և խոնարհի ։
Ապրեցուցէք զաղքատն և զտնանկն .
ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնո՟ ։
Ոչ իմացան և ոչ իմիտ առին . ի խաւարի
գնացին , և շարժեսցին ա՟մ հիմունք
երկրի ։

Ես ասէի թէ աստուածք իցէք. և կամ[...]
որդիք բարձրելոյ ամենեքեան ։
Դուք ահաւադիկ որ՟պ զմարդիկ մե[...]
ռանիք. և որ՟պ զմի յիշխանաց անկանիցիք
Արի Ա՟ծ և դատեա զերկիր. զի դու[...]
ժառանգեսցես զա՟մ հեթանոսս ։

Տունք ը̅ ։

Դուբղայս ծ̅ ու ղ̅ տուն է ։

ՁԲ

Սաղմոս Ասափայ ։

Ա՟ծ ո՞վ քեզ նմանիցի. մի լռեր՝ և[...]
մի դադարիր Ա՟ծ ։
Զի ահա թշնամիք քո գոչե[...]
ցին. և ատելիք քո համբարձին զգլուխ[...]
իւրեանց ։
Ի վ՟ր ժողովրդեան քո խորամանկեցի[ն]
զխոութ̅ի. խորհեցան ի վերա սրբո[ց]
քոց և ասացին ։
Եկայք սատակեսցուք զնո՟ա յազգաց
և մի յիշեսցի անուն իսրայելի և ևս ։
Խորհեցան միաբանութ̅ ի միասին
ևղն̅ քո ուխտ արարին ։
Բանակք եդովմայեցւոց՝ և իսմայելա[...]
ցիք. մովաբ և հագարացիք ։

Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ. եւայլազգիքն ամենայն բնակչօքն՝ հանդերձ ծուրաւ:

Նաեւ ասուր եկեալ էր ընդ նոսա. ամենեքեան սոքա զօրավիգն էին որդւոցն ղովտայ:

Արա զն՟ս որ՟պ զմադիամ. ո՟պ զսիսարայ՝ եւ ո՟պ զաբին՝ ի՛ծործորան կիսոնի:

Սատակեցան նոքա յականս գեբովրայ. եղեն ո՟պ զաղբ երկրի:

Արա զիշխանս նոց՟ ո՟պ զզօրեբն. ըզ զեբն. զզեբեէ, զսաղմանայ. եւզա՟մ իշխանս նոցա:

Որք ասացին ժառանգեսցուք ի՛մեզ զսրբութ՟ին ա՟յ:

Ա՟ծ իմ, արա զն՟ոս ո՟պ զանիւ. եւ ո՟պ զեղեգն առաջի հողմոյ:

Որպէս հուր, զի այրէ զանտառս. եւ ո՟պ բոց, զի կիզու զլերինս:

Այնպէս՝ հալածեսցես զնո՟ս մրրկաւ քով. եւ բարկութ՟բ քով խռովեցուսցես զնոսա:

Լից զերեսս նց՟ անարգանօք. եւ խնդրեսցեն զանուն քո տ՟ր:

Ամաչեսցեն եւ խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից. եւ ամօթալից կորիցեն:

Ծանիցեն զի անուն քո տր է . եւ դու
միայն բարձրեալ ես ի վեր ամ երկրի

Տունք Ժ եւ Ը:

ՁԳ ✠ Սաղմոս Դաւթի: ✠

Որպէս սիրելի են յարկք քո՝ տր զօրու
թեանց . ցանկայ եւ փափագի անձն իմ
ի դաւիթս քո:
Սիրտ իմ եւ մարմին իմ ցնծացէ առ
ած կենդանի:
Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն
տատրակ զբոյն. ուր դիցէ զձագս իւր
Սեղանս քո տր զօրութեց . թագաւոր
իմ եւ ած իմ:
Երանի ամենեցուն՝ որք բնակեալքն
ի տան քո . յաւիտեանս յաւիտենից
օրհնեսցեն զքեզ:
Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութի իւրն է
ելս եդ ի միտ իւրում. ի հովտէս տրտ
մութե, ի տեղւոջն յորում մտխտեաց
Օրհնութի տուացի՝ որ զօրէնս դնէ
գնասցեն ի զօրութե ի զօրութի. եւ
երեւեսցի ած հրեշտակաց իւրոց ի սիոն:
Տր ած զօրութեց՝ լուր աղօթից իմոց.
ունկն դիր ած յակոբայ:

Ընդունող ես դու մեր՝ տես Ած և նայ
եաց յերեսս օծելոյ քո ։
Ս՜ զի՝ լաւ է ինձ՝ մի օր, ի՛ գաւիթս
քո ․ քան զհազարս ։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ կալ ի՛ տան Այ ․
առաւել քան զբնակիլ ի՛ յարկս մեղաւո
րաց ։
Ողորմութի և ճշմարտութի սիրէ
Տր ․ Ած մեր զշնորհս և զփառս տացէ ։
ՏՐ ոչ պակաս առնէ զողորմութի իւր՝
յայնցանէ , որք գնան յանբծութե ։
ՏՐ Ած զօրութեց ․ երանեալ է այր՝ որ
յուսայ ի՛ քեզ ։

Տունք Ժ և Դ ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Հաճեցար Տր ընդ երկիր քո ․ և դար ՁԴ
ձուցեր զգերութի յակոբայ ։
Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան
քոյ ․ և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա ։
Լռեցուցեր զամ սրտմտութիս քո ․ և
դարձար ի բարկութե սրտմտութե քոյ ։
Դարձ առ մեզ Ած փրկիչ մեր ․ և դար
ձո զսրտմտութիս քո ի՛ մէնջ ։
Մի յաւիտեան բարկանար մեզ Տր ․ և

մի՛ ձգեր զբարկութի՛ քո ազգէ մինչև
յազգ ։
Մի՛ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ
և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի՛քեզ
Ցոյց մեզ տէր զողորմութիւն քո ․ և զփր
կութիւն քո տուր մեզ ։
Լուայց զի՞նչ խօսի տէր ած մեր ․ խօսե
ցի՛ զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ
առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ , որք դա
ձեալ են առ նա սրտիւք ։
Սակայն՝ մերձ է առ երկիւղածս իւ
փրկութի նորա ․ բնակել փառացն
յերկրի մերում ։
Ողորմութիւն և ճշմարտութի պատա
հեսցին ․ արդարութի և խաղաղութ
համբուրեսցին ։
Ճշմարտութի յերկրէ բուսաւ ․ ա
դարութի յերկնից երևեցաւ ։
Տէր տացէ զքաղցրութի ․ և երկիր մե
տացէ զպտուղ իւր ․ արդարութիւն
առաջի նորա գնասցէ ․ դիցէ ի՛ճանա
պարհի ըզգնացս իւր ։

Տունք ժ և է ։

Գուբղայս ծու դ ․ Տունն է ։

~ Սաղմոս Դաւթի։ ~

Խոնարհեցո տ՟ր զունկն քո և լուր ՁԵ
ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։
Պահեա զանձն իմ ս՟բ. տ՟ր. և փրկ
եա զծառայս քո ա՟ծ իմ՝ որ ի
քեզ յուսացայ։
Ողորմեաց ինձ տ՟ր զի առ քեզ աղաղա
կեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն
ծառայի քո. զի առ քեզ տ՟ր համբարձի
զանձն իմ։
Զի դու տ՟ր քաղցր և ուղիղ ես. բա
զումողորմ առ ամենեսեան, որք կար
դան առ քեզ։
Ունկն դիր տ՟ր աղօթից իմոց. և նայեաց
ի ձայն խնդրուածաց իմոց։
Յաւուր նեղութեան իմոյ, կարդացի
առ քեզ՝ և լուար ինձ։
Ոչ ոք է նման քեզ յա՟ծս տ՟ր. և ոչ ոք է
ը՟ստ զգործս քո։
Զա՟մ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և
երկիր պագցեն առաջի քո. և փառաւոր
արասցեն զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ ես դու տ՟ր՝ և առնես զսքանչե
լիս. և դու միայն ես ա՟ծ։
Առաջնորդեա ինձ ի ճանապարհի

քում. եւ գնացից ի՛ ճշմարտութե .
ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանո
անէ քումմէ :

Խոստովան եղէց առ քեզ տր ած իւ
բոլորով սրտիւ իմով. եւ փառաւոր ար
րից զանուն քո յաւիտեան :

Մեծ եղեւ ի՛ վերա իմ ողորմութի ք
տր. եւ փրկեցեր զանձն իմ ի դժոխոց նե
քնոց :

Ած անօրէնք յարեան ի՛ վերը իմ. եւ ժ
ղովք հզօրաց խնդրեցեն զանձն իմ.
ոչ համարեցան զքեզ ած առաջի իւ
եանց :

Դու տր ած իմ, գթած ես եւ ողո
մած , երկայնամիտ բազումողորմ
ճշմարիտ. նայեաց առ իս եւ ողորմեա
ինձ :

Տուր զզօրութիւն ծառայի քո. կե
զորդի աղախնոյ քո. եւ արա առ իս զնշա
բարութեան :

Տեսցեն ատելիք իմ եւ ամաչեսցեն.
դու տր օգնեցեր ինձ եւ մխիթարեցե
զիս :

Տունք ժզ :

~։ Սաղմոս Դաւթի ։~

Հիմունք նորա ի լերինս սրբութեան. սիրէ Տէր զդրունս Սիոնի. առաւել քան զամենայն յարկան յակոբայ։ ՁԶ
Փառաւորեալ խօսեցաւ վասն քո. ահաւադիկ քաղաքդ Աստուծոյ։
Յիշեցի զռահաբ և զբաբելոն՝ որք ճանաչեն զիս. ահա այլազգիք, և ծուր՝ և ժողովուրդք հնդկաց՝ սոքա եղեն անդ։
Սիոնի ասի մայր՝ և մարդ ծնաւ ի նմայ. և ինքն հիմունս էարկ ի նմայ բարձրեալն։
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան. իշխանացս այսոցիկ որք եղեն անդ։
Որպէս զի ուրախ լիցին ի քեզ ամենեքեան. որոց բնակութիւն ի քեզն է։

Տունք Է։

~։ Սաղմոս Դաւթի ։~

Տէր Աստուած փրկութեան իմոյ. ի տուէ կարդացի, և գիշերի առաջի քո։ ՁԷ
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր. խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս իմ։

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. կեանք իմ ի դժոխս մատնեցան. և Հ
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանե
ի գուբ։
Եղէ ես ո՟պ մարդ առանց օգնական
և ի մեռեալս ազատ։
Որպէս վիրաւորս, որք ննջեն ի գ
րեզմանի։
Զորս դու ոչ յիշեցեր. նոքա ի ձեռ
նէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ի գբի ներքնումն, ի խաւա
և ի ստուերս մահու։
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի քո
և զա՟մ զբօսանս քո ած եր ի վե՟ր իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս ի
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկ
րացան յաղքատութ՟է։
Աղաղակեցի առ ՟տր զօրհանապազ.
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Մի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչել
քո. կամ բժիշկք յարուցանիցեն. և խո
տովան առնիցեն առ քեզ։
Մի թէ պատմեսցէ ոք երբէք ի գերե
մանի զողորմութիս քո. կամ զճշմա
տութիս քո ի կորստեան։

Մի թէ ճանաչիցին ի՛ խաւարի սքան
չելիք քո. կամ արդարութիւնք քո յերկրի
մոռացեալ:
Ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի. առաւօ
տու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ:
Ընդէ՞ր Տէր՝ մերժես զանձն իմ. կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն:
Տնանկ եւ վաստակաւոր եմ ես ի՛ ման
կութենէ իմմէ. ի՛ բարձրութենէ խո
նարհեցայ եւ ափշեցայ:
Յիս հաստատեցաւ բարկութիւնք քո. եւ
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս:
Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր. եւ զօր ամենայն
պաշարեցին զիս ի՛ միասին:
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ,
եւ զծանօթս իմ. վասն թշուառութեան
իմոյ:

Տունք Ի:

Գուբղայս ԾԵ եւ Է Տունէ:

Իմաստութիւն Եմանայ յեզրայելացւոյ: ՁԸ

Զողորմութիւնս քո Տէր յաւիտեան
օրհնեցից. ազգէ յազգ պատ
մեցից զճշմարտութիւնս քո բե
րանով իմով:

Ասացեր թէ աշխարհ ողորմութե՛ շի
նեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմար
տութի՛ քո:
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ
դաւթի ծառայի իմոյ:
Յաւիտեան հաստատեցից ըզ զաւակ
քո. և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո:
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց
քոց տր. և ճշմարտութի՛ քո յեկեղե
ցիս սրբոց:
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ. կամ
ով նմանիցի տն յորդիս այ:
Աճ փառաւորեալ ի խորհուրդս սրբ
բոց իւրոց. մեծ և ահաւոր, ի վերա՛ այնո
ցիկ որք շուրջ են զնովաւ:
Տէր աճ զօրութեց, ո՞վ նմանի քեզ.
հզօր ես դու տր՝ և ճշմարտութիւն քո
շուրջ է զքև:
Դու տիրես զօրութեց ծովու. և զխռո
վութի ալեաց նր, դու ցածուցանես:
Դու խոնարհեցուցանես ոպ վիրաւոր
զամբարտաւանս. և ի զօրութի բազկի
քո ցրուեցեր զթշնամիս քո:
Քո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշխարհ
լրի՛ իւրով դու հաստատեցեր. զհիւ
սիս և զհարաւ դու արարեր. թա

բօր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն ։
Քո է բազուկ՝ և քո է զօրութիւն · զօ
րասցի աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո ։
Արդարութիւն և իրաւունս հաստա
տեալ է աթոռ քո · ողորմութիւն և ճշմար
տութիւն գնասցեն առաջի երեսաց քոց ։
Երանի ժողովրդեան, որք գիտեն զօրհ
նութիւն քո Տէր · ի լոյս երեսաց քոց գնաս
ցեն · և յանուն քո ցնծասցին զօրհա
նապազ · և յարդարութեան քում բարձր
եղիցին ։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես
Տէր · և ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր
մեր ։
Ի Տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն Իսրայէլի ·
Թագաւորին մերոյ ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որ
դիս քո և ասացեր · եդի օգնութիւն
ի վերայ հզօրին · և բարձր արարի զըն
տրեալն ի ժողովրդենէ իմմէ ։
Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ · և իւղով
սրբով իմով օծի զնա ։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա · և բազուկ իմ
զօրացուսցէ զնա ։
Մի մեղիցէ նմա թշնամի · և որդի անօ
րէնութեան մի չարչարեսցէ զնա ։

Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա. և զատելիս նորա ի պարտութիւն մատնեցից։

Ճշմարտութիւն իմ, և ողորմութիւն իմ ընդ նմա. և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա։

Եդից ի ծովու զձեռն նորա. և ի վե՛ր գետոց զաջ նորա։

Նա կարդասցէ առ իս Հայր իմ ես դու. ա՟ծ ընդունող փրկութեան իմոյ։

Ես անդրանիկ արարից զնա. և բարձր քան զա՟մ թագաւորս երկրի։

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն իմ. և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա։

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նորա. և զաթոռ նորա որպէս զաւուրս երկնից։

Թէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ. և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։

Թէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն. և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։

Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս նոցա. և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա։

Բայց, զողորմութիւն իմ ոչ արգելից ի նոցանէ. և ոչ նենգեցից ճշմարտութեան իմում. և ոչ անարգեցից զուխտ իմ.

եւ զի՞նչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն ոչ արհամարհեցից:

Մի անգամ երդուայ ի սրբութիւն իմ. թէ Դաւթի ես ոչ ստեցից:

Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ. եւ աթոռ նորա որպէս զարեգակն առաջի իմ. եւ որպէս զլուսին, զի հաստատեալ է յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յերկինս:

Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր եւ անարգեցեր. եւ ընդ վայր հարեր զօծեալ քո:

Դարձուցեր զուխտ ի ծառայէ քումմէ. եւ պղծեցեր յերկրի զսրբութիւն նորա:

Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա. եւ եդեր զամուրս նորա ի դողումն:

Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանապարհի. եւ եղեւ նա նախատ դրացեաց իւրոց:

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա. եւ ուրախ արարեր զամենայն թշնամիս նորա:

Դարձուցեր զօգնութիւն սրոյ նորա. եւ ոչ ընկալար զնա ի պատերազմի:

Անարգեցեր զսրբութիւն նորա. եւ զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր:

Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա. եւ հեղեր զնովաւ զամօթ:

Մինչեւ յերբ դարձուցանես զերեսս

քո ի սպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութիւն քո։

Իսկ արդ՝ յիշեա եւ տես՝ ով է իմ հանգիստ. մի թէ ի զուր ինչ ստեղծեր զամենայն որդիս մարդկան։

Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ՝ եւ ոչ տեսցէ զմահ կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձեռաց դժոխոց։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո առաջինքն Տէր զոր երդուար Դաւթի ճշմարտութեամբ քով։

Յիշեա զնախատինս ծառայի քո. զոր ընկալայ ի ծոց իմ, յազգաց բազմաց։

Որ նախատեցին թշնամիք քո Տէր. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։

Օրհնեալ Տէր Աստուած յաւիտեանս յաւիտենից՝ եղիցի եղիցի։

Գուբղայս. Խ Ե Ը Տուն է։

Սու կանօնս Ժ Ե Է փոխ է. Ե Գ Ճ Ե Խ Է. տուն է։

Օրհնութիւն Եսայեայ Որդւոյն Ամօսայ։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել առ քեզ ա͞ծ ։

Զի լոյս են հրամանք քո ի վ͞ր երկրի. ուսարուք զարդարութ͞ի բնակիչք երկրի։

Կարկեսցի ամպարիշտն՝ եւ այլ ոչ եւս ուսցի առնել յերկրի՝ զարդարութ͞ի ճշմարտութե։

Բարձցի ամպարիշտն յերկրէ. եւ մի տեսցէ զփառս տ͞ն։

Տ͞ր բարձր ես՝ եւ բազուկ քո հզօր. եւ նոքա ոչ գիտացին։

Ծանիցեն ամաչեսցեն՝ նախանձ արկցի անխրատ ժողովրդեան. եւ արդ՝ հուր զթշնամիս քո կերիցէ։

Տ͞ր ա͞ծ մեր՝ տուր մեզ զխաղաղութ͞ի քո. զի ըստ ա͞մ գործոց մերոց հատուցեր մեզ։

Տ͞ր ա͞ծ մեր՝ ստացիր զմեզ. զի բաց ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. եւ զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ։

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութիւն

այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ բժիշկք յարու
ցանիցեն ։

Մի այսօրիկ ածեր՝ հարեր՝ սատակե
ցեր և ջնջեցեր՝ զամ առու մանուկ նոց։

Յաւել տէր դչար ի վերայ չարի նոցա. և ած
դչար ի վերայ անօրինաց երկրի ։

Տէր ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ. զի
փոքր մի նեղութիւն է խրատն քո, ի վերայ մեր ։

Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ իցեն
ի ժամանակս ծննդեան. և առ ցաւս
իւր ճչիցէ ։

Նոյնպէս եղեաք սիրելւոյ քում տէր.
յահ և յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք.
և ծնաք զհոգի փրկութեան քո ։

Ոչ ևս կործանիցուք մեք. այլ կործա
նեսցին անօրէնք երկրի ։

Յարիցեն մեռեալք. և կենդանասցին
ամենեքեան՝ . որք եդեալք են ի գե
րեզմանի ։

Զարթիցեն, ցնծասցին և ուրախ եղի
ցին դադարեալք յերկրի ։

Մի զի՝ ցօղ որ ցողի ի քէն այդ բժշ
կութիւն է նոցա. բայց երկիրն ամբարշ
տեաց սատակեսցի ։

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ. գնա մուտ
ի շտեմարանս քո. և փակեա զդրունս
քո առաջի երեսաց քոց ։ 196 Փա

փախիր և Թաքիր առ ժամանակ մի․
մինչև անցցէ բարկութի̃ տն̃ ։

Տունք Ի̃ ։

Խաղաղութե̃ց տուօղ քո̃՝ զխաղաղութի̃ և զողորմութի̃ քո պարգևեա մեզ ։ Մարդասէր տր̃՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քո և կուսի․ ևս̃ խաչի քո պատուականի․ ընկալ զաղաչանս մեր․ և կեցո զմեզ ։

✠

Օ աշակերտեալ մեծ րաբունւոյն տն̃ ոսկանի․ ըզ կարապետ մեղօք լըցեալ զանդրինացի ։ Ի՝ զ յովհաննու քահանայի սերեալ որդի̃․ ըզ սըրբագրօղ ա̃ծ այնոյ այսմիկ տառի ։ Աղթեմի̃ ձէնջ յիշել ըզ մեզ սիրով սըրտի․ առ տր̃ յո̃ յաղօթելոյն ժամանակի ։

Տ՟Ր ապաւէն մեզ լինելով· յաւիտենից մինչ յաւիտեան։ 198

Աղօթք Մովսէսի Առն Աստուծոյ։

Տ ապաւէն եղեր մեզ՝
ազգէ մինչև յազգ. մինչ՝
չև լերինք հաստատեալ էին
և մինչ չև ստեղծեալ էր
զերկիր՝ և զամ՟ տիեզերս.
Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս դու
ես. մի դարձուցաներ զմարդ ի՛ տառա-
պանս. և ասացեր. դարձարուք աւիս
որդիք մարդկան։
Հազար ամ՝ յաչս ք՟ն ո՟պ օր երեկի, զի
էանց, և ո՟պ պահ մի գիշերոյ. և ամք ն՟ց
անարգութ՟ք եղիցին։ ԾԹ
Ընդ առաւօտս ո՟պ զդալարի բուսցին.
ընդ առաւօտս ո՟պ զդալարի զուարճաս

ցեն և ծաղկեսցեն. ընդ երեկոյս թարշա
մեսցեն՝ չորասցեն՝ և անկցեն:
Սպառեցաք մեք ի բարկութենէ քում
մէ. և ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք:
Եդեր զմեղս մեր առաջի քո. և զկեանս
մեր ի լոյս երեսաց քոց:
Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան. և
ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք:
Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս
սարդի. և թիւ աւուրց ամաց մերոց
ի նոսա եօթանասուն ամ:
Ապա թէ՝ առաւելևս ութսուն ամ.
և որ ինչ աւելի է քան զայն՝ ցաւօք և հե
ծութեամբ:
Եկն ի վերայ մեր հեզութիւն և խրատե
ցաք. իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ ըզ զօրութիւն
բարկութեան քո. և կամ յահէ քումմէ,
զսրտմտութիւն քո համարեսցի:
Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո. և որք խո
նարհք են սրտիւք, զիմաստութիւն քո:
Դարձ Տէր՝ ինչև յերբ. մխիթարեաց
ի ծառայս քո:
Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ քով.
ցնծացաք և ուրախ եղեաք՝ զամենայն աւուրս
կենաց մերոց:
Ուրախ եղեաք փոխանակ աւուրցն,

յորս խոնարհ արարին զմեզ . և ամացն ,
յորս տեսինք զչարչարանս :
Հայեաց տէր ի ծառայս քո՝ և ի գործս
ձեռաց քոց . և առաջնորդեա որդւոց
նոցա , և եղիցի լոյս տն այ ի վերայ մեր :
Օ գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա
ի մեզ տէր . և զգործս ձեռաց մերոց յաջո
ղեա մեզ :

Տունք Ժ և Զ :

Սաղմոս Դաւթի :

Որ բնակեալ է յօգնութիւն բարձրելոյն . Ղ
ընդ հովանեաւ այ յերկնից հանգիցէ :
Ասասցէ տն ընդունող իմ ես . ա
պաւէն իմ այծ՝ և ես յուսամ ի նա :
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին
և ի բանից ի խռովութենէ .
Ի թիկունս իւր ընկալցի զքեզ . և ի
հովանի թևոց նորա յուսասցիս :
Որպէս զէն , շուրջ եղիցի զքև ճշմար
տութիւն նորա :
Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի .
և ոչ ի նետէ , որ թռչի ի տուէ :
Յիրէ որ շրջի ի խաւարի . ի դայթա
ղութենէ դիւի ի հասարակ աւուր :

 Անկ

Անկցին ի՛ կողմանէ քումմէ հազարք · բիւրք են ընդաջմէ քումմէ · և առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին :

Բայց միայն՝ աչօք քովք հայեսցիս դու, և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես · զի դու տ՟ր յոյս իմ ես :

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն · ոչ հասցեն առ քեզ չարք · և տանջանք մի մերձեսցին ի՛ յարկս քո :

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ վ՟ն քո · ի՛ պահել զքեզ յա՟մ ճանապարհս քո :

Ի՛ բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ · զի մի երբեք հարցես զքարի զոտն քո :

Ի՛ վ՟ե իժի և քարբի գնասցես դու · և առոտն կոխեսցես զառիւծն և զվի
շապն :

Քանզի՝ յիս յուսացաւ և փրկեցից զնա հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն
իմ :

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա · և առ նմա եղէց, ի՛ նեղութ՟ե :

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա · եր
կայն աւուրբք լցուցից՝ և ցուցից նմա
զփրկութիւն իմ :

Տունք ժ և ը :

Սաղմոս Դաւթի ։

Բարի է խոստովան լինել տ͞ն․ եւ սաղ ղ͞ա
մոս ասել անուանդ քում բարձրեալ ։
Պատմել առաւօտու զողորմութիւնս
քո․ եւ զճշմարտութիւնս քո ի գիշերի ։
Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ․ ի ձայն
օրհնութե գովել ։
Ուրախ արարեր զիս տ͞ր յարարածս քո․
եւ ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց ։
Որչափ զի մեծ են գործք քո տ͞ր․ եւ յոյժ
խոր են խորհուրդք քո ։
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ․ եւան
միտն զայս ոչ առնու ի միտ ։
Ի բուսանիլ մեղաւորաց ո͞պ խոտ․ ի
ծաղկիլ այնոցիկ որք գործեն զանօրէ
նութիւն ։
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից․
եւ դու բարձրեալ ես յաւիտեանս տ͞ր ։
Զի ահա թշնամիք քո տ͞ր․ զի ահա
թշնամիք քո կորիցեն․ ցրուեսցին ամե
նեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութ͞ի ։
Բարձր եղիցի ո͞պ միեղջերուի եղջիւր
իմ․ եւ ծերութիւն իմ ի ձէթ պարար
տութեան ։
Ետես ակն իմ ի թշնամիսն իմ, ոյք յա

րուցեալք են ի վե՛ր իմ չարութք. ինձ լուիցէ ունկն իմ:

Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին. եւ որպէս զմայրսն Լիբանանու բազումք եղիցին:

Տնկեալք եղիցին ի տան տն, եւ ի գաւիթս այ մերոյ ծաղկեսցին:

Նա՛՝ եւ բազումք եղիցին ի ծերութի պարարտութբ. գիրգք եւ փափուկք եղիցին, ի պատմել. ուղիղ է տր ած մեր՝ եւ ոչ գոյ ի նմայ անիրաւութի:

Տունք ժ ու դ:

Դուբղայս խ եւ զ տուն է:

Օրհնութի գովութե Դաւթի:

ՂԲ Տ թագաւորեաց՝ զվայելչութի զգեցաւ. զգեցաւ տր զզօրութի՝ ընդ մէջ իւր էած:

Հաստատեաց զաշխարհ, զի մի սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո, ի սկզբանէ յաւիտենից դու ես:

Ամբարձան գետք տր. եւ համբարձին գետք զձայնս իւրեանց. եւ յարիցեն գետք ի գնացս իւրեանց:

Ի՛ ձայնէ ջուրց բազմաց· սքանչելի ե-
ղեն զբօսանք ծովու։
Սքանչելի ես դու տր ի՛ բարձունս·
վկայութեց քոց մեք յոյժ հաւատացաք։
Տան քում վայելէ սրբութի տր· ընդ
երկայն աւուրս։

Տունք Ղ։

~։ Սաղմոս Դաւթի ։~

Ած վրէժխնդիր· տր ած՝ վրէժխնդիր ՂԳ
յայտնեցար։
Բարձր լեր որ դատես զերկիր· հատո
զհատուցումն ամբարտաւանից։
Մինչ յերբ մեղաւորք տր՝ մինչև երբ
մեղաւորք պարծեսցին։
Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութի·
խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զա
նօրէնութիւն։
Զժողովուրդս քո տր խոնարհ արա
րին· և զժառանգութիս քո չարչարե
ցին։
Զայրին և զպանդուխտն սպանին·
զորբսն կոտորեցին· և ասացին ոչ տե
սանէ զայս տր· և ոչ ի՛ միտ առնու ած
յակոբայ։

Ի՛մացարուք անզգամք ժողովրդոց՝ և անմիտք, մինչև յերբ ոչ առնուք ի միտ։
Ո՞չ զիթէ որ տնկեաց զունկն ինքն ոչ լուիցէ․ կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ ։
Որ խրատէ զազգինս, ո՞չ թէ ո՛չ յանդիմանեսցէ․ ո՛ ուսուցանէ մարդոյ զգիտութի․ տր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան՝ զի են ընդունայն ։
Երանի՜ մարդոյ՝ զոր խրատես դու տր․ և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։
Յածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեան․ մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի ։
Ոչ մերժէ տր զժողովուրդ իւր և զժառանգութի իւր ոչ առնէ անտես։
Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութիւն․ ընկալցին զնա ամենեքեան որք ուղիղք են սրտիւք ։
Ոյարիցէ ընդ իս ի վր չարեաց․ կամ ո՞վ հաստատեսցի ինձ, ի վեր այնոցիկ որք գործեն զանօրէնութի ։
Եթէ ոչ տն օգնեալ էր ինձ․ փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն իմ ի դժոխս ։
Եթէ ասէի թէ ահա սասանեցան ոտք իմ, ողորմութի քո տր օգնէր ինձ ։

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ․ մխիթարութիւնք քո ուրախ առնէր զանձն իմ։
Մի հաւասարեսցի քեզ աթոռ անիրաւութեան․ որ, պատճառէ զվաստակս ընդդէմ հրամանի։
Որսացան զանձն արդարոյ․ և զարիւն անբիծ, պարտաւոր առնէին։
Եղև տէր ապաւէն իմ․ աստուած օգնական յուսոյ իմոյ։
Հատուսցէ նոցա տէր ըստ անօրէնութեան նոցա․ և ըստ չարութեան նոցա կործանեսցէ զնոսա տէր աստուած մեր։

Տունք ի և ա։

Օրհնութիւն գովութեան Դաւթի։ ղդ

Եկայք ցնծասցուք ի տէր․ և աղաղակեսցուք առ աստուած փրկիչ մեր։
Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովանութեամբ․ և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առնա։
Զի աստուած մեծ է տէր․ թագաւոր մեծ ի վերայ ամենայն երկրի։
Ի ձեռս նորա են ամենայն տիեզերք երկրի և բարձրութիւնք լերանց նորա են։

Նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և զցամաք ձեռք նո՛ր ստեղծին:

Եկայք երկիր պագցուք նմա. անկցուք և լացցուք առաջի տն արարչին մերոյ:

Նաինքն է ո՛ր ա՛ծ մեր. մեք ժողովր՛դք ի ձեռին նո՛ր՝ և խաշն արօտի նո՛ր:

Այսօր եթէ ձայնի նո՛ր լսիցէք. մի խստացուցանիցէք զսիրտս ձեր, ո՛պ ի դառնութե՛ն:

Յաւուրն փորձութե՛ն յանապատին. ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր. քննեցին զիս՝ և տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ:

Զանացայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ. և ասացի միշտ մոլորեալք են սրտիւք. և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ:

Որպ՛ երդուայ ի բարկութե՛ իմում. թէ մտցեն ի հանգիստ իմ:

Տունք ժ և ա՛:

Պաւբղայս Լ և Բ. Տուն է:

Սաղմոս Դաւթի։

ՂԵ

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր. օրհնեցէք զՏէր ամենայն երկիր։

Օրհնեցէք զՏէր՝ եւ օրհնեցէք զանունն նորա. աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա։

Պատմեցէք ի հեթանոսս զփառս նորա եւ յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նորա։

Մեծ է Տէր՝ եւ օրհնեալէ յոյժ. ահաւոր է նա ի վերայ ամենայն կռոց։

Զամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք են. այլ Տէր զերկինս արար։

Խոստովանութիւն եւ վայելչութիւն է առաջի նորա. սրբութիւն եւ մեծվայելչութիւն է ի սրբութեան նորա։

Մատուցէք Տեառն տոհմք ազգաց. մատուցէք Տեառն զփառս եւ զպատիւ. մատուցէք Տեառն զփառս անուան նորա։

Առէք պատարագս՝ եւ մտէք ի սրահս նորա. երկիր պագէք Տեառն ի գաւիթս սրբութեան նորա. եւ խռովեսցի յերեսաց նորա ամեն երկիր։

Ասացէք ի հեթանոսս թէ Տէր թագաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհս զի մի

սասանեսցի. եւ դատէ զժողովուրդս
իւր ուղղութ՟բ։
Ուրախ եղիցին երկինք՝ եւ ցնծասցէ
երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ իւրով.
ցնծասցեն դաշտք՝ եւ ա՟մ որ է ի՛ նոսա։
Յայնժամ ցնծասցեն ա՟մ ծառք անտառ
ի յերեսաց տ՟ն զի գայ. եւ գայ նա ի՛ դա
տել զերկիր։
Դատէ զտիեզերս իրաւամբք. եւ զժո
ղովուրդս ա՟մ ճշմարտութ՟բ իւրով։
Տունք ժ՟ ութ։

Սաղմոս Դաւթի։

ՂԶ Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ եւ մէգ շուրջ են զնովաւ. յիրաւ
ունս եւ յարդարութ՟ի ուղղեալ է աթոռ
նորա։
Հուր առաջի ն՟ր գնասցէ. եւ այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս ն՟ր։
Երեւեցան փայլատակունք ն՟ր տիեզե
րաց. էտես եւ սասանեցաւ երկիր։
Լերինք ո՟պ մոմ հալեսցին յերեսաց տ՟ն
յերեսաց տ՟ն ա՟մ երկիր։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութ՟ի ն՟ր.

և տեսցեն ամ ժողովուրդք զփառս նր:
Ամաչեսցեն ամենեքեան որք երկիր պա
գանեն կռոց. եւ որք պարծին ի դրօ
շեալս իւրեանց:
Երկիր պագցեն նմա ամ հրեշտակք նր.
զի լուաւ և ուրախ եղև սիօն. և ցնծաս
ցեն դստերք յուդայ՝ վասն իրաւանց
քոց տր:
Զի դու բարձրեալ ես ի վեր ամ երկրի
յոյժ բարձրացար ի վեր ամ կռոց:
Որք սիրէք զտր, ատեցէք զչարութի.
պահէ տր զանձինս սրբոց իւրոց. ի ձե
ռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնս:
Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սրտից
եղև ուրախութի:
Ուրախ եղերուք արդարք ի տր. և խոս
տովան եղերուք յիշատակի սրբութե
նորա:
Տունք ժ ու բ.

~: Սաղմոս Դաւթի ։ :~ ✠ ՂԷ ✠
Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր. զի
զսքանչելիս արար:
Փրկեաց զնա աջիւր. և բազուկ սբ իւր:
Ցոյց տր զփրկութիւն իւր. առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարութի իւր:

Յիշեաց ողորմութե՟ն իւրոյ զյակոբ. Ճշմարտութե՟ն իւրոյ զտունն իսրայէլի. Ետեսին ա՟մ ծագք երկրի զփրկութի՟ ա՟յ մերոյ։

Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր. օրհնեցէք ցնծացէք՝ և սաղոս ասացէք։

Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում օրհնու՟բ. օրհնութ՟բ և ի՛ ձայն սաղմոսաց։

Ի՛ ձայն օրհնութե՟ կռածոյ փողոյ. օրհնութ՟բ ցնծութ՟բ՝ և ի՛ ձայն եղջեր փողոյ. աղաղակեցէք առաջի թագաւորին տ՟ն։

Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով. տիեզերք և ա՟մ բնակիչք նորա. և գետք ծափս հարցեն ի՛ միասին ձեռամբ։

Լերինք ցնծասցին առաջի տ՟ն, զի գայ և հասանալէ տ՟ր ի՛ դատել զերկիր։

Դատէ զաշխարհս արդարութ՟բ. և զժողովուրդս իւր ուղղութ՟բ։

Տունք Ժ՟։

ՂԸ

Սաղմոս Դաւթի։

Տ՟ր թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք. որ նստին ի՛ քերովբէս սասանեցաւ երկիր։

Տէր ի՛ Սիօն մեծ ես. եւ բարձր ի՛ վերայ ամենայն ժողովրդոց:

Խոստովան եղիցուք անուան քում մեծի, զի ահաւոր եւ սուրբ է. եւ պատիւ թագաւորի զիրաւունս սիրէ:

Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն. զիրաւունս. եւ զարդարութիւն յակոբայ դու արարեր:

Բարձր արարէք զՏէր Աստուած մեր. երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նորայ, զի սուրբ է:

Մովսէս եւ Ահարոն երիցունք նորա. եւ Սամուէլ ընդ այնոսիկ, որք կարդան զանուն նորա:

Կարդային առ Տէր՝ եւ նա լսէր նոցա. եւ ի՛ սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա:

Պահէին զվկայութիւնս նորա. եւ զհրամանս զոր ետ նոցա:

Տէր Աստուած մեր՝ դու լսէիր նոցա. Աստուած դու քաւիչ լինէիր. եւ վրէժխնդիր ի՛ վերայ ամենայն գործոց նոցա:

Բարձր արարէք զՏէր Աստուած մեր. երկիր պագէք ի՛ լեառն սուրբ նորա զի սուրբ է Տէր Աստուած մեր:

Տունք Ժ:

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

ՂԹ Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր. եւ ծա-
ռայեցէք տ՟ն ուրախութ՟բ ։
Մտէք առաջի ն՟ր ցնծութ՟բ. եւ ծանե-
րուք զի նա է տ՟ր ա՟ծ մեր ։
Նա արար զմեզ՝ եւ ոչ մեք էաք. մեք ժո-
ղովուրդք եւ խաշն արօտի ն՟ր ։
Մտէք ընդ դրունս ն՟ր խոստովանու-
թ՟բ. եւ օրհնութ՟բ ի՛ յարկս ն՟ր ։
Խոստովան եղերուք տ՟ն. եւ օրհնեցէք
զանուն ն՟ր ։
Քաղցր է տ՟ր՝ յաւիտեան է ողորմու-
թի ն՟ր. ազգէ մինչեւ յազգէ ճշմար-
տութ՟ի ն՟ր ։

Տունք է՟ ։

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Ճ Ողորմութ՟ի եւ իրաւունս օրհնեցից
զքեզ տ՟ր. ս՟ղմոս ասացից եւ ի՛ միտ առից ։
Ճանապարհ անբիծ մինչեւ եկեսցէ
առ իս. զի գնայի ես յանբծութե սրտի
իմոյ՝ ի՛ մէջ տան իմոյ ։
Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անի-
րաւութեան. որք առնէին զուրացու-
թ՟ի, ատեցի ։

Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սըր
տիւ . խոտորեալ յինէն անզգամին . և
ես ինչ ոչփոյթ առնէի ։
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ . զնա
բացէ ի բաց հալածէի ։
Որ ամբարտաւան էր աչօք . և ագահ
սրտիւ . ընդ նմա ևզհաց ոչուտէի ։
Աչք իմ ի՛ հաւատացեալս երկրի . զի
նստցին նոքա ընդ իմ ։
Որ գնայր ի՛ ճանապարհ անբիծ նա
պաշտէր զիս ։
Ոչ բնակէր ի մէջ տան իմոյ , որ առնէր
զամբարտաւանութիւն . և որ խօսէր
զանիրաւութի, չէր աջողեալ նմա առաջի
աչաց իմոց ։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ մեղաւ
որս երկրի . սատակեցից ի՛ քաղաքէ ի տն .
զամենեսեան որք գործեն զանօրէնու
թիւն ։

Տունք Ժ ։

Գուբղայս Ի և Զ Տուն է ։

Ճա

Սաղմոս Դաւթի ։

Տէր լուր աղօթից իմոց՝ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութեան իմոյ, խոնարհեցո առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ ։

Սպառեցան ոպ՟ ծուխ, աւուրք իմ. եւոսկերք իմ ոպ՟ խռիւ չորացան ։

Հարայ ես ոպ՟ խոտ՝ եւ ցամաքեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ, ի՛ ձայնէ հեծութեան իմոյ ։

Կցեցաւ ոսկր իմ ի՛ մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալուսն յանապատի ։

Եղէ ես ոպ՟ բու. յաւերակի ազնեցայ. եւ եղէ ես ոպ՟ ճնճղուկ միայն ի՛ տանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր հանապազ. եւ գովիչք իմ ինեւ երդնուին։

Զմոխիր ոպ՟ զհաց կերի. եւ զըմպելի իմ արտասուօք խառնեցի ։

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո. զի դու բարձրացուցեր եւ խոնարհեցուցեր զիս ։

Աւուրք իմ որպէս զհովանի անցին . և ես
որպէս զխոտ ցամաքեցայ :
Դու տէր յաւիտեան կաս . և յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ :
Դու յարուցեալ գթասցիս ի վերայ սիոնի .
ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ:
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս
նորա . և ի հողս նորա գթասցին :
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քում
տէր . և ամենայն թագաւորք երկրի ի փառաց
քոց :
Շինէ տէր զսիոն . և երևեսցի փառօք
իւրովք ի նմա :
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց . և
ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս նոցա:
Գրեսցի այս յազգ այլ . և ժողովուրդ
զոր ստացեալ է , օրհնեսցէ զտէր :
Հայեցաւ նա ի բարձանց ի սրբութենէ
իւրմէ . տէր յերկնից յերկիր հայեցաւ :
Լսել զհեծութիւն կապելոց . և արձա
կել զորդիս մահապարտաց:
Պատմել ի սիոն զանուն տեառն . և զօրհ
նութիւնս նորա յերուսաղէմ:
Ժողովել ժողովրդոց ի միասին . և թա
գաւորաց ծառայել տեառն :
Պատասխանի ետ նմա ի ճանապարհի

զօրութե իւրոյ , զնուազութի աւուրց
իմոց • անսա ինձ , եւ մի հաներ զիս ի՛ կէս
աւուրց իմոց • զի ազգէ յազգ են ամք քո ։
Ի՛ սկզբանէ տր , զհիմունս երկրի հաս
տատեցեր • եւ գործք ձեռաց քոց եր
կինք են ։
Նոքա անցանին • եւ դու կաս՝ եւ մնաս
յաւիտեան ։
Ամենեքեան որպ զձորձս մաշեսցին • եւ
որպ զվերարկուս փոխեսցես զնոսա եւ փո
խեսցին ։
Բայց դու նոյն ես՝ եւ ամք քո ոչ անցա
նեն • որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն
ի՛ նմայ • եւ զաւակի նոցա յաւիտեան
աջողեսցի ։

Տունք ի եւ զ ։

Սաղմոս Դաւթի ։

ՃԲ

Օրհնեա անձն իմ զտր , եւ ամ ոսկերք
իմ զանուն սբ նր ։
Օրհնեա անձն իմ զտր • եւ մի մոռանար
զամ տուրս նր ։
Քաւէ զմեղս քո • բժշկէ զամ հիւան
դութիւնս քո ։
Փրկէ յապականութե զկեանս քո •

պսակէ զքեզ ողորմութբ եւ գթութբ ։
Որ լնու ի բարութեն զցանկութի քո ·
նորոգեսցի որպ արծուոյ մանկութի քո ·
Առնէ ողորմութիս տր · եւ իրաւունս
ամ զրկելոց ։
Ծանոյց տր զճանապարհս իւր մովսիսի ·
եւ որդւոցն իսրայելի զկամս իւր ։
Գթած ողորմած է տր · երկայնամիտ
եւ բազումողորմ ։
Ոչ ի սպառ բարկանայ մեզ տր · եւ ոչ
յաւիտեան պահէ ոխս ։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տր · եւ
ոչ ըստ անօրէնութե մերում հատոյց
մեզ ։
Այլ որպ բարձր են երկինք յերկրէ , այն
պէս զօրացոյց տր զողորմութիւն իւր
ի վերայ երկիւղածաց իւրոց ։
Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից ·
այնչափ հեռի արար ի մէնջ զանօրէնու
թիս մեր ։
Որպ գթայ հայր ի վերայ որդւոց իւրոց ·
այնպէս գթասցի տր յերկիւղածս իւր ։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր՝ եւ յի
շեաց թէ հող եմք ։
Մարդոյ որպ խոտոյ են աւուրք իւր · եւ
որպ զծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի ։

 ըն

Շնչէ ի՛նա հողմ, եւ ոչէ եւ ոչեւս երեւի տեղի նորա։

Բայց ողորմութի տն յաւիտեանս յաւիտենից ի՛վեր երկիւղածաց իւրոց. եւ արդարութի նր, որդւոց մինչեւ յորդիս։

Որք պահեն զուխտս նր. յիշեն զպատուիրանս նր՝ եւ առնեն զնա։

Տր զերկինս պատրաստեաց աթոռ իւր. արքայութի նր ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէք զտր ամ հրեշտակք նր. հզօրք զօրութբ որք առնէք զբան նր. լսօղք ձայնի պատգամաց նր։

Օրհնեցէք զտր ամ զօրութիք նր. պաշտօնեայք եւ արարօղք ըստ կամաց նորա։

Օրհնեցէք զտր ամ գործք նր. ընդ ամ տեղիս է տէրութի նր. օրհնեա անձն իմ զտր։

Տունք ի ու է։

Գուքղայս ի եւ ը տուն է։

Սաղմոս Դաւթի։

ՃԳ

Օրհնեա անձն իմ զտ̃ր. տ̃ր ա̃ծ իմ, մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութիւն և զմեծվայելչութի̃ զգեցար. արկեր զլոյս ո̃պ զօթոց. ձգեցեր զերկինս ո̃պ զխորան. և արկեր ի վե̃ր ջուրց զվեր նայարկս նո̃ր։

Որ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի նա ի վերայ թևոց հողմոց։

Արար զհրեշտակս իւր յոգիս. և զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։

Հաստատեաց զերկիր ի վ̃ր հաստատութե̃ իւրոյ. զի մի սասանեսցի յաւիտենից։

Խորք ո̃պ զգեստ վերարկու է նորա. և ի վե̃ր լերանց կացցեն ջուրք։

Ի սաստէ քումմէ փախիցեն. և ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ, սարսեսցին։

Ելանեն լեռնանան, և իջանեն դաշտանան. ի տեղի յոր հաստատեցեր զնո̃։

Սահման եդեր և ոչ անցանեն. և ոչ ևս դառնան ի ծածկել զերկիր։

Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս. և ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք։

Ոռոգանէ զա՟մ գազանս վայրի՝ յագեսցին ցիռք ի ծարաւս իւրեանց։

Անդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն. և ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։

Ոռոգանէ զլերինս ի շտեմարանաց իւրոց. և ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի երկիր։

Բուսուցեր զխոտ ի լերինս. և զդալարի ի ծառայութի մարդկան։

Հաներ զՀ՟ց յերկրէ. գինի ուրախ առնէ, իւղ զուարթ. և հաց հաստատէ զսիրտ մարդոյ։

Յագեսցին ծառքն տ՟ն. և մայրքն Լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր։

Անդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն. և բոյն արագլի ապաւէն է նոցա։

Լերինք բարձունք եղջերուաց. և վէմք ապաւէնք նապաստակաց։

Արարեր զլուսին՝ վ՟ ժամանակի. արեգակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։

Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. ի նմա գնան ա՟մ գազանք անտառի։

Կորիւնք առիւծուց մռընչեն՝ յափշտակել. և խնդրեն յա՟յ զկերակուրս իւրեանց։

Ի ծագել արևու ժողովին. և ի մորիս իւրեանց դադարին։

Ելնէ մարդ ի գործս իւր, եւ ի վաստակս
ձեռաց իւրոց, մինչեւ յերեկոյ:
Որչ՜ զի մեծ են գործք քո Տր՜. եւ զամ՜ ինչ
իմաստութ՜բ արարեր. եւ լցաւ երկիր
ստեղծուածովք քովք:
Այս ծով մեծ եւ անդորր. ի սմայ են ան
ղունք որոց ոչ գոյ թիւ, գազանք մեծա
մեծք եւ մանունք. ի սմա եւ նաւք գնան.
վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ:
Ամենեքեան քեզ սպասեն. եւ դու տաս
զկերակուր նոցա ի ժամու:
Տաս դու նոցա եւ կերակրին՝ բանաս
զձեռն քո. եւ կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք:
Դարձուցանես զերեսս քո ի նոցանէ
եւ խռովին. հանես զոգի ի նոցանէ, պա
կասին եւ ի հող դառնան:
Առաքես զոգի քո եւ ստանան զնս. եւ նո
րոգես զերեսս երկրի:
Եղիցին փառք Տն՜ յաւիտեան. եւ Տր՜
ուրախ եղիցի յարարածս իւր.
Ո՛հայի յերկիր եւ տայ դողալ սմա. մեր
ձեսցի ի լերինս եւ ծխեսցին:
Օրհնեսցից զՏր՜ ի կեանս իմ. եւ սաղմոս
ասասցից այ՜ իմոյ մինչեւ եմ ես:
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութ՜ի իմ. եւ
ես ուրախ եղէց ի Տր՜:

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ. և անպարիշտք միւս գտցին ի նմա՝ օրհնեա անձն իմ զՏր:

Տունք Լ և Դ:

❧ Սաղմոս Դաւթի: ❧

ՃԴ Խոստովան եղերուք Տն՝ և կարդացէք զանուն նր. և պատմեցէք ի հեթանոսս զգործս նորա:

Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա. պատմեցէք զամ սքանչելիս նր. և գովեցարուք յանուն սբ նր:

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք խնդրեն զՏր. խնդրեցէք զՏր՝ և հզօրք եղերուք. և խնդրեցէք զերեսս նորա յամ ժամ:

Յիշեցէք զսքանչելիս նր զոր արար. զարուեստս, և զիրաւունս բերանոյ նր:

Զաւակ աբրահամեան ծառայք նր. և որդիք յակոբայ ընտրեալք նորա:

Նա ինքն է Տր Ած մեր. յամ երկրի են իրաւունք նր:

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. և զբանն. զոր պատուիրեաց մինչև ի հազար ամ:

Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու. եւ զերդումն իւր ընդ իսահակայ:
Հաստատեաց առ յակոբ հրաման իւր. եւ առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից:
Ասէ ձեզ տաց զերկիրն քանանու. զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ:
Զի էին նոքա թուով սակաւ. նուաղք եւ պանդուխտք ի նմայ:
Անցին նոքա ազգէ յազգ. ի թագաւորութենէ ի ժողովուրդ այլ:
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նոցա. եւ կշտամբեաց զթագաւորս վասն նոցա:
Մի մերձենայք առ օծեալս իմ. եւ ի մարգարէս իմ մի մեղանչէք:
Կոչեաց սով յերկիր նոցա. եւ զամ զօրութիւն հացի եբեկ:
Առաքեաց առաջի նոցա զայր. ի ծառայութիւն վաճառեցաւ յովսէփ:
Խոնարհ արարին ի կապանս զոտս նորա. եւ էանց ընդ երկաթ անձն նորա:
Մինչեւ եկեսցէ բան նորա. եւ բան տեառն փորձեաց զնա:
Առաքեաց թագաւորն եւ եհան զնա. իշխան ժողովրդեան եթող զնա:
Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ. իշխան

ի՛ վերա ամենայն ստացուածոց իւրոց ։
Խրատել զիշխանս նոցա ըստ զինքն ․ և զ
ծերս նոցա իմաստունս արասցէ ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս ․ յակոբ
պանդխտեցաւ յերկրին քամայ ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ ․ և զօ
րացոյց զնա քան զթշնամիս իւր ։
Դարձոյց զսիրտս նոցա , ատել զժողո
վուրդ իւր ․ և՛ նենգել զծառայս իւր ։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր ․ և զա
հարօն ընտրեալ իւր ։
Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց՝ և զարու
եստս իւր յերկրին քամայ ։
Առաքեաց զխաւար , և խաւարեցոյց
զնոսա ․ զի դառնացուցին զբան նորա ։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա ․ և սպան
զամենայն ձկունս նոցա ։
Եհաց յերկիր նոցա գորտ՝ և՛ ի շտեմարանս
թագաւորաց նոցա ։
Ասաց և եկն շանաճանճ ․ և մըժիխս ընդ
ամենայն սահմանս նոցա ։
Դարձոյց զանձրևս նոցա ի՛ կարկուտ՝ և
հուր յերկիր նոցա բորբոքեցաւ ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա ․ և փշրեաց
զամենայն ծառ սահմանաց նոցա ։
Ասաց և եկն մարախ և խառնիճ ․ զի ոչ
գոյր թիւ ։

Եկեր զամ՟ խոտ երկրի նոց՟. և սպառեաց
զամ՟ պտուղ անդոյ նոց՟։
Եհար զամ՟ անդրանիկս եգիպտացւոց
զսկիզբն ամ՟ վաստակոց նոցա։
Եհան զնս՟ ոսկւով և արծաթով. և ոչ
գոյր յազգի նց՟ հիւանդ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել
նոց՟. զի անկաւ ահ նո՟ ի վերա նոցա։
Սփռեաց զամպ՝ հովանի առնել նոց՟ ի
տուէ. և հրով լոյս տայր նոց՟ ի գիշերի։
Խնդրեցին, և եկն լորամարգի. և հա
ցիւ երկնից լցոյց զնս՟։
Եհար զվէմն և բղխեցին ջուրք և
գնացին գետք ընդ անջրդինս։
Յիշեաց զբան իւր սբ՟. որ ընդ աբրա
համու ծառայի իւրոյ։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութբ՟.
և զընտրեալս իւր ուրախութբ՟։
Ետ նոց՟ զգաւառս հեթանոսաց. և
զվաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց
նոցա։
Զի պահեսցեն զվկայութիւնս նոր՟. և զօ
րէնս նր՟ խնդրեսցեն։

Տունք լ և դ՟։

Գուբղայս Հ և Է՟ տունն։

Սաղմոս Դաւթի:

Խոստովան եղերուք տն զի քաղ
ցրէ · զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա:

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւս տն · լսելի արաս
ցէ զամ օրհնութիւս նորա:

Երանի որք պահեն զիրաւունս · և առ
նեն զարդարութիւն յամ ժամ:

Յիշեա զմեզ տր ընդ հաճոյս ժողովր
դեան քում · և այց արա մեզ ի՛ փրկու
թեան քում:

Տեսցուք մեք զքաղցրութի ընտրելոց
քոց · ուրախ եղիցուք մեք յուրախութե
ազգի քո · և գովեսցուք մեք ի՛ ժառան
գութե քում:

Մեղաք մեք և հարքն մեր · անօրինե
ցաք և յանցեաք:

Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան
զսքանչելիսքո · և ոչ յիշեցին զբազում
· ողորմութիւս քո:

Դառնացուցին զքեզ յանցանելն իւր
եանց ընդ ծով կարմիր · փրկեաց զնոս
վն անուան իւրոյ զի ծանիցեն ըզ զօ
րութիւս նորա:

Սաստեաց ի՛ ծովն կարմիր և ցամաքեցաւ
առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս՝
որպէս ընդ անապատս:

Կեցոյց զնս ի՛ ձեռաց ատելեաց նոցա . և
փրկեաց զնոս ի՛ ձեռաց թշնամեաց նց ։
Ծածկեաց ջուր զնեղիչս նց . և մի ի՛ նո
ցանէ ոչ ապրեցաւ ։
Հաւատացին բանի նր . և օրհնեցին
զօրհնութիւս նր ։
Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նր .
և ոչ անսացին խորհրդոց նր ։
Ցանկացան զցանկութի յանապատի .
և փորձեցին զած յանջրդի ։
Ետ նց զխնդրուածս նց . և առաքեաց
զլիութիւն յանձինս նոցա ։
Բարկացուցին զմօսէս ի՛ բանակի . և զա
հարօն զսբ տն ։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդաթան . և
ծածկեաց զբանակն զաբիրօնի ։
Հուր վառեցաւ ի՛ ժողովս նոց . և բոց
մաշեաց զմեղաւորս ։
Արարին զորթ ի՛ քորեբ, և երկիր պագին
պատկերին . և փոխեցին զփառս իւր
եանց ի՛ նմանութե որթուն խոտակերի ։
Մոռացան զած կենարարն իւրեանց . որ
արար զմեծամեծս իւր յեգիպտոս .
զսքանչելիսն իւր յերկրին քամայ . և
զահ իւր ի՛ վեր կարմիր ծովուն ։
Ասաց սատակել զնս . եթէ ոչ մօսէս ըն
տրեալն կայր առաջի նր ։

Դարձաւ առ տ՟ր՝ եւ անցոյց զբարկու-
թի՟ն ն՟ր. զի մի սատակեսցին նոքա։
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի. եւ ոչ
հաւատացին բանի նոր՟։
Տրտնջեցին ի բանակս իւրեանց. եւ ոչ
լուան ձայնի տ՟ն։
Համբարձ զձեռն իւր ի վ՟ր նոց՟. ի հար-
կանել զնոս՟ յանապատի։
Ցրուեսցի զաւակ ն՟ց ընդ հեթանոսս.
ցրուեսցի զաւակ ն՟ց ընդ գաւառս։
Պղծեցան նոցա ի բէլ փեգովր. զի կե-
րին զզոհեալ եզմեռելոտի։
Բարկացուցին զնա ի գործս իւրեանց.
եւ յաճախեաց ի վ՟ր ն՟ց բեկումն։
Ապա եկաց ի մէջ փենեհէզ. քաւեաց
եւ արգելաւ մահ. համարեցաւ նմա յար-
դարութի՟ ազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան։
Բարկացուցին զնա ի վ՟ր ջուրցն հակա-
ռակութե՟. չարչարեցաւ մովսէս վ՟ս
նոց՟. զի դառնացուցին զոգի նոր՟։
Հրամայեաց չրթամբք իւրովք. եւ ոչ
սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նմա տ՟ր։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս եւ ու-
սան զգործս նոցայ. ծառայեցին կռոց
նոցա՝ եւ եղեւ նոցայ ի գայթագղութի՟։
Զոհեցին զուստերս եւ զդստերս իւր

եանց դիւաց. եւ հեղին զարիւն անբիծ ։
Արիւն ուստերաց եւ դստերաց իւրեանց
զոր զոհեցին կռոցն քանանու ։
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա՝ եւ
պղծեցաւ ի գործոց նց . զի պոռնկե
ցան ի գնացս իւրեանց ։
Բարկացաւ սրտմտութբ տր՝ ի վերա
ժողովրդեան իւրոյ . եւ գարշեցոյց զժա
ռանգութի իւր յոյժ ։
Մատնեաց զնս ի ձեռս հեթանոսաց .
տիրեցին նց ատելիք իւրեանց . եւ թշնա
միք իւրեանց նեղեցին զնս . եւ խոնարհ
եղեն ի ներքոյ ձեռաց նց ։
Բազում անգամ փրկեաց զնս՝ եւ նոքա
դառնացուցին զնա ի խորհուրդս իւր
եանց . եւ կորացան յանօրէնութեան
իւրեանց ։
Հայեցաւ տր ի նեղութիս նց . ի լսել
ձայնի աղօթից նց ։
Յիշեաց զուխտ իւր եւ զղջացաւ ըստ
բազում ողորմութեան իւրում . եւ ետ
զնս ի գթութիւս առաջի ամ գերչաց նց ։
Փրկեա զմեզ տր ած մեր . եւ ժողովեա
զմեզ ի հեթանոսաց ։
Խոստովան եղիցուք անուան քում
սրբոյ . եւ պարծեսցուք յօրհնութիւն քո ։

Օրհնեալ տր ած Իսրայէլի. յաւիտեանս յաւիտենից:
Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն. եղիցի եղիցի:

Տունք խ և դ:

Կանոնս ժ և է փոխ է. և դ ձ և ժ և դ տուն է:

Աղօթք Եզեկիայ Արքային:

Ես ասացի, ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց. թէ գնացի ես ի դրունս դժոխոց:
Թողի զամ յետին իմ, և ասացի՝ թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն այ յերկրին կենդանեաց. և ոչ ևս տեսից զմարդն. բնակչօք իւրովք հանդերձ:
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ. այսուհետև թողի լքի՝ զամ զկենաց իմ:
Ե՛ւ գնաց՝ մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ. ոպ զայն որ քակէ զտաղաւար. և եղէ ես ոպ զոստայն ստասարաց՝ մերձ ի հատանիլ:

Յաւուր յայնմիկ՝ մատնեցայ ես յա
ռաւօտէ ո՟պ ի՛ ձեռս առիւծու · այն
պէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ·
զի յառաւօտէ մինչ ի՛ գիշեր մատնեցայ։
Ո՟պ ծիծառն այնպէս ձչեցի · և որպէս
զաղաւնի, այնպէս մնչեցի · զի նուաղե
ցան աչք իմ ի՛ տեսանելոյ։
Հայեցայ ի՛ բարձունս առ տ՟ր ա՟ծ իմ,
որ փրկեաց զիս · և փարատեցոյց յինէն
զցաւս անձին իմոյ։
Տ՟ր վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ՝
զարթուցեր զանձն իմ · դարձուցեր
զհոգի իմ · մխիթարեցայ և կեցի։
Ահա ի՛ խաղաղութ՟ի դարձաւ դառ
նութ՟ի իմ · փրկեցեր զանձն իմ զի մի
երկեայց · և ընկեցեր յետոյ զա՟մ զմեղս
իմ։
Ուի ոչ թէ որք ի՛ դժոխս են, խոստո
վան առնին առ քեզ · և ոչ մեռեալք օրհ
նեսցեն զքեզ · և ոչ յուսասցին ի՛ ճշմար
տութ՟իս քո, ամենեքեան · որք իջանեն
ի՛ դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
տ՟ր · ո՟պ և ես այսուհետև մանկունս
ծնայց · որք պատմեսցեն զարդարութ՟իս
քո տ՟ր, փրկութ՟ե իմոյ։

Ես ոչևս դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութինոր․ զա̅մ աւուրս կենաց
իմոց, յանդիմանն տաճարիդ ա̅յ։

Տունք ժ̅ և է̅։

Յոյս կենդանութե̅ յոյս ևապաւէն
փրկութե̅ տր̅ յս̅ փրկիչ․ փրկեա
և փարատեցո զցաւս ան
ձին իմոյ։

Մ՛արդասէր տր՛ վս̅ սրբուհւոյ անա
րատի մօր քո և կուսի։ և վս̅ խաչի
քո պատուականի․ ընկալ զա
ղաչանս մեր և կե
ցո զմեզ։

Զ քարոզն ի՛ վերջն երկինք պատմե
նին դատցես․ եզանպիտան կարա
պետս յիշեսցես։

Ողջոյն քեզ Մարիամ լի՛ շնորհօք.
ուրա՛խ լեր բերկրեալդ, տ̅ր ընդ քեզ:
Օրհնեա՛լ ես դու ի՛ կանայս. և օրհ
նեա՛լ է պտուղ որովայնի քո Յիսուս:
Սո՛ւրբ Մարիամ. մայր աստուծոյ. բա
րեխօսեա վասն մե՛ր մեղաւորացս.
այժմ և ի՛ ժամ մահու մերում, ամէն:

Հա՛յր մեր որ յերկինս ես: Սո՛ւրբ եղիցի
անուն քո: Եկեսցէ արքայութիւն քո:
Եղիցին կամք քո ո̅պ յերկինս և յերկրի:
Զհաց մեր զհանապազորդն, տո՛ւր մեզ
այսօր: Եւ թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր,
որպէս և մեք թողո՛ւմք մերոց պարտա
պանաց: Եւ մի՛ տանիր զմեզ ի՛ փորձու
թիւն այլ փրկեա՛ ի՛ չարէն:

Համբարձման ք̄ն Ափոխման Ա̄ծածնին է։

Ալէլուիա ։

Խոստովան եղերուք տն զի քաղ
ցր է ․ զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա ։

Ասասցեն փրկեալք տն ․ զորս
փրկեաց ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Յամ գաւառաց ժողովեաց զնս ․ յար
ւելից և յարեւմտից՝ ի հիւսիսոյ և ի
ծովէ ։

Մոլորեցին նոքա յանապատի յանջրդին
ճանապարհի ․ քաղաք բնակութեան
ոչ գտին ։

Քաղցեան և ծարաւեցան ․ և անձինք
նոցա ի նոսին նուաղեցան ։

Աղաղակեցին առ տր ի նեղութե իւր
եանց՝ ի վշտաց նոցա փրկեաց զնոսա ։

Առաջնորդեաց նոցա ի՛ ճանապարհ ու-
ղիղ. զի երթիցեն ի՛ քաղաք բնակութե՟
իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմութե՟ց
ն՟որ. և սքանչելեաց ն՟ր որդւք մարդկն։
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս. և
զանձինս կարօտեալս լի՛ արար բարու՟թ։
Որք նստէին ի՛ խաւարի և ի՛ ստուերս
մահու. կապեալէին յաղքատութեան
ո՟պ յերկաթս։
Զի դառնացուցին զբանն ա՟յ. և զխոր
հուրդս բարձրելոյն բարկացուցին։
Խոնարհ եղեն ի՛ ցաւոց սիրտք նոցա.
տկարացան, և ոչ ոք էր որ օգնէր նոցա։
Աղաղակեցին առ տ՟ր ի՛ նեղութե իւր
եանց. ի՛ շտապ նոցա է հան զն՟ոս։
Փրկեաց զն՟ոս ի՛ խաւարէ և ի՛ ստուերաց
մահու. և խզեաց զկապանս նոցա։
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմութիք
ն՟ր. և սքանչելիք ն՟ր յորդիս մարդկան։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս և զ
նիգս երկաթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա ի՛ ճանապարհի անօրէ
նութե իւրեանց. զի վասն մեղաց իւր
եանց խոնարհ եղեն յոյժ։
Յա՟մ կերակրոց գարշէին սիրտք նոց՟.

եւ մերձեցան մինչեւ ի դրունս մահու ։

Աղաղակեցին առ Տէր ի նեղութեան իւրեանց . եւ ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա ։

Առաքեաց զբան իւր՝ եւ բժշկեաց զնոսա . եւ փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց ։

Խոստովան եղիցին Տեառն ողորմութիւնք նորա . եւ սքանչելիք նորա յորդիս մարդկան ։

Մատուսցեն նմա պատարագս օրհնութեան . եւ պատմեսցեն զգործս նորա ցնծութեամբ ։

Որք իջանէին ի ծով նաւօք . եւ առնէին զգործս ի ջուրս բազումս ։

Նոքա տեսին զգործս Տեառն . եւ զսքանչելիս նորա ի խորս անդնդոց ։

Ասաց՝ եւ յարեաւ հողմ եւ մրրիկ . եւ բարձրացան ալիք նորա ։

Ելանէին յերկինս՝ եւ իջանէին յանդունդս . եւ անձինք նոցա յանձինս իւրեանց մաշեցան ։

Խռովեցան՝ սասանեցան որպէս արբեալք . եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ ։

Աղաղակեցին առ Տէր ի նեղութեան իւրեանց . ի վշտաց նոցա կեցոյց զնոսա ։

Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ եւ դադարեցան ալիք նորա . ուրախ եղեն զի դադա

րեցին. և առաջնորդեաց նց ի նաւահանգիստ կամաց իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տն ողորմութիւնք նր. և սքանչելիք նր յորդիս մարդկան։
Բարձր արասցեն զնա ի ժողովս ժողովրդոց. և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։
Ե ի դարձոյց զգետսն խմացք. և զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։
Արար զերկիրն պտղաբեր յաղտաղտուկս. ի չարութե բնակչաց նց։
Արար զանապատն ի ձահիճս ջուրց. և զերկիրն ծարաւուտ ի գնացս ջուրց։
Բնակեցոյց ի նմա քաղցեալս. և շինեցին զքաղաքս բնակութե իւրեանց։
Վարեցին արտս՝ և տնկեցին այգիս. և արարին զպտուղ արմտեաց իւրեանց։
Օրհնեաց զնս և բազմացան յոյժ. և անասունք նց ոչ նուաղեցան։
Նուաղեցան նոքա և չարչարեցան ի նեղութե, չարեաց և ի վշտաց։
Եկն անարգութի ի վեր իշխանաց նց. և մոլորեցոյց զնս յանապատի՝ և ոչ ի ճանապարհի։
Օգնեաց տնանկին յաղքատութե. և առաջնորդեաց որպ խաշին ազգի նց։

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին. և ա̃մ անօրէն խցցէ զբերան իւր։

Ո՞վ է իմաստուն, որ պահեսցէ զայս. և ի՛ միտ առցէ զողորմութիւնս տ̃ն։

Գուբղայս խ̅ և բ̅ Տուն է։

Սաղմոս Դաւթի։

Պատրաստ է սիրտ իմ ա̃ծ. պատրաստ է սիրտ իմ. օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։

Զարթիր փառք իմ, զարթիր՝ սաղմոսիւք և օրհնութեամբ. և ես զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ ի՛ ժողովուրդս տ̃ր. և սաղմոս ացից քեզ յազգս։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. և մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա̃ծ. և յա̃մ երկրի են փառք քո։

Ո̃պ փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո աջով քով՝ և լուր մեզ։

Ա̃Ծ խօսեցաւ ի՛ սրբութենէ իւրմէ. բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիկէմ. և զհովիտն յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղայադ՝ և իմ է մանասէ. եփ-
րեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ աւա-
զան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և
ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո տարցէ զիս ի քաղաք ամուր. կամ
ով առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդոմ։
Նթէ ոչ դու ած, որ մերժեցեր զմեզ.
և ոչ ելեր ած ընդ զօրս մեր։
Տուր մեզ զօգնութի ի նեղութե. զի
սնոտի է փրկութի մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զզօրութիւն.
և նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Տունք ժ և դ։

Սաղմոս Դաւթի։

ճը Ած՝ օրհնութե իմոյ մի լռեր. զի բերան
մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի, բացաւ
ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւո-
րաւ. և բանիւ ատելութե պաշարե-
ցին զիս։
Մարտեան ընդ իս ի տարապարտուց.
և փոխանակ սիրոյ իմոյ, մատնէին զիս.
այլ ես յաղօթս կայի։

Հատուցին ինձ զչար, փոխանակ բա
րւոյ. ատելութիւն, փոխանակ սիրոյ
իմոյ։
Կացո ի՛ վ՟ր ն՟ր զմեղաւոր. և սատանայ
կացցէ ընդ աջմէ ն՟ր։
Ի՛ դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատա
պարտեալ. և աղօթք ն՟ր ի՛ մեղս դարձ
ցին։
Եղիցին աւուրք ն՟ր նուազք. և զպայցե
լութի՟ ն՟ր, զայն այլ տարցէ։
Եղիցին որդիք ն՟ր որբ. և կին ն՟ր այրի.
աՀեսցին փոփոխեսցին՝ որդիք նորա
մուրօղք եղիցին. և ելցեն ի՛ բնակու
թենէ իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատուն զա՟մ ինչս ն՟ր.
և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս ն՟ր։
Մ՝ի գտցի օգնական նմա. և մի ոք ողոր
մեսցի ի՛ վերա որբոց նորայ։
Եղիցին որդիք նորա ի՛ սատակումն՝ և
յազգէ ջնջեսցի անուն ն՟ր։
Յիշեսցին մեղք հօր ն՟ր առաջի տ՟ն.
և մեղք մօր ն՟ր մի ջնջեսցին. և եղիցին
առաջի տ՟ն յա՟մ ժամ։
Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ ն՟ր. փո
խանակ զի ոչ յիշեաց առնել զողորմու
թիւն։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա. ոչ կամեցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի ի նմանէ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ. մտցէ ոպ ջուր ի փոր նորա. և ոպ ձէթ ընդ ոսկերս նորա։

Եղիցի նմա ոպ հանդերձ զի ագանի. և ոպ գօտի որ ածի հանապազ ընդ մէջ։

Այս գործ՝ է այնոցիկ, որք չարախօս կային զինէն առ տր. և որք խօսէին զչար՝ զանձնէ իմմէ։

Այլ դու տր՝ տր արա ընդ իս ըստ անուան քում. զի քաղցր է ողորմութի քո. և փրկեա զիս՝ զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Սիրտ իմ խռովեցաւ ի փորի իմում. և ես ոպ ստուեր ի խուսափիլ իմում պակասեցայ. և թօթափեցայ ոպ մարախ։

Ծունկք իմ տկարացան ի պահոց. և մարմին իմ այլագունեցաւ յիւղոյ։

Եղէ ես նախատինս. տեսին զիս՝ և շարժեցին զգլուխս իւրեանց։

Օգնեա ինձ տր ած իմ. և փրկեա զիս՝ ըստ ողորմութե քում։

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է. եւ դու Տէր արարեր զայս:

Նոքա անիծանիցեն եւ դու օրհնեսցես. որք յարուցեալք են ի վերա իմ, զամօթ կրեսցեն. այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի ի քեզ:

Զգեցցին զամօթ, որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ. եւ արկցեն որպէս կրկնոց՝ զամօթ իւրեանց զիւրեամբք:

Այլ ես խոստովան եղէց առ Տէր յոյժ, բերանով իմով ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս. ի փրկել զիս յայնցանէ, որք հալածէին զանձն իմ:

Տունք ի և ը:

~Սաղմոս Դաւթի:~

Ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ մինչեւ եդից զթշնամիս քո, պատուանդան ոտից քոց: ՃԹ

Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ Տէր ի Սիօնէ. եւ տիրեսցես դու ի մէջ թշնամեաց քոց:

Ընդ քեզ է սկիզբն աւուրն զօրութեան.

ի՛ վայելչութի սրբոց քոց · յարգանդէ
յառաջ քանզ արուսեակ ծնայ զքեզ ։
Երդուաւ տր՝ և ոչ զղջասցի · դու
ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին
Մելքիսեդեկի · և տր ընդ աջմէ քումմէ ։
Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան
զթագաւորս · դատէ զհեթանոսս՝ և
բազում առնէ հարուածս · և խորտա
կեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի ։
Ուղխս ի՛ ճանապարհի արբուսցէ ·
Վս այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս ։

Տունք Է ։

Գուբղայս Խ և Է տուն է ։

Ա՛ղէ՛ղուիա ։

Խոստովան եղէց քեզ տր՝ բոլորով
սրտիւ իմով · ի՛ խորհուրդս ուղ
ղոց · ի՛ ժողովուրդս · մեծ են
գործք տն · և քննեալ են յամի պա
տուիրանք նորա ։
Խոստովանութի և վայելչութիւն են
գործք նր · և արդարութի նր · մնայ
յաւիտեանս յաւիտենից ։
Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ,

 ուղ

ուղղոց . ողորմած գթած է տր՝ և կե
րակուր տայ երկիւղածաց իւրոց ։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր . և զզ
զօրութիւն գործոց իւրոց պատուի
րեաց ժողովրդեան իւրում ։
Տալ նց զժառանգութի հեթանոսաց .
և գործք ձեռաց նորա արդարութի և
իրաւունք են ։
Հաւատարիմ են յամի պատուիրանք
նորա . հաստատեալ են յաւիտեանս յաւի
տենից . արարեալ են ճշմարտութբ և
ուղղութբ ։
Փրկութի առաքեաց տր ժողովրդեան
իւրում . պատուիրեաց յաւիտենից
զուխտ իւր՝ սբ և ահաւոր է անուն նորա ։
Սկիզբն զգօնութե երկիւղ տն . իմաս
տութի բարի ամենեցուն որք առնեն
զնա . և օրհնութի նր մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից ։

Տունք Ը ։

Սաղմոս Դաւթի ։ ՃԺԱ

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ի տնէ .
զպատուիրանս նորա, նա կամի յոյժ ։
Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա . և յազգ
ուղղոց օրհնեսցի ։

Փառք և մեծութի՟, են ՚ի տան նորա . արդարութիւն նր՟ մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց՝ ողորմած գթած՝ և արդար է տր՟ ։

Քաղցր այր՝ ողորմի և տայ փոխ՝ յօրինէ զբանս իւր ՚ի դատաստանի . զի յաւիտեան նա մի սասանեսցի ։

Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն և ՚ի համբաւէ չարէ նա մի երկիցէ ։

Պատրաստ է սիրտ նր՟ . յուսալ առ ած՟ ։

Հաստատեալ է սիրտ նր՟ և նա մի երկիցէ . մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր ։

Սփռեաց և ետ աղքատաց . արդարութի՟ նր՟ մնայ յաւիտեանս յաւիտենից . և եղջիւր նր՟ բարձր եղիցի փառօք ։

Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի . զատամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի . և ցանկութի մեղաւորաց կորիցէ ։

Տունք Ժ՟ ։

ՃԺԲ՟

Ալէլուիա ։

Օրհնեցէք մանկունք՝ զտր՟ . և օրհնեցէք զանուն տն՟ ։

Եղիցի անուն տն՟ օրհնեալ . յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան ։

Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու՝ օրհ
նեալ է անուն տ՟ն ։
Բարձր է ի վե՟ր ա՟մ ազգաց տ՟ր . եւ յեր
կինս են փառք նո՟ր ։
Ո՞վ է ո՟պ տ՟ր ա՟ծ մեր ի բարձունս բնա
կեալ . եւ զխոնարհս տեսանէ յերկինս
եւ յերկրի ։
Յարուցանէ զաղքատ յերկրէ եւ բարձր
առնէ զտառապեալս յաղբեւաց ։
Նստուցանէ զն՟ս իշխանս . ընդ իշխանս
ժողովրդեան իւրոյ ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ի տան ուրա
խամիտ . ո՟պ մայր որդւովք բերկրեալ ։

Տունք Է ։

Ալէլուիա ։

ՃԺԳ

Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ . տանն
յակոբայ ի ժողովրդենէն այլազգեաց ։
Եղեւ ի հրէաստան սրբութիւն նո՟ր . եւ
յիսրայէլ իշխանութի՟ւ նո՟ր ։
Ծով ետես եւ փախեաւ . եւ յորդանան
անդրէն դարձաւ ։
Լերինք ցնծացին ո՟պ խոյք . եւ բլուրք
ո՟պ գառինս մաքեաց ։
Զի՞ է քեզ ծով . զի՞ ետեսեր եւ փախեար

Եւ կամ դու յորդանան՝ զի՞ դարձար անդրէն ։

Լերինք՝ ցնծացէք որպէս խոյք․ եւ բլուրք որպէս գառինք մաքեաց ։

Յերեսաց տ՟ն սասանեցաւ երկիր․ յերեսաց ա՟յ յակոբայ ։

Որ դարձոյց զվէմն ի վտակս ջուրց․ եւ զապառաժն յաղբերակունս ։

Մի՛ մեզ տ՟ր՝ մի՛ մեզ․ այլ անուան քում տուր զփառս․ վ՟ս ողորմութեան եւ ճշմարտութեան քո ։

Մի երբեք ասասցեն ի հեթանոսս․ թէ ո՞ւր է ա՟ծ նոցա ։

Իսկ ա՟ծ մեր յերկինս եւ յերկրի․ զա՟մ զոր ինչ կամեցաւ արար ։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի եւ արծաթ են․ ձեռագործք են որդւոց մարդկան ։

Բերանս ունին, եւ ոչ խօսին․ աչս ունին եւ ոչ տեսանեն ։

Ականջս ունին, եւ ոչ լսեն․ ունչս ունին՝ եւ ոչ հոտոտին ։

Ձեռս ունին՝ եւ ոչ շօշափեն․ ոտս ունին՝ եւ ոչ գնան․ եւ ոչ դոյ բարբառ ի կոկորդս նոցա ։

Նման նոցա եղիցին, որք արարին զն՟ս․ եւ ամենեքեան որք յուսացեալ են ի ն՟ս ։

Տուն իսրայէլի յուսացաւ ի տր․ օգնա
կան եւ ընդունելի է նց։

Տուն ահարօնի յուսացաւ ի տր․ օգնա
կան եւ ընկեր է նոց։

Երկիւղածք տն յուսացան ի տր․ օգնա
կան եւ փրկիչ է նոցա։

Յիշեաց զմեզ տր՝ եւ օրհնեաց զմեզ․
օրհնեաց տր զտունն իսրայէլի․ օրհնեաց
տր զտունն ահարօնի։

Օրհնեաց տր զերկիւղածս իւր․ զփո
քրկունս եւ զմեծամեծս։

Յաւելցի ի ձեզ տր․ ի ձեզ եւ յորդւս
ձեր։

Օրհնեալք էք դուք ի տնէ․ որ արար
զերկինս եւ զերկիր։

Երկինք երկնից, տն են․ եւ զերկիրս ետ
որդւոց մարդկան։

Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ․
եւ ոչ ամենեքեան որք իջանեն ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
տր․ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

Տունք ի̄ եւ զ̄։

Գուբղայս ծ̄ եւ ը̄ տունէ։

Ալէլուիա։

ձժդ Սիրեցի զի լուիցէ Տր զձայն աղօթից իմոց. խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս. և ես զաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Զնեղութի և զանձկութի գտի. և զանուն Տն կարդացի։

Ո՛ Տր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած ած մեր ողորմի՝ և պահէ զտղայս Տր։

Ես խոնարհ եղէ՝ և Տր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ի՛ հանգիստ քո. զի Տր օգնեաց քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ ի՛ մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց՝ և զոտս իմ ի գայթագղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի. Տն՝ յերկրին կենդանեաց։

Տուն Է։

Ալէլուիա։

ձժե Հաւատացի զորև խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ.

Ես ասացի ի զարմանալ իմում. թէ ամ մարդ սուտ է։

Զի՞նչ տաց տրիտուր Տն. ընդ ամե
զորս ետ ինձ:
Զբաժակ փրկութե ընկալայց եւ զա
նուն Տն կարդացից:
Զաղօթս իմ Տն տաց՝ առաջի ամ ժո
ղովրդեանն իւր:
Պատուական է առաջի Տն մահ սրբոց
իւրոց. ո՛ Տր՝ ես ծառայ քո եմ. ծառայ
եւ որդի աղախնոյ քո:
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից
պատարագ զօրհնութե եւ զանուն Տն
կարդացից:
Զաղօթս իմ Տն տաց առաջի ամ ժո
ղովրդեանն. ի գաւիթս տան Տն՝ եւ
ի մէջ քո երուսաղէմ:
Տունք է:

Ալէլուիա:

Օրհնեցէք զՏր ամ ազինք. եւ գովե ✠ ձժզ ✠
ցէք զնա ամ ժողովուրդք:
Զօրացի ողորմութիւնն ի՛ւր ի վր մեր.
եւ ճշմարտութի Տն մնայ յաւիտեան:
Տունք բ:

✠ ՃԺԷ ✠

Ալէլուիա ։

ՃԺԷ Խոստովան եղերուք տն, զի քաղցր է․ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։

Ասասցէ տուն իսրայէլի՝ զի քաղցր է․ զի յաւիտեա ։

Ասասցէ տուն ահարոնի՝ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նր ։

Ասասցեն երկիւղածք տն զի քաղցր է․ զի յաւիտեանէ ։

Ի՛նեղութեան կարդացի առ տր․ և լուաւ ինձ յանդորր ։

Տր է իմ օգնական․ և ես ոչ երկեայց․ զի՞ արասցէ ինձ մարդ ։

Տր է իմ օգնական․ և ես տեսից ի՛թշնամիս իմ ։

Բարի է յուսալ ի՛տր․ քան յուսալ ի՛մարդիկ․ բարի է յուսալ ի՛տր՝ քան յուսալ յիշխանս ։

Ամենայն ազինք շրջեցան զինև․ և անուամբ տն յաղթեցի նոցա ։

Շրջելով շրջեցան զինև՝ պաշարեցին զիս ի՛միասին․ և անուամբ տն վանեցի զնոսա ։

Շուրջ եղեն զինև որպ մեղուք․ վառեցան բորբոքեցան որպ փուշք ի՛հուր․ և անուամբ տն մերժեցի զնս ։

Ի՛ մերժելն դրդուեցայ՝ և եղէ մերձ ի գլորիլ. և տր ընկալաւ զիս :
Զօրութիւն իմ և օգնութի իմ տր՝ և եղև ինձ ի փրկութի :
Ձայն ցնծութե փրկութե. ի յարկս արդարոց :
Աջ տն արար զօրութի. աջ տն բարձր արար զիս. և աջ տն արար զզօրութիւն :
Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ և պատմեցից զգործս տն :
Խրատելով խրատեաց զիս տր. և ի մահ ոչ մատնեաց :
Բացէք ինձ զդրունս արդարութե, զի մտից ընդ այն՝ և խոստովան եղէց տն :
Այս դուռն, տն է. և արդարք մտանեն ընդ սա :
Խոստովան եղէց քեզ տր զի լուար ինձ և եղեր ինձ ի փրկութի :
Զվէմն, զոր անարգեցին շինողքն. նա եղև գլուխ անկեան :
Ի՛ տնէ եղև այս. և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց :
Այս օր է զոր արար տր. եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմա :
Ո՛ տր՝ փրկեա, ո՛ տր, առաջնորդեա.

օրհնեալ որ գաս անուամբ տն. և օրհնեցինք զքեզ ի տանէ տն։

Տր ած մեր երևեցաւ մեզ. արարէք տօնս ուրախութեան կանխաւ. մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ած իմ ես դու, և խոստովան եղէց քեզ. ած իմ ես դու՝ և բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տր զի լուար ինձ և եղեր ինձ ի փրկութի։

Խոստովան եղերուք տն, զի բարի է. զի յաւիտեանս է ողորմութի նորա։

Տունք ի և ը։

Ալէլուիա։

ՃԺԸ

Երանեալ են անբիծք ի ճանապարհի. որք գնան յօրէնս տն։

Երանի, որք քննեն զվկայութիս նորա. բոլորով սրտիւ խնդրեսցեն զնա։

Ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն, ի ճանապարհս նր գնացին։

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո. ի պահել ինձ յոյժ։

 Երա

Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճանա
պարհք իմ. ի պահել ինձ զարդարու
թիւնս քո:
Յայնժամ ես ոչ ամաչէի. ի զգուշա
նալ ինձ ի պատուիրանս քո:
Խոստովան եղէց քեզ տր յուղղութե
սրտի իմոյ. ոպ ուսայց զիրաւունս արդ.
րութե քո:
Զիրաւունս քո պահեցի. մի թողուր
զիս մինչ ի սպառ:
Ի՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանա
պարհս իւր. այլ ի պահել զբանս քո:
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ.
մի մերժեր զիս ի պատուիրանաց քոց:
Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո.
ոպ՝ զի մի մեղայց քեզ:
Օրհնեալ ես դու տր. ուսո ինձ զար
դարութիս քո:
Շրթամբք իմովք պատմեցից. զամ
իրաւունս բերանոյ քո:
Ի՛ճանապարհս վկայութեց քոց զուար
ճացայ. ոպ յամի ի մեծութե:
Ի՛պատուիրանս քո հոգացայ. և զգու
շացայ ի՛ճանապարհս քո:
Զիրաւունս քո խօսեցայ. և ոչ մոռա
ցայ զբանս քո:

Հաստ ծառայի քում, զի կեցից եւ պահեցից զբանս քո ։

Զարթո զաչս իմ, եւ նայեցայց ի սքանչելիս օրինաց քոց ։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի․ մի թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո ։

Փափագեաց անձն իմ․ ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից․ անիծեալ ոք խոտորեցան ի պատուիրանաց քոց ։

Ի բաց արա յինէն՝ զնախատինս եւ զարհամարհանս․ զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի ։

Քանզի՝ նստան իշխանք՝ եւ չարախօսէին զինէն․ այլ ծառայ քո, խորհէր յիրաւունս քո ։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին․ եւ խորհուրդք իմ յարդարութիւնք քո ։

Մերձեցաւ անձն իմ ի հող․ տէր կեցո զիս ըստ բանի քում ։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ, եւ լուար ինձ․ ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։

Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա զիս․ եւ քննեցից զսքանչելիս քո ։

Տքնեցաւ անձն իմ առ ի ձանձրանալ· հաստատեա զիս ի բանս քո ։

Զճանապարհս մեղաց ի բաց արա յինէն · և յօրէնս քո ողորմեա ինձ ։

Զճանապարհս ճշմարտութե̃ քո ընտրեցի · և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ ։

Մերձեցայ ես ի վկայութի̃ս քո տ̃ր՝ մի յամօթ առներ զիս ։

Ի՛ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ· զի անդորր արարեր սրտի իմոյ ։

Օրէնսդէտ արա զիս տ̃ր , ի՛ճանապարհս իրաւանց քոց · և խնդրեցից զնա յա̃մ ժամ ։

Իմաստուն արա զիս տ̃ր · և քննեցից զօրէնս քո · և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով ։

Առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս պատուիրանաց քոց տ̃ր· զի ընդ նոսա հաճեցայ ։

Խոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկայութիւնս քո տ̃ր · և մի յագահութի̃ ։

Դարձո զաչս իմ, զի մի տեսից զնանրութի̃ · ի՛ճանապարհս քո կեցո զիս ։

Հաստատեա ծառայի քում · զբան քո յերկիւղ քո ։

Հան յինէն զնախատինս , զորև կար

 ծեցի.

ծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց տէր
յարդարութեամբ քում կեցո զիս։
Եկեսցէ ի վերայ իմ ողորմութիւն քո
տէր. եւ փրկութիւն քո ըստ բանի քում։
Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ի բացեայ առներ ի բերանոյ իմմէ
զբան ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ. զի յի
րաւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ. յաւի
տեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուի
րանս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թա
գաւորաց, եւ ոչ ամաչէի։
Խորհէի ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի։
Համբարձի զձեռս իմ ի պատուիրանս
քո զոր սիրեցի. եւ խորհէի յարդարու
թեան քում։
Յիշեա զբան ծառայի քո, յորեւ յու
սացուցեր զիս։
Սա մխիթարեաց զիս ի խոնարհութեան
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ
այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր. եւ մխիթարեցայ:
Տրտմութիւն կալաւ զիս ի մեղաւորաց. եւ որք թողին զօրէնս քո:
Գովելիք են ինձ իրաւունք քո. ի տեղւոջ պանդխտութե͞ իմոյ:
Յիշեցի ի գիշերի զանուն քո Տէր. եւ պահեցի զօրէնս քո:
Սա եղեւ ինձ ճանապարհ ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Տուն Ծ͞Է:

Բաժին իմ ես դու Տէր. ասացի պահել զօրէնս քո:
Աղաչեցի զերեսս քո, բոլորով սրտիւ իմով. ողորմեաց ինձ ըստ բանի քում:
Խորհեցայ ի ճանապարհս իմ. եւ դարձուցի զոտս իմ ի վկայութիւնս քո:
Պատրաստեցայ եւ ոչ խռովեցայ. զի պահեցի զպատուիրանս քո:
Տոռունք մեղաց պատեցան զինեւ՝ այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինիլ առ քեզ. վ͞ն իրաւանց արդարութեան քո:

Հաղորդեի ես ամ երկիւղածաց քոց․
որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո։
Ողորմութբ տն լի՛ եղև երկիր․ զարդա
րութիս քո ուսո ինձ։
Քաղցրութի արարեր ընդ ծառայի
քում տր․ ըստ բանի քում։
Քաղցրութի, զխրատ, և զգիտութի
ուսո ինձ․ զի ի՛ պատուիրանս քո ես
հաւատացի։
Մինչ՝ չև խոնարհեալ էի ես, մեղայ․
վս այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու տր․ և ուսո ինձ զար
դարութիս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիք ամբար
տաւանից․ այլ ես բոլորով սրտիւ իմով
քննեցի զպատուիրանս քո։
Մածեաւ ոպ կաթն սիրտք նց․ այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ։
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս․
ոպ ուսայց զարդարութիս քո։
Բարի են ինձ, օրէնք բերանոյ քո՝ քան զ
հազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։
Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս․
իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց զպա
տուիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ

262 եղի

եղիցին․ զի ես ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ տէր՝ զի արդարութիւն են դատաս
տանք քո․ յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։
Եղիցի ողորմութիւն քո, ի մխիթարել
զիս․ ըստ բանի քում, ծառայս քո։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո եւ կեցից․
զի օրէնք քո խօսք իմ են։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ի տա
րապարտուց անիրաւեցան յիս․ այլ ես
հոգացայ ի պատուիրանս քո։
Սրատեսցեն զիս երկիւղածք քո․ եւ որք
ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ, յարդարութե
քում․ զի մի ամաչեցից։
Կարօտացաւ անձն իմ ի փրկութիւն քո․
զի ես ի բանս քո յուսացայ։
Սպասեցին աչք իմ, բանի քում․ ասացի
երբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես որպէս տիկ ի պարզի․ զի զարդա
րութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Քանի ինչ են, աւուրք ծառայի քո․
երբ արասցես ինձ իրաւունս ի հալած
չաց իմոց։
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս․
այլ ոչ որպէս զօրէնս քո։
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտք

են. ի՛նամիր հալածեցին զիս, օգնեա ինձ։

Փոքր մի ևս և՛ կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութե քում կեցո զիս. և պահեցից զվկայութիս բերանոյ քո։

Յաւիտեան տր՝ բան քո կայ յերկինս. ազգէ մինչև յազգէ ճշմարտուի քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։

Հրամանի քում մնայ տիւ. զի ամենեքեան ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խոկք իմ էին, կանխաւ ես արդեօք կորուսեալէի ի խոնարհութե իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես՝ և կեցո զիս. զի զարդարութիս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ի՛ կորուսանել. զի զվկայութիւնս քո ես ի միտ առի։

Յամ կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Ո՜րպէս սիրեցի զօրէնս քո. զոր հանապազ խոկք իմ էին։

Քանզի թշնամիսն իմ իմաստուն արա

րեր զիս ի պատուիրանս քո. զի յաւի
տեան իմ էին։
Քան զա̄մ ուսուցիչս իմ, իմաստուն
եղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։
Քան զծերսն իմաստուն եղէ. զի զպա
տուիրանս քո քննեցի։
Յա̄մ ճանապարհաց չարաց արգելի
զոտս իմ. ո̄պ զի պահեցից զբանս քո։
Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. զի
դու օրէնսգէտ արարեր զիս։
Ո̄պ զի քաղցր են ի քիմս իմ բանք քո.
քանզ մեղր բերանոյ իմոյ.
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի
զա̄մ ճանապարհս չարաց. զի դու օրէնս֊
գէտ արարեր զիս։
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց. և լոյս
տան շաւղաց իմոց։
Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից
զա̄մ իրաւունս արդարութեան քո։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տ̄ր՝ կեցո զիս
ըստ բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց տ̄ր.
և զիրաւունս քո ուսո ինձ։
Անձն իմ ի ձեռս քո յա̄մ ժամ. և զօ
րէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. ի պա

տուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւի
տեան. զի ցնծութի է սրտի իմոյ ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զար
դարութիս քո յաւիտեան. վասն հա
տուցման ։
Զանօրէնսն ատեցի. և զօրէնս քո սի
րեցի ։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես ի
բանս քո յուսացայ ։
Ի՛ բաց երերուք յինէն չարք. և քննե
ցից զպատուիրանս այ իմոյ ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում՝ և կեցո
զիս. և մի յամօթ առներ զիս ի՛ յուսոյ
իմմէ ։
Օգնեա ինձ՝ և ապրեցո զիս. և խորհե
ցայց յիրաւունս քո յամ ժամ ։
Անարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապս
տամբ եղեն յարդարութեանց քոց. զի
անիրաւութբ էին խորհուրդք նոցա ։
Անցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս
երկրի. վն այսորիկ՝ սիրեցի զպատուի
րանս քո ։
Սևեռեա ի երկիւղ քո զմարմինս իմ.
զի ի՛ դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ ։
Տուն կ և դ ։

Արարի իրաւունս եւ արդարութիւն. մի մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Ընկալ զծառայս քո ի բարի. զի մի ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս։

Սպասեցին աչք իմ, փրկութեան քում տր. եւ բանից արդարութեան քո։

Արա ընդ ծառայի քում տր ըստ ողորմութեան քում. զարդարութիւնս քո ուսո ինձ։

Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստուն արա զիս եւ ծանեայց զվկայութիւնս քո։

Ժամ է պաշտել զտր. խափանեցին զօրէնս քո։

Վասն այսորիկ՝ սիրեցի զպատուիրանս քո. քան զոսկի եւ զտպազիոն։

Ամենայն պատուիրանք քո աջողեցան ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց։

Սքանչելի են վկայութիւնք քո՝ վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։

Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ. եւ իմաստուն առնէ զտղայս։

Զբերան իմ բացի եւ առի զհոգի. ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ։

Նայեաց առ իս եւ ողորմեաց ինձ, ըստ
իրաւունս սիրողաց անուան քո:
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ
բանի քում. եւ մի տիրեսցեն ինձ ամ
մեղք:
Փրկեա զիս ի զրպարտութէ մարդկն.
եւ պահեցից զպատուիրանս քո:
Երեւեցո զերեսս քո ի ծառայս քո՝ եւ
ուսո ինձ զարդարութիս քո:
Ստակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի
ոչ պահեցին զօրէնս քո:
Արդար ես դու տր՝ եւ ուղիղ են դա
տաստանք քո:
Պատուիրեցեր զարդարութի վկայու
թեց քոց տր. եւ ճշմարիտք են յոյժ:
Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռացան
զբանս քո թշնամիք իմ:
Ընտրեալ է բանն քո յոյժ. եւ ծառայ քո
սիրեաց զնա:
Մանուկ եմ ես եւ արհամարհեալ. եւ
զարդարութիս քո ես ոչ մոռացայ:
Արդարութի քո, արդարութի յաւի
տենից. եւ օրէնք քո ճշմարիտք են:
Նեղութիք եւ վիշտք գտին զիս. եւ պա
տուիրանք քո խօսք իմ էին:
Արդարութէ են վկայութիւնք քո

յաւիտեան. իմաստուն արա եւ կեցո զիս։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր ինձ տէր՝ զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Աղաղակեցի առ քեզ ապրեա զիս. եւ պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի. եւ ես ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու. ի խօսիլ զբանս քո։

Զձայնի իմում լուր տէր՝ ըստ ողորմութեան քում. եւ յիրաւունս քո կեցո զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն. զի յօրինացն քոց հեռի եղեն։

Մերձ ես դու տէր. եւ ամ պատուիրանք քո ճշմարիտք են։

Սկզբանէ ծանեայ ի վկայութեանց քոց տէր. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։

Տես զխոնարհութիւն իմ՝ եւ փրկեա զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Դատեա զդատաստանս իմ, եւ փրկեա զիս. եւ ըստ բանի քում կեցո զիս։

Հեռի է ի մեղաւորաց փրկութիւն. զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։

Գթութիւնք քո բազում են Տէր՝ ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս ։
Բազում են, որք հալածեն և նեղեն
զիս . ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտո
րեցայ ։
Հայէի յանսգորունան և մաշէի . զի զպա
տուիրանս քո ոչ պահեցին ։
Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի . Տէր՝
ողորմութեամբ քո կեցո զիս ։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն . յաւի
տեան են ամենայն իրաւունք արդարութեան քո ։
Իշխանք հալածեցին զիս ի նանիր . և
ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ ։
Ցնծացայ ես ի բանս քո . որպէս այն, որ
գտանէ աւար բազում ։
Զմեղս ատեցի և անարգեցի . և զօրէնս
քո սիրեցի ։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ .
վասն իրաւանց և արդարութեան քո ։
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ, որք
սիրեն զօրէնս քո . և ոչ գոյ ի նոսա գայ
թագղութիւն ։
Սպասեցի փրկութեան քում Տէր . և զպա
տուիրանս քո սիրեցի ։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո . և
սիրեաց զնոսա յոյժ ։

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիւնս քո. զի ամ ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տր. ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո, յորժամ ուսուցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութեան քում տր՝ և օրէնք քո խօսք իմ են։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես իբր զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Տունք ճ և ը։

Գուքղայս ձ և ջ և ղ Տուն է։

Կանոնս ժ և ե փոխ է. և յ և կ ը տուն է։

Օրհնութիւն Եսայեայ. կայծակնա մաքուր նը մարգարէին:

Օրհնեցէք զա՟ծ յօրհնութի՟ նոր. զի իշխանութիւն նր՟ ի բարձունս փառաւորի:
Եւ անուն նր՟ փառաւորեալ է ի ծագաց մինչեւ՝ ի ծագս երկրի:
Որք իջանէք ի ծով նաւօք. կղզիք և ա՟մ բնակիչք նց՟ ընդ նմ՟:
Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ա՟մ բնակիչք իւր. ուրախ եղիցին բանակք՝ և բակք կեդարու. և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին:
Ի գլխոյ լերանց գոչեսցեն, տացեն զփառս ա՟յ. և զ.քաջութի՟ նր՟, կղզիք պատմեսցեն:
Տ՟ր ա՟ծ զօրութե՟ց դիմեալ եկայ. զարթուցանել զպատերազմ՟. յարուցանել զնախանձ. փող հարկանել՝ և գոչել ի վ՟ր թշնամեաց իւրոց, զօրութ՟բ բազմաւ:
Ուրախ եղիցին երկինք ի վերուստ. և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի՟:
Բղխեսցէ երկիր զողորմութի՟ և զարդարութի՟. առ հասարակ բղխեսցէ:

Տունք է՟:

Աղօթք Յօնանու մարգարէի։

Ի նեղութե՟ իմում ես առ տ՟ր կարդացի. եւ լուաւ ա՟ծ յանդընդոց դժոխոց, աղաղակի իմում։

Լուր տ՟ր ձայնի իմում, զի ընկեցեր զիս ի խորս ծովու. եւ շրջանք գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո՝ եւ ալիք քո՝ անցին ի վե՟ր իմ. եւ ասացի, մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ՝ իցէ թէ յաւելից հայել ի տաճար ս՟ր քո. զի հեղան զինեւ ջուրք մինչեւ յանձն իմ. եւ անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս։

Ամուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց. իջի ես ի խորս երկրի. եւ տեսի զնիգս ն՟ր, զի էին ո՟պ աղխք յաւիտենից. եւ ելցեն յապականութէ՟ կեանք իմ։

Առ քեզ տ՟ր ա՟ծ իմ, ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի. եւ զքեզ տ՟ր յիշեցի. եւ մտցեն աղօթք իմ ի տաճար ս՟ր քո։

Ոյք պահէին զունայնութի՟ եւ զստութի՟. յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան։

Այլ ես ի ձայն օրհնութե՟ խոստովան եղէց քեզ. մատուցից պատարագս ո՟ն՝ եւ կատարեցից զուխտ իմ ի փրկութե՟։

Յունք Բ։

Եկեսցեն աղօթք մեր ի տաճար ս՟բ քո խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս մեր։ Մարդասէր տ՟ր՝ վ՟ս սրբուհւոյ անարատ մօր քո եւ կուսի. եւ վ՟ս խաչի քո պատուականի. ընկալ զաղաչանս մեր եւ կեցո զմեզ։

Ի՛նեղութե՜ որպէս զդաւիթ ․ ձայնիւ առ տ՜ր
դուք կարդացէք։ 276

ՃԺԹ

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Ի ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ իմում ես առ Տէր կարդացի՝ և լուաւ ինձ. Տէր փրկեա զանձն իմ ի շրթանց նենգաւորէ՝ և ի լեզուէ չարէ ։

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւելցի. լեզուդ նենգաւոր ։

Ո՜վ նետք հզօրի. զի սրեալ են կայծակամբք կաղնւոյ ։

Վա՜յ ինձ՝ զի ընդերկար եղև պանդըխտութի իմ. զի բնակեցայ ես ի՛ վրանս կեդարու ։

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ. ոյք ատէին զողջոյն ։

Ես էի խաղաղարար. եւ յորժամ խօսէի, մարտնչէին ընդ իս:

Տունք Է:

Սաղմոս Դաւթի:

ՃԻ Համբարձի զաչս իմ ի լերինս. ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն:

Օգնութիւն ինձ ի Տեառնէ եկեսցէ. որ արար զերկինս եւ զերկիր:

Մի՛ տար սասանութեան զոտն քո. եւ մի նիրհեսցէ պահապան քո:

Ահա ոչ նիրհէ՝ եւ ոչ ի քուն երթայ. պահապանն իսրայէլի:

Տէր պահեսցէ զքեզ՝ Տէր ընկալցի. աջոյ ձեռամբն իւրով:

Արեգակն ի տուէ քեզ մի մեղիցէ. եւ մի լուսին ի գիշերի:

Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ. պահեսցէ Տէր զանձն քո:

Տէր պահեսցէ զմուտ եւ զել քո. յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան:

Տունք Ը:

Սաղմոս Դաւթի:

ՃԻԱ Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս ի տուն Տեառն երթիցուք մեք:

Կասեալ կային ոտք մեր ․ առ դրունս քո երուսաղէմ։
Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք ․ և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։
Անդ ելին ազգ՝ ազգ տեառն ․ վկայութիւն իսրայէլի․ խոստովան լինել անուան տեառն։
Անդ արկեալ են աթոռք դատաստանի․ աթոռս արկեալ են ի տան դաւթի։
Հարցէք զողջունէ երուսաղէմի՝ և զշէնութենէն ոյք սիրէք զքեզ։
Եղիցի խաղաղութիւն ի զօրութեան քում և շինութիւն յաշտարակս և յամուրս քո։
Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայց զխաղաղութիւն․ վասն քո և վասն տան տեառն աստուծոյ մերոյ խնդրեցից զբարութիւն ի քէն։

Տունք ը։

Օրհնութիւն աստիճանաց։

ՃԻԲ

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ․ որ բնակեալ ես յերկինս։
Ահա աչք ծառայի ի ձեռս տեառն իւրոյ․ և որպէս աչք աղախնոյ, ի ձեռս տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս՝ են աչք մեր առ քեզ տէր աստուած մեր․ մինչև ողորմեսցիս ի վերայ մեր։

Ողորմեաց մեզ տ՟ր ողորմեաց մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք:
Առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք. որոց նախատէին զմեզ. եւ արհամարհանօք ամբարտաւանից:

Տունք Ե՟:

Երգք Աստիճանաց:

ճիգ Եթէ ոչ տ՟ր էր առ մեզ, ասասցէ իս՟էլ եթէ ոչ տ՟ր է առ մեզ:
Ընդ յառնել մարդկան ի վ՟ր մեր. կենդանւոյն կամէցան կլանել զմեզ:
Ի բարկանալ սրտմտութ՟բ նց՟ ի վ՟ր մեր. ապա եւ ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ:
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր. անցին անձինք մեր ընդ ուղխս անդադարս:
Օրհնեալ է տ՟ր. որ ոչ ետ զմեզ յորս ատամանց նց՟:
Անձինք մեր ապրեցան ո՟պ ճնճղուկք. յորոգայթէ որսողաց:
Որոգայթք նց՟ փշրեցան. եւ մեք ապրեցաք:
Օգնութի՛ է մեզ յանուանէ տ՟ն. որ արար զերկինս եւ զերկիր:

Տունք Ը՟:

~{ Երգք Աստիճանաց ։ }~

Որ յուսայ ի տր, որպ լեառն սիօն. մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ. տր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով. յայսմհետէ մինչև յաւիտեան ։

Ոչ թողու տր, զգաւազան մեղաւորաց ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն ։

Բարի արա տր բարեաց. և այնոցիկ, ոյք ուղիղք են սրտիւք ։

Իսկ զթիւրեալսն յափշտակութբ. տանի զնս տր ընդ այնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութի, խաղաղութի ի վերա իսրայէլի ։

Տունք Ե ։

Գուբղայս խ տուն է ։

~{ Երգք Աստիճանաց ։ }~

Ի դարձուցանել տն զգերութի սիոնի՝ եղեւք մեք մխիթարեալք։ ՃԻԵ
Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդ

դութբ̄ ․ և լեզուք մեր ցնծութբ̄ ։
Յայնժամ ասասցեն ի հեթանոսս՝ մեծ
արար տր̄ զյառնելն իւր ընդ նս̄ ․ մեծ
արար տր̄ զյառնելն իւր ը̄ մեզ ․ և մեք
եղեաք բերկրեալք ։
Դարձո տր̄ զգերութիս մեր՝ որպ̄ զուղխս
ի՛ հարաւոյ ․ ոյք վարէին արտասուօք ․
և ցնծութբ̄ հնձեսցեն ։
Երթալով երթային և լային ․ որք բար
ձեալ տանէին զսերմանս իւրեանց ։
Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն ․ ոյք
առեալ բերցեն զորայս իւրեանց ։
Տունք զ̄ ։

~։ Երգք Աստիճանաց ։ ~

ՃԻԶ Եթէ ոչ տր̄ շինէ զտուն ․ ի՛նանիր վաս
տակին շինօղք նր̄ ։
Եթէ ոչ տր̄ պահէ զքաղաք ․ ի՛նանիր
տքնին պահապանք նո̄ր ։
Ի՛նանի՛ր է և ձեզ յառնելն կանխաւ ․
արդ՝ արիք՝ մինչ չեւ էք նընջեցեալք ․ և
ոյք ուտէք զհաց ցաւոց ։
Ի՛ժամանակի, որպ̄ տացի քուն սիրելեաց
իւրոց ․ ժառանգութի առն , որդիք
են ․ որոյ վարձք իւր են ․ այնէ պտուղ
որովայնի իւրոյ ։

Որպ նետք ի՛ ձեռս հզօրի . այնպէս են և որդիք թօթափելոց ։
Երանի , որ ելից զցանկութիւն իւր ի՛ նոցանէ . մի ամաչեսցեն , յորժամ խօսեսցին թշնամիք նց ընդ նս առ դրանն ։
Տունք Է ։

~ Երգք Աստիճանաց ։ ~ ՃԻԷ

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին ի՛ տնէ . և գնան . ի՛ ճանապարհս նորա ։
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես . երանի է քեզ և բարի եղիցի ։
Կին քո ոպ զայգի վայելուչ յանկիւնս տան քո . և որդիք քո ոպ նորատունկս ձիթենւոյ , շուրջ զսեղանով քո ։
Այսպէս օրհնեսցի մրդ որ երկնչի ի՛ տնէ . օրհնեսցէ զքեզ տր ի՛ սիօնէ ։
Եւ տեսցես դու զբարութիւն երուսաղէմ . զամ աւուրս կենաց քոց ։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց . խաղաղութի ի՛ վերայ իսրայէլի ։
Տունք Է ։

~ Երգք Աստիճանաց ։ ~ ՃԻԸ

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ,

իմանկութենէ իմմէ. ասասցէ Իսրայէլ:
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի մանկութենէ իմմէ. և ինձ ոչ յաղթեցին:
Ի թիկունս իմ հարին մեղաւորք. և ընդ երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց:
Տէր արդար է. և խորտակէ զուլն մեղաւորաց:
Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան որք ատեն զսիոն:
Եղիցին նոքա իբրև զխոտ տանեաց. որ մինչ՝ չև ի բուռն եկեալ չորացաւ:
Ուստի ոչ էլից զբուռն իւր հնձօղն. և ոչ զգիրկս՝ որ զորայն ժողովէր:
Ոչ ասացին ամենեքեան որք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն Տեառն ընդ ձեզ. և օրհնեցիմք զձեզ յանուն Տեառն:

Տունք Ը:

Օրհնութիւն երգ Աստիճանաց:

ՃԻԹ Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր՝ Տէր լուր ձայնի իմում:
Եղիցին ականջք քո. ի լսել զձայն աղօթից իմոց:
Թէ զանօրէնութիւնս քննես Տէր Տէր. իսկ

ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի ի՛քէն է քաւ-
ութի :

Վ̃ անուան քո համբերի տր. համբերէր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ ի՛ տր :

Ի՛ պահէ առաւօտու՝ մինչեւ յերեկոյ. ի՛ պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ իսրայէլ ի՛ տր :

Ի տնէ է ողորմութի բազում. ի՛ նմանէ է փրկութի. եւ նա փրկեց զիսրայէլ յամ նեղութեցն :

Տունք Դ :

~: Սրբք Աստուածածնաց :~ ✠ ՃԼ ✠

ՏՐ ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ոչ զբօսան աչք իմ :

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս. եւ ոչ ընդ այնոսիկ, որք սքանչելի եղեն քան զիս :

Բայց թէ խոնարհեցայ ես՝ որպ մանուկ սարտուցեալ ի՛ ստենէ մօր իւրոյ. եւ դարձն նր անդրէն ի՛ նոյն :

Բայց թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ. այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսացաւ իսրայէլ ի՛ տր. յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան :

Տունք Ե :

ՃԼԱ

Օրհնութիւն երգ Չուոց։

Յիշեա տր զդաւիթ. և զամ հեզութիւն նորա։
Որպ երդուաւ տն. և ուխտ եդ այ յակոբայ։
Թէ ոչ մտից ի յարկս տան իմոյ. և թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։
Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտևանաց իմոց. կամ հանգիստ իրանաց իմոց. մինչև գտից զտեղի՛ յարկի տն այ յակոբայ։
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ. և գտաք զնա ի դաշտս մայրեաց։
Մտցուք ի յարկս նորա. և երկիր պագցուք ի տեղւոջ՝ ուր կացեալէն ոտք նորա։
Արի տր ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութեն քո։
Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի. և սրբք քո, ցնծալով ցնծասցեն։
Վս դաւթի ծառայի քո. մի դարձուցաներ զերեսս քո, յօծելոյ քումմէ։
Երդուաւ տր դաւթի ճշմարտութբ՝ և ոչ ստեաց նմա. ի պտղոյ որովայնէ քումմէ նստուցից յաթոռ քո։

Եթէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ. և զվկայութիւնս իմ, զոր ուսուցից նոցա։

Որդիք նոցա նստցին՝ յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո։

Հաճեցաւ Տէր ընդ Սիոն. և ընտրեաց բնակել ի նմա. ասէ. այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից. ի սմա բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։

Զորս նորա օրհնելով օրհնեցից. և զաղքատս նորա լցուցից հացիւ։

Երիցանց նորա զգեցուցից զփրկութիւն և սուրբք նորա ցնծալով ցնծասցեն։

Անդ ծագեցից զեղջիւր ի Դաւիթ. և պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ։

Թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ. այլ ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

Տունք ժէ։

Օրհնութիւն Չուոց։

ՃԼԲ

Զի՞ բարի կամ զինչ վայելուչ. զի բնակեն եղբարք ի միասին։

Որպէս իւղ զի իջանէ ի գլուխ և ի մօրուս Ահարոնի. և ի մորոճացն իջանէ ի գրապան զգեստու նորա։

Որպէս ցօղ՝ զի ցօղի յահերմոնէ ի վերայ լերինն Սիոնի։

Տի անդ պատրաստեաց զօրհնութի · եւզկեանսն յաւիտենից ։

Տունք Գ ։

Օրհնութիւն Զուգոց ։

ՃԼԳ Ասա օրհնեցէք ամ ծառայք տն զտր · որկայք ի տան տն · եւ ի գաւիթս այ մերոյ ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ի սրբութիւն · եւօրհնեցէք զտր ։
Օրհնեսցէ զքեզ տր ի սիոնէ · որ արար զերկինս եւզերկիր ։

Տունք Գ ։

~ Օրհնութիւն Զուգոց ։ ~

ՃԼԴ Օրհնեցէք զանուն տն · օրհնեցէք ծառայք տն զտր · որ կայք ի տան տն · եւ ի գաւիթս այ մերոյ ։
Օրհնեցէք զտր զի բարի է · եւսաղմոս ասացէք անուան նր զի քաղցր է ։
Զյակոբ ընտրեաց իւր տր · եւզիս րայէլ զժառանգութիւն իւր ։
Ես ծանեայ զի մեծ է տր · եւ տր մեծ է քանզ ամ կուռս ։
Զամ զոր ինչ կամեցաւ եւարար տր · յեր կինս եւյերկրի ի ծով, եւյամ խորս ։

Հանէ զամպս ի ծագաց երկրէ . եւ զփայ
լատակունս իւր յանձրեւս արար . եւ
հանէ զհողմս ի շտեմարանաց իւրոց ։
Ե՛ հար զամ անդրանիկն եգիպտա
ցւոց . ի մարդոյ մինչեւ յանասուն ։
Առաքեաց զնշանս եւ զարուեստս իւր
ի մէջ քո եգիպտոս . ի փարաւոն , եւ
յամ զօրս իւր ։
Ե՛ հար զազգս բազումս . եւ էսպան զթա
գաւորս հզօրս ։
Օ սեհոն թագաւոր ամուրհացւոց .
զովգ թագաւոր բասանու . եւ զամ թա
գաւորութի խանանացւոց ։
Ետ զերկիր նց ի ժառանգութի . ժա
ռանգութի իլի ժողովրդեան իւրոյ ։
ՏՐ անուն քո յաւիտեան . տր յիշա
տակ քո ազգէ մինչեւ յազգ ։
Դատէ տր զժողովուրդ իւր . եւ ի ծա
ռայս իւր մխիթարի ։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի եւ արծաթ են՝
ձեռագործք են որդւոց մարդկան ։
Բերան գոյ՝ եւ ոչ խօսին . աչք են՝ եւ ոչ
տեսանեն ։
Ականջք են՝ եւ ոչ լսեն . եւ ոչ գոյ շունչ
ի բերանս նոցայ ։
Նման նոցա եղիցին որք արարին զնս . եւ

ամենեքեան ոյք յուսացեալք են ի նմա :
Տուն իսրայէլի օրհնեսցէ զՏր · և տունն ահարօնի օրհնեսցէ զՏր :
Տուն ղևեայ օրհնեցէք զՏր · և երկիւղածք Տն օրհնեցէք զՏր :
Օրհնեալ է Տր ի սիօնէ · որբնակեալն է յերուսաղէմ :

Տունք Ի :

Գուբղայս Ի և Դ Տունէ :

ՃԼԵ

Ալէլուիա :

Խոստովան եղերուք Տն զի քաղցր է · զի յաւիտեանս ողորմութիւն նորա :
Խոստովան եղերուք այն աստուծոց · զի յաւիտեանս ողորմութիւն նր :
Խոստովան եղերուք Տն տերանց · զի :
Որ արար զսքանչելիս մեծամեծս միայն · զի :
Հաստատեաց զերկիր ի վր ջուրց · զի յաւ
Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս · զի :
Զարեգակն արար իշխանական տուընջեան · զի յաւ :
Զլուսին և զաստեղս իշխանական գիշերոյ : զի յաւ :

Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդրան
կօք իւրովք հանդերձ. զի յաւ՟:
Որ եհան զիսրայէլ ի՛ միջոյ նոր՟. զի:
Ձեռն բարձր՝ եւ ի՛ բազուկ հզօր. զի:
Հերձ զծովն մեծ. եւ բաժանեաց յեր
կուս մասունս. զի:
Որ անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նր՟. զի:
Ընկղմեաց զփարաւօն եւ զզօրսն իւր
ի՛ ծով կարմիր. զի:
Որ եհան զժողովր՟դ իւր յանապատ:
Հար զազգս մեծամեծս. զի յաւիտ՟:
Որ եսպան զթագաւորս հզօրս. զի:
Զսեհոն թագաւոր ամորհացւոց. զի:
Զովգ թագաւոր բասանու. զի յաւ՟:
Ետ զերկիր նց՟ ի՛ ժառանգութ՟ի. զի:
Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի
իւրոյ. զի յաւ՟:
Յիշեաց զմեզ տ՟ր ի՛ խոնարհութեան
մերում. զի յաւ՟:
Եւ փրկեաց զմեզ ի՛ ձեռաց թշնամեաց
մերոց. զի յաւ՟:
Որ տայ կերակուր ամ՟ կենդանւոյ. զի:
Խոստովլ՟ն եղերուք այ՟ երկնաւորի զի:

Տունք ի՟ և զ՟:

ՃԼԶ ~ Սաղմոս Դաւթի : ~

Առ գետս բաբելացւոց. անդ նստէաք և
լայաք. ո՟պ յիշեցինք մեք անդ զսիոն:
Ի մէջ ուռեացն, կախեցինք զկտակա
րանս մեր:
Անդ հարցանէին զերիչք մեր զբանս
օրհնութեան. և զերեվարք մեր ստի
պէին զմեզ և ասէին:
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէն սիո
նի. իսկ՝ զիարդ օրհնեսցուք զօրհնու
թիս տ՟ն յերկիր օտար:
Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ. մո
ռասցի զիս աջ իմ:
Կցեսցի լեզու իմ ի քիմս իմ, թէ ոչ յի
շեցից զքեզ. և եթէ ոչ նախ նուագե
ցից զքեզ, երուսաղէմ, սկիզբն ուրա
խութե իմոյ:
Յիշեա տ՟ր՝ զորդիսն եդովմայ. յաւուրսն
երուսաղէմի:
Որք ասէին, քակեցէք քակեցէք. և
մինչև ի հիմն հատուցէք:
Դուստր բաբելացւոց, թշուառա
կան. երանի, որ հատոյց զհատուցումն
քո. զոր դու մեզ հատուցեր:
Երանի որ կալցէ զմանկունս քո. և
էհար զքարի:

ՃՂԵ

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր, բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր պագից ի տաճար ս՟բ քո. եւ խոստովան եղէց անուան քում. վ՟ս ողորմութ՟ե եւ ճշմարտութե քո։

Մեծ արարեր յա՟մի զանուն ս՟բ քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ. եւ բազում արասցես ըզ զօրութ՟իս յանձն իմ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ա՟մ թագաւորք երկրի. զի լուան զբանս բերանոյ քո. եւ օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

Մեծ են փառք տ՟ն՝ եւ բա՛րձր է տ՟ր. զխոնարհս տեսանէ. եւ զբարձունս ի հեռաստանէ ճանաչէ։

Թէպէտ եւ գնացից ես ի մէջ նեղութ՟եց. կեցուսցես զիս ի բարկութ՟է թշնամւոյն։

Ձգեցեր զձեռն քո՝ եւ փրկեաց զիս աջ քո. եւ տ՟ր հատուսցէ ընդ իմ։

Տ՟ր ողորմութիւ քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի անտես առներ։

Տունք Ը՟։

Պուբղայս խ՟դ Տունն է։

✝ ՃԼԸ ✝

Սաղմոս Դաւթի։

Տէր փորձեցեր զիս՝ եւ ծանեար զիս դու ծանեար զնստել իմ. եւ զյառնել իմ։

Դու իմացար զխորհուրդս իմ ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ եւ զվիճակս իմ դու քննեցեր՝ եւ զամ ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր. զի ոչ գոյ նենգութի ի լեզուի իմում։

Ահա դու տր՝ ծանեար զյետինս իմ, եւ զառաջինս իմ. դու ստեղծեր զիս. եւ եդեր զձեռն քո ի վերայ իմ։

Սքանչելի եղեւ գիտութի քո յինէն. զօրացաւ, եւ ոչ հանդարտեմ սմա։

Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ. կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես. եւ թէ իջանեմ ի դժոխս՝ անդ մօտ ես։

Թէ առից զթեւս իմ ընդ առաւօտս. եւ բնակեցայց յեզերս ծովու։

Սակայն՝ անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ. եւ աջ քո ընկալցի զիս։

Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք ծածկեաց զիս. կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութե իմոյ։

Խաւարն քեզ ոչ խաւարեսցի․ և գի-
շերն որպէս զտիւ լուսաւոր եղիցի․ և
խաւար նր̃ ոպ̃ զլոյս նր̃ ։
Դու ստացար զերիկամունս իմ․ և ըն-
կալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ ։
Խոստովան եղէց քեզ տր̃՝ զի ահեղ և
սքանչելի ես․ սքանչելի են գործք քո՝
և անձն իմ սիրեաց յոյժ ։
Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն, զոր արա-
րեր ՚ի ծածուկ․ և կար զօրութե իմոյ,
ընդ ստորինս երկրի ։
Զանգործս իմ տեսին աչք քո․ և ՚ի գիրս
քո ամենեքեան գրեսցին ։
Ի՛ տուէ մոլորեցին․ և ոչ ոք էր որ առաջ-
նորդէր նոցա ։
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն՝ բարեկամք
քո, ած̃․ և յոյժ զօրացան իշխանք նց̃․
Թուեցից զնս̃՝ և քան զաւազ բազմասցին
զարթեայ, և արդ ընդ քեզ եմ ։
Թէ սպանանես զմեղաւորս ած̃․ արք
արեան, ՚ի բաց եղերուք յինէն ։
Ի՛ հ․կառակութի և ՚ի նախանձ․ առցեն
՚ի նանիր զքաղաքս քո ։
Զատելիս քո տր̃, ատեցի․ և ՚ի վերայ
թշնամեաց քոց մաշեցայ ։
Կատելութե̃ կատարեալ ատեցի զնս̃․ և ե-
ղեն ինձ թշնամիք ։

Փորձեա զիս ած՝ եւ ծանիր զսիրտ իմ. քննեա զիս՝ եւ ծանիր զշաւիղս իմ. եւ տես՝ թէ իցեն անօրէնութիւք ի՛ ճանապարհս իմ. եւառաջնորդեա ինձ ի՛ ճանապարհս քո յաւիտենից :

Տունք ի և բ :

~ Սաղմոս Դաւթի : ~

ՃԼԹ Ապրեցո զիս տր ի՛ մարդոյ չարէ յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս :

Խորհեցան զանօրէնութիւն ի՛ սիրտս իւրեանց. եւ զօր ամ պատրաստեցան ի՛ պատերազմ :

Սրեցին զլեզուս իւրեանց ոպ զօձին . եւ թոյնք իժից ի՛ ներքոյ շրթանց նց :

Պահեա զիս տր ի՛ ձեռաց մեղաւորի . եւ ի՛ մարդոյ չարէ փրկեա զիս :

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. եւ թագուցին ամբարտաւանք զորոգայթ ինձ :

Լարս արկին որոգայթ ոտից իմոց . եւ շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայթագղութի :

Ասացի՝ տր՝ ած իմ ես դու . ունկն դիր տր՝ ձայնի աղօթից իմոց :

ՏՐ տր՝ զօրութի փրկութե իմոյ. հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի մատներ զիս տր ի ցանկութի մեղաւորաց. որք խորհեցան վս իմ. ընդվայր հարկանել զիս։

Ո ի մի երբեք բարձրասցին և խորհրդք նց. մի կատարեսցի վիղճան կատարածի նոց. վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա։

Արկցես ի վր նոց զկայծակունս հրոյ՝ եւ կործանեսցես զնս. ի տառապանաց մի կարասցեն կեալ։

Մարդոյ լեզուանւոյ մի յաջողեսցի ի վեր երկրի. զայր մեղաւոր, չարիք իւր որսասցեն ի կորուստ։

Ծանեայ զի առնես տր՝ զդատաստան աղքատին. եւ իրաւունս տնանկին։

Արդարք գոհասցին զանուանէ քում. եւ բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Տունք Ժ և Դ։

~ Սաղմոս Դաւթի։ ~

ՏՐ կարդացի առ քեզ՝ լուր ինձ. նայեաց ի ձայն աղօթից իմոց. ի կարդալ իմում առ քեզ։ ՃԽ

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ իբր խունկ առաջի քո Տր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Դիր Տր՝ զպահապան բերանոյ իմոյ. եւ զդուռն ամուր, շրթանց իմոց. զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ ի բանս չարութե։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց. ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէնութի. ոչ եղէց կցորդ ընտրելեաց նց։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութբ՝ եւ յանդիմանն արասցէ. իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ի կամս նոցա։

Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք նց. լուիցեն բանից իմոց՝ եւ քաղցրասցին։

Որպէս թանձրութի հողոյ, զի սփռեալէ ի վր երկրի. ցրուեսցին ոսկերք նոցա, մերձ ի դժոխս։

Առ քեզ Տր Տր՝ են աչք իմ, ի քեզ յուսացայ Տր. մի հաներ զհոգի յինէն։

Այլ պահեա զիս յորոգայթէ, որ թագուցան ինձ. ի գայթագղութէ, գործողին զանօրէնութի։

Անկցին ի ցանցս նր մեղաւորք. միայն եմ ես՝ մինչեւ անցից։

Տունք Ժ։

Իմաստութի՟ Պաւ՟թի ։

Ձայնիւ իմով, ես առ Տ՟ր կարդացի․ ձայնիւ իմով զՏ՟ր աղաչեցի ։ ՃԽԱ
Սփռեցից առաջի Տ՟ն զաղօթս իմ․ և զնեղութիւս իմ առաջի ն՟ր պատմեցից ։
Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու Տ՟ր ծանեար զշաւիղս իմ․ ի ճանապարհ յորև գնայի, թագուցան ինձ որոգայթ ։
Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս․ կորեաւ յինէն փախուստ իմ․ և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ ։
Աղաղակեցի առ քեզ Տ՟ր՝ և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ․ յերկրին կենդանեաց ։
Նայեաց Տ՟ր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ յոյժ․ ապրեցո զիս ի հալածչաց իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան զիս ։
ՏՐ Հան ի բանտէ զանձն իմ․ գոհանամ զանուանէ քումմէ ։
Ինձ քեզ սպասեն արդարքն․ մինչև հատուսցես ։

Տունք Է ։

Պուբղայս Ծ և Դ տունէ ։

ՃԽԲ

~ Սաղմոս Դաւթի ։ ~

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց, ճշմարտութեամբ քով։

Լուր ինձ արդարութեամբ քով և մի մտաներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. նստոյց զիս ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ. և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի առ քեզ. փաղփաղակի լուր ինձ տէր՝ զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն ի գուբ։

Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմութիւնս քո. զի ես ի քեզ տէր յուսացայ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

300 Փրկեա

Փրկեա զիս ի՛ թշնամեաց իմոց տր․ զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո․ զի դու ես ած իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ։
Վասն անուան քո տր կեցուսցես զիս՝ արդարութբ քով՝ հանցես ի՛ նեղութէ զանձն իմ։
Ողորմութբ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ․ եւ կորուսցես զամ նեղիչս անձին իմոյ․ զի ես ծառայ քո եմ։

Տունք Ժ և Դ։

Սաղմոս Դաւթի։ ՃԽԳ

Օրհնեալ տր ած իմ․ որ ուսոյց զձեռս իմ ի՛ պատերազմ․ եւ զմատունս իմ ի՛ ճակատամարտ։
Ողորմութի իմ եւ ապաւէն իմ․ օգնական իմ եւ փրկիչ իմ․ ապաւէն իմ, եւ ես յուսամ ի՛նա՝ որ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ։
Տր ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցեր դու նմա․ կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա։

Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք
նր, որպ հովանի անցին։

Տէր խոնարհեցո զերկինս և էջ. մերձեաց
ի լերինս և ծխեսցին։

Փայլեա զփայլատակունս քո և խռովեա
զնս. առաքեա զնետս քո՝ և ցրուեա զնս։

Առաքեա զձեռն քո ի բարձանց՝ և փր
կեա զիս ի ջուրց բազմաց. և ի ձեռաց
որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնան
րութի. և աջ նց աջէ մեղաց։

Ած յօրհնութի նոր օրհնեցից զքեզ.
և տասնաղեւն սաղմոսարանաւ սաղմոս
ասացից քեզ։

Որ տաց զփրկութիւն թագաւորաց
մերոց. որ փրկելոցն իցէ զդաւիթ ծա
ռայ իւր ի սրոյ չարէ։

Փրկեա զիս՝ և ապրեցո զիս. ի ձեռաց
որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք խօսեցան զնանրութիւն
և աջ նց աջէ մեղաց։

Որոց ուստերք իւրեանց որպէս զնորա
տունկ. հաստատունք են ի մանկութե
իւրեանց. և դստերք նց զարդարեալ
և պաճուճեալ ի նմանութի տաճարի։

Շտեմարանք նց, լի՛ են՝ և բղխեն ի մի

մեանս • խաշինք նշ բազմածինք են՝ և բազ
մանան ի գնացս իւրեանց • և անդեայք
նշ պարարտք են ։

Ոչ գոյ խրամատութի ցանկոյ նշ • և ոչ
աղաղակ ի՛ հրապարակս նշ ։

Երանեցին ժողովրդեան՝ որոյ
այս այսպէս է • Նա երանի է ժողովր
դեան, որոյ տր՝ ած է նոցա ։

Տունք ժ և զ ։

~։ Սաղմոս Դաւթի ։ ։~

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ՝ և թա
գաւոր իմ • և օրհնեմ զանուն քո յաւի
տեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից ։ ճխդ

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ • և գո
վեցից զանուն քո • յաւիտեան և յաւի
տեանս յաւիտենից ։

Մեծ է տր՝ և օրհնեալ է յոյժ • և մե
ծութե նր ոչ գոյ չափ ։

Ազգք՝ և ազգք՝ գովեսցեն զգործս քո •
և զզօրութիւս քո պատմեսցեն ։

Զմեծ վայելչութի փառաց, սրբու
թեան քո խօսեսցին • և զսքանչելիս քո
պատմեսցեն ։

Զզօրութի ահի քո ասասցեն • և զմե
ծութիւս քո պատմեսցեն ։

Օ յիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն. և արդարութեամբ քով ցնծասցեն։

Գ. թած ողորմած է տէր. երկայնամիտ և բազումողորմ։

Ք. ա՛ղցր է տէր առ ամենեսեան. և գըթութիւնք իւր ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն գործք քո. և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։

Օ փառս արքայութեան քո ասասցեն. և զմեծութիւն քո պատմեսցեն։

Ճ՚անաչել որդւոց մարդկան զզօրութիւն քո. և զփառս մեծվայելչութեան արքայութեան քո։

Ա. րքայութիւն քո արքայութիւն ամենայն յաւիտենից. և տէրութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է տէր յամենայն բանս իւր. և արդար է յամենայն գործս իւր։

Հաստատէ տէր զամենայն գայթագղեալս. և կանգնէ զամենայն գլորեալս։

Ա. չք ամենեցուն ի՛քեզ յուսան. և դու տաս զկերակուր նոցա ի՛ժամու։

Բ. անաս զձեռն քո. և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութեամբ կամօք քովք։

Ա. րդա՛ր է տէր յամենայն ճանապարհս իւր. և սուրբ է յամենայն գործս իւր։

Մերձ է տ̃ր առ ամենեսեան, որք կար-
դան առնա. առ ամենեսեան որք կար-
դան առ նա ճշմարտութ̃բ:
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ
տ̃ր. աղօթից ն̃ց լուէ, և կեցուցանէ զն̃ս:
Պահէ տ̃ր զամենեսեան ոյք սիրեն զնա.
և զա̃մ մեղաւորս սատակէ տ̃ր:
Զօրհնութիւնս տ̃ն խօսեսցի բերան
իմ. օրհնեսցէ ա̃մ կենդանի զանուն
ս̃բ ն̃ր. յաւիտեան և յաւիտեանս յաւի-
տենից:

Տունք ի և ը:

Գուբղայս ծ և ը Տունն է:

~ Սաղմոս Դաւթի : ~

ճխե

Օրհնեա անձն իմ զտ̃ր. օրհնե-
ցից զտ̃ր ի կեանս իմ. և սաղ-
մոս ասացից ա̃յ իմոյ, մինչև
եմես:
Մի յուսայք յիշխանս՝ և մի
յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութ̃ի
ի նոսա:
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին ան-
դրէն ի հող. և յայնմ աւուր, կորիցեն
ա̃մ խորհուրդք ն̃ց:

Նրանի ազգի որոյ Տր Ած յանկօբայ օգնական է. և յոյս նորա ի Տր Ած է։
Որ արար զերկինս և զերկիր. զծով և զամ որ է ի նոսա։
Որ պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց։
Տայ զհաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս Տր։
Տր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ զգլորեալս Տր։
Տր սիրէ զարդարս. Տր պահէ զպանդուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի Տր. և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։
Թագաւորեսցէ Տր յաւիտեան, Ած քո Սիոն. ազգէ մինչև յազգ։

Տունք Ժ։

Սաղմոս Դաւթի։

ճխզ Օրհնեցէք զՏր զի բարի է սաղմոս. Այ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնութիւն։
Շինէ զԵրուսաղէմ Տր. և զցրուեալսն Իսրայելի ժողովէ։
Բժշկէ զբեկեալ սիրտս. և պատէ զամ վէրս նոցա։

Ո՛, թուէ զբազմութ՟ի աստեղաց. եւ
զամենեսեան զնոս՟ա յանուանէ կոչէ։
Մ՝եծ է տ՟ր՝ եւ մեծ է զօրութ՟ի ն՟ր. եւ իմաս
տութ՟ե ն՟ր ոչ գոյ բաւ՛։
Ը՝նդունի զհեզս տ՟ր՝ եւ խոնարհ առնէ
զամբարշտաւանս մինչեւ յերկիր։
Օրհնեցէք զտ՟ր խոստովանութ՟բ. եւ
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութ՟բ։
Ո՛, զգեցոյց զերկինս ամպովք. եւ պա
տրաստ արար զանձր իւր յերկիր։
Բ՝ուսոյց զխոտ ի՛ լերինս. զդալար ի՛
ծառայութիւն մարդկան։
Ո՛, տայ անասնոց կերակուր. ձագուց
ագռաւուց որք կարդան առնա։
Ոչ թէ ընդ զօրութիւս ձիոյ կամեցաւ
տ՟ր. եւ ոչ ընդ խրանս առն սկայի հաճե
ցաւ։
Ա՝յլ հաճեցաւ տ՟ր ընդ երկիւղածս
իւր. եւ ընդ այնոսիկ, ոյք յուսան յողոր
մութ՟ի ն՟ր։

Տունք Ժ՟Է։

Սաղմոս Դաւթի։

Գ՝ովեա երուսաղէմ, զտ՟ր։
Ե՝ւ օրհնեա զա՟ծ քո, սիոն։

✠ ձ՟խէ ✠

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց. եւ օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ։
Որ եդ զսահմանս քո ի խաղաղութի. պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Առաքէ զբան իւր յերկիր. փաղփաղ ընթանան պատգամք նր։
Դնէ զձիւն ոպ՟ զասր. եւ զմէգ ոպ՟ մոխիր ցանեաց։
Արկանէ զսառն ոպ՟ պատառս. առաջի ցրտոյ նր ո՞ կարէ կեալ։
Առաքէ զբան իւր՝ եւ հալէ զնս. շնչեսցեն հողմք՝ եւ գնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդարութի եւ զիրաւունս իսրայէլի։
Ոչ այսպէս արար ամ՟ ազգաց այլր. եւ զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

Տունք Ժ։

Գուբղայս Է եւ Ծ տուն է։

Կանոնս Ի եւ Թ փոխ է. եւ Յ եւ Բ տուն է։

Ութ կանոնս Ճ եւ Գ գուբղայ է. Ու ՃԻ եւ Ճ. փոխ է։ Ու Ո եւ Ն եւ Կ տուն է։ զատ յետնոց գուբղայիցն որք չեն դաւթի։

Աղօթք Ամբակումայ մարգարէի։

Տ զլուր քո լուայ և երկեայ. տր̄ նայեցայ ի՛ գործս քո և զարհուրեցայ։

Ի՛ մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու. ի՛ մերձենալ ամացն յայտնեսցիս. և ի՛ հասանիլ ժամանակին երևեսցիս։

Ի՛ խռովիլ անձին իմոյ. ի՛ ժամանակի բարկութե̄՛ զողորմութ̄ի յիշեսցես։

Ած̄ ի՛ հարաւոյ եկեսցէ. և սր̄բն ի՛ փառան լեռնէ։

Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութ̄ի փառաց նր̄. և օրհնութ̄ք նոր̄ լցան տիեզերք։

Ճ՛առագայթք ոպ̄ ի՛ լուսոյ հաստան ի՛ նմանէ. և եղջիւրք ի ձեռին նր̄ գտան. և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նր̄։

Յերեսաց նր̄ ելցեն հարուածք. և զհետ շաւղաց նոր̄, երթիցեն մեծամեծք ի՛ թռչնոց։

Եկաց և չափեաց զերկիր. հայեցաւ և դիտեաց զհեթանոսս։

Լերինք հալեցին՝ և անտառք վառնես
ցին. Ճանապարհք որք ի սկզբանէն
էին, կուրացին. և ի՛նմանէ դողացին
ամ երկիր:
Տեսի զբանակս քուշացւոց. խռովե
ցան բնակիչք վրանացն մադիամու:
Մի թէ ի վր գետոց բարկացիս դու
տր. կամ սրտմտութիւնք ի վր գետոց.
կամ բարկութիւնք ի վեր ծովու:
Նստեր դու ի կառս քո՝ հեծելութիւն
քո փրկութիւն եղև յելանելն քո:
Զարթեաւ աղեղն քո ի նետս կապար
ճիցն քոց. արբուցեր զգետս. ցրուեցեր
զերկիր. և դողացուցեր ի սաստկութե
անձրևի, որք անցանէին ընդ սա:
Ընդունդք աղաղակեցին մեծապէս.
լոյս փայլման արեգականն արգելաւ. և
ծագումն լուսնին դադարեցաւ:
Սպ ի նշոյլս սլաքացքոց գնասցես. և ըստ
ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ:
Բարկութբ զարթիցես ի վեր երկրի.
և դողութբ կասցես զհեթանոսս:
Երևեցար ի փրկութի ժողովրդեան
քո. ի փրկել զընտրեալս քո:
Նետաձիգ եղեր ի գլուխս մարդկան
ամբարշտացանից. և մինչև յանդունդս
ծովու ընկղմեցան:

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութե՟ քում ի զօ
րագլխացն մեղաւորաց. որք յուսացեալ
էին յանդգնութիս իւրեանց. զի կերին
զաղքատն ի գաղտնիս ։
Րւաքեցեր ի վ՟ր ծովու զերիվարս քո.
եւ խռովեցան յաղթ ջուրք անդընդոց ։
Կացի ես՝ եգելան աղիք իմ ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ. էմուտ դողումն յոսկերս
իմ. եւ ես յանձն իմ խռովեցայ ։
Զայս պահեսցես յաւուր նեղութե.
ածել ի վ՟ր ազգի մի՟. որք մարտնչին
ընդ ժողովրդեան քում ։
Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր. եւ յայ
գւոջ. բեր մի գտցի. ձիթենիք սնաս
ցին. եւ երկիր մի բուսուսցէ զդալարի ։
Պակասեսցին հօտք ի ճարակոց. եւ զենք
մի գտցին առ մսուրս ։
Ես ի տ՟ր յուսացայ. ցնծացայց եւ ուրախ
եղէց՝ յա՟ծ փրկչի իմ ։
Տէր ես ինձ զզօրութի. եւ կացոյց զոտս
իմ ի հաստատութեան. ի վ՟ր պարա
նոցի թշնամւոյն կացոյց զիս. եւ հնգոյց
զիս երագ երագ ։

Տունք իե զ ։

Տուր մեզ տ՟ր՝ լուր մեզ ա՟ծային ողոր
մութ՟ք · և գթութ՟ք քո խնայեա յարա
րածս քո ։ մարդասէր տ՟ր · վ՟ս սրբու
հւոյ անարատի մօր քո և կուսի · և վասն
խաչի քո պատուականի · ընկալ զաղա
չանս մեր և կեցո զմեզ ։

Զքարոզն յողորմեա կանոնն գիտ ։

Ալէլուիա Զաքարիայի ։

ճխը

Օրհնեցէք զտ՟ր յերկնից · օրհ
նեցէք զնա ի բարձունս ։
Օրհնեցէք զնա հրեշտակք
ն՟ր · օրհնեցէք զնա ա՟մ զօրու
թ՟իք նորա ։
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին ·
օրհնեցէք զնա ա՟մ աստեղք և լոյս ։
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից · և
ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս , օրհնե
ցէք զանուն տ՟ն ։
Զի նա ասաց և եղեն · հրամայեաց և
հաստատեցան ։
Կացոյց զն՟ս յա՟իտեանս յա՟իտենից ·
սահման ետ՝ և ոչ անցանէ ։
Օրհնեցէք զտ՟ր յերկրէ · վիշապք և ա՟մ
խորք ։

Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկ. որք առնեն զբանս նր։
Լերինք՝ և ամ բարձունք՝ ծառք պտղաբերք՝ և ամ մայրք։
Գազանք և ամ անասունք. սողունք և ամ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի՝ և զօրք իւրեանց. իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք. ծերք և տղայք՝ օրհնեցէք զանուն տն։
Բարձրացաւ անուն նր միայն, խոստովանութի նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ. օրհնութի նմա յամ սրբոց նր. յորդւոցն իղի. ժողովրդեան որ մերձ է առ տր։ Տունք Ժ և Դ։

Ալէլուիայ անգեայ և զաքարիայ։ ✠ Ճխթ ✠
Օրհնեցէք զտր. յօրհնութիւն նոր. օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբոց։
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչն իւր. որդիք սիոնի ցնծասցեն ի՛ թագաւորն իւրեանց։
Օրհնեսցեն զանուն նր օրհնութբ. սաղմոսիւք և օրհնութբ սաղմոս երգեսցեն նմա։

Հաճի Տր ընդ ժողովուրդս իւր Տր․
եւ բարձր առնէ զհեզս ի փրկութեան։
Պարծեսցին սբքն փառօք՝ եւ ցնծասցին
ի հանգիստս իւրեանց․ եւ բարձր արաս
ցեն զած, բերանօք իւրեանց։
Սուր երկսայրի եւ ի ձեռս նոցա․ առ
նուլ զհատուցումն ի հեթանոսաց․
ի յանդիմանութի ամ ժողովրդոց։
Կապել զթագաւորս նց կապանօք․ եւ
զզօրավարս նց ձեռակապօք երկթիւք։
Առնել նց դատաստան ըստ գրոց․ փ․ռք
այս են ամ սրբոց նր։

Տունք Է։

ՃԾ Ալէլուիա անգեայ եւ զաքարիայ։
Օրհնեցէք զած ի սրբութե նր․ օրհ
նեցէք զնա ի հաստատութեան զօրու
թեան նորա։
Օրհնեցէք զնա ի զօրութե նոր․ օրհ
նեցէք զնա ի բազումմեծութե նր։
Օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնութե․
օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք եւօրհնուբք։
Օրհնեցէք զնա ցնծութբ՝ գովեցէք
զնա ուրախութբ։
Օրհնեցէք զնա ի բանսքաղցր․ եւ գո
վեցէք զնայ ի բարբառ լսելիս։

Օրհնեցէք զնա ի ձայն գոհութեան. ամ՟ հոգիք օրհնեցէք զՏ՟ր։

Տունք Է։

Այս սաղմոս ինքնագիր դաւթի է ար տաքոյ թուոց. ի ժամանակի զի եւ նա նահատակ ընդդէմ գողիադու, առաջի սաւուղայ՝ եւ ամ՟ զօրացն իւր։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ. եւ կրսեր ի տան հօր իմոյ. արածէի զխաշինս հօր իմոյ։

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան. եւ մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեան։

Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս Տ՟ն իմում. ինքնին Տ՟ր ամ՟ի՝ լուիցէ զամ՟։

Նա՛ առաքեաց Տ՟ր զհրեշտակ իւր. եւ համբարձ զիս ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ եւ օծ զիս յօծութեան իւղոյ իւրոյ։

Եղբարք իմ մեծամեծք եւ գեղեցիկք. եւ ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա Տ՟ր։

Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն եւ նզովեաց զիս կուռովք. հանի զսուսերն ի նմանէ.

և հատի զգլուխ նորին. և բարձի զնա
խատինս յորդւոցն իսրայէլի ։

Օրհնութիւն երից մանկանցն անանիանց ։

Օրհնեալ ես տ̅ր ա̅ծ հարցն մե
րոց. օրհնեալ փառաւորեալ
անուն քո յաւիտեան ։
Յիրաւունս անցուցեր զայս
ա̅մ ընդ մեզ. արդար ես դու
տ̅ր՝ և ա̅մ գործք քո ճշմարիտ քեն ։
Ճանապարհք քո ուղիղ են՝ և ա̅մ դա
տաստանք քո արդար են ։
Դատաստան արդարութե ածեր ի վ̅ր
մեր՝ ըստ ա̅մի. և զոր ինչ ածեր ի վ̅ր մեր, և
քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուս̅ղմի ։
Արդարութ̅բ և յիրաւի ածեր զայս ա̅մ
ի վեր̅ մեր՝ վ̅ս մեղաց մերոց ։
Անօրինեցաք՝ յանցեաք ապստամբ լի
նիլ ի քէն. մեղաք յա̅մի՝ և պատուիրա
նաց քոց, մեք ոչ անսացաք ։
Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ ո̅պ պա
տուիրեցեր դու մեզ. զի զբարիս գտ
ցուք մեք ի քէն ։
Արդ՝ զա̅մ զոր արարեր՝ և զոր ինչ

ածեր ի վերայ մեր, արդար դատաստա
նաւ արարեր ։
Մատնեցեր զմեզ ի ձեռս թշնամեաց
մերոց. անօրինաց՝ խստից և ապստամ
բողաց ։
Ի ձեռս թագաւորի՝ անօրէնի և չարի,
քանզի ամ երկիր մատնեցեր զմեզ ։
Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ. բանալ զբե
րանս մեր. զի ամօթ և նախատինք եղեւք.
ծառայից քոց և պաշտօնէից ։
Բայց մի մատներ զմեզ ի սպառ՝ վասն
անուան քո. մի ցրեր զուխտս քո. և
մի ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո
ի մէնջ ։
Վն աբրահամու սիրելոյ քո իսահա
կայ ծառայի քո՝ և իսրայելի սրբոյ քո ։
Խոստացար նց և ասացեր՝ բազմացու
ցից զզաւակ ձեր որպ զաստեղս երկնից
բազմութեամբ. և որպէս զաւազ առ
եզր ծովու ։
Եւ արդ տր՝ նուաղեցաք մեք քանզ
ամ ազգս. և եմք տառապեալք յամ եր
կրի. այսօր վն մեղաց մերոց ։
Ոչ գոյ ի ժամանակի յայսմիկ իշխան
մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզ
պատարագաց. ոչ խունկ օրինաց. և ոչ

տեղի պատարագս մատուցանել առա
ջի քո. զողորմութիւն գտանել ի քէն:
Այլ անձամբ խոնարհեալ՝ և հոգւովք
տառապանաց. ընդունելի լիցուք մեք,
որպէս զողջակէզս խոյոց՝ և զուարակաց. և
որպէս բիւրաւորս գառանց պարարտաց:
Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք
մեր այսօր առաջի քո. զի կատարեալ
գտցուք զկնի քո. և չէ ամօթ յուսա
ցելոցս ի քեզ:
Եւ արդ՝ գամք զհետ քո, ամ՟ սրտիւք
մերովք՝ երկնչիմք ի քէն՝ և խնդրեմք
զերեսս քո. տր՟՝ մի յամօթ առներ զմեզ:
Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութե՟ քում.
և ըստ բազում ողորմութեան քում.
փրկեա զմեզ վս՟ սքանչելեաց քոց տր՟.
և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեանս:
Ամօթ լիցին ամենեքեան, որք չարչա
րեն զծառայս քո՝ ամաչեսցեն լիցին
բռնութիւք նց՟. և ամ՟ զօրութիւնք նց՟
խորտակեսցին:
Եւ ծանիցեն զի դու ես տր՟, ած՟ միայն
որ փառաւորեալ ես ի վե՟ր ամ՟ տիե
զերաց:
Օրհնեալ ես դու տր՟ ած՟ հարցն մերոց
գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւ՟:

Եւ օրհնեալ է անուն մ՟ծ փառացքոյ ·
գովեալ և առաւել բարձրացեալ ։
Օրհնեալ ես ի տաճարի փառաց սրր
բութ՟ե քո · գովեալ ։
Օրհնեալ ես ի վ՟ր աթոռոյ արքայու
թ՟ե քո · գովեալ ։
Օրհնեալ ես որ նստիս ի քրովբէս՝ և
հայիս յանդունդս · գովեալ ։
Օրհնեալ ես ի վ՟ր հաստատութեան
երկնից՝ գովեալ ։
Օրհնեցէք ա՟մ գործք տ՟ն զտ՟ր · օրհ
նեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտ ։
Օրհնեցէք երկինք՝ զտ՟ր · օրհնեցէք
և բարձր արա ։
Օրհնեցէք հրեշտակք տ՟ն · և ջուրք
որ ի վերոյ երկնից զտ՟ր ։
Օրհնեցէք զօրութիւնք տ՟ն՝ արեգակն
և լուսին զտ՟ր ։
Օրհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձրևք
և ցօղք զտ՟ր ։
Օրհնեցէք ա՟մ հողմք · հուր և ջեր զ ։
Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ · ցօղ և ձիւ
նաբեր զտ՟ր ։
Օրհնեցէք սառն և պարզ՝ եղեամն և
ձիւն զտ՟ր ։
Օրհնեցէք տիւք և գիշերք · լոյս և
խաւար զտ՟ր ·

Օրհնեցէք ամպք և փայլատակմունք՝
ևերկիր զՏ՟ր ։
Օրհնեցէք լերինք և բլուրք, և ա՟մ
բոյսք երկրի զՏ՟ր ։
Օրհնեցէք աղբիւրք, ծովք և գետք
զՏ՟ր ։
Օրհնեցէք կէտք և ա՟մ կայտառք որք
ի՛ ջուրս․ և թռչունք երկնից զՏ՟ր ։
Օրհնեցէք գազանք և անասունք․ և
որդիք մարդկան զՏ՟ր ։
Օրհնեսցէ Իսրայէլ զՏ՟ր․ օրհնե ։
Օրհնեցէք քահանայք զՏ՟ր օրհնե ։
Օրհնեցէք ծառայք Տ՟ն զՏ՟ր օրհնե ։
Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդա
րոց զՏ՟ր․ օրհ ։
Օրհնեցէք ս՟բք և խոնարհք սրտիւք
զՏ՟ր ։
Օրհնեցէք Անանիա Ազարիա և Մի
սայէլ Տ՟ր․ օրհնեցէք և բարձր արա
րէք զնա յաւիտեան ։

Ա.սէ եղիսաբեթ կուսին սրբազանեա և·
ամ̂ետամ̂որ ողջոյնդ յունկս իմ հնչեցեալ։
Մանուկս իմ յարգ̃նդի խաղաց ցնծացեալ·
զօրհնեալ պտուղ ըն.քոնախագուշակեալ։

Օրհնութի Մարիամու Աստուածածնին ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր. եւ ցնծացէ հոգի իմ, աստուծով փրկչաւ իմով ։

Զայց արար, ի վեր խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ այսուհետեւ երանիցեն ինձ ամ ազգ ։

Զարար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. եւ սբ է անուն նորա ։

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. եւ արար զզօրութի բազկաւ իւրով ։

Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտից. եւ քակեաց զհզօրս յաթոռոց ։

Օ խոնարհս բարձրացոյց զկօրատս ելից բարութբ. եւ զմեծատունս արձակեաց ունայնս ։

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւրոյ. յիշելով զողորմութի իւր ։

Որպս խօսեցաւ առ հարսն մեր. ընդ աբրահամու, եւ զաւակի նր. յաւիտեան ։

Օրհնութիւն զաքարիայի. հօրն յովհաննու մկրտչի ։

Օրհնեալ տր ած իսրայէլի որ այցել․
եւ արար զփրկութիւն ժողովրդեան
իւրոյ ։

Յարոյց զեղջիւր փրկութե ի տանէ
դաւթի ծառայի իւրոյ․ ոպ խօսեցաւ
բերանոք սրբոցն՝ որք յաւիտենից մար
գարէքն էին ։

Փրկութի ի թշնամեաց մերոց եւ ի ձե
ռաց ամ ատելեաց մերոց ։

Առնել զողորմութիւն առ հարսն մեր՝
եւ յիշել զկտակարանս սրբութե իւրոյ։

Զերդումն, զոր երդուաւ աբրահամու
հօր մերոյ․ տալ մեզ առանց երկիւղի
զփրկութի, ի թշնամեաց մերոց ։

Պաշտել զնա սրբութբ եւ արդարու
թբ առաջի նորա․ զամ աւուրս կենաց
մերոց ։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրե
լոյն կոչեսջիր․ գնասցես առաջի տն՝
պատրաստել զճանապարհս նր ։

Տալ զգիտութիւն, փրկութե ժողո
վրդեան իւրոյ․ ի թողութի ամ մեղաց
մերոց ։

Վս գթոյ ողորմութե տն այ մերոյ․
որով երեւեցաւ մեզ արեգակն ի բար
ձանց․ լուսաւոր առնել զխաւար մեր։

Ծագել զլոյս ի՛վերայ այսոցիկ՝ որք
նստեալք ի՛խաւարի և ի՛ստուերս մա
հու. ուղղել զոտս մեր ի՛ճանապարհս
խաղաղութեան:

Աղօթք սիմէօնի ծերունւոյն:

Արդ արձակես զծառայս քո տ̄ր՝ ըստ
բանի քում ի՛խաղաղութ̄ի, զի տեսին
աչք իմ զփրկութ̄ի քո, զոր պատրաս
տեցեր առաջի ա̄մ ժողովրդոց:
Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց. և փառք
ժողովրդեան քում իսրայելի:

Ողջոյն քեզ մարիամ լի շնորհօք. ուրախ
լեր բերկրեալդ տ̄ր ընդ քեզ: Օրհնեալ
ես դու ի՛կանայս. և օրհնեալ է պտուղ
որովայնի քո յ̄ս: Ս̄. մարիամ մայր ա̄յ.
բարեխօսեա վասն մեր մեղաւորացս.
այժմ և ի՛ժամ մահու մերում
ամէն:

Մ՝անասէի Թագաւորն է.

Աղօթք մանասէի թագաւորին ։

Տ ամենակալ՝ ած՟ աբրահա
մու՝ իսահակայ՝ յակոբայ՝
եւ զաւակի նց՟ արդարոց .
ամենակալ տր՟՝ թող զմեղս
իմ ։

Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր՝ եւ զամ՟
զարդ նոց՟ ամէն ։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանաւ
քով . փակեցեր ի՛ խորս , եւ կնքեցեր
ահաւոր եւ փառաւորեալ անուամբ քով
սրբով . ամէ ։

Որ տմ՟ ինչ սարսի եւ դողայ՝ յերեսաց
ահի զօրութե քո . ա ։

Անբաւ է մեծ վայելչութի փառաց
սրբութե քո . սաստիկ է բարկութի
սպառնալեաց քոց , ի՛ վր՟ մեղաւորաց .
անչափ եւ անքննին են ողորմութիք աւե
տեաց քոց . ամէ ։

Դու տր՟՝ բարձրեալ գթած , երկայնա
միտ , բազումողորմ . եւ զղջանաս ի՛ վր՟
չարեաց մարդկան ։

Դու ած՟՝ ոչ եդեր ապաշխարութիւն
վասն արդարոցն . աբրահամու . իսա

հակայ՝ և յակօբայ. որք ոչ մեղան քեզ. ա:
Դու եդեր պաշխարութիւն վասն իմ
մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զ
աւազ ծովու. և բազմացան անօրէ
նութիւնք իմ. ամ:
Չեմ արժանի հայիլ՝ և տեսանել զբար
ձրութիս երկնից. ի բազմութէ անօրէ
նութե իմոյ. ամ:
Կորացեալ եմ ես, ի բռնութէ կապա
նաց երկաթեայց՝ և ոչ գոյ ինձ հանգիստ
ամենակալ:
Բարկացուցի զսրտմտութիւն և զչար
առաջի քո արարի. կանգնեցի զպատ
կեր՝ և բազմացուցի զցասումն. ամ:
Եւ արդ տր՝ խոնարհեցուցանեմ
զծունր սրտի իմոյ՝ և հայց եմ ի քաղ
ցրութէ քումմէ. ա:
Մեղայ տր՝ մեղայ, և զանօրէնութիս
իմ ես ինձէն գիտեմ. ամ:
Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն՝ թող ինձ
տր՝ թող ինձ. և մի կորուսաներ զիս,
ըստ անօրէնութե իմոյ. ամենակալ:
Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տր՝ և
մի յիշեր զչարիսն իմ. և մի պարտաւորեր
զիս, ընդ իջեալսն ի ներքոյ երկրի չար
եօք. ամենակալ:

Օ՜ ի դու ած՝ ած ապաշխարողաց ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո որ անար ժան եմ. ամէ:

Կեցուսցես զիս ըստ բազումողորմութե քում. և ես օրհնեցից զքեզ զամ աւուրս կենաց իմոց. ա:

Օ՜ քեզ տր՝ օրհնեն ամ զօրութիւնք երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս ամէն:

Փառք հօր և որդւոյ և հո:

ողջ. Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն՝ տր, թող ինձ զմեղս իմ:

Բազումողորմ տր. ողորմեա ինձ:

Ամ՝ քաւեա զիս զմեղաւորս:

Արարիչ իմ Յսս ած՝ գթայ յիս, ի մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Ամենօրհնեալ սրբուհի՝ և միշտ կոյս ածածին մարիամ. բարեխօսեա առ տր վս իմ մեղաւորիս:

Ամենայն սրբք այ՝ բարեխօսեցէք առ հայր յերկինս. վս մեր մեղաւորացս:

Ով որդի այ անոխակալ. ընկալ զաղաչանս մեր. զի ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր:

Յաղթօղ զօրութբ՝ սուրբ եկենդանա
րար՝ եւպատուական խաչիւ քո տր՝ պահ
պանեա զմեզ:

Առաքեա տր զհրեշտակ խաղաղութե․
որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս․ ի
տունէ և ի գիւղէրի:

Իս՛ մարդասիրութբ քո յիշեա զմեզ՝
տր յիշեա զմեզ․ յորժամ գաս արքայու
թբ քո եւողորմեաց մեզ:

~§~§~

Գովասանութի սաղմոսացն դաւթի:

Բանք սաղմոսի՛ս է պատուական
լցեալ հոգւոյն աստուածա
կին. եւորք յասենն յօժարանին.
արքայութե՛ն արժանան:

Սաղմոս ըն հա՛ց է երկնայի՛ ն:
սեղան կազմեա՛լ մեծի դաւթի՛ ն.
որք ի հացէ՛ս յայս կերակրի՛ ն:
աստուածայի՛ն սիրոյն յագի՛ ն.
Սաղմոսըն գա՛նձ է անըսպա՛ ռ:
այնմ որ ստանա՛յ զսա մեղմաբա՛ ր:
զլապտեր հոգւո՛յն պահէ իւլա՛ ռ.
և մրտանէ՛ խիտառս անձա՛ ռ:

Սաղմոսն աղբիւր կենդանարա ր։
Մեղաց քաւիչ և սրբարա ր։
Եւ որ ասէ զսա մեղմաբա ր։
Նա սուրբ հոգւոյն լինի տաճա ր։
Իսկ որք չասեն և քուն լինի ն.
Եւ սաղմոսին ոչ փափագի ն։
յանմահական հացէն սովի ն։
յաւուր մեծի դատաստանի ն։
Եւ որք ասեն զսա կիսատու ն.
վնաս առնեն իւրեանց հոգւոյ ն։
Թէպէտ և կան զգիշերն արթու ն.
դատարկ մնան ի սուրբ վարձու ն։
Իսկ որք ասեն ծայրատելո վ։
անմտաբար շաղփաղփելո վ.
վայ է նոցա պահեալ յոլո վ.
զի յատուծոյ են անօթո վ։
Իսկ որ ծայրայտ զսաղմոսն աս է.
և կիսատուն յաւարտ ած է։
Նա յատուծոյ զամօթ կրեսց է։
և ի բարեացն անմասն ելց է։
Եղբայր ինձ միտ դիր դու հոգո վ։
տեսի տաճար մի լի լուսո վ։
շինած կազմած ութն անկիւնո վ։
և աստիճանքն իւր համարո վ։
Վաթսուն ու չորս ոսկի դրունո վ.
հարիւր յիսուն պատուհանո վ։

առնա կուսա՛նք ըն դան լալը՛ վ.
բոզքն և պոռնի՛կքն պարեն հոգւո՛ վ:
Այլ որ կամի՛ յօժար սըրտո՛ վ.
խըմէ ըզնա՛ ոսկի թասո՛ վ:
ուրախանա՛յ ինքըն հոգւո՛ վ.
յարքայութեա՛նըն պարելո՛ վ:
Ութըն մաղա՛խ ես տունէ ի.
և ամէն մէ՛կն ութ քըրսակ ի:
զորն որ պխտէ՛ր զայն բանայ ի.
նա ինձ բուրէր հոտ կընդըրկ ի:
Ութն փարչ տեսի՛ կաթամբ լըցա՛ ծ.
գունով էի՛ն քանզ հուր վառա՛ ծ:
յորոց արբի՛ ես անքօտա՛ ծ.
ոչ լիացա՛յ զերթ ծարաւա՛ ծ:
Շնորհալի՛ մին աղիւսա՛ կ.
ունի հազա՛ր լեառն ըսպիտա՛ կ:
նոցա մադի՛քն են սևորա՛ կ.
իւրեանց հով իւ՛քն որպէս զհրեշտա՛կ:
Մօրն իւր արգա՛նդ էր սևայի՛ ն.
հօր ըն բարա՛կ ամէնևի ն:
որդիք ըն սեա՛ւ ծընանէի՛ ն.
դաշտի սպիտա՛կ բընակէի ն:
Պաշտմի արձա՛կ և պատուակա՛ ն.
լըցեալ ծաղկօ՛ք յոյժ զանազա՛ ն:
ոչ յեղանա՛կս միայն գարնա՛ ն.
այլ անթառա՛մ ժամս ամէնայ՛ ն:

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատա
ցելոց ի՛քս̄։ Զոր արարեալ է տ̄ն ներ
սիսի հայոց կաթուղիկոսի ։

Ա̄ Հաւատով խոստովանիմ և երկիր
պագանեմ քեզ. հայր և որդի, և
ս̄բ հոգի. անեղ և անմահ բնու
թիւն. արարիչ հրեշտակաց և
մարդկան և ա̄մ եղելոց ։ ողոր
մեաց քո արարածոցս ։

Բ̄ Հաւատով խոստովանիմ՝ և երկիր պա
գանեմ քեզ ։ անբաժանելի լոյս. միա
նական ս̄բ երրորդութի՛ և մի ա̄ծութի
արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի ։
հալածեա ի՛ հոգւոյ իմմէ զխաւար մե
ղաց և անգիտութե. և լուսաւորեա զմիտս
իմ ի՛ ժամուս յայսմիկ. աղօթել քեզ
ի՛ հաճոյս՝ և ընդունիլ ի՛քէն զխնդ
րուածս իմ. և ողորմեաց ինձ բազմա։

Գ̄ Հայր երկնաւոր՝ ա̄ծ ճշմարիտ, որ առա
քեցեր զորդիդ քո սիրելի ի՛ խնդիր մո
լորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առա
ջի քո. ընկալ զիս ո̄պ զանառակ որդին՝
և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին
զոր մերկացայ մեղօք. և ողորմեաց քո
արարածոց և ինձ բազմամեղիս ։

Որդի այ ած ճշմարիտ՝ որ խոնարհե Դ
ցար ի՛ Հայրական ծոցոյ՝ եւ առեր զմար
մին ի՛ սրբոյ կուսէն մարիամայ, վն մե
րոյ փրկութե ։ խաչեցար եւ թաղեցար՝
եւ յարեար ի՛ մեռելոց՝ եւ համբարձար առ
Հայր ․ մեղայ յերկինս եւ առաջի քո ։
յիշեա զիս ոպ զաւազակն․ յորժամ գաս
արքայութբ քով ․ եւ ող ։
Հոգի այ՝ ած ճշմարիտ, որ իջեր ի՛յոր Ե
դանան եւ ի՛ վերնատունն․ եւ լուսաւո
րեցեր զիս մկրտութբ սբ աւազանին ․
մեղայ յերկինս եւ առաջի քոյ ։ մաքրեա
զիս վերստին ածային հրով քո՝ ոպ հրե
ղէն լեզուօք զառաքեալսն ․ եւ ողորմեա ։
Անեղ բնութիւն, մեղայ քեզ՝ մտօք Զ
իմովք՝ հոգւով եւ մարմնով իմով․ մի
յիշեր զմեղս իմ զառաջինս ․ վն անուա
անդ․ քում սրբոյ ․ եւ ողոր ։
Տեսող ամի, մեղայ քեզ․ խորհրդով Է
բանիւ եւ գործով․ ջնջեա զձեռագիր
յանցանաց իմոց՝ եւ գրեա զանուն իմ
ի՛ դպրութի կենաց՝ ․ եւ ողոր ։
Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ՝ կամաւ Ը
եւ ակամայ՝ գիտութբ եւ անգիտութբ․
թողութի շնորհեա մեղաւորիս ․ զի
ի՛ծննդենէ աւազանին մինչ եւ ցայսօր՝

մեղուցեալ եմ առաջի ածութեան քո.
զգայարանօք իմովք. և ամ անդամովք մար
մնոյս՝. ող։

Թ Մենախնամ տր՝ դիր պահապան աչաց
իմոց զերկիւղ քո սբ՝ ոչևս հայիլ յա
րատ. և ականջաց իմոց, ոչ ախորժել
լսել զբանս չարութեան. և բերանոյ
իմոյ ոչ խօսիլ զստութի. և սրտի իմոյ
ոչ խորհիլ զչարութի. և ձեռաց իմոց
ոչ գործել զանիրաւութի. և ոտից
իմոց ոչ գնալ ի՛ճանապարհս անօրէ
նութե։ այլ ուղղեա զշարժումն սոցա
լինել ըստ պատուիրանաց քոց ամի. և ող։

Ժ Հուր կենդանի քս. զհուր սիրոյ քո,
զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա յանձն
իմ. զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ. և
սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց՝ և մաքրես
ցէ զմեղս մարմնոյ. և վառեսցէ զլոյս գի
տութե քո ի՛սրտի իմում. և ողոր։

ԺԱ Իմաստութի հօր յս՝ տուր ինձ զիմաս
տութիւն. զբարիս խորհիլ և խօսիլ՝ և
գործել առաջի քո յամ ժամ. և ի՛չար
խորհրդոց՝ և ի՛բանից, և ի՛գործոց
փրկեա զիս. և ող։

ԺԲ Կամեցող բարեաց՝ տր կամարար՝ մի թո
ղուր զիս ի՛կամս անձին իմոյ գնալ. այլ

առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կա
մաց քոց բարեսիրաց՝ . ող ։
Քրիստոս երկնաւոր՝ տուր ինձ զարքայ Ճգ
ութիւն քո՝ զոր խոստացար սիրելեաց
քոց . եւ զօրացո զսիրտ իմ, ատել զմեղս
եւ սիրել զքեզ միայն՝ եւ առնել զկամս
քո . եւ ողորմե ։
Խնամող արարածոց՝ պահեա նշանաւ Ճդ
խաչի քո, զհոգի եւ զմարմին իմ . ի պա
տրանաց մեղաց՝ եւ ի փորձութեանց
դիւաց՝ եւ ի մարդոց անիրաւաց՝ եւ յա̃մ
վտանգից՝ հոգւոյ եւ մարմնոյ . ողոր ։
Պահապան ամ̃ի ք̃ս՝ աջ քո հովանի լիցի Ճե
ի վ̃ր իմ, ի տուէ եւ ի գիշերի . ի նստիլ
ի տան՝ եւ ի գնալ ի ճանապարհ . ի ննջել
եւ ի յառնել . զի մի երբեք սասանեցայց՝
եւ ողորմե ։
Ա̃ծ իմ, որ բանաս զձեռն քո եւ լնուս Ճզ
զա̃մ արարածս ողորմութ̃բ քով . քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ . դու հոգա,
եւ պատրաստեա զպէտս հոգւոյ եւ մար
մնոյ իմոյ՝ յայժմհետէ մինչ եւ յաւի
տեան . եւ ողոր ։
Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո զիս Ճէ
ի չար սովորութ̃ց իմոց, ի բարի սովո
րութի̃ . եւ բեւեռեա յոգի իմ, զսոսկալի

որ մահուն՝ և զերկիւղ գեհենին՝ և
զսէր արքայութեն. զի զղջացայց ի՛ մե
ղաց՝ և գործեցից զարդարութի. և ո:
ԺԸ Ո՛ղբիւր անմահութեան՝ աղբերացո
ի՛ սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարու
թե. ոպ պոռնըկին. զի լուացից զմեղս
անձին իմոյ՝ յառաջ քանզ ելանելն իմ
յաշխարհէս. և ող:
ԺԹ Պարգևիչ ողորմութե՝ պարգևեա ինձ
ուղղափառ հաւատով. և բարի գոր
ծով՝ ևոք մարմնոյ և արեան քո հաղոր
դութե, գալ առ քեզ. և ողոր:
Ի Բարերար տր՝ հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս. քաղցրութե
աւանդել զհոգի իմ. և անխռով ան
ցուցանել ընդ չարութի այսոցն. որք
են ի՛ ներքոյ երկնից. և ող:
ԻԱ Լոյս ճշմարիտ քս՝ արժանաւորեա
զհոգի իմ, ուրախութե տեսանել զլոյս
փառաց քոց ի՛ կոչմանն աւուր. և հանգ
չիլ յուսով բարեաց՝ յօթևանս արդա
րոց՝ մինչ և յօր մեծի գալստեան քո. և ո:
ԻԲ Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս փա
ռօք հօր, ի՛ դատել զկենդանիս և զմե
ռեալս՝ մի մտաներ ի՛ դատաստան ընդ
ծառայիս քո, այլ փրկեա զիս ի՛ յաւիտե

նակման հրոյն՝ ելսելի արա ինձ զերա
նաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից ար
քայութեդ. եող։

Մենողորմ տր՟՝ ողորմեաց ամ՟ հաւա իդ՟
տացելոց ի՛քեզ. իմոց եւօտարաց՝ ծանօ
թից եւանծանօթից. կենդանեաց եւմե
ռելոց։ շնորհեա եւթշնամեաց իմոց՝ եւ
ատելեաց զթողութիւն, որ առ իս յան
ցանաց. եւ դարձո զնս՟ ի՛չարեացն, զոր
ունին վս՟ իմ. զի ողորմութե՟ քում ար
ժանի եղիցին. եող։

Փառաւորեալ տր՟՝ ընկալ զաղաչանս իե՟
ծառայիս.քո՝ եւ կատարեա ի՛բարի զխըն
դրուածս իմ. բարեխօսութբ՟ սրբու
հւոյ ա՟ծածնին՝ եւ յօհաննու մկրտչին՝
եւսրբոյն ստեփաննոսի նախավկային՝ եւ
սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին։
եւսրբոց առաքելոցն՝ եւմարգարէիցն՝ եւ
վարդապետացն՝ եւ մարտիրոսացն՝ եւ
սրբոց հայրապետացն՝ եւճգնաւորացն՝
եւ կուսանացն՝ եւ ամ՟ սրբոց.քոց. երկ
նաւորաց եւ երկրաւորաց։ եւքեզ փառք
եւ երկրպագութի՟՝ անբաժանելի սբ՟
երրորդութեանդ. յաւիտեանս յաւի
տենից ամէն։

Մաղթանք զօրաւորք՝ արհաւրաց գիշերայնոյ, նորին գրիգորի նարեկացւոյ ասացեալ:

Ընկալ քաղցրութե̃ տ̃ր ա̃ծ հզօր՝ զդառնացողիս զաղաչանս : մատիր գթութե̃՝ առ պատկառեալս դիմօք : փարատեա ամենապարգև, զամօթական տխրութ̃իս : բարձ յինէն ողորմած՝ զանբերելի ծանրութ̃իս : անջրպետեա հնարաւոր՝ զմահացու կրթութ̃իս : աւրեա միշտ յաղթող՝ զխաբողին հաճութիւնս : բացադրեա վերնային՝ զմոլեգնոյն մառախուղն : կնքեա կեցուցիչ՝ զկորուսչին ընթացմունս : ցրուեա ծածկատես՝ զըմբռնողին չարգործմունս : խորտակեա անքնին՝ զմարտողին դիմեցմունս : տնագրեա քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս : պարփակեա քո ձեռամբդ՝ զառաստաղ տաճարիս : գծագրեա քո արեամբդ՝ զմուտ սենեկիս : կերպացո զքո նշանդ՝ ի՛ հետս ելից մաղթողիս : ամրացո քո աջովդ՝ զհանգստեանս խշտիս, մաքրեսցես ի՛ հաղբից՝ զծածկարան անկողնոյս : պահեսցես քո կամօքդ՝ զտա

ուապեալ անձին ոգւոյս ։ անխարդախ
արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս ։
կացուսցես շրջափակ՝ զպար զօրոյդ երկ
նայնոյ ։ կարգեսցես ի՛ դիմի՝ ընդդէմ
դիւաց դասու ։ Տուր հանդիստ բեր
կրութե . մահահանգոյնս նիրհման ,
ի՛ խորութե գիշերիս . բարեխօսութբ
հայցուածոց՝ սրբոյ ածածնիդ . և ամ
ընտրելոց . անփոփոխեալ պարուրեա . զպա
տուհան տեսութեցս ։ զզայարանացս
իմաստից ։ անզարհուրելի զետեղմամբ ։
ի՛ ծփական խռովութեց . կենցաղական
զբաղմանց . անրջական երազոց ։ խօլա
կանաց ցնորից ։ յիշատակաւ քո յու
սոյդ , անմխանալի պաշտպանեալ ։ և
սթափիլ վերստին . ի՛ ննջմանէ ծան
րութեց ։ ամենազգաստ արթնութբ .
հոգենորոգ զուարթութբ , ի՛ քեզ ար
ձանացեալ ։ Օ այս ձայն մաղթանաց ,
բուրմամբ հաւատոց ։ քեզ ամէնօրհ
նեալ Թագաւոր փառաց անճառելից
փառաբանողաց . երկնգումար խմբից
երգակցեալ յերկինս տուաքել ։ զի դու
փառաւորեալ ես յամ արարածոց .
յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն ։

Վերստին յաւելուած. կրկին հեծու-
թե. նորին հսկողի. առնոյն աղերս.
մաղթանաց բանի. ի խորոց սրտից.
խօսք ընդ այ: բան խա:

Որդի այ կենդանւոյ. օրհնեալդ յամի. հօրդ ահաւորի. անքննին ծնունդ, որ տկարանայ առ ի քէն և ոչ ինչ: որ ի ծագել անուրս տուեր նշուլից յողորմութեդ քո փառաց: հալին մեղք: հալածին դևք: ջնջին յանցանք: խզին կապանք: խորտակին շղթայք: կենդանածնին մահացեալք: բժշկին հարուածք: ողջանան վէրք: բառնին ապականութիք: տեղի տան տխրութիք: նահանջին հեծութիք: փախնու խաւարն: մեկնի մէգն: մերժի մառախուղն: փարատի մուայլն: սպառի աղջամուղջն: վերանայ մութն: գնայ գիշերն: տարագնի տագնապն. չքանան չարիքն: հալածին յուսահատութիքն: և թագաւորէ ձեռն քո. ամենակար քաւիչդ ամի. որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել: Թող ինձ զանթիւ

չարիսն իմ․ բազում ողորմութբ քո։
զի դու միայն ես յերկնի անճառ և յեր
կրի անզննին․ ի տարր գոյից և յերկրս ծա
գաց աշխարհի։ սկիզբն ամի և յամի․ ամ
լրմամբ օրհնեալ ի բարձունս։ և քեզ
ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ
փառք յաւիտեանս
ամէն։

Փառք քեզ տր ած որ պարգևեցեր զօրս
բարեաւ և խաղաղութբ անցուցանել։
Մարդասէր ած զառաջակայ գիշերս
որ ի վերայ մեր գալոցէ․ ի մեղաց փրկեա
ի չարեաց ազատեա։ ի գործս բարիս
առաջնորդեա։ Նուաստու օրհնու
թեցն և փառաբանութեցն արժանի
արա զմեզ հաւատացեալս անուանդ
քումսրբոյ՝ և պահեա ի խաղաղութե։
Տր ած մեր տուր զքո խաղաղութիւ
ամ աշխարհի՝ բարձ զցասումն և զպա
տուհասն ի յարարածոցս։ Ողորմեաց
հարց և եղբարց մերոց․ կենդանեաց և
հանգուցելոց։ Ողորմեա զեկեղեցի շի
նողաց՝ երախտաւորաց պտղատուաց
սպասաւորաց․ և այնոցիկ որք ընդ հո
վանեաւ սբ տաճարիս են հանգուցել։
Տր ած մեր օգնեա թագաւորաց քրիս

տոնէից և իշխանացն բարեպաշտից. զօ
րաց և զաւակաց նոցին պահելով ի խա
ղաղութե։ Տր ած մեր պահեա զառաջ
նորդս և զեղբարութիւս մեր անբողջ
և անխռով ի կամս ողորմութեան քո։
Նշանաւ սբ և պատուական խաչիւ
քո հալածեա զերևելի և զաներևոյթ
թշնամին ի սահմանաց մերոց և ի բնա
կութենէս մերմէ։ Փրկեա զմեզ ի հրոյն
յաւիտենից. և քեզ փառք յաւիտեանս։
Ամէն։

Թուականն հայոց. ռճժգ Եօթն
երեակն. գ։ Գիր տարոյն. մ։ Ա երա
գիրն ժա։ Տանուտէրն խեցգետինն է
և միշտ նահանջ է որպ զձուկն և զկա
րիճն։ բայց ի նահանջի ամին երբ ի մար
տի ամիսն մտանիցես. գիր տարոյն թէ
քէն իցէ դու զփիւրն կալ. և թէ
փիւրն իցէ զհիւնն կալ և այսպէս մինչև ց
այբն։ Նոյնպէս և զեօթն երեակն
միով թուով աւելի կալ որ ուղիղ գայ։
Եւ գիտեա զի այդ վերոգրեալ երից
կենդանակերպից կարգքն միշտ նա
հանջ են որպ գրեցաւ։

342 ռճժգ

Թուական	Եօթն երեակ	Գիր տարւոյ	Վերադիր	Տանուտէր երկոտասան	Լուսինք
ուՃժգ	եզ	յմ	ժա	Խեցգետնին	բժ
ուՃժդ	է	ե	իբ	Առիւծն	բժ
ուՃժե	ա	չ	գ	Կոյսն	ժգ
ուՃժզ	բ	Ճ	ժդ	Կշիռն	բժ
ուՃժէ	գդ	բա	իե	Կարիճն	բժ
ուՃժը	ե	յ	զ	Աղեղնաւորն	ժգ
ուՃժթ	զ	խ	ժէ	Այծեղջիւրն	բժ
ուՃի	է	ց	իը	Ջրհոսն	ժգ
ուՃիա	աբ	ղՃ	թ	Ձուկն	բժ
ուՃիբ	գ	թ	իա	Խոյն	բժ
ուՃիգ	դ	ս	բ	Ցուլն	ժգ
ուՃիդ	ե	ծ	ժգ	Երկուորին	բժ
ուՃիե	զէ	զէ	իդ	Խեցգետնին	բժ
ուՃիզ	ա	չ	ե	Առիւծն	ժգ
ուՃիէ	բ	ժ	ժզ	Կոյսն	բժ
ուՃիը	գ	վ	իէ	Կշիռն	ժգ
ուՃիթ	դե	նյ	ը	Կարիճն	բժ

Թուական	Եօթներեակ	Գիր տարւոյ	Վերադիր	Տանուտէր	Երկոտասան լուսինք
ռճլ	զ	խ	ժթ	Աղեղնաւորն	ժբ
ռճլա	է	պ	լ	Այծեղջիւրն	ժգ
ռճլբ	ա	ղ	ժա	Ջրհոսն	ժբ
ռճլգ	բգ	ժթ	իբ	Ձուկն	ժբ
ռճլդ	դ	ս	գ	Խոյն	ժգ
ռճլե	ե	ծ	ժդ	Ցուլն	ժբ
ռճլզ	զ	զ	իե	Երկաւորն	ժբ
ռճլէ	էա	պչ	զ	Խեցգետին	ժգ
ռճլը	բ	ժ	ժէ	Առիւծն	ժբ
ռճլթ	գ	վ	իը	Կոյսն	ժգ
ռճխ	դ	ն	թ	Կշիռն	ժբ
ռճխա	եզ	էզ	իա	Կարիճն	ժբ
ռճխբ	է	պ	բ	Աղեղնաւորն	ժգ
ռճխգ	ա	ղ	ժգ	Այծեղջիւրն	ժբ
ռճխդ	բ	դ	իդ	Ջրհոսն	ժբ
ռճխե	գդ	չն	ե	Ձուկն	ժգ
ռճխզ	ե	ծ	ժզ	Խոյն	ժբ

344 ռճխէ

Թուականն	Եօթներեակն	Գիր տարւոյն	Վերադիրն	Տանուտէր	[illegible] Երկոտասանին
ռՃխէ	զ	ւ	իէ	Ցուլն	ժգ
ռՃխը	է	Ճ	ը	Երկաւորն	բժ
ռՃխթ	աբ	իժ	ժթ	Խեցգետին	բժ
ռՃծ	գ	վ	լ	Առիւծն	ժգ
ռՃծա	դ	կ	ժա	Կոյսն	բժ
ռՃծբ	ե	է	իբ	Կշիռն	բժ
ռՃծգ	զէ	Ջպ	գ	Կարիճն	ժգ
ռՃծդ	ա	ղ	ժդ	Աղեղնաւորն	բժ
ռՃծե	բ	գ	իե	Այծեղջիւրն	բժ
ռՃծզ	գ	շ	զ	Ջրհոսն	ժգ
ռՃծէ	դե	կծ	ժէ	Ձուկն	բժ
ռՃծը	զ	ւ	իը	Խոյն	ժգ
ռՃծթ	է	Ճ	թ	Ցուլն	բժ
ռՃկ	ա	ի	ի	Երկաւորն	բժ
ռՃկա	բգ	տվ	բ	Խեցգետին	ժգ
ռՃկբ	դ	կ	ժգ	Առիւծն	բժ
ռՃկգ	ե	է	իդ	Կոյսն	բժ

345 Եօթն

Եօթն երեկն	Ա.	Բ.	Գ.	Դ.	Ե.	Զ.	Է.
Յունվար	բ	գ	դ	ե	զ	է	ա
Փետրվար	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Մարտ	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Ապրիլ	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է
Մայիս	գ	դ	ե	զ	է	ա	բ
Յունիս	զ	է	ա	բ	գ	դ	ե
Յուլիս	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է
Օգոստոս	դ	ե	զ	է	ա	բ	գ
Սեպտեմբեր	է	ա	բ	դ	դ	ե	զ
Հոկտեմբեր	բ	գ	դ	ե	զ	է	ա
Նոյեմբեր	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Դեկտեմբեր	է	ա	բ	գ	դ	ե	զ

Եօթն երեկան ի վերուստ և ամսոյն ի դիմաց ի՛ներս մուտ ։ Եւ գտանես զօր ամսամտին։ բայց ի՛նահանջին երբ ի մար տի ամիսն մտանիցես թի՛ւ մի աւելի կալ զեօթն երեկն ։

Ուգաւորութ̃ի Հայոց ընդ Հռոմայեց ւոց։ Ա̃ զատուրս Հայոց ամսոյն, և զ յա րակայն Հռոմին ի վ̃ր· բեր և զայս տնու թ̃ի Հայոյն ի բաց երթ, որմնայ աւուրք է Հռոմի ամսոյն։ բայց եթէ չիցէ բաւա
346 կան

Ա. միսք հռոմայեցւոց.	Ժամանք	Մասնիկք	Մասունք	Յաւելումն
Յունվար	լա	չկ	ա	զ
Փետրվար նհջ իթ	իը	գ	բ,	ե
Մարտ	լա	գ	ա	է
Ապրիլ	լ	զ	բ,	զ
Մայիս	լա	ա	գ	զ
Յունիս	լ	դ	դ,	ե
Յուլիս	լա	զ	ե	ե
Օգոստոս	լա	բ	զ,	դ
Սեպտեմբեր	լ	ե	ը	գ
Հոկտեմբեր	լա	չկ	ը,	գ
Նոյեմբեր	լ	գ	ժ	բ
Դեկտեմբեր	լա	ե	ժ,	բ

կան զանցեալ ամիսն ի՛ հետն կալ։ Դե՜լ կալ զաւուրս հռոմի ամսոյն. և զիւր յարակայն ի՛ բաց երթ. և զյայտնուե՜ հայոյն ի՛ վե՛ր բեր. աւուրք են հայոց ամ սոյն ։ Ի՛ նաւասարդէն մինչև յայտ նուե՜ն. զաւելեաց. ե. օրն զհետ հայոյ ամսոյն կալ։

Ծնունդ լուսնի այսպէս արա ։ Կալ հանապազ . Լ . կամ Կ . զվերադիրն և զկիսակն իբաց երթ . որ ի՛ խոնարհ մնայ այնքան աւուրս ամսոյն . ծնունդ է լուսնի ։

Աւուրք լուսնի այսպէս արա ։ Կալ զաւուրս ամսոյն . և զկիսակ նորին ամսոյն . և զվերադիր տարոյն . և երթ . Լ.Լ . որ մնայ աւուրք է լուսնի ։

Լրումն լուսնի . այսպէս արա ։ Կալ հանապազ . ԽԷ . զվրդիրն և զկիսակն ի՛ բաց երթ . որ ի՛ խոնարհ մնայ այնքան աւուրս ամսոյն լրումն է լուսնի ։

Յորժամ ծնունդ լուսնի կամ աւուրք կամ լրումն լուսնի առնիցես ի՛ տեղի կիսակին զամանաթիւն կալ որ ուղիղ գայ ։ և ամանաթիւ այսպէս արա . յամէն ամսոյ թիւ մի առ . և յայն ամսոյն յորում իցես մի առնույր ։ բայց ի՛ յունվարէ և ի՛ փետրվարէ առ և յայլոց մի առնույր ։ և զմեղաւոր կարապետս յիշեա ։

Յայտնութենէն մինչևց առաջաւորն այսպէս արա ։ Կալ զգիր տարւոյն . և տես զոր ինչ յիւր դէմն գրած է . այնչափ ուտիք է մինչև ի՛նը սարգսի պահն ։

ա	ուտիք	զ	օրէ	ճ	ուտիք	իդ	օրէ
բ	ուտիք	է	օրէ	մ	ուտիք	իե	օրէ
գ	ուտիք	ը	օրէ	յ	ուտիք	իզ	օրէ
դ	ուտիք	թ	օրէ	ն	ուտիք	իէ	օրէ
ե	ուտիք	ժ	օրէ	շ	ուտիք	իը	օրէ
զ	ուտիք	ժա	օրէ	ո	ուտիք	իթ	օրէ
է	ուտիք	ժբ	օրէ	չ	ուտիք	լ	օրէ
ը	ուտիք	ժգ	օրէ	պ	ուտիք	լա	օրէ
թ	ուտիք	ժդ	օրէ	ջ	ուտիք	լբ	օրէ
ժ	ուտիք	ժե	օրէ	ռ	ուտիք	լգ	օրէ
ի	ուտիք	ժզ	օրէ	ս	ուտիք	լդ	օրէ
լ	ուտիք	ժէ	օրէ	վ	ուտիք	լե	օրէ
խ	ուտիք	ժը	օրէ	տ	ուտիք	լզ	օրէ
ծ	ուտիք	ժթ	օրէ	ր	ուտիք	լէ	օրէ
կ	ուտիք	ի	օրէ	ց	ուտիք	լը	օրէ
հ	ուտիք	իա	օրէ	ւ	ուտիք	լթ	օրէ
ձ	ուտիք	իբ	օրէ	փ	ուտիք	խ	օրէ
ղ	ուտիք	իգ	օրէ	ք	ուտիք	խա	օրէ

Յետ առաջաւորին . բ . շթ ուտեմք մեծ պահքն է ։ Կալ մարտի իա . զգիր տարւոյն ի՛ վ՟ր բեր զատիկէ ։ ի՛նահան ջին.ի կալ ։

Զատկէն ի՛համբարձումն խ . օր է ։ Համբարձմանէն յետ ժ օր ուտեմք . հոգւոյ գալստեան պահքն է ։ Հոգւոյ գալստէն յետ բ շբդ ուտեմք լուսաւոր չի պահքն է, լուսաւորչէն յետ բշբդ ուտեմք վարդավառի պահքն է ։

Վարդավառի մէջն ։

Կալ զգիր տարւոյն . և զինչ գրած է յիւր շարն . այն է մինչևց ծած ինն ։

ա	բ	գ					է . շբթէ պասումն
դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	զ . շբթէ պասումն
ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ե . շբթէ պասումն
ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	դ . շբթէ պասումն
չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	գ . շբթէ պասումն
ր	ց	ւ	փ				բ . շբթէ պասումն

Ի՛ Ծածնի միջոցն .

Կալ զգիր տարւոյն . թէ վերին կայ գնէ դ շբդ է . և թէ ներքինն է . ե . շբդէ պասումն ։

ա	բ	գ	զ	է	ը	թ	ժ	խ	ծ	կ	հ	ձ	վե
մ	յ	ն	շ	ո	չ	ռ	ս	վ	տ	ւ	փ		րին

դ	ե	ի	լ	ղ	ճ	ջ	պ	ր	ց	ներքին

Սուրբ խաչէն յետ ա̅ շ̅բ̅դ̅ ուտեմք ո̅ր գէորգեայ պասն է։ Այլ զգիր տարուոյն եթէ վերին շարքն է. ը̅ շ̅բ̅դ̅ է։ և թէ ներքինն. թ̅ շ̅բ̅դ̅ է պահօքն. ո̅ր գէորգէն մինչեւ յիսնակամուտն։ ✠

ա	բ	գ	դ	ե	ը	թ	ժ	ի	լ	կ	հ		վե
ձ	ղ	ճ	ն	շ	ո	ջ	պ	ս	վ	տ	ր	ց	րին

զ	է	խ	ծ	մ	յ	չ	ռ	ւ	փ	ներքին

Յիսնակամուտէն յետ. բ̅. շ̅բ̅դ̅ ուտեմք ո̅ր յակոբայ պահքն է։ Այլ զգիր տարուոյն. և զինչ յիւր դէմն է. այնքան օրէ սուրբ յակոբէն մինչեւ յայտնութեան բարեկենդանն։ բայց թէ դ̅շ̅ի̅ գայ. դու գ̅շ̅ի̅ արա և թէ ուրբաթ դիպեսցի դու ե̅շ̅ի̅ արա զբարեկենդանն և դ̅շ̅ի̅ և ուրբաթ զպահոց լուծումն որէ ձրագալոյց. և ասի խթումն և թաթախումն։ ✠

ա	ը	կ	ն	ս	ժը . օրէ ։ գշի բր կենդնէ
բ	թ	հ	շ	վ	ժէ . օրէ ։ բշի բրկենդնէ
գ	ժ	ձ	ո	տ	ժզ . օրէ ։ կիրակի բրկնդնէ
դ	ի	ղ	չ	ր	ժե . օրէ ։ շբթ բրկնդնէ
ե	լ	ճ	պ	ց	ժդ . օրէ ։ ուրբթ բկդնէ
զ	խ	մ	ջ	ւ	ժգ . օրէ ։ եշի բր կենդնէ
է	ծ	յ	ռ	փ	ժբ . օրէ ։ դշի բր կենդնէ

Անշարժ եղանակքն ։

Յունվարի զ յայտնութի է ։ Փետրվարի ժդ տն ընդառաջէ ։ Մարտի ի գարնանամուտ է ։ Ապրիլի է աւետիսն ածածնին ։ Մայիսի է երևման խաչէ ։ Յունիսի իթ ամառնամուտն է ։ Յուլիսի ժա ծնունդ է յովհաննու ։ Օգոստոսի ժե . ածածին է օրագիւտիւ ։ Սեպտեմբերի ժը աշնանամուտ է ։ Հոկտեմբերի . ժ յղուի է եղիսաբեթի ։ Նոյեմբերի . ա տարեմուտ է յունաց ։ Դեկտեմբերի ժը ձմեռնամուտ է ։ Դարձեալ թէ գարնանամտի պատկեր օրն կիրակի լինի , ամառանն և աշնանն և ձմեռանն ևս կիրակի լինի ։ և թէ բշի նոյնպէս և այլքն բշի։ ևայլն ըստ կարգի ։

Թուականք ։ յադամայ մինչ և ի՛ ջրհե
ղեղն ․ ամք ․ ՍՄԽ ։ Ի փոխելոյն ենով
քայ մինչև ի՛ ջրհեղեղն ․ ՉԾԵ ․ ամ ։
Ի՛ ջրհեղեղէն յաշտարակն ամք ․ ՇԼԵ ։
յաշտարակէն յաբրահամ ամք ․ ՆԺԵ ։
յաբրահամէ ի մովսէս յելսն եգիպտոսէ
ամք ․ ՇԵ ։ յելիցն մինչև ի՛ սողոմոնի յա
ւաջին շինուած տաճարին ․ ամք ․ ՆՁ ։
յաւուրն շինուածոյն մինչև յերկրորդն․
ի՛ զօրաբաբելի և ի՛ դարեհի Բ ամն ,
ամք ․ ՇԺԱ ։ Անտի մինչև ի՛ ծնունդն
քի ամք ․ ՇԺԲ ։ Եւ գումարին յադա
մայ մինչև ի ծնունդն քի՝ ամք ․ ՐՃՂԸ ։
Եւ ըստ ․ Հ եկլին՝ ՐՆԻԴ ։ ըստ եօթա
նասնիցն Ի՛ ծննդենէն քի մինչև ի՛
սբն գրիգոր յելն ի վիրապէն, ամք ՄՀԳ ։
Եւ անտի մինչև ի՛ գիւտ գրոյն հայոց
ամք ․ ՃԺԳ ։ Եւ ի՛ գիւտէ գրոյն մինչ և
ի՛ մեծ Թուականն հայոց ․ ամք ՃԼԱ ։
Եւ անտի մինչև ի մահ նարեկացւոյն․
ՆԼԲ ։ Անտի ի՛ տէր ներսէս կլայեցին ․
ՃՃԳ ։ Ի ծննդենէն քի մինչև ի՛ հայի
մեծ Թուականն ․ ՇԾԲ ։ Ի սրբոյն գրի
գորէ ի՛ հայոց մեծ Թուականն ․ ՄՀԴ ։
Ի ծննդենէն քի մինչ և ի՛ նիկիոյ ժո
ղովն, ՅԻԲ ։ Անտի մինչև ի՛ կոստանդի

նուպօլսի ժղ՟ վճ՟ . հդ՟ ։ Մ՟նտիլ յեփեսոսի
առաջին ժղ՟ վճ՟ . ծ ։

Ամն լուսաւորչին այսպս արա ։ Կէ մխտ՟ . Եզնայ մեծ Թուականն ի վերը բեր՝ և այն է ։ Եթէ կամիցիս գիտել դարագլուխ առնել ։ Յառաջնոյ դարուն ենովք յերկինս փոխեցաւ ։ Բ՟ դարուն ջրհեղեղն եկն յաշխարհս ։ Գ՟ դարուն զաշտարակն շինեցին ։ Դ՟ դարուն աւետիքն տըյ առ աբրահամ ։ Ե՟ դարուն . սօղոմոն զտաճարն շինեաց ։ Զ՟ դարուն Ք՟ս՟ Ա՟ծ ի կուսէն ծնաւ մարմնով ։ Եւ ինու է դարուն և ի մտանել Ը՟ դարն յարութ՟ե տմի ։ Դարն . Ռ՟ . ամ է ։ և դարագլուխն ոչ թէ ի մտանելն՝ կամ յելանելն գրեցան , այլ ի դարն որ հանդիպեր հուչակաւոր անուն , այն դար կոչեցաւ և նշան ։ Եւ մի հաւատար որոց ասեն զլինելութ՟ արարածոց գիտել , կամ զժամանակս . զոր գիտէ միայն որ արարն զնա ։

Յադամայ մինչ և ի ծնունդն ք՟ի ։ ըստ եպիփանու . Ե՟ Շ՟ ամ է ։ և ըստ այլոց Ե՟ . Մ՟ . ԿԳ՟ ։ և ըստ հրէից և շամարտացւոց . Դ՟ . ամ ։ և ըստ եօթանասնիցն . Ե՟ . Ճ՟ . ՂԲ՟ . ամ ։

Յիշատակարան Տառիս ։

Փառք և գոհութի Ս. ծայնոյան ձա
ռելոյ մարդասիրութեն. որ ետ
կարողութի ամենավրէպ անձին
ծառայիս իւրոյ հասանել և ի սո
րին աւարտ։ շնորհօք Յի և մաղթանօք
ամենօրհնեալ մօր իւրոյ. և կուսի ։
Որդ յանդգեցաւ ողմոս Պուէթի . յամի
կենարարին թուոյ. ռճկ և չորից ։ յամ
սեանն հռօմայեցւոց օգոստոսի, ը ։ Իւ
ի թուականիս հայոց. ռ և ճ և ժ և երից
ի մարդոց ամոյ ամ։ ի վայելչաշէն և ի ծո
վածաւալ քաղաքիս յամստէլօտամի ։
յիշխանութե վիլհելմուս մանկադոյն
բրընցին ։ Իսկ ի վէր դխողութե հայկա
զան սեռի . Տեառն յակօբայ սրբազան
կթղկսի ։ Ներ տպագրատան նորին սբ
էջմիածնի և սրբոյն սարգսի։ հրամանաւ
Տեառն իմոյ Ոսկանի . երջան կագունի
րաբունապետի . և հայոց թարգման
չի ։ նպաստութբ անարհեստ կարապետի
անդրիանացւոյ նորին աշակերտի ։ և
ներատպողի Փլամէնկ յօհաննիսի իմոյ
աշակերտի ։ Իւ արդ՝ աղաչեմ զձեզ

տեարք իմ ներեցէք սղալանաց իմոց . զի
միայնաբար աշխատեցայ ի սրբագրու-
թեան և հոգաբարձութեան սորին .
և զի էր մահ ի քաղաքումս և ի միում
շաբաթում պակասեցան ոգիք ջ̃ և ղ̃ե :
Դարձեալ յիշեսջիք ի քս̃ զշամպեցի
մահտեսի աբդուլլահն որ ետ զամ̃ ինչս
իւր ի տպարան սբ̃ էջմիածնի . և ի նմա
նէ մասն մի սբ̃ էմի . առ ի յիշումն հո
գւոյ իւրոյ առաջի քի̃ . և ինքն պակա
սեալ ի մէնջ գնաց առ ած̃ . յոյսն ամենե
ցուն . որ է օրհնեալ յաւ̂իտեանս
ամէն :

Հայր մեր որ յերկինս ես սուրբ եղիցի
անուն քո : եկեսցէ արքայութիւն քո
եղիցին կամք քո որպ̃ յերկինս և յերկրի :
զհաց մեր զհանապազորդն տուր մեզ
այսօր . և թող մեզ զպարտիս մեր՝ որպ̃
և մեք թողումք մերոց պարտապանաց :
և մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն . այլ
փրկեա ի չարէն : զի քո է արքայու-
թիւն և զօրութի̃ և փառք
յաւ̂իտեանս
ամէն :

B. Dall, 1971

Psalmi.
Armenia
Amst. 1666.